

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler</i>	
(98/C 196/01)	E-1720/97 af Heidi Hautala til Rådet Om: FN-erklæringen om oprindelige folks rettigheder	1
(98/C 196/02)	P-2729/97 af Marianne Thyssen til Kommissionen Om: Kompensationsordning for nederlandske tankstationsindehavere langs den belgiske og tyske grænse (supplerende svar)	1
(98/C 196/03)	E-3169/97 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Forældelse af et program som følge af manglende vedtagelse i Rådet	2
(98/C 196/04)	E-3378/97 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Andet direktiv om selskabsret 77/91/EØF	3
(98/C 196/05)	E-3516/97 af John Iversen til Kommissionen Om: Vækstfremmere	3
(98/C 196/06)	E-3548/97 af Frédéric Striby til Kommissionen Om: Harmonisering af destillatørers retlige og skattemæssige stilling	4
(98/C 196/07)	E-3549/97 af Frédéric Striby til Kommissionen Om: Uretfærdig anvendelse af bestemmelserne om punktafgifter på ren alkohol	4
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-3548/97 og E-3549/97	5
(98/C 196/08)	E-3563/97 af Graham Mather til Kommissionen Om: Kommissionens meddelelse om skattesamordning (KOM(97)0495)	5
(98/C 196/09)	E-3564/97 af Graham Mather til Kommissionen Om: Kommissionens meddelelse om skattesamordning (KOM(97)0495)	6
(98/C 196/10)	E-3565/97 af Graham Mather til Kommissionen Om: Kommissionens meddelelse om skattesamordning (KOM(97)0495)	6
(98/C 196/11)	E-3566/97 af Graham Mather til Kommissionen Om: Kommissionens meddelelse om skattesamordning (KOM(97)0495)	6

Pris: 30 ECU

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold <i>(fortsat)</i>	Side
(98/C 196/12)	E-3567/97 af Graham Mather til Kommissionen Om: Kommissionens meddelelse om skattesamordning (KOM(97)0495)	7
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-3563/97, E-3564/97, E-3565/97, E-3566/97 og E-3567/97	7
(98/C 196/13)	E-3591/97 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: De film, der har indspillet de største beløb i Spanien	8
(98/C 196/14)	E-3648/97 af Armelle Guinebertière til Kommissionen Om: Illoyal konkurrence som følge af momsordningen	8
(98/C 196/15)	E-3658/97 af María Izquierdo Rojo til Kommissionen Om: Europæiske projekter til fordel for byen Granada og el Albayzín	9
(98/C 196/16)	E-3667/97 af John Iversen til Kommissionen Om: BSE	9
(98/C 196/17)	E-3705/97 af Françoise Grossetête til Kommissionen Om: Det indre marked – salg af læsebriller i EU	10
(98/C 196/18)	E-3728/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Generelle toldpræferencer – Andesgruppen og Det Mellemamerikanske Fællesmarked – Svindel med oprindelsescertifikater og garantier	11
(98/C 196/19)	E-3729/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Åbning af et toldkontingent på 1.000 t fileter kaldet »stykker« af tun fra tredjelande med nedsat toldsats ..	12
(98/C 196/20)	E-3730/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Leverancer af tun som råvare til EU's konservesindustri	12
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-3729/97 og E-3730/97	13
(98/C 196/21)	E-3746/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Støjforurening og miljørisikovurdering i forbindelse med motorvejsafsnittet Milano-Napoli ud for kommunen Galliciano i Lazio (RM)	13
(98/C 196/22)	E-3749/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Udbud fra Roms kommune med henblik på en reklamekontrakt	14
(98/C 196/23)	E-3759/97 af Graham Mather til Kommissionen Om: Samarbejdet mellem EU og USA om livslang uddannelse	15
(98/C 196/24)	E-3772/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Fri adgang til Schengen-dokumenter	16
(98/C 196/25)	E-3777/97 af Jean-Antoine Giansily og Jacques Donnay til Kommissionen Om: Den franske tekstilplan	16
(98/C 196/26)	E-3812/97 af Hilde Hawlicek til Kommissionen Om: Kulturens andel af EU-budgettet	18
(98/C 196/27)	E-3813/97 af Ilona Graenitz til Kommissionen Om: Legetøj i levnedsmidler	18
(98/C 196/28)	E-3818/97 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Nedlæggelse af arbejdspladser hos Kodak	19
(98/C 196/29)	E-3823/97 af Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: Skatteparadiser	20
(98/C 196/30)	E-3824/97 af Roberto Mezzaroma til Kommissionen Om: Situationen for fodterapi i Europa	21
(98/C 196/31)	E-3845/97 af Kirsi Piha til Kommissionen Om: Oplysning om Unionens udvidelse	22
(98/C 196/32)	E-3846/97 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Direktiver om radio- og TV-udsendelser	22
(98/C 196/33)	E-3847/97 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Europæisk kulturby	23
(98/C 196/34)	E-3869/97 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Uregelmæssigheder i forbindelse med det italienske undervisningsministeriums udbud	24

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 196/35)	E-3870/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Den europæiske industris konkurrencedygtighed	25
(98/C 196/36)	E-3879/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Grøn bog om forbindelserne mellem EU og AVS-landene	26
(98/C 196/37)	E-3880/97 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Grøn bog om forbindelserne mellem EU og AVS-landene	26
(98/C 196/38)	E-3881/97 af Amedeo Amadeo og Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Grøn bog om forbindelserne mellem EU og AVS-landene	26
(98/C 196/39)	E-3882/97 af Amedeo Amadeo og Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Grøn bog om forbindelserne mellem EU og AVS-landene	27
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-3879/97, E-3880/97, E-3881/97 og E-3882/97	27
(98/C 196/40)	E-3883/97 af Amedeo Amadeo og Spalato Belleré til Kommissionen Om: Transportabelt, trykbærende udstyr	28
(98/C 196/41)	E-3886/97 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Misbrug af EU's subsidier i Rusland	29
(98/C 196/42)	E-4158/97 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Strandet TACIS-projekt i Rusland	29
(98/C 196/43)	E-0298/98 af Leonie van Bladel til Rådet Om: En nederlandsk statssekretærs stive holdning i forbindelse med løsning af en konflikt med russiske partnere	30
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-3886/97, E-4158/97 og E-0298/98	30
(98/C 196/44)	E-3890/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Producenters udelukkelse fra erstatning	31
(98/C 196/45)	E-3896/97 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Momssenkning i arbejdskraftintensive sektorer	32
(98/C 196/46)	E-3900/97 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: International retshjælp ved overdragelse af asylsøgere	32
(98/C 196/47)	E-3907/97 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Mantova kommunens krænkelse af direktiv 92/50/EØF og 93/38/EØF om indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler	33
(98/C 196/48)	E-3908/97 af Hiltrud Breyer til Kommissionen Om: Levering af højt beriget uran til FRM II	34
(98/C 196/49)	E-3920/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Afbildning af de græske øer på EURO-mønterne og -sedlerne	35
(98/C 196/50)	E-3924/97 af Johannes Swoboda til Kommissionen Om: Institutter, der er berettiget til støtte i forbindelse med deres oplysningsarbejde vedrørende EU's udvidelse mod øst	35
(98/C 196/51)	E-3930/97 af W.G. van Velzen til Kommissionen Om: Den planlagte fusion mellem Worldcom og MCI og Internet-markedet	36
(98/C 196/52)	E-3935/97 af Graham Mather til Kommissionen Om: Professionelle turisttolkes ret til at udøve deres profession i hele EU	37
(98/C 196/53)	E-3938/97 af Heidi Hautala til Kommissionen Om: Bevarelse af vildaksen i Østersøen	38
(98/C 196/54)	P-3939/97 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Lovliggørelse af indtægter fra ulovlige aktiviteter	39
(98/C 196/55)	E-3941/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Oprettelse af en græsk afdeling på Europaskole 3	39
(98/C 196/56)	E-3947/97 af Johannes Swoboda til Rådet Om: OECD-aftale om bekæmpelse af korruption og bestikkelse	40
(98/C 196/57)	E-3948/97 af Johannes Swoboda til Rådet Om: Initiativ til løsning af Kosovo-spørgsmålet	41

<u>Informationsnummer</u>	<u>Indhold (fortsat)</u>	<u>Side</u>
(98/C 196/58)	E-3959/97 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Den kinesiske befolkningspolitik	41
(98/C 196/59)	E-3967/97 af Reimer Böge til Kommissionen Om: Nødvendigheden af et generelt direktiv for foderstoffer	42
(98/C 196/60)	E-3968/97 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: År 2000-problemet	42
(98/C 196/61)	E-3969/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Arbejdsløshed blandt unge med videregående erhvervsuddannelse	44
(98/C 196/62)	E-3972/97 af Gianni Tamino til Kommissionen Om: Kontrakter og miljøindvirkningsvurdering i forbindelse med »Cispadana«-vejen	44
(98/C 196/63)	P-3978/97 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Meddelelser om illegal eksport af britisk oksekød fra Belgien til Zaire i august 1996 med udbetaling af eksportrestitutioner	45
(98/C 196/64)	E-3979/97 af Eva Kjer Hansen til Kommissionen Om: Ordninger for eftergivelse og/eller udsættelse af toldskyld	47
(98/C 196/65)	E-3984/97 af Laura González Álvarez, Alonso Puerta og María Sornosa Martínez til Kommissionen Om: Arbejdsvilkårene i kulminerne i Acalândia-kommune (Brasilien)	48
(98/C 196/66)	E-3992/97 af Alexandros Alavanos til Rådet Om: Racistisk vold i Tyskland	48
(98/C 196/67)	P-3993/97 af Olivier Dupuis til Rådet Om: Tunesien, tilfældet Khémaï Csila	49
(98/C 196/68)	E-3996/97 af Friedhelm Frischenschlager til Kommissionen Om: Fri bevægelighed for arbejdstagere	50
(98/C 196/69)	E-3998/97 af Eva Kjer Hansen til Kommissionen Om: Forsinkelser i betalinger under forvaltningen af Pacte-programmet	51
(98/C 196/70)	E-4002/97 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: En farmaceutisk virksomheds europæiske lagerstyringssystem	51
(98/C 196/71)	E-4003/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Indtægter på EU-budgettet fra afgifter på fiskerbåde	52
(98/C 196/72)	E-4004/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Bombeangreb på Det Økumeniske Patriarkat i Istanbul	53
(98/C 196/73)	E-4006/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Fællesskabets skiferindustri og miljøet	53
(98/C 196/74)	E-4007/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: En kampagne til fremme af europæisk skifer	54
(98/C 196/75)	E-4010/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Kvalitetsnormer for skifer fra Fællesskabet	54
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-4006/97, E-4007/97 og E-4010/97	54
(98/C 196/76)	E-4008/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Forskning og teknologisk udvikling i Fællesskabets skiferindustri	55
(98/C 196/77)	E-4009/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Den europæiske skiferindustris konkurrenceevne	56
(98/C 196/78)	E-4011/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Eksport af skifer fra Fællesskabet	56
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-4009/97 og E-4011/97	56
(98/C 196/79)	E-4015/97 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Flyselskabers misvisende annoncering	58
(98/C 196/80)	E-4018/97 af Panayotis Lambrias til Kommissionen Om: Oprettelse af en græsk afdeling på den tredje Europaskole i Bruxelles	58

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 196/81)	E-4019/97 af Panayotis Lambrias til Kommissionen Om: Finansiering af undersøgelser vedrørende allergilidelser	59
(98/C 196/82)	E-4020/97 af Panayotis Lambrias til Kommissionen Om: Bly i drikkevandet	59
(98/C 196/83)	E-4021/97 af Panayotis Lambrias til Kommissionen Om: Sundhedsfarlige fødevarer, der sælges i supermarkeder	60
(98/C 196/84)	E-4022/97 af Panayotis Lambrias til Kommissionen Om: Problemet med det narkotiske stof »ecstasy«	60
(98/C 196/85)	E-4024/97 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Foranstaltninger til fordel for personer med særlige behov	62
(98/C 196/86)	E-4026/97 af Mair Morgan til Kommissionen Om: Agenda 2000	63
(98/C 196/87)	E-4027/97 af Glenys Kinnock til Rådet Om: Landminer og EU-støtte	64
(98/C 196/88)	E-4037/97 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Scrapie i fårehold	64
(98/C 196/89)	E-4038/97 af Joaquín Sisó Cruellas til Kommissionen Om: Anti-subventionsundersøgelse med hensyn til cochennillekarmin	65
(98/C 196/90)	E-4039/97 af María Sornosa Martínez til Kommissionen Om: Ødelæggelse af saltmarsken Agua Amarga i Alicante	66
(98/C 196/91)	E-4045/97 af Raimo Ilaskivi, Marjo Matikainen-Kallström og Jyrki Otila til Kommissionen Om: Ehec-bakterien og kvægslagtning	67
(98/C 196/92)	E-4047/97 af Antonio Tajani og Claudio Azzolini til Rådet Om: Banca d'Italias autonomi	68
(98/C 196/93)	E-4048/97 af Antonio Tajani og Claudio Azzolini til Kommissionen Om: Banca d'Italias autonomi	68
(98/C 196/94)	P-4054/97 af Bartho Pronk til Kommissionen Om: Nederlændenes nettobidrag i 1997	69
(98/C 196/95)	E-4062/97 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Ret til ydelser	69
(98/C 196/96)	E-4073/97 af Riccardo Nencini til Kommissionen Om: Forsikringer	70
(98/C 196/97)	E-4077/97 af Guido Podestà til Kommissionen Om: Fremme i EU af et »Performance Bond«-garantisystem	71
(98/C 196/98)	E-4078/97 af Monica Baldi til Kommissionen Om: Reklameindslag mod Italien i tv-programmet »Channel Four«	72
(98/C 196/99)	P-4079/97 af Georg Jarzembowski til Kommissionen Om: Ground handling-ydelser	72
(98/C 196/100)	E-4087/97 af Katerina Daskalaki til Kommissionen Om: Vandkraftværk i et arkæologisk område	73
(98/C 196/101)	E-4089/97 af Peter Truscott til Kommissionen Om: Bevillinger til Hertfordshire fra 1994-1997 fra beskæftigelsesfondene ADAPT, HORIZON, YOUTHSTART, NOW og INTEGRA	74
(98/C 196/102)	E-4093/97 af Peter Truscott til Kommissionen Om: Bevillinger til Hertfordshire fra 1994-1997 fra EFRU og KONVER	74
(98/C 196/103)	E-4095/97 af Peter Truscott til Kommissionen Om: Bevillinger til Hertfordshire fra 1994-1997 fra PHARE og TACIS	75
(98/C 196/104)	E-4096/97 af Peter Truscott til Kommissionen Om: Bevillinger til Hertfordshire fra 1994-1997 fra MEDIA II og fra midler til venskabsbyer	76

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 196/105)	E-4097/97 af David Morris til Kommissionen Om: Udvikling af og bevillinger til menneskelige ressourcer	76
(98/C 196/106)	E-4099/97 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Tildeling af kontrakter	77
(98/C 196/107)	E-4106/97 af Konstantinos Hatzidakis til Kommissionen Om: Gennemførelsen af fællesskabsinitiativerne og Samhørighedsfondens projekter i Grækenland	78
(98/C 196/108)	E-4107/97 af Joan Vallvé til Kommissionen Om: Benyttelse af fryscanlæg i frugtproducerende grænseegne	78
(98/C 196/109)	E-4108/97 af Gianfranco Dell'Alba til Kommissionen Om: Retssagen i anledning af drabet på den italienske statsborger Giacomo Turra i Colombia den 3. september 1995	79
(98/C 196/110)	P-4109/97 af Mirja Ryyänen til Kommissionen Om: Støtte til organisationer, som modtager driftsstøtte fra EU	80
(98/C 196/111)	E-4114/97 af Yves Verwaerde til Kommissionen Om: Socialpolitikken og forbindelserne mellem EU og AVS-landene	80
(98/C 196/112)	E-4119/97 af Marjo Matikainen-Kallström til Kommissionen Om: Narkotikaproblemer fra Afghanistan og Pakistan	81
(98/C 196/113)	E-4121/97 af Gerhard Hager til Kommissionen Om: Erklæringen om sport	82
(98/C 196/114)	E-4124/97 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Miljøoprydningsprojekter på Kola-halvøen	82
(98/C 196/115)	E-4125/97 af Claude Desama til Rådet Om: Eurocontrols situation	83
(98/C 196/116)	E-4135/97 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Ruslands beslutning om at udelukke en række produkter fra TIR-ordningen	84
(98/C 196/117)	E-4137/97 af David Bowe til Kommissionen Om: Import af primater fra Indonesien	85
(98/C 196/118)	E-4138/97 af David Bowe til Kommissionen Om: Import af primater fra Indonesien	85
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-4137/97 og E-4138/97	85
(98/C 196/119)	E-4142/97 af Francisco Sanz Fernández til Kommissionen Om: Tværkulturel undervisning/SOCRATES-programmet	85
(98/C 196/120)	E-4143/97 af Francisco Sanz Fernández til Kommissionen Om: SOCRATES-programmet	86
(98/C 196/121)	E-4145/97 af Antoinette Spaak til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktiv 94/80/EF i medlemslandene	86
(98/C 196/122)	E-4146/97 af Marco Cellai til Kommissionen Om: Omstruktureringer og fusioner i den italienske forsikrings- og finanssektor	87
(98/C 196/123)	E-4147/97 af Gastone Parigi til Kommissionen Om: Direkte forhandlinger mellem olieselskaberne og bestyrerne af tankstationer, hvad angår eksklusive købsaftaler i Italien	88
(98/C 196/124)	P-4148/97 af Sirkka-Liisa Anttila til Kommissionen Om: Støtte til grønfoder som kompensation for den store prisforskel mellem korn og grønfoder som følge af Agenda 2000	89
(98/C 196/125)	E-4166/97 af Irene Soltwedel-Schäfer til Kommissionen Om: UK-oksekød	90
(98/C 196/126)	E-4169/97 af Eryl McNally til Kommissionen Om: SKY-satellituddendelser i EU	91
(98/C 196/127)	E-4172/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Samhørighedspolitik og kultur	91
(98/C 196/128)	E-4173/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Samhørighedspolitik og kultur	92

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 196/129)	E-4174/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Samhørighedspolitik og kultur	92
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-4173/97 og E-4174/97	92
(98/C 196/130)	E-4175/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Samhørighedspolitik og kultur	92
(98/C 196/131)	E-4176/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Samhørighedspolitik og kultur	94
(98/C 196/132)	E-4177/97 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Samhørighedspolitik og kultur	94
(98/C 196/133)	E-4185/97 af Bárbara Dührkop Dührkop til Rådet Om: Forbud mod drivgarn og det britiske formandskab	94
(98/C 196/134)	E-4188/97 af Eolo Parodi og Guido Viceconte til Kommissionen Om: Tildeling af slots i Fællesskabets lufthavne	95
(98/C 196/135)	E-4189/97 af Eolo Parodi og Guido Viceconte til Kommissionen Om: Fællesskabsstøtte til genopbygningen af Petruzzelli-teatret i Bari	96
(98/C 196/136)	E-4190/97 af Ernesto Caccavale til Kommissionen Om: Elektriske ledningsnet og magnetfelter: risici for menneskers sundhed	96
(98/C 196/137)	E-4192/97 af Maria Berger til Rådet Om: Privat våbenbesiddelse	98
(98/C 196/138)	E-4195/97 af José García-Margallo y Marfil til Kommissionen Om: Agenda 2000 og mål 1: statsstøtte 1993-1997	99
(98/C 196/139)	E-4202/97 af José García-Margallo y Marfil til Kommissionen Om: Agenda 2000 og mål 1: støtte modtaget 1993-1997	100
(98/C 196/140)	E-4203/97 af José García-Margallo y Marfil til Kommissionen Om: Agenda 2000 og mål 1: investeringer 1993-1997	100
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-4202/97 og E-4203/97	101
(98/C 196/141)	E-4205/97 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Den Europæiske Union som fag på skolernes undervisningsplan	101
(98/C 196/142)	E-4207/97 af Gerardo Fernández-Albor til Kommissionen Om: Blåbog om fiskeriet i Den Europæiske Union	102
(98/C 196/143)	E-4215/97 af Francesco Baldarelli til Kommissionen Om: Overholdelse af forbrugernes rettigheder og reglerne om fri konkurrence i Italien	102
(98/C 196/144)	E-4216/97 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz til Rådet Om: Forbud mod drivgarn – Rådets manglende afgørelse – informationspligt	103
(98/C 196/145)	E-4224/97 af Cristiana Muscardini og Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Genetiske ændringer	104
(98/C 196/146)	P-4229/97 af Ulf Holm til Rådet Om: Reklamekampagne for Amsterdam-traktaten	105
(98/C 196/147)	P-4230/97 af Pierluigi Castagnetti til Kommissionen Om: Godkendelse af det enkelte programmeringsprogram for regionen Friuli Venezia Giulia	105
(98/C 196/148)	P-0001/98 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Kontrol med tredjelands fly	106
(98/C 196/149)	E-0014/98 af Gordon Adam til Rådet Om: Rådets reaktion på Greenpeaces dokument om energi og miljø	107
(98/C 196/150)	E-0019/98 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Nødvendigheden af at beskytte de data, der er indeholdt i Schengens informationssystem	107
(98/C 196/151)	E-0027/98 af Christoph Konrad til Kommissionen Om: EU's humanitære hjælpeprojekter i Afghanistan	108
(98/C 196/152)	E-0030/98 af John Corrie til Rådet Om: EU's støtte til Cypern	109
(98/C 196/153)	E-0037/98 af Bill Miller til Kommissionen Om: Afgifter	110

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
(98/C 196/154)	P-0042/98 af Heidi Hautala til Kommissionen Om: Den finske elafgifts forenelighed med traktaten inden den 1.1.1997	111
(98/C 196/155)	P-0043/98 af Daniel Varela Suanzes-Carpegna til Kommissionen Om: Kongeriget Marokkos misligholdelse af fiskeriaftalen med EU	111
(98/C 196/156)	E-0048/98 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Støtte til fredsprocessen i Guatemala	112
(98/C 196/157)	E-0049/98 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Gennemførelsen af fredsftalerne i Guatemala	112
(98/C 196/158)	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0048/98 og E-0049/98	112
(98/C 196/158)	E-0057/98 af Alex Smith til Kommissionen Om: Handels- og samarbejdsaftale mellem EU og Sydafrika	113
(98/C 196/159)	E-0058/98 af Alex Smith til Kommissionen Om: Handels- og samarbejdsaftale mellem EU og Sydafrika	113
(98/C 196/160)	Samlet svar på skriftlige forespørgsler E-0057/98 og E-0058/98	114
(98/C 196/160)	E-0085/98 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Den finansielle situation i Taiwan og kontoret i Tapei	114
(98/C 196/161)	P-0091/98 af Ernesto Caccavale til Kommissionen Om: RAI's misbrug af dominerende stilling inden for radiosektoren	115
(98/C 196/162)	E-0099/98 af Umberto Bossi til Rådet Om: Foranstaltninger mod illegal indvandring i Europa	116
(98/C 196/163)	E-0118/98 af Jesús Cabezón Alonso til Rådet Om: Fiskeriaftalen med Marokko – biologisk hvileperiode	117
(98/C 196/164)	P-0133/98 af Katerina Daskalaki til Rådet Om: Mordet på en kordegn i Istanbul	118
(98/C 196/165)	P-0138/98 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Flyvninger mellem Bruxelles og Strasbourg	118
(98/C 196/166)	E-0141/98 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Fællesskabsinitiativet »Pesca« for Grækenland	119
(98/C 196/167)	P-0169/98 af Sérgio Ribeiro til Rådet Om: Angivelsen af EU's territorium på de nye mønter uden sondring mellem to medlemsstater	120
(98/C 196/168)	E-0190/98 af Cristiana Muscardini til Rådet Om: Dobbelt statsborgerskab for italienere i Belgien	120
(98/C 196/169)	P-0192/98 af Luigi Florio til Rådet Om: Pluralisme og ytringsfrihed i Tyrkiet og Italien	121
(98/C 196/170)	E-0203/98 af Gerhard Hager til Rådet Om: Schengen task force	122
(98/C 196/171)	E-0267/98 af Yiannis Roubatis til Rådet Om: Sanktionspolitikens tragiske følger for befolkningen i Irak	122
(98/C 196/172)	E-0286/98 af Ana Miranda de Lage til Rådet Om: Komité for menneskerettighederne i Cuba	123
(98/C 196/173)	E-0299/98 af Leonie van Bladel til Rådet Om: Speciel ambassadør for Asien	124
(98/C 196/174)	P-0310/98 af Magda Aelvoet til Rådet Om: Sikkerhed i området ved De Store Søer i Afrika	124
(98/C 196/175)	P-0353/98 af Carmen Díez de Rivera Icaza til Rådet Om: Nationale kendetegn på europengesedler	125
(98/C 196/176)	P-0500/98 af Jaak Vandemeulebroucke til Rådet Om: En våbenembargo mod Burundi	125
(98/C 196/177)	P-0501/98 af Elly Plooij-van Gorsel til Rådet Om: Aftapning fra amerikansk side af europæiske telefon-, fax- og e-mail-forbindelser	126

I*(Meddelelser)***EUROPA-PARLAMENTET****BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSLER**

(98/C 196/01)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-1720/97**af Heidi Hautala (V) til Rådet***(22. maj 1997)**Om:* FN-erklæringen om oprindelige folks rettigheder

I november 1995 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om FN-erklæringen om oprindelige folks rettigheder (B4-1415/95) ⁽¹⁾. Siden da har der fundet to møder sted i arbejdsgruppen om erklæringen under Den Særlige Menneskerettighedskommission.

1. Har EU's medlemsstater deltaget i arbejdsgruppens arbejde?
2. Har der i givet fald været en fælles holdning fra EU's side?
3. Hvis det ikke har været tilfældet, hvad er så grunden?
4. Overvejer Rådet at drøfte en fælles holdning til erklæringen og/eller til spørgsmålet om oprindelige folks rettigheder generelt?

⁽¹⁾ EFT C 323 af 4.12.1995, s. 117.

Svar*(30. marts 1998)*

Der har ikke været tale om nogen fælles EU-holdning i det spørgsmål, der er behandlet i forespørgslen fra det ærede medlem af Europa-Parlamentet. Rådet er ikke i stand til at angive, hvilke EU-medlemsstater der har deltaget i arbejdet i arbejdsgruppen om erklæringen under Den Særlige Menneskerettighedskommission. Dette er et spørgsmål, som henhører under de enkelte EU-medlemsstaters nationale kompetence.

Rådet overvejer i øjeblikket ikke en fælles holdning hverken med hensyn til erklæringen eller spørgsmålet om oprindelige folk generelt.

(98/C 196/02)

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL P-2729/97**af Marianne Thyssen (PPE) til Kommissionen***(30. juli 1997)**Om:* Kompensationsordning for nederlandske tankstationsindehavere langs den belgiske og tyske grænse

Ifølge forlydender er der den 23. juli 1997 trådt en ordning i kraft, hvorefter nederlandske tankstationsindehavere langs den belgiske og tyske grænse kompenseres for det tab, de er blevet påført, efter at en afgiftsforhøjelse har gjort benzinen dyrere i Nederlandene.

Kan Kommissionen oplyse, om denne ordning, der ikke finder generel geografisk anvendelse på Nederlandenes område, men er geografisk begrænset til grænseområderne, er i overensstemmelse med de europæiske konkurrenceregler?

**Supplerende svar
afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert**

(16. februar 1998)

Som opfølgning på sit svar af 11. september 1997 ⁽¹⁾ kan Kommissionen nu give følgende supplerende oplysning.

Den 18. august 1997 anmeldte de nederlandske myndigheder en støtte (N 558/97) til fordel for nederlandske tankstationer, der er beliggende nær den tyske grænse. Fysiske eller juridiske personer, samt partnerskaber eller begrænsede partnerskaber, for hvis regning én eller flere tankstationer drives, og deres efterfølgere er berettiget til at oppebære støtten. Formålet med støtte er at kompensere indehaverne af disse tankstationer for det påståede fald i omsætningen, der skyldes den forhøjelse af punktafgiften på benzin, der trådte i kraft den 1. juli 1997 i Nederlandene. Støtteprojektet skal løbe over maksimalt tre år, dvs. indtil 1. juli 2000.

Den 22. september 1997 udbad Kommissionen sig yderligere oplysninger for derved at undersøge: i) i hvilket omfang de anmeldte foranstaltninger kan fordreje konkurrencen i andre medlemsstater, herunder navnlig i Tyskland og i Belgien; og ii) hvorvidt støtten kan have en kumulativ effekt. Endvidere hersker der tvivl om, hvorvidt disse kontrakter er forenelige med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 af 22. juni 1983 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler ⁽²⁾. De nederlandske myndigheder afgav svar den 30. oktober 1997. Den 17. december 1997 udbad Kommissionen sig yderligere oplysninger, da den nederlandske regering ikke havde svaret tilfredsstillende på alle de spørgsmål, der var rejst i Kommissionens skrivelse af 22. september 1997. Kommissionen kan ikke på nuværende tidspunkt tage stilling, da den afventer den nederlandske regerings svar på skrivelser af 17. december 1997.

⁽¹⁾ EFT C 82 af 17.3.1998, s. 133.

⁽²⁾ EFT L 173 af 30.6.1983.

(98/C 196/03)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3169/97
af Raymonde Dury (PSE) til Kommissionen**

(13. oktober 1997)

Om: Forældelse af et program som følge af manglende vedtagelse i Rådet

I EFT C 233, s. 8, meddeles det, at Kommissionen har besluttet at annullere indkaldelsen af forslag til foranstaltninger til subventionering af andelsselskaber, gensidige selskaber, foreninger, sammenslutninger og fonde i Fællesskabet. Kommissionen henviser til, at Rådet ikke rettidigt har vedtaget forslaget om et flerårigt arbejdsprogram (1994-1996) til fordel for andelsselskaber, gensidige selskaber, foreninger og fonde, og til, at programmet ikke længere er aktuelt.

Kan Kommissionen redegøre for konsekvenserne af den manglende vedtagelse for de berørte selskaber m.m., og desuden oplyse, om der findes, eller om der vil blive gennemført et erstatningsprogram, og om der er nogen fortilfælde med hensyn til programmer, der er blevet forældet på grund af manglende vedtagelse i Rådet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(30. januar 1998)

Som det ærede medlem nævner, hang indkaldelsen af forslag sammen med Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om et flerårigt arbejdsprogram (1994-1996) til fordel for andelsselskaber, gensidige selskaber, foreninger og fonde i Fællesskabet. Indkaldelsen af forslag blev offentliggjort den 24. august 1996. Ved udgangen af 1996 var forslaget desværre endnu ikke blevet godkendt af Rådet.

Kommissionen var derfor nødt til at finde en mulighed for finansiering af projekter i forbindelse med indkaldelsen af forslag. Med henblik herpå besluttede Kommissionen den 29. juli 1997 at trække sit forslag til program tilbage, at annullere indkaldelsen af forslag og at træffe beslutning om finansiering i 1997 af 12 projekter udvalgt blandt dem, der var blevet indsendt ansøgning om i forbindelse med indkaldelsen af forslag. Ud over de 12 initiativer i tilknytning til indkaldelsen af forslag blev det besluttet over 1997-budgettets artikel B5-321 (socialøkonomi) at finansiere en række andre aktioner.

Kommissionen undersøger muligheden for at forelægge et nyt forslag til et flerårigt arbejdsprogram. Formålet er først og fremmest at hjælpe andelsselskaber, gensidige selskaber, foreninger og fonde til at forbedre deres gennemslagskraft og til at deltage i fuldt omfang i løsningen af de problemer, som beskæftigelsessituationen indebærer.

Det ærede medlem kan finde yderligere oplysninger i Kommissionens svar til mundtligt spørgsmål H-0717/97 af C. Jackson under spørgetiden i Parlamentets mødeperiode i oktober 1997 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger (oktober 1997).

(98/C 196/04)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3378/97

af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen

(23. oktober 1997)

Om: Andet direktiv om selskabsret 77/91/EØF

Mener Kommissionen, at direktiv 77/91/EØF ⁽¹⁾ giver tilstrækkelig hjemmel til at indklage en regering for at have handlet i modstrid med dette direktiv i perioden mellem dets ikrafttræden og ændringen af den nationale lovgivning?

⁽¹⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(6. januar 1998)

Kommissionen kan indlede en unkladelsesprocedure over for en medlemsstat, når den mener, at sidstnævnte har undladt at opfylde en forpligtelse, der er afledt af EF-retten. Dette princip gælder naturligvis for Rådets direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskaber samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde. Betimeligheden og omfanget af en sådan foranstaltning kan dog kun vurderes ud fra de enkelte konkrete tilfælde af manglende overholdelse, som kan tilskrives en given medlemsstat, og under henvisning til en ligeledes given national lovgivning.

(98/C 196/05)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3516/97

af John Iversen (PSE) til Kommissionen

(12. november 1997)

Om: Vækstfremmere

Mistanken om, at tylosin i svinefoder kan føre til, at mennesker bliver resistente overfor lægemidlet Erythromycin, er bekymrende. Vil Kommissionen i denne forbindelse foreslå regler om mærkning af kød fra svin, der er blevet opfordret med vækstfremmere?

Vil Kommissionen i samme forbindelse foreslå afgifter på antibiotiske vækstfremmere til slagtesvinefoder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(15. januar 1998)*

Kommissionen skal gøre det ærede medlem opmærksom på, at tilsætningsstoffer til foder i henhold til de herfor gældende bestemmelser og undersøgelserne forud for EF-godkendelsen hverken må udgøre en fare for dyre- og folkesundheden eller for miljøet eller være til ulempe for forbrugerne ved at ændre de animalske produkters egenskaber.

Som Kommissionen har anført i sit svar på forespørgsel E-3388/97 ⁽¹⁾ fra det ærede medlem, har den ingen oplysninger, der viser en årsagssammenhæng mellem anvendelse af tylosin i svinefoder og forekomst af resistens over for erythromycin hos bakterier, der fremkalder sygdom hos mennesker. Finland har imidlertid anmodet om en fornyet undersøgelse af godkendelsen af tylosin, og hvis det i den forbindelse viser sig, at der er en sundhedsrisiko for forbrugerne, vil Kommissionen straks fremsætte forslag om forbud.

Hvis de tilsætningsstoffer, der anvendes i foder, vurderes som uskadelige, finder Kommissionen det ikke nødvendigt at fastsætte bestemmelser om særlig mærkning af de pågældende produkter.

Kommissionen har ikke til hensigt at foreslå afgifter på de nævnte produkter.

⁽¹⁾ EFT C 174 af 8.6.1998, s. 51.

(98/C 196/06)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3548/97
af Frédéric Striby (I-EDN) til Kommissionen
(12. november 1997)

Om: Harmonisering af destillatørers retlige og skattemæssige stilling

Medlemsstaterne har yderst forskellige bestemmelser vedrørende destillatører. I Spanien, Italien, Portugal og Grækenland kan destillation foretages ubegrænset. I Tyskland eksisterer en fordelagtig og degressiv afgift inden for en grænse på 5000° ren alkohol. Også i Østrig indrømmes visse nedsættelser.

I Frankrig har der siden 1960 kun været ganske få destillatører med afgiftsfritagelse, eftersom denne blev ophævet med bekendtgørelse af 29. november 1960 »ved den berettigedes eller dennes efterlevende ægtefælles død«. De øvrige franske destillatører kan ikke opnå afgiftsnedsættelser og er således dårligere stillede end i andre europæiske lande.

Hvordan har Europa-Kommissionen til hensigt at sikre en harmonisering af destillatørernes retlige og skattemæssige stilling inden for Den Europæiske Union?

(98/C 196/07)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3549/97
af Frédéric Striby (I-EDN) til Kommissionen
(12. november 1997)

Om: Uretfærdig anvendelse af bestemmelserne om punktafgifter på ren alkohol

Frankrig overholder ikke de eksisterende fællesskabsbestemmelser vedrørende punktafgifter, hvilket betyder en virkelig konkurrenceforvridning mellem mindre destillatører og industridestillatører.

I Frankrig skal de mindre destillatører erlægge afgiften på destilleriproduktionen øjeblikkeligt, mens industridestillatørerne først beskattes ved salget af produktionen. Hvis sidstnævnte lagrer produktionen, nedskrives denne med et tab på 6% alkohol om året. De mindre destillatører stilles således betydeligt dårligere end industriproducenterne.

Finder Europa-Kommissionen på baggrund af disse oplysninger, at direktiverne om punktafgifter anvendes retfærdigt og kohærent i dette særlige tilfælde?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
på skriftlige forespørgsler E-3548/97 og E-3549/97**

(6. januar 1998)

I en erklæring til Rådets protokol vedrørende Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer⁽¹⁾ hedder det: »Rådet og Kommissionen erklærer, at medlemsstater som traditionelt har fritaget produktion af små mængder alkohol, der fremstilles af privatpersoner til eget forbrug, fortsat kan anvende sådanne fritagelser«. I overensstemmelse hermed har Frankrig fortsat med at fritage produktion af ti liter ren alkohol om året, når der er tale om privatpersoner, der altid har haft denne ret.

Bortset fra dette særlige tilfælde skal der opkræves afgift på al produktion af spiritus. I henhold til artikel 22 i direktiv 92/83/EØF har medlemsstaterne imidlertid mulighed for at anvende en reduceret sats for små destilleriers produktion. Frankrig har sammen med de fleste medlemsstater valgt ikke at udnytte denne mulighed.

De generelle regler i direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed⁽²⁾ gælder derfor, således at alle franske destillerier, bortset fra ovennævnte undtagelse vedrørende hjemmedestillation, betragtes som afgiftsoplag, hvor afgiftsbetalingen er suspenderet, indtil de producerede varer overgår til fri omsætning, og hvor der naturligvis tages hensyn til svind.

Med hensyn til spørgsmålet om Kommissionens holdning til en fremtidig harmonisering på dette område kan det anføres, at undtagelserne oprindeligt blev godkendt, fordi den afgiftsmæssige behandling af disse små producenter — inden for de fastlagte parametre — blev anset for at have en så ubetydelig virkning på det indre marked, at der ikke var behov for at kræve ensartethed på fællesskabsplan. Kommissionen vil på baggrund af det ærede medlems klager være opmærksom på dette spørgsmål, men der er ikke for øjeblikket planer om yderligere harmonisering på dette område.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 31.10.1992.

⁽²⁾ EFT L 76 af 23.3.1992.

(98/C 196/08)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3563/97
af Graham Mather (PPE) til Kommissionen**

(13. november 1997)

Om: Kommissionens meddelelse om skattesamordning (KOM(97)0495)

På ØKOFIN-mødet den 13. oktober 1997 blev denne meddelelse fra Kommissionen drøftet for første gang. I dokumentet forelægges der en pakke til tackling af såkaldt »skadelig skattekonkurrence«. Rådet opfordrede Kommissionen til at forelægge en ny meddelelse senest den 12. november under hensyntagen til de resultater, der blev opnået på ØKOFIN-mødet og på mødet i Skattepolitikgruppen den 20. oktober. Ministrene understregede enstemmigt, at de havde til hensigt at nå til politisk enighed om dette spørgsmål på ØKOFIN-mødet den 1. december.

Hvad angår beskatning af kapitalindkomst, fastslår meddelelsens punkt 19.III, at »alle medlemsstater bør enten have en minimumskildeskat eller levere oplysninger om renteindkomst til andre medlemsstater«. I punkt 19.IV hedder det: »Fællesskabet bør også fremme, at den aftalte løsning udvides til at gælde uden for dets grænser«.

1. Gennem hvilke mekanismer og internationale organisationer agter Kommissionen at fremme anvendelsen af den valgte løsningsmodel?
2. Hvilke metoder vil blive benyttet inden for rammerne af disse organisationer og mekanismer?

(98/C 196/09)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3564/97**af Graham Mather (PPE) til Kommissionen***(13. november 1997)**Om:* Kommissionens meddelelse om skattesamordning (KOM(97)0495)

På ØKOFIN-mødet den 13. oktober 1997 blev denne meddelelse fra Kommissionen drøftet for første gang. I dokumentet forelægges der en pakke til tackling af såkaldt »skadelig skattekonkurrence«. Rådet opfordrede Kommissionen til at forelægge en ny meddelelse senest den 12. november under hensyntagen til de resultater, der blev opnået på ØKOFIN-mødet og på mødet i Skattepolitikgruppen den 20. oktober. Ministrene understregede enstemmigt, at de havde til hensigt at nå til politisk enighed om dette spørgsmål på ØKOFIN-mødet den 1. december.

Hvad angår beskatning af kapitalindkomst, fastslår meddelelsens punkt 19.III, at »alle medlemsstater bør enten have en minimumskildeskat eller levere oplysninger om renteindkomst til andre medlemsstater«. I punkt 19.V hedder det: »Arrangementerne for at kontrollere beneficierens skattemæssige bopæl bør ikke være for tunge«.

1. Hvilke undersøgelser har Kommissionen gennemført vedrørende mulige kontrolforanstaltninger?
2. Hvad viser disse undersøgelser?
3. Hvilke økonomiske følger får kontrolforanstaltningerne vedrørende beneficierens skattemæssige bopæl for myndighederne i Fællesskabet og de enkelte medlemsstater?

(98/C 196/10)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3565/97**af Graham Mather (PPE) til Kommissionen***(13. november 1997)**Om:* Kommissionens meddelelse om skattesamordning (KOM(97)0495)

På ØKOFIN-mødet den 13. oktober 1997 blev denne meddelelse fra Kommissionen drøftet for første gang. I dokumentet forelægges der en pakke til tackling af såkaldt »skadelig skattekonkurrence«. Rådet opfordrede Kommissionen til at forelægge en ny meddelelse senest den 12. november under hensyntagen til de resultater, der blev opnået på ØKOFIN-mødet og på mødet i Skattepolitikgruppen den 20. oktober. Ministrene understregede enstemmigt, at de havde til hensigt at nå til politisk enighed om dette spørgsmål på ØKOFIN-mødet den 1. december.

Hvad angår beskatning af kapitalindkomst, fastslår meddelelsens punkt 19.III, at »alle medlemsstater bør enten have en minimumskildeskat eller levere oplysninger om renteindkomst til andre medlemsstater«. I punkt 19.VI hedder det: »Hvis en medlemsstat ikke benytter informationsudvekslingsoptionen, bør den i det mindste anvende kildeskatten på et minimumsniveau. Denne minimumsskattesats bør fastsættes på et niveau, der er tilstrækkeligt til at sikre et acceptabelt niveau for beskatning af grænseoverskridende opsparing«.

Hvordan vil det »acceptable niveau« blive beregnet og aftalt?

(98/C 196/11)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3566/97**af Graham Mather (PPE) til Kommissionen***(13. november 1997)**Om:* Kommissionens meddelelse om skattesamordning (KOM(97)0495)

På ØKOFIN-mødet den 13. oktober 1997 blev denne meddelelse fra Kommissionen drøftet for første gang. I dokumentet forelægges der en pakke til tackling af såkaldt »skadelig skattekonkurrence«. Rådet opfordrede Kommissionen til at forelægge en ny meddelelse senest den 12. november under hensyntagen til de resultater, der blev opnået på ØKOFIN-mødet og på mødet i Skattepolitikgruppen den 20. oktober. Ministrene understregede enstemmigt, at de havde til hensigt at nå til politisk enighed om dette spørgsmål på ØKOFIN-mødet den 1. december.

Hvad angår beskatning af kapitalindkomst, fastslår meddelelsens punkt 19.III, at »alle medlemsstater bør enten have en minimumskildeskat eller levere oplysninger om renteindkomst til andre medlemsstater«.

1. Hvordan vil der blive foretaget justeringer mellem minimumskildeskatten i én medlemsstat og standard-skattesatsen for kapitalindkomst i det land, hvor borgeren har sin skattemæssige bopæl?
2. Hvilke undersøgelser har Kommissionen gennemført for at beregne, hvilke omkostninger der vil være forbundet med sådanne justeringer?

(98/C 196/12)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3567/97

af Graham Mather (PPE) til Kommissionen

(13. november 1997)

Om: Kommissionens meddelelse om skattesamordning (KOM(97)0495)

På ØKOFIN-mødet den 13. oktober 1997 blev denne meddelelse fra Kommissionen drøftet for første gang. I dokumentet forelægges der en pakke til tackling af såkaldt »skadelig skattekonkurrence«. Rådet opfordrede Kommissionen til at forelægge en ny meddelelse senest den 12. november under hensyntagen til de resultater, der blev opnået på ØKOFIN-mødet og på mødet i Skattepolitikgruppen den 20. oktober. Ministrene understregede enstemmigt, at de havde til hensigt at nå til politisk enighed om dette spørgsmål på ØKOFIN-mødet den 1. december.

Hvad angår beskatning af kapitalindkomst, fastslår meddelelsens punkt 19.III, at »alle medlemsstater bør enten have en minimumskildeskat eller levere oplysninger om renteindkomst til andre medlemsstater«.

1. Hvordan agter Kommissionen at sikre, at de oplysninger, der udveksles, er ensartede og sammenlignelige?
2. Hvordan agter Kommissionen at garantere, at en sådan informationsudveksling sker under sikkerhedsmæssigt set betryggende forhold?
3. Hvilke undersøgelser har Kommissionen gennemført for at beregne, hvilke omkostninger der vil være forbundet med at udvikle og indføre et sådant system?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti
på skriftlige forespørgsler E-3563/97, E-3564/97, E-3565/97, E-3566/97 og E-3567/97**

(3. februar 1998)

Opmærksomheden henledes på Kommissionens nye meddelelse af 5. november 1997 ⁽¹⁾ og konklusionerne af ØKOFIN-mødet den 1. december 1997 om skattepolitikken.

Inden for rammerne af disse konklusioner godkendte Rådet en tekst om beskatning af kapitalindkomst med fire punkter, der vil kunne danne grundlag for et nyt direktivforslag.

Som anført i ovennævnte meddelelse agter Kommissionen at forelægge et forslag meget hurtigt, principielt inden april 1998.

Ifølge Kommissionen er det på nuværende tidspunkt for tidligt at kommentere de følsomme og delikate spørgsmål, der rejses af det ærede medlem.

Kommissionen er stadig på overvejelsesstadiet men vil nøje præcisere sin holdning i et kommende direktivforslag.

⁽¹⁾ KOM(97) 564 endelig udg.

(98/C 196/13)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3591/97**af Yves Verwaerde (PPE) til Kommissionen***(13. november 1997)*

Om: De film, der har indspillet de største beløb i Spanien

Kan Kommissionen opstille en liste over de film, som i Spanien har indspillet de største beløb i 1991, 1992, 1993, 1994 og 1995, med angivelse af de pågældende films oprindelseslande?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(2. februar 1998)*

De ønskede oplysninger sendes direkte til det ærede medlem og Parlamentets generalsekretariat.

(98/C 196/14)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3648/97**af Armelle Guinebertière (UPE) til Kommissionen***(19. november 1997)*

Om: Illoyal konkurrence som følge af momsordningen

En fransk virksomhedsleder, der leverer materiel til kaninopdrættere, anfører, at han lider skade som følge af en forskelligartet anvendelse af momsordningen, alt efter om leverandøren er fransk eller statsborger i en anden af Unionens medlemsstater.

I sidstnævnte tilfælde sælges materiellet uden afgift, og hvis det leveres i begyndelsen af 1998, skal opdrætteren ikke deklarere moms før i begyndelsen af 1999 og skal ikke indbetale 20,60% moms i 12-18 måneder, idet den franske stat fungerer som mellemlid.

Hvis derimod det indkøbte materiel stammer fra en fransk leverandør, er opdrætteren nødt til at betale moms ved erhvervelsen.

Der eksisterer følgelig en illoyal konkurrencesituation påtvunget af de franske skattemyndigheder til skade for franske entreprenører.

Hvorledes agter Kommissionen at genindføre mere gunstige konkurrenceforhold, især i forbindelse med anvendelsen af momsordningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(6. januar 1998)*

Den situation, som det ærede medlem beskriver, skyldes, at der findes forskellige regler for samhandel mellem medlemsstaterne og salg i en given medlemsstat.

Momssystemets grundlæggende principper betyder, at det udelukkende er den momspligtige sælger af varer og tjenesteydelser, der er pålagt de byrder og forpligtelser, som følger af anvendelsen af systemet, hvorimod der i momsovergangsordningen er indført en undtagelse fra disse principper hvad angår samhandel mellem medlemsstaterne, således at den momspligtige køber skal betale moms i den medlemsstat, hvor det endelige forbrug finder sted. Der kan således opstå nogle ekstreme situationer, hvor den afgiftsmæssige behandling har uheldige følger for handelen i en given medlemsstat.

Kommissionen bemærkede allerede i sin rapport om virkningen af momsovergangsordningen for samhandelen mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾, at overgangsordningen krænkede selve momssystemets væsentligste karakteristika. I meddelelsen »Et fælles momssystem — Et program for det indre marked« ⁽²⁾ foreslog Kommissionen blandt andet — efter at have redegjort for det nuværende systems begrænsninger — at fjerne enhver sondring

mellem indenlandske transaktioner og transaktioner mellem medlemsstaterne og at udarbejde et program for en etapevis overgang til det nye moms-system. De forslag, som Kommissionen fremsætter i sit nye arbejdsprogram, skulle således bringe de nævnte problemer til ophør.

(¹) KOM(94) 515 endelig udg.

(²) KOM(96) 328 endelig udg.

(98/C 196/15)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3658/97
af María Izquierdo Rojo (PSE) til Kommissionen

(19. november 1997)

Om: Europæiske projekter til fordel for byen Granada og el Albayzín

Kan Kommissionen forelægge udtømmende oplysninger om de projekter vedrørende el Albayzín og Granada, der er godkendt med henblik på europæisk medfinansiering, og som der henvises til i en oversigt i »Carta Local« fra oktober 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(3. februar 1998)

Som svar på spørgsmålet fra det ærede medlem skal Kommissionen minde om, at den i Granada i 1986 finansierede et projekt til bevaring af Alhambraens løvegård, Comares-tårnet og »cubiertas planas« med et samlet budget på 200.000 ECU.

Som led i erhvervsuddannelsesprogrammet Leonardo da Vinci har Granada-provinsen fået tildelt tre projekter, nemlig i 1995 et projekt til et samlet beløb på 58.000 ECU (Iliberis) og i 1997 to projekter til et samlet beløb på 234.000 ECU (europæisk net for landdistrikterne vedrørende erhvervsorientering og erhvervsvejledning, og uddannelse inden for landbrug og miljø i landdistrikterne).

Kommissionen finansierede i juli 1997 i henhold til artikel 10 i forordningen om Den Europæiske Udviklingsfond (EFRU) (¹) et pilotprojekt til fordel for el Albayzín i Granada inkl. Alhambra-paladset. De samlede omkostninger til dette projekt andrager 6.051.150 ECU, og de disponible EFRU-midler til projektet udgør 2.953.897 ECU.

(¹) EFT L 193 af 31.7.1993.

(98/C 196/16)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3667/97
af John Iversen (PSE) til Kommissionen

(19. november 1997)

Om: BSE

I Kommissionens beslutning 97/534/EU (¹) pålægges alle medlemslandene at fjerne særligt risikomateriale (SRM) fra fødekæden. Dette baseres på en anbefaling fra Den Videnskabelige Veterinærkomité om en sådan fjernelse i lande eller regioner, hvor der fastslås en potentiel risiko for forekomst af TSE-agenser. I beslutningen fastslås uden nærmere dokumentation, at ingen af medlemslandene kan betragtes som værende fri for en potentiel risiko for TSE.

Følgende forhold adskiller klart slagtingen på danske eksportslagterier fra situationen i andre medlemslande:

- som følge af autorisation til eksport til USA kun slagting af danske dyr
- scrapie er aldrig konstateret, og BSE er kun konstateret på et dyr indført fra UK

- forbud — som er overholdt — mod import af kød- og benmel siden 1933 og mod anvendelse af affald fra drøvtyggere siden 1990
- BSE er anmelderpligtig sygdom siden 1992.

Danmark er derfor officielt fri for BSE i henhold til OIE Animal Health Code artikel 3.2.13.3.

1. Hvilken begrundelse med dokumentation har Kommissionen for at hævde, at der er fastslået en potentiel risiko for BSE i Danmark?

2. Hvorfor åbnes der ikke i beslutningen mulighed for, at medlemslande i lighed med artikel 6, stk. 4, kan anerkendes som BSE-fri, og er dette ikke en tilsidesættelse af EU's veterinære regionaliseringsprincip?

(¹) EFT L 216 af 8.8.1997, s. 95.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(10. februar 1998)

Ifølge artikel 6, stk. 4, i beslutning 97/534/EF af 30. juli 1997 om forbud mod anvendelse af risikomateriale med hensyn til overførbare spongiforme encephalopatii (¹) skal Fællesskabet ved anvendelsen af beslutningens bestemmelser »overholde forpligtelser efter internationale aftaler«.

I teksten er der ikke udtrykkelig fastsat bestemmelse om undtagelser, hverken for tredjelande eller medlemsstater. Flere tredjelande og medlemsstater, herunder Danmark, har ansøgt om anerkendelse som fri for overførbare spongiform encephalopatii eller bovin spongiform encephalopati. Kommissionen kan foreslå en sådan undtagelse for en eller flere medlemsstater på samme retsgrundlag som ovennævnte beslutning.

Efter anmodning fra Kommissionen er Den Videnskabelige Styringskomité i færd med at opstille en harmoniseret liste over kriterier, som alle ansøgninger om anerkendelse som fri for overførbare spongiform encephalopatii eller bovin spongiform encephalopati vil blive evalueret efter, og på grundlag af hvilke landene eventuelt vil blive anmodet om at fremlægge supplerende oplysninger. Den Videnskabelige Styringskomité afsluttede arbejdet på denne liste den 26. januar 1998. De forskellige ansøgninger, der hidtil er modtaget (herunder en ansøgning fra Danmark), vil herefter hurtigt blive evalueret.

Kommissionen kan ikke tage stilling til situationen i nogen enkelt medlemsstat, før den har modtaget udtalelse fra videnskabeligt hold. Kommissionen vil vurdere situationen, hvad angår dette spørgsmål, så snart denne udtalelse foreligger.

(¹) EFT L 216 af 8.8.1997.

(98/C 196/17)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3705/97 af Françoise Grossetête (PPE) til Kommissionen

(19. november 1997)

Om: Det indre marked — salg af læsebriller i EU

Der er forskelle med hensyn til de nuværende salgsbetingelser for læsebriller mellem de enkelte medlemsstater.

Denne type produkt indvirker på forbrugernes sundhed.

Vil Kommissionen oplyse mig om sine hensigter med hensyn til indførelse af EU-bestemmelser, der tager sigte på at harmonisere salgsbetingelserne, navnlig vedrørende kvaliteten af forhandlerne af læsebriller (optikere, apoteker eller andre) i EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(2. februar 1998)*

Kommissionen agter ikke for tiden at fremsætte forslag til EF-bestemmelser om salgsvilkår for færdigmonterede briller.

For så vidt angår kvalifikationskrav til sælgere af færdigmonterede briller, findes der ingen EF-bestemmelser om samordning af uddannelsen for disse erhvervsudøvere eller af adgangen til at optage og udøve erhvervsvirksomhed i denne virksomhedsgren. Den slags bestemmelser for et bestemt erhverv findes udelukkende for syv erhverv (læger, tandlæger, sygeplejersker med ansvar for den almene sundheds- og sygepleje, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter).

Under hensyntagen til nærhedsprincippet og i betragtning af, at anerkendelse af erhvervsudøvers kvalifikationer i sektoren for detailhandel med færdigmonterede briller (optikere osv.) er sikret ved direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om statsborgere fra andre medlemsstater, der er indehavere af et eksamensbevis udstedt i et tredjeland ⁽¹⁾ og 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF ⁽²⁾, agter Kommissionen ikke at fremsætte forslag om samordning af uddannelser og af betingelser for adgang til at udøve disse erhverv.

Da der ikke findes nogen EF-bestemmelser, har alene medlemsstaterne beføjelser til at fastsætte salgsvilkår, niveau og varighed af den uddannelse, der gives på deres område, samt betingelser for adgang til at udøve disse former for erhvervsvirksomhed, dog under forudsætning af at den nationale lovgivning overholder EF-retten, særlig principperne om frie varebevægelser og om, at der ikke må udøves forskelsbehandling.

⁽¹⁾ EFT L 19 af 24.1.1989.

⁽²⁾ EFT L 209 af 24.7.1992.

(98/C 196/18)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3728/97**af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen***(21. november 1997)*

Om: Generelle toldpræferencer — Andesgruppen og Det Mellemamerikanske Fællesmarked — Svindel med oprindelsescertifikater og garantier

Det er konstateret, at EU-virksomheder svindler med oprindelsescertifikater i forbindelse med import af tun fra tredjelande som f.eks. Colombia og Costa Rica.

Hvis myndighederne i de eksporterende lande skal forestille at handle på Kommissionens vegne, og det er dem, der udsteder disse certifikater, som endog bærer officielt stempel, hvorfor er det så de importerende virksomheder, der lastes for disse ulovligheder? Disse handler i god tro, idet de går ud fra, at de certifikater, der udstedes af en officiel myndighed i et autoriseret land, er korrekte.

Finder Kommissionen dette rimeligt?

Hvorfor reagerer ikke alle EU-landenes regeringer ens i denne sag i betragtning af, at det er disse landes virksomheder, som rammes? Nogle lande kræver ikke garanti i forbindelse med denne import, så længe undersøgelserne står på, medens der er andre, der gør det, hvorved de stiller deres virksomheder i en klart ufordelagtig situation i forhold til konkurrenterne.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(18. februar 1998)*

Det spørgsmål, som er rejst af det ærede parlamentsmedlem, vedrører et omfattende problem med toldpræferenceordningerne. I den forbindelse kan Kommissionen henvise til, at den i slutningen af juli 1997 vedtog en meddelelse ⁽¹⁾ til Rådet og Europa-Parlamentet.

Det særlige problem med, at virksomhederne handler i god tro, og at medlemstaterne bør reagere ens i denne sag, gives der en præcis løsning på i denne meddelelse. For så vidt angår spørgsmålet om »god tro« må Kommissionen naturligvis rette sig efter de konklusioner, som Domstolen har afsagt, dvs. at tilliden til et oprindelsescertifikats gyldighed ikke er beskyttet. Det vil sige, at gyldigheden for eksempel kan bestrides, hvis varen, som oprindelsescertifikatet er udstedt til, ikke er erhvervet i overensstemmelse med oprindelsesreglerne. På samme måde skal gyldigheden af oprindelsescertifikatet kunne bestrides, uanset hvor pålidelige de myndigheder i tredjelandet er, der udsteder oprindelsescertifikatet, hvis der senere skulle vise sig at være foregået svig i forbindelse med udleveringen af et certifikat (f.eks. frembydelse af en anden vare ved indførslen i Fællesskabet end den vare, der er udført). Alle disse elementer er ud fra Domstolens betragtning en almindelig kommerciel risiko ⁽²⁾.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorfor EU-landene ikke reagere ens i denne sag, så skyldes det, at Fællesskabet ikke har en fælles toldadministration. Kommissionen vil forsøge at forbedre situationen enten gennem en horisontal retsakt eller inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 210/97/EF af 19. december 1996 om vedtagelse af et handlingsprogram for toldvæsenet i EF (»Told 2000«) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ KOM(97) 402 endelig udg.

⁽²⁾ Sagen Van Gend & Loos NV; forenede sager 98 og 230/83; Domstolens dom af 13.11.1984. Jf. dog også Faroe Seafood — forenede sager C 153/94 og C 204/94 — Dom af 14.5.1997.

⁽³⁾ EFT L 33 af 4.2.1997.

(98/C 196/19)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3729/97

af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(21. november 1997)

Om: Åbning af et toldkontingent på 1.000 t fileter kaldet »stykker« af tun fra tredjelande med nedsat toldsats

Med forordning (EF) nr. 702/97 ⁽¹⁾ af 14. april 1997 åbnes autonome fællesskabstoldkontingenter for visse fiskerivarer.

I henhold til denne forordning åbnes der mulighed for import af 1.000 t fileter kaldet »stykker« af tun fra tredjelande med en toldsats, der er nedsat til halvdelen af den normalt gældende sats.

Kan Kommissionen oplyse, hvad der er årsag til denne exceptionelle åbning udadtil over for lande, der er omfattet af de generelle toldpræferencer og aftaler som f.eks. Lomé-konventionen?

Er der her tale om en exceptionel foranstaltning, eller er der mulighed for, at dette vil gentage sig i nær fremtid?

⁽¹⁾ EFT L 104 af 22.4.1997, s. 8.

(98/C 196/20)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3730/97

af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(21. november 1997)

Om: Leverancer af tun som råvare til EU's konserverindustri

Produktionen af tun og fileter kaldet »stykker« af tun fra AVS-landene og de oversøiske lande og territorier, der er omfattet af Lomé-konventionen, samt Andespagt-landene og Det Mellemerikanske Fællesmarked, som er omfattet af de generelle toldpræferencer, vil kunne udvikle sig til en råvareleverance til EU's konserverindustri på baggrund af den seneste tids mangel på denne vare. Mener Kommissionen i betragtning heraf, at toldkontingenterne for denne vare med oprindelse i ovennævnte lande er tilstrækkelige til at forsyne EU's fiskekonserveringsindustri, eller vil det være nødvendigt at forhøje dem?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino
på skriftlige forespørgsler E-3729/97 og E-3730/97**

(23. januar 1998)

Åbningen af et autonomt fællesskabstoldkontingent til import af 1000 t tunfileter med en toldsats på 12% for 1997 blev vedtaget på grund af den europæiske tunkonserverindustri's forsyningsproblemer. Disse problemer skyldes den almindelige situation på tunmarkedet på verdensplan (ringe udbud over for en usvækket efterspørgsel) og også udviklingen i metoderne til forarbejdning af råvarerne (udbredelse af filetering i landene tæt på fiskepladserne, så at det kun var det »egnede« produkt, der skulle transporteres til emballering i dåse).

Toldkontingentet for tunfileter bestemt til Fællesskabets forarbejdningsindustri tager sigte på andre tredjelande end AVS-landene, da disse allerede nyder godt af fuldstændig toldfri adgang for de pågældende produkter.

Hvert år gennemgår Kommissionen på ny forholdene på alle de markeder, for hvilke medlemsstaterne har anmodet om toldkontingenter eller -suspensioner. Gennemgangen er ved at blive foretaget for 1998, og Kommissionens forslag forventes klar i slutningen af januar 1998, hvilket er det normale tidspunkt for dette arbejde. Med hensyn til tun er Kommissionen ved at gennemgå en anmodning om åbning af et kontingent for fileter.

(98/C 196/21)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3746/97

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(21. november 1997)

Om: Støjforurening og miljørisikovurdering i forbindelse med motorvejsafsnittet Milano-Napoli ud for kommunen Gallicano i Lazio (RM)

I 1989 blev der ved kommunen Gallicano i Lazio opført et motorvejsafsnit på strækningen Milano-Napoli. Den pågældende motorvej strejfer den lille by Gallicano, idet den på visse punkter ikke ligger over 20 m fra bebyggelsen. Som følge af det høje trafikniveau på denne motorvejsstrækning medfører denne situation betydelige ulemper for indbyggerne, der daglig genereres af et højt støjforureningsniveau.

Kan Kommissionen på baggrund af bestemmelserne i grønbogen »Fremtidens støjpolitik« og særlig med henvisning til de fremtidige foranstaltninger med henblik på en begrænsning af trafikstøjen oplyse følgende:

1. Hvilke af de i grønbogen nævnte foranstaltninger er allerede iværksat af Kommissionen og med hvilket resultat?
2. Vil et eventuelt projekt med henblik på at begrænse støjforureningen på ovennævnte vejstrækning, stadig i overensstemmelse med bestemmelserne i grønbogen, kunne nyde godt af en finansiering fra Fællesskabet?
3. Gennem hvilke kanaler vil der kunne anmodes om en finansiering som nævnt i punkt 2?
4. Er der under anlæggelsen af den pågældende vejstrækning taget hensyn til bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ om miljørisikovurdering?

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(5. februar 1998)

Efter at Kommissionen i november 1996 offentliggjorde grønbogen om fremtidens støjpolitik ⁽¹⁾, har der fundet en omfattende høring sted af alle de parter, der er involveret i støjproblematikken.

Denne høring afsluttedes i juni 1997. De modtagne meningstilkendegivelser er nu blevet analyseret, og en sammenfatning heraf er ved at være klar.

Det er på indeværende stadium endnu for tidligt at tage fat på iværksættelsen af de foranstaltninger, der er opregnet i grønbogen. Dog er der ved at blive udarbejdet et forslag til direktiv om begrænsning af støj fra maskiner, og Kommissionen er ligeledes ved nærmere at undersøge, hvorledes man bedst kan udvikle en strategi for vurdering og forvaltning af støjniveauerne i det omgivende miljø. Et forslag til direktiv om begrænsning af støjen fra bildæk er ligeledes under udarbejdelse. Anvendelsen af de øvrige nævnte foranstaltninger skal først gøres til genstand for en tilbundsående undersøgelse.

For så vidt angår støtte fra Fællesskabet til finansiering af projekter til reduktion af støjforureningen, kommer man i grønbogen ikke ind på dette emne. Det forslag, der figurerer i dokumentet, går ud på at medtage støj blandt de kriterier, der skal tages hensyn til ved tildeling af støtte. Det er en af grundene til, at Kommissionen er i gang med at undersøge mulighederne for på fællesskabsplan at fastsætte kvalitetsmål for støjniveauer i det omgivende miljø.

Endelig vil Kommissionen rette henvendelse til de italienske myndigheder for at få at vide, om det pågældende anlægsarbejde forinden har været genstand for en vurdering af dets indvirkning på miljøet i henhold til direktiv 85/337/EØF.

(¹) KOM(96) 540 endelig udg.

(98/C 196/22)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3749/97

af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen

(21. november 1997)

Om: Udbud fra Roms kommune med henblik på en reklamekontrakt

For nogle måneder siden har Roms kommune fremsat et begrænset udbud med henblik på gennemførelse af et stort reklameprojekt. Efter at en teknisk gruppe under udvalget for erhvervs politik i Roms kommune havde foretaget en første gennemgang, er der i øjeblikket tre konkurrerende virksomheder tilbage, nemlig det franske Decaux, det græske Panel 2+4 og det italienske NDP. Det fremgår imidlertid af den tekniske gruppes arbejde, at det franske firma Decaux i forbindelse med tilbudsgivningen har foretaget visse uregelmæssigheder, hvilket er bekræftet af det kommunale advokatkontor, der har betragtet disse uregelmæssigheder som en potentiel årsag til at udelukke Decaux fra udbuddet.

Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse følgende:

1. Er det pågældende udbud, der er af en størrelsesorden på ca. 60 mia lire, gennemført under overholdelse af de europæiske direktiver om offentlige tjenesteydelsesaftaler og offentlige indkøb (92/50/EØF (¹) og 93/36/EØF (²))?
2. Er de uregelmæssigheder, der er begået af Decaux, i henhold til de europæiske bestemmelser en tilstrækkelig grund til at udelukke det fra udbuddet?
3. Kan Kommissionen forelægge en bedømmelse af sagen?

(¹) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

(²) EFT L 199 af 9.8.1993, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(6. januar 1998)

Kommissionen råder ikke over de fornødne oplysninger til at kunne udtale sig om, hvorvidt det udbud angående et reklameprojekt, som Roms kommune har gennemført, er i overensstemmelse med EU's lovgivning om offentlige udbud. Det ærede medlem anmodes om at meddele Kommissionen de fornødne oplysninger, navnlig oplysninger om formålet med udbuddet og datoen for dets offentliggørelse.

Det ærede medlem anmodes også om at meddele Kommissionen alle oplysninger om formodede uregelmæssigheder, som der måtte være grund til at undersøge med udgangspunkt i de relevante EU-direktiver.

Af ovennævnte årsager kan Kommissionen ikke tage stilling til de af det ærede medlem nævnte forhold.

(98/C 196/23)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3759/97**af Graham Mather (PPE) til Kommissionen***(21. november 1997)**Om: Samarbejdet mellem EU og USA om livslang uddannelse*

1996 var det europæiske år for livslang uddannelse. Kommissionens officielle rapport er ganske vist endnu ikke offentliggjort, men der blev peget på en række nøglespørgsmål, og en af rapportens hovedkonklusioner vil utvivlsomt være, at Kommissionens strategi med at tilstræbe fuldstændig integrering af begrebet og praksis med livslang uddannelse i alle politikker er korrekt og derfor ufortøvet bør fremmes. Det står imidlertid lige så klart, at USA er nået særlig langt på dette område, og at vi derfor i høj grad kan tage ved lære af den amerikanske indfaldsvinkel til og erfaring med livslang uddannelse.

1. Vil Kommissionen på denne baggrund tage initiativ til at fremme samarbejdet mellem EU og USA om livslang uddannelse på linje med den løbende samarbejdsaftale mellem EU og USA om højere uddannelser og faglig uddannelse, eller måske endog udvide denne aftale til specifikt at omfatte livslang uddannelse?
2. Vil Kommissionen give livslang uddannelse høj prioritet som led i det løbende benchmarking-initiativ (KOM(97)0153)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson*(8. januar 1998)*

Livslang uddannelse drejer sig om at hjælpe enkeltpersoner med at virkeliggøre deres personlige potential, hjælpe virksomheder og organisationer med at drage fordel af nye og forbedrede færdigheder i hele deres arbejdsstyrke, forvalte ændringer og konkurrere med succes i den globale arena. Kommissionen har ladet dette budskab indgå i sin tænkning i alle spørgsmål vedrørende uddannelses- og erhvervsuddannelsesaktiviteter.

Faktisk er tanken om livslang uddannelse allerede integreret i udformningen af samarbejdsaftalen mellem Fællesskabet og De Forenede Stater på områderne videregående uddannelse og erhvervsuddannelse. For at uddybe gennemførelsen af dette begreb søger Kommissionen specifikke forslag til projekter på erhvervsuddannelsesområdet, således at private virksomheder kan deltage i projekter som associerede partnere. Endvidere tilskyndes der i forbindelse med omskoling af midaldrende arbejdstagere og arbejdstagere, der vender tilbage til arbejdsmarkedet, til forbindelser med De Forenede Staters fælles collegesystem.

Det ærede medlem vil muligvis være interesseret i de mange forskellige projekter, der har fået støtte indtil nu under samarbejdsaftalen mellem Fællesskabet og De Forenede Stater, som Kommissionen sender direkte til ham og til Parlamentets generalsekretariat.

For så vidt angår det andet spørgsmål, indførtes der i bilaget til Kommissionens meddelelse »Benchmarking af konkurrenceevnen — iværksættelse af en foranstaltning, som stilles til rådighed for operatører og offentlige myndigheder«⁽¹⁾ fire støtteberettigede emner for pilotprojekter vedrørende benchmarking. Tre af dem vedrører færdigheder og immaterielle investeringer (»den nye teknologiske og strukturelle situation (herunder nye informations- og kommunikationsteknologier)«; »finansiering af innovation og især af intellektuel ejendomsret«; »udvikling af de menneskelige ressourcer«). Dimensionen livslang uddannelse er vigtig i forbindelse med immaterielle investeringer.

Det bør dog understreges, at benchmarkingprojekter udvikles på grundlag af forslag fra medlemsstaterne, og Kommissionen har ingen mulighed for at sikre, at bestemte emner dækkes på en hensigtsmæssig måde i fremtiden.

⁽¹⁾ KOM(97) 153.

(98/C 196/24)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3772/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(21. november 1997)*

Om: Fri adgang til Schengen-dokumenter

Schengen-aftalen er blevet indarbejdet i den nye EU-traktat, og der lægges særlig vægt på de europæiske borgeres ret til fri adgang til offentlige dokumenter. På trods heraf foreligger der oplysninger fra Sverige, i henhold til hvilke den svenske regering skulle have stemplet dokumenter, med bestemmelser vedrørende måden hvorpå der skal foretages kontrol ved Unionens ydre grænser og udveksles oplysninger mellem medlemsstaterne, som »strengt fortrolige«.

Spørgsmålet er yderst alvorligt og volder berettiget bekymring over årsagen til, at den svenske regering har truffet denne beslutning.

Kan Kommissionen give udtryk for sin holdning til ovenstående spørgsmål og oplyse, om andre medlemsstater har foretaget noget lignende? Mener Kommissionen, at det ville være hensigtsmæssigt at henstille til medlemsstaterne at sikre fri adgang til samtlige dokumenter, der vedrører Schengen-aftalen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(2. februar 1998)*

Schengen-bestemmelserne vil blive en del af Den Europæiske Union, når Amsterdam-traktaten og de dertil hørende protokoller træder i kraft.

Eftersom de fleste af dokumenterne vedrørende disse aftaler udstedes af de berørte nationale myndigheder, er og bliver adgangen til disse dokumenter tilrettelagt i henhold til gældende nationale bestemmelser og under overholdelse af de regler om fortrolighed, de medlemsstater, der har undertegnet Schengen-aftalerne, enstemmigt har besluttet. Dette er i overensstemmelse med den for Kommissionen og Rådet fælles adfærdskodeks vedrørende adgang til deres dokumenter, ifølge hvilken institutionerne kun giver adgang til deres egne dokumenter og henviser adgangssøgende til ophavsmanden til de dokumenter, der er udstedt af andre.

Ansøgninger om adgang til Rådets og Kommissionens dokumenter vedrørende Schengen-aftalen er allerede omfattet af nævnte adfærdskodeks. Der vil således kunne gives adgang til disse dokumenter, medmindre de er omfattet af en af de udtrykkeligt fastsatte undtagelsesbestemmelser, der skal beskytte visse private eller offentlige interesser eller sikre, at disse institutioners beslutninger forbliver fortrolige.

Med hensyn til Schengen-bestemmelserne skal det understreges, at så snart Amsterdam-traktaten træder i kraft, og Schengen-bestemmelserne bliver en del af Den Europæiske Union, vil reglerne om akternes offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende finde anvendelse.

(98/C 196/25)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3777/97**af Jean-Antoine Giansily (UPE) og Jacques Donnay (UPE) til Kommissionen***(21. november 1997)*

Om: Den franske tekstilplan

Den franske tekstilplan, som blev indført i Frankrig i 1995 af den tidligere franske regering, og som normalt går under betegnelsen »Borotra-planen« og indeholder bestemmelser om lettelse af de sociale byrder for tekstilvirksomhederne, har været genstand for alvorlig kritik fra Kommissionens side.

Denne plan, som over 2.000 virksomheder har nydt godt af, har gjort det muligt at stabilisere eller endog i begrænset omfang øge beskæftigelsen inden for en sektor, som i de seneste 10 år har mistet halvdelen af sine arbejdspladser.

Nu viser det sig, at Bruxelles ikke blot betragter denne plan som ulovlig, men at Kommissionen oven i købet vil kræve tilbagebetaling af den støtte, visse tekstilvirksomheder har modtaget.

Kan Kommissionen på denne baggrund redegøre for de kriterier og argumenter, der ligger til grund herfor, og som har ført til, at den franske tekstilplan betragtes som ulovlig?

Anser den ikke en sådan bedømmelse for malplaceret og alvorlig, netop på et tidspunkt, hvor alle ansvarlige i Europa har fastslået den absolutte prioritering, der skal gives beskyttelsen og udviklingen af beskæftigelsen i Den Europæiske Union?

Mener den ikke, at en alternativ løsning i forbindelse med den vanskelige situation, tekstilindustrien befinder sig i, ville bestå i at overveje de obligatoriske afgifter, der unødvendigt tynger arbejdsomkostningerne samt indføre et socialt og afgiftsmæssigt adgangsgæbyr ved Den Europæiske Unions grænser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(13. januar 1998)

Kommissionen besluttede den 9. april 1997, at den støtte, der var indeholdt i foranstaltningerne til forsøgsvis nedsættelse af de sociale sikringsbidrag inden for tekstil-, beklædnings-, læder- og skotøjssektoren, normalt kaldet »tekstilplanen«, ikke blot var ulovlig men også uforenelig med EF-traktaten.

Støtten er ulovlig, fordi Frankrig udbetalte støtte til de omhandlede virksomheder, før Kommissionen havde taget stilling dertil, på trods af bestemmelserne i traktatens artikel 93, stk. 3, og flere påmindelser fra Kommissionen i den henseende.

Kommissionen mener, at de udgifter, virksomhederne må afholde som følge af aftaler mellem arbejdsmarkedets parter i en bestemt erhvervsgren, uanset om det er med henblik på omlægning af arbejdstiden eller andet, og som giver sig udslag i lønforhøjelser eller fridage med løn, der ligger ud over kravene i de almindelige bestemmelser, udgør udgifter, der almindeligvis burde afholdes over virksomhedernes budget. Kommissionen mener derfor, at det er selve medlemsstatens indgriben i denne sektor, der i og med sine karakteristika i sin helhed udgør statsstøtte.

Da der er tale om sektorstøtte, der er ydet i sektorer, som er følsomme og kriseramte ikke bare i Frankrig men i hele EU, kan Kommissionen ikke anvende undtagelserne i retningslinjerne for beskæftigelsesstøtte⁽¹⁾. Kun hvis de omhandlede foranstaltninger havde været gældende for hele den franske økonomi, kunne de have været undtaget fra bestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 1.

Kommissionen har ligeledes krævet, at den del af den ulovligt udbetalte støtte, der overskrider »de minimis«-loftet på 100 000 ECU over tre år, tilbagesøges. Tilbagesøgningen vedrører således udelukkende virksomheder, der har over 50 ansatte, idet støttebeløbet for de øvrige virksomheders vedkommende ikke overskrider »de minimis«-støtteloftet.

Kommissionen mindede i sin beslutning om, at bekæmpelse af arbejdsløsheden har højeste prioritet i EU, og at en sådan bekæmpelse nødvendigvis kræver en bedre koordinering af medlemsstaternes makroøkonomiske politik og industripolitik, og at både medlemsstaterne og Kommissionen skal være kreative og nyskabende i deres forsøg på at finde nye løsninger til at bekæmpe den ødelæggende arbejdsløshed.

Kommissionen har hele tiden understreget, at bemærkningerne til de omhandlede foranstaltninger ikke vedrører Frankrigs bestræbelser på at skabe nye arbejdspladser (herunder for de unge), men den måde, hvorpå der arbejdes mod dette mål og følgerne heraf. En godkendelse af sektorstøtte risikerer at medføre, at de problemer, som virksomhederne i en given medlemsstat oplever, overføres til konkurrenterne i de andre medlemsstater.

Kommissionen finder det i den henseende nødvendigt at se strengt på sektorstøtte for i tide at forebygge, at dette fænomen breder sig i de forskellige medlemsstater og derved bringer hele det indre marked i fare.

Med hensyn til alternative løsninger til nedbringelse af arbejdskraftomkostningerne minder Kommissionen om, at den har offentliggjort en meddelelse om kontrol med statsstøtte og nedsættelse af arbejdskraftomkostningerne⁽²⁾, hvori den angiver, hvilke initiativer der i den henseende er forenelige med traktaten. Som opfølgning på Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelse den 20. og 21. november 1997 ønsker Kommissionen endvidere, at der findes alternative løsninger til sektorstøtte, som medlemsstaterne kan anvende.

⁽¹⁾ EFT C 334 af 12.12.1995.

⁽²⁾ EFT C 1 af 3.1.1997.

(98/C 196/26)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3812/97**af Hilde Hawlicek (PSE) til Kommissionen***(28. november 1997)**Om:* Kulturens andel af EU-budgettet

I diverse kulturpolitiske publikationer tales der til stadighed om forskellige procentsatser for kulturens andel af EU-budgettet, og disse tal overleveres desuden ofte fra den ene publikation til den anden. Kan Kommissionen på den baggrund oplyse,

1. hvor stor en del af EU-budgettet for 1997 der vedrørte kultur?
2. hvorledes denne andel har udviklet sig i årenes løb, efter at Kommissionen har indført kulturelle aktioner?
3. hvilke områder eller budgetposter den medregner, når kulturens andel skal beregnes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(5. februar 1998)*

Svaret på det ærede medlems skriftlige forespørgsel er, at kulturens andel af EU-budgettet for 1997 var på 27.925.000 ECU, hvilket var 0,03% af EU-budgettet (89.137 mio. ECU).

Kulturens andel af det samlede EU-budget har udviklet sig som følger:

År	Det samlede kulturbudget Art. B3-2000	Det samlede EU-budget	Kulturens andel af det samlede EU-budget i %
1990	8 800 000	48 480 000 000	0,018
1991	10 000 000	59 370 000 000	0,016
1992	11 962 000	63 907 000 000	0,018
1993	12 355 000	70 408 000 000	0,017
1994	14 800 000	71 789 000 000	0,020
1995	19 654 000	79 846 000 000	0,024
1996	23 316 000	86 580 000 000	0,026
1997	27 925 000	89 137 000 000	0,031
1998	30 900 000	91 013 000 000	0,033

Med kulturrammeprogrammet for perioden 2000-2006, der bliver fremlagt for Europa-Parlamentet og Rådet i maj 1998, er der håb om, at de beløb, der tildeles kulturområdet, vil stige.

Når kulturens andel skal beregnes, medregner Kommissionen kapitel B3-2000, der består af følgende konti:

- B3-2000: RAPHAEL-programmet
 B3-2001: KALEIDOSKOP-programmet
 B3-2002: ARIANE-programmet
 B3-2003: andre kulturelle aktioner.

(98/C 196/27)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3813/97**af Ilona Graenitz (PSE) til Kommissionen***(28. november 1997)**Om:* Legetøj i levnedsmidler

EU-udvalget om produktsikkerhed har nu ved to lejligheder behandlet spørgsmålet om den fare, som legetøj i levnedsmidler udgør for forbrugernes sikkerhed, men er ikke hidtil kommet med henstillinger vedrørende specifikke foranstaltninger (det seneste møde fandt sted den 22. oktober 1997).

Er Kommissionen klar over, at denne type produkt er forbudt i USA, og at en stor levnedsmiddelvirksomhed for ganske nylig er blevet tvunget til at trække et sådant produkt tilbage fra det amerikanske marked i kølvandet på 12 indberettede ulykker?

Hvorfor træffer Kommissionen ikke straks foranstaltninger for at beskytte vore forbrugere, især vore sårbare børn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(19. december 1997)

Som allerede omtalt i svarene til forespørgsel E-2479/97 fra hr. Whitehead ⁽¹⁾ og E-3085/97 fra hr. Apolinario ⁽²⁾ har det hasteudvalg, der er oprettet i henhold til direktiv 92/59/EØF ⁽³⁾ om produktsikkerhed i almindelighed, allerede truffet særforanstaltninger i forbindelse med kombinationer af legetøj og levnedsmidler.

Kommissionen er bekendt med de forskelle, der gør sig gældende mellem amerikansk og europæisk lovgivning med hensyn til ikke-spiselige genstande i levnedsmidler. Kommissionen er også klar over, at Nestlé efter tiltagende kritik frivilligt har besluttet at ophøre med at markedsføre »Nestlé Magic«-slik, selvom de amerikanske myndigheder (Food and Drug Administration) ikke udstedte forbud.

I Europa findes der ikke retsfor skrifter, som specifikt forbyder ikke-spiselige genstande i levnedsmidler. I henhold til direktiv 92/59/EØF skal medlemsstaterne dog træffe nødvendige foranstaltninger for at garantere, at alle forbrugsvarer, som markedsføres, er sikre. I henhold til det pågældende direktiv kan Kommissionen kun gribe ind over for produkter, som umiddelbart indebærer en alvorlig risiko, såfremt medlemsstater har anmodet om det, og flere andre betingelser er opfyldt ⁽⁴⁾.

På hasteudvalgets seneste møde den 22. oktober 1997 aflagde medlemsstaternes repræsentanter rapport om resultaterne af de specifikke markedsundersøgelser af uindpakkede ikke-spiselige genstande, som er blandet med levnedsmidler, der blev iværksat på foranledning af Kommissionen. Medlemsstaterne erklærede, at de har de nødvendige midler til at klare de fremtidige risici, der er forbundet med denne form for produkter, og at det ikke er nødvendigt med en indsats fra Kommissionens side.

Med hensyn til indpakkede genstande i levnedsmidler gav medlemsstaterne ikke udtryk for, at der er behov for en indsats på nationalt plan, og anmodede heller ikke om foranstaltninger fra Kommissionens side. Kommissionen anmoder dog de medlemsstater, som har flere oplysninger, om at fremlægge dem.

Med udgangspunkt i disse informationer vil Kommissionen fortsat følge spørgsmålet. Skulle de nuværende midler vise sig at være utilstrækkelige, vil den overveje at tage yderligere skridt til at sikre forbrugerbeskyttelse på et højt niveau.

⁽¹⁾ EFT C 82 af 17.3.1998, s. 89.

⁽²⁾ EFT C 102 af 3.4.1998, s. 164.

⁽³⁾ EFT L 228 af 11.8.1992.

⁽⁴⁾ Artikel 9-11 i direktiv 92/59/EØF.

(98/C 196/28)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3818/97
af Raymonde Dury (PSE) til Kommissionen**

(28. november 1997)

Om: Nedlæggelse af arbejdspladser hos Kodak

Det multinationale selskab Kodak har netop meddelt, at der vil blive nedlagt 10.000 arbejdspladser i selskabets virksomheder.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at træffe for at kontrollere, om Kodak hidtil har og fortsat vil overholde bestemmelserne i direktivet om information af arbejdstagerne? Har Kommissionen stiftet bekendtskab med det pågældende selskabs begrundelser?

I pressen anføres, at Japan skulle være meget lukket over for samhandel på dette område og skulle beskytte sit marked. Kan Kommissionen redegøre for, hvordan det nøjagtigt forholder sig på dette område, og om den kan tilslutte Kodaks tilgang til dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(18. februar 1998)*

Kommissionen ønsker at oplyse det ærede medlem om, at den indtil nu ikke har modtaget nogen klage vedrørende kontrollen af, om den omstrukturering, Kodak har givet meddelelse om, overholder den gældende fællesskabsret.

De fællesskabsdirektiver, som kan finde anvendelse i forbindelse med de pågældende spørgsmål, er direktiv 75/129/EF, som ændret ved Rådets direktiv 92/56/EF af 22. juni 1992 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne ⁽²⁾. Disse direktiver er omsat i medlemsstaterne. Det henhører i første række under de nationale myndigheders kompetence at sikre overholdelsen af de interne gennemførelsesbestemmelser for de to nævnte direktiver.

I spørgsmålet om adgang til det japanske marked for film og fotopapir ønsker Kommissionen at henvise til det svar, den gav på mundtlig forespørgsel H-991/97 af Killilea under Parlamentets spørgetid på mødet i januar 1998, hvori der blev redegjort for Kommissionens stillingtagen i forbindelse med De Forenede Staters aktion i Verdenshandelsorganisationen (WTO). Resultatet af arbejdet i panelet for den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) er endnu ikke offentliggjort, men panelet synes at være kommet til den konklusion, at den vanskelige adgang til det japanske marked for ikke-japanske virksomheder på det fotografiske område ikke skyldes aktioner, der direkte kan tillægges den japanske regering.

⁽¹⁾ EFT L 245 af 26.8.1992.

⁽²⁾ EFT L 254 af 30.9.1994.

(98/C 196/29)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3823/97**af Roberto Mezzaroma (UPE) til Kommissionen***(28. november 1997)*

Om: Skatteparadis

Hvilke områder eller zoner i Europa kaldes for skatteparadis?

Har Kommissionen oprettet, ladet oprette eller agter den i den nærmeste fremtid at oprette eller deltage i oprettelsen af sådanne steder?

Hvilken rolle varetager de eksisterende skatteparadis, og hvilken rolle skal de varetage i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(2. februar 1998)*

Begrebet »skattely« er ikke defineret i den europæiske lovgivning. I mangel af en definition er det vanskeligt at identificere eksisterende skattely, og det er derfor ikke muligt at besvare spørgsmålene om Kommissionens rolle ved oprettelsen af disse. Kommissionen iværksatte imidlertid for nylig et vigtigt initiativ, der har til formål at fremme samordningen af skattespørgsmål inden for Fællesskabet. Kommissionen foreslog en ny og global tilgang til beskatning, både direkte og indirekte, inden for Fællesskabet. I sin meddelelse til Rådet af 5. november 1997 ⁽¹⁾ foreslår Kommissionen en pakke til bekæmpelse af skadelig skattekonkurrence. Pakken omfatter et udkast til en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, der har til formål at definere og bekæmpe skadelige skatteforanstaltninger. Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet vedtog den 1. december 1997 en resolution om en adfærdskodeks for erhvervsbeskatning. Adfærdskodeksen indeholder en

definition af potentielt skadelige skatteforanstaltninger og en revisionsproces, hvorunder det konstateres, hvilke af disse foranstaltninger der rent faktisk er skadelige. Sådanne foranstaltninger skal ophæves og nye må ikke indføres, hvis der er tale om nye foranstaltninger. Ifølge resolutionen kan Rådet endvidere beslutte at offentliggøre rapporter, der udarbejdes som led i revisionsprocessen.

(¹) KOM(97) 564.

(98/C 196/30)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3824/97
af Roberto Mezzaroma (UPE) til Kommissionen
(28. november 1997)

Om: Situationen for fodterapi i Europa

Hvordan forholder det sig i EU med hensyn til anerkendelse af og fri bevægelighed for udøvere af ikke-lægevidenskabelige sundhedserhverv, og hvordan forholder det sig navnlig med hensyn til:

1. situationen for fodterapi i Europa?
2. eksisterende fællesskabsdirektiver vedrørende fodterapi eller ikke-lægevidenskabelige erhverv?
3. muligheden for EU-støtte til udveksling af studerende ved de universitære skoler?
4. muligheden for EU-støtte til videreuddannelse for ikke-lægevidenskabelige sundhedserhverv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(2. februar 1997)

1. Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, er fodterapeuterhvervet lovreguleret i alle medlemsstater undtagen Belgien og Grækenland.
2. Fodterapi og de ikke-lægevidenskabelige sundhedserhverv falder, når der er tale om lovregulerede erhverv, inden for anvendelsesområdet for Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelse af mindst tre års varighed (¹) eller inden for anvendelsesområdet for Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF (²).
3. EF yder som led i Socrates-programmet, kapitel I højere undervisning (Erasmus) finansiel støtte til udvekslinger af studerende fra højere læreanstalter inden for alle fag på niveauet for højere undervisning.

De nationale myndigheder træffer beslutning om, hvorvidt en højere læreanstalt er berettiget til at deltage i programmet.

Fodterapistuderende fra læreanstalter, der er berettigede, og som har indgået en institutionel aftale med Kommissionen, kan opnå et udvekslingsstipendium til dækning af en del af de rejseudgifterne og forskellene i udgifter til underhold.

4. Selv om Leonardo da Vinci-programmet er alment, kan der herover finansieres særskilte foranstaltninger til uddannelse af udøvere af ikke-lægevidenskabelige sundhedserhverv. To vigtige betingelser skal dog være opfyldt: foranstaltningerne skal være nyskabende, og de skal være tværnationale (dvs., at i de fleste tilfælde skal mindst tre medlemsstater være inddraget).

(¹) EFT L 19 af 24.1.1989.

(²) EFT L 209 af 24.7.1992.

(98/C 196/31)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3845/97**af Kirsi Piha (PPE) til Kommissionen***(5. december 1997)*

Om: Oplysning om Unionens udvidelse

Unionens udvidelse er den største udfordring, som Europa stilles overfor i den kommende tid. Forhandlingerne med de første lande er nært forestående og efter topmødet i Luxembourg går de i gang i begyndelsen af 1998. Samtidig er imidlertid interessen blandt offentligheden i EU-medlemsstaterne ringe og den bliver stadig mindre. Det må også frygtes, at den bestemt negative holdning til forhøjelsen af medlemslandenes bidrag og tab af støtte er ved at sprede sig fra politikkerne til borgerne. ØMU er et andet godt eksempel på, hvordan man ikke før på et ret sent tidspunkt begyndte at interessere sig for borgernes synspunkter og udviklingen af disse synspunkter, og resultatet har været, at borgerne i en stor del af EU-medlemsstaterne er imod den fælles mønt. Hvilke planer har Kommissionen med hensyn til finansiering og indholdet af en oplysningskampagne om udvidelsen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans Van den Broek*(6. februar 1998)*

Kommissionen er fuldt ud opmærksom på betydningen af det spørgsmål, som det ærede medlem rejser. Der er behov for, at ansøgerlandenes regeringer øger deres befolkningers bevidsthed om emnet, og at Fællesskabet bidrager hertil både i ansøgerlandene og i medlemsstaterne.

Førstnævnte er omfattet af bevillinger, som sædvanligvis under titlen »europæisk integration« på anmodning tildeles ansøgerlandene i henhold til de normale Phare-procedurer.

Fællesskabets aktiviteter i ansøgerlandene på dette område finder hovedsagelig sted via Kommissionens delegationer. De kunne først påbegynde arbejdet i 1997, efter at Parlamentet kunne garantere en vis grad af stabilitet og forudsigelighed med hensyn til finansiering over Phare's informationsprogram for flere lande. For 1997 er der afsat 5 mio. ECU til finansiering af delegationernes oplysningsvirksomhed, medens ekspertbistand finansieres centralt.

Med støtte fra Phare's informations- og kommunikationsprogram yder Kommissionen bistand i form af sit besøgsprogram, Eurobarometer-undersøgelser og flagskibet »Europæisk dialog«, der udkommer hver anden måned på alle ti centraleuropæiske sprog.

Kommissionens netside »Europaplus« har vist sig meget succesrig som informationsværktøj for den brede befolkning, både i og uden for Fællesskabet. Eksempelvis modtager GD 1A's netside, som dækker Central- og Østeuropa, over 500 000 forespørgsler hver måned. Oplysninger om udvidelse og dermed forbundne spørgsmål kan også indhentes på Kommissionens informationskontorer i medlemsstaterne.

(98/C 196/32)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3846/97**af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen***(5. december 1997)*

Om: Direktiver om radio- og TV-udsendelser

En lang række medlemsstater overtræder direktiverne om radio- og TV-spredningsvirksomhed (bl.a. 89/552/EØF ⁽¹⁾ om »fjernsyn uden grænser«, 93/83/EØF ⁽²⁾ om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og TV-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel, 94/46/EF ⁽³⁾ om satellitkommunikation og 95/47/EF ⁽⁴⁾ om standarder for transmission af TV-signaler). Samtidig har Oreja, det ansvarlige medlem af Kommissionen, sagt, at den audiovisuelle sektor er en af de sektorer, som Kommissionen anser for at være mest betydningsfuld. Derfor bedes Kommissionen give følgende oplysninger:

1. Hvorledes har den til hensigt at indføre en fælles strategi udover MEDIA II, som kan støtte den europæiske audiovisuelle produktion, da næsten alle TV- og radiodirektiverne overtrædes af medlemsstaterne?
2. Vil den, og i givet fald hvornår, indbringe de lande, der overtræder ovennævnte direktiver, for De Europæiske Fællesskabers Domstol?

(¹) EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

(²) EFT L 248 af 6.10.1993, s. 15.

(³) EFT L 268 af 19.10.1994, s. 15.

(⁴) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 51.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(3. februar 1998)

Kommissionen har udover iværksættelsen af MEDIA II-programmet foreslået, at der oprettes en europæisk garantifond til fremme af produktion af biograf- og TV-film (forslag til Rådets afgørelse af 14. februar 1995) (¹). Europa-Parlamentet har her afgivet en positiv udtalelse, men Rådet er endnu ikke nået til enighed om forslaget.

Af nye initiativer har Kommissionen iværksat en samråds- og analysefase, bl.a. via en række konferencer på av-området, som skal afholdes i Storbritannien i foråret 1998, og gennem den refleksionsgruppe på højt plan, som er oprettet af kommissæren med ansvar for kultur og av-sektoren. Desuden vil Kommissionen i løbet af 1998, i overensstemmelse med de forpligtelser, den har påtaget sig i denne henseende, forelægge en grønbog om de kulturelle aspekter af de nye audiovisuelle tjenester og informationstjenester.

Det bør desuden bemærkes, at Kommissionen i forbindelse med overtrædelsesproceduren og i henhold til artikel 169 i EF-traktaten har vide skønsbeføjelser med hensyn til at anlægge sag ved Domstolen. Man vedtog den 24. oktober 1997 (²) den 2. Beretning fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om anvendelsen af direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af TV-radiospredningsvirksomhed, også kaldet »Fjernsyn uden grænser« (³). I denne beretning gennemgås og analyseres bl.a. syv domme, afsagt af Domstolen om fortolkningen og gennemførelsen af dette direktiv. Kommissionen har desuden lige besluttet at anlægge sag for Domstolen for at få konstateret, at Italien ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten og direktivet om »Fjernsyn uden grænser«.

(¹) EFT C 41 af 13.2.1996.

(²) KOM(97) 523 endelig udg.

(³) EFT L 298 af 17.10.1989.

(98/C 196/33)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3847/97

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen

(5. december 1997)

Om: Europæisk kulturby

I det svar, Oreja, medlem af Kommissionen, afgav på dennes vegne på skriftlig forespørgsel E-3127/96 (¹), fremgår det klart, at de græske myndigheder endnu ikke havde forelagt de bilag, der er nødvendige for at modtage finansielt bidrag til den europæiske kulturby Thessaloniki 1997. Kan Kommissionen, da der allerede er gået et år, og da dette arrangement er ved at være færdigt, oplyse, om den har ydet finansielt bidrag til tilrettelæggelsen af den europæiske kulturby Thessaloniki 1997, og i givet fald med hvilket beløb?

(¹) EFT C 105 af 3.4.1997, s. 54.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(6. februar 1998)*

Kommissionen har deltaget i arrangementet »Den Europæiske Kulturby« i 1997 med følgende støttebeløb:

1. Et beløb på 403 012 ECU i henhold til aktion IV i Kalejdoskop-programmet (post B3-2001) til støtte for følgende fem foranstaltninger:
 - Sopranen Vasso Papantaniou (og Hungarian State Orchestra 11/11/1997) 24 089 ECU
 - Hungarian State Orchestra 11-12/11/1997 47 289 ECU
 - Ionio University Choir 22/11/1997 18 991 ECU
 - Operaen »Konstantinos Palaiologos« 26-28/11/1997 296 390 ECU
 - Paul Merciers »Kitchensink« 1-2/12/1997 16 253 ECU
2. Et beløb på 208 556 ECU under post B-2003 »Andre kulturelle aktioner i Fællesskabet og i samarbejde med tredjelande« til af udstillingen »Athos-klostrenes skatte«.

Den samlede støtte fra EU beløber sig således til 611 568 ECU.

Desuden har Kommissionen, som det er tilfældet hvert år i forbindelse med »Den Europæiske Kulturby«, bidraget til uddelingen af Aristeion priserne (den europæiske litteraturpris og den europæiske oversætterpris) med et beløb på 344 890 ECU.

(98/C 196/34)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3869/97**af Roberta Angelilli (NI) til Kommissionen***(5. december 1997)*

Om: Uregelmæssigheder i forbindelse med det italienske undervisningsministeriums udbud

I to tidligere forespørgsler, P-1972/97 ⁽¹⁾ og P-2841/97 ⁽²⁾ har undertegnede gjort Kommissionen opmærksom på en sag vedrørende formodede uregelmæssigheder i forbindelse med det italienske undervisningsministeriums udbud af datamatisering. Dette udbud er af stor betydning såvel på grund af udbuddets størrelse som først og fremmest på grund af antallet af de tjenestegrene, som ministeriet skal datamatisere. Desuden er der allerede forelagt en redegørelse herfor på fællesskabsplan. Kan Kommissionen på denne baggrund oplyse:

1. om der er fremsat oplysninger fra de italienske myndigheder vedrørende eventuelle overtrædelser af fællesskabsretten i forbindelse med gennemførelsen af udbudsproceduren?
2. om den redegørelse, Kommissionen henviser til i sit svar på den foregående forespørgsel, indeholder nye og betydningsfulde elementer med henblik på at afklare den pågældende sag?
3. i bekræftende fald, af hvem og i hvilken anledning den pågældende redegørelse er blevet forelagt?
4. om den hurtigt kan forelægge ajourførte resultater af den undersøgelse, den har igangsat?

⁽¹⁾ EFT C 45 af 10.2.1998, s. 132.

⁽²⁾ EFT C 117 af 16.4.1998, s. 76.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(9. februar 1998)*

1. De italienske myndigheder besvarede Kommissionens anmodning om oplysninger den 12. november 1997. Ud fra svaret lader det til, at ændringen i aktieejerskabet, for så vidt angår selskabet TSF, under udbudsproceduren vedrørende den offentlige aftale om indførelse af edb i undervisningsministeriet ikke har haft følger for den tekniske kapacitet i den koncern, som fik tildelt ordren. De italienske myndigheder vil dog blive anmodet om yderligere oplysninger, for at sagens gang kan blive fuldstændig opklaret.

2. Den klage, Kommissionen modtog, indeholdt ingen væsentlige oplysninger, der kunne bidrage til sagens opklaring.
3. Kommissionen garanterer, at klager behandles fortroligt.
4. Det ærede medlem vil blive underrettet så snart som muligt om resultaterne af de yderligere kontakter, Kommissionen vil optage med de italienske myndigheder med henblik på at opklare sagen.

(98/C 196/35)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3870/97
af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen

(5. december 1997)

Om: Den europæiske industris konkurrencedygtighed

Der henvises til meddelelse fra Kommissionen »Benchmarking af konkurrenceevnen — iværksættelse af en foranstaltning, som stilles til rådighed for operatører og offentlige myndigheder« (KOM(97)0153). Denne meddelelse udgør et hensigtsmæssigt arbejdsgrundlag for anvendelsen af et instrument til en sammenlignende undersøgelse af konkurrencedygtigheden (benchmarking).

Dette initiativ kræver en fuldstændig forenelighed med gennemførelsen af de øvrige fællesskabspolitikker, særlig inden for forskning og udvikling, innovation, politikken for den økonomiske og sociale samhørighed og virksomhedspolitikken.

Kan Kommissionen anvende benchmarking til at kontrollere effektiviteten af den politik, den har vedtaget (det indre marked, regionalpolitik, forskning og udvikling)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann

(30. januar 1998)

Kommissionen ser med tilfredshed, at den har vundet tilslutning til det synspunkt, at sammenlignende undersøgelser kan give Fællesskabet et effektivt redskab, hvormed det kan sammenligne præstationen inden for de forskellige nøgleområder, der er bestemmende for økonomisk succes. Kommissionen mener derfor, at sådanne undersøgelser kan spille en vigtig rolle, når det drejer sig om at vurdere Fællesskabets politik.

For at fremme almindelig indførelse af denne teknik som et middel, hvormed den politiske orientering kan påvirkes, er Kommissionen i færd med at iværksætte en række pilotprojekter på afgørende politiske områder, som påvirker rammebetingelserne. Disse pilotprojekter vil skabe en effektiv arbejdsmetode, så den sammenlignende undersøgelsesteknik kan udvikle sig gennem en harmoniseringsprocedure, der omfatter alle relevante parter og bygger på gennemsigtighed, dialog og sagkundskab. Det forventes, at den metode, der udvikles ved hjælp af denne proces, vil blive anvendt systematisk på en lang række forskellige områder, heriblandt også Fællesskabets øvrige politik.

Kommissionen vil desuden gerne fremhæve, at de første skridt til anvendelse af sammenlignende undersøgelsesteknik på Fællesskabets øvrige politik, således som det nævnes i spørgsmålet, allerede er taget. Handlingsplanen for det indre marked er en form for anvendelse af denne teknik, hvor udviklingen løbende vil blive sammenholdt med de opstillede mål. I forbindelse med det integrerede program for små og mellemstore virksomheder (SMV) og håndværksfagene ⁽¹⁾ vil Kommissionen og medlemsstaterne udvikle samordnede aktioner, hvor sammenlignende undersøgelsesteknik kommer til at spille en vigtig rolle, når det drejer sig om at fremme den bedste praksis for administrativ forenkling og støtteforanstaltninger for virksomhederne.

Når det gælder den økonomiske og sociale samhørighed, indeholder de regionale udviklingsprogrammer, hvis finansiering Kommissionen deltager i, i princippet allerede kvantificerede mål, som bygger på en analyse af interregionale forskelle inden for økonomisk præstation og konkurrencedygtighed. Programmets effektivitet vurderes derefter i forhold til de oprindeligt opstillede kvantificerede mål.

⁽¹⁾ KOM(96) 329 endelig udg.

(98/C 196/36)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3879/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(5. december 1997)*

Om: Grøn bog om forbindelserne mellem EU og AVS-landene

Der henvises til »Grøn bog om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og AVS-landene på tærsklen til det 21. århundrede – udfordringer og muligheder for et nyt partnerskab« (KOM(96)0570).

Det er nødvendigt at indføre stærkere politiske forbindelser mellem EU og AVS-landene for at give partnerskabet en ny betydning og samtidig tilpasse samarbejdsordningen, således at man kan fremme en åbning af disse landes internationale samhandel. Der skal indføres nye samarbejdsformer og tilrettelægges en mere aktiv deltagelse fra ikke-statslige organers side. Desuden kunne den fremtidige partnerskabsaftales geografiske omfang ændres, da det er nødvendigt at indtage en mere konsekvent og bedre koordineret stillingtagen til AVS-landene.

Kommissionen anmodes om at forny konventionen, således at der i større grad tages hensyn til den geografiske uensartethed og forskellene i udviklingsniveauet.

(98/C 196/37)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3880/97**af Amedeo Amadeo (NI) til Kommissionen***(5. december 1997)*

Om: Grøn bog om forbindelserne mellem EU og AVS-landene

Der henvises til »Grøn bog om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og AVS-landene på tærsklen til det 21. århundrede – udfordringer og muligheder for et nyt partnerskab« (KOM(96)0570).

De handelsmæssige og finansielle forbindelser mellem EU og de 70 AVS-lande er gradvis ved at komme ind i en nye fase. Der kræves nu en tilbunds gående overvejelse (den nuværende konvention udløber i februar 2000) af de fremtidige retningslinjer for disse forbindelser, som først og fremmest skal tage hensyn til dels den nye situation på verdensplan og dels Den Europæiske Unions større politiske og økonomiske ansvar på internationalt plan.

Kommissionen anmodes i denne forbindelse om at gøre brug af formlen med »differentieret gensidighed« med henblik på at sikre AVS-landenes gradvise deltagelse i verdenshandlen og give handelsforbindelserne mellem Den Europæiske Union og AVS-landene et nyt opsving.

(98/C 196/38)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3881/97**af Amedeo Amadeo (NI) og Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen***(5. december 1997)*

Om: Grøn bog om forbindelserne mellem EU og AVS-landene

Der henvises til »Grøn bog om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og AVS-landene på tærsklen til det 21. århundrede – udfordringer og muligheder for et nyt partnerskab« (KOM(96)0570).

Siden 1975 har Lomé-konventionen udgjort rammen for handelsforbindelserne og det finansielle samarbejde mellem Den Europæiske Union og AVS-landene, der i øjeblikket omfatter 71 lande. Lomé-konventionen har været genstand for tilpasninger hvert femte år, som har gjort det muligt at tilpasse ordningen til den økonomiske og politiske udvikling samt indføre nye samarbejdsinstrumenter og fastlægge nye prioriteringer. Den sidste ændring går tilbage til 1995. Den fjerde Lomé-konvention, der i øjeblikket er gældende, udløber den 29. februar 2000, og forhandlingerne mellem de kontraherende parter skal påbegyndes 18 måneder inden, dvs. i september 1998. Inden dette tidspunkt bør Den Europæiske Union være i stand til at præcisere sin egen holdning.

Samarbejdet med Fællesskabet er af stor betydning for mange AVS-lande og har uden tvivl medvirket til at forbedre deres befolkningers levevilkår. Ved optakten til det 21. århundrede bør forbindelserne mellem Den Europæiske Union og AVS-landene fortsætte på et nyt grundlag, der ikke blot tager hensyn til de nye politiske og økonomiske betingelser for udviklingen, men også til de europæiske motiveringer, som er ændrede fundamentalt.

Kan Kommissionen sikre en større effektivitet og gennemsikuelighed i bestemmelserne om forvaltningen af denne politik, såvel inden for Den Europæiske Union som over for myndigheder i AVS-landene?

(98/C 196/39)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3882/97

af Amedeo Amadeo (NI) og Cristiana Muscardini (NI) til Kommissionen

(5. december 1997)

Om: Grønbog om forbindelserne mellem EU og AVS-landene

Der henvises til »Grønbog om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og AVS-landene på tærsklen til det 21. århundrede — udfordringer og muligheder for et nyt partnerskab« (KOM(96)0570).

Den nye internationale situation, erfaringen fra tidligere og den socioøkonomiske udvikling i AVS-landene nødvendiggør nye prioriteringer for samarbejdspolitikken, som kan omstruktureres på grundlag af tre principper, nemlig den økonomiske, sociale og miljømæssige dimension, den institutionelle dimension, handlen og investeringerne.

Kommissionen anmodes i den forbindelse om at prioritere følgende samarbejdssektorer:

- undervisning og uddannelse, særlig for kvinder,
- støtte til den private sektor og til virksomhedsinitiativer,
- miljøbeskyttelse, udvikling af et landbrug, der er tilpasset befolkningens behov, byplanlægning, anvendt forskning, spredning af nye teknologier og kultur.

Samlet svar

**afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro
på skriftlige forespørgsler E-3879/97, E-3880/97, E-3881/97 og E-3882/97**

(28. januar 1998)

Det konkrete svar på det ærede medlems spørgsmål er ja. Kommissionen vil bruge forskellige fremgangsmåder: Samarbejdets principper og prioriteringer vil blive afpasset efter partnerlandets udviklingsstade, dets behov og dets udviklingsstrategi på lang sigt. I den forbindelse vil de mindre avancerede lande, indlandsstater og ø-stater blive viet særlig opmærksomhed.

Ud fra den betragtning, at det var nødvendigt at gøre sig grundige overvejelser om forbindelserne mellem EU og landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), og at den kommende fornyelse af Lomé-konventionen ville være en passende lejlighed hertil, offentliggjorde Kommissionen sidste år »grønbogen om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og AVS-landene på tærsklen til det 21. århundrede — udfordringer og muligheder for et nyt partnerskab«⁽¹⁾. På grundlag af dette dokument, som afgrænsede de vigtigste spørgsmål og valgmuligheder i fremtiden, satte Kommissionen en omfattende offentlig debat i gang med en lang række bidrag og manifestationer — møder og seminarer afholdt på initiativ af Kommissionen, spontane initiativer fra ikke-statslige organisationer (ngo'er), sammenslutninger, repræsentanter for den private sektor, faglige organisationer samt drøftelser i Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

På baggrund af denne debat og i lyset af de forslag og synspunkter, der er fremsat i løbet af debatten, har Kommissionen forelagt et dokument med de politiske hovedlinjer for forhandlingerne⁽²⁾, der skal tjene som grundlag for forberedelserne til forhandlingsdirektiverne.

Mht. en kommende aftales geografiske dækning foreslår Kommissionen at opretholde konventionens globale geografiske dækning, samtidig med at man indfører princippet om differentiering. Det er nemlig for det første Kommissionens opfattelse, at den solidaritsvilje, som partnerlandene i AVS-gruppen gav udtryk for under drøftelserne og som blev bekræftet ved AVS-statschefernes topmøde i Libreville, bør respekteres. For det andet synes det at være ønskeligt at indføre differentieringsprincippet med udgangspunkt i de regionale særkendetegn og udsigterne til regional integration for partnerlandene samt hvert enkelt partnerlands udviklingsstade.

Mht. økonomiske og kommercielle forbindelser foreslår Kommissionen en fremgangsmåde, der forfølger tre målsætninger: støtte til AVS-landene, så de gradvis kan integreres i verdensøkonomien og tage del i samhandelen og de private investeringer; en styrkelse af den europæiske tilstedeværelse i AVS-økonomierne: en opfordring til AVS-landene om at samarbejde med EU i de internationale økonomiske og kommercielle forhandlinger.

I den forbindelse forekommer to former for overvejelser afgørende: dels skal der tages hensyn til den politiske vilje hos AVS-landene til regional integration, dels skal man tilpasse fremgangsmåden til situationen i de mindre avancerede lande, over for hvilke den unilaterale præferenceordning skal opretholdes, eller endog forbedres, som led i videreførelsen af den handlingsplan, der blev vedtaget på mødet i Verdenshandelsorganisationen (WTO) i Singapore.

For at nå disse målsætninger kunne man forestille sig aftaler på regional basis, som dels tager form af økonomiske partnerskabsaftaler med det formål gradvis at indføre frihandelszoner i overensstemmelse med WTO og med den fælles landbrugspolitik, dels midlertidige aftaler om økonomisk samarbejde, som konsoliderer AVS-landenes adgang til det europæiske marked og indfører et element af gensidighed for så vidt angår den europæiske eksport til AVS-markederne. Disse aftaler vil i så fald indeholde bestemmelser om udvikling af samarbejdet på handelsrelaterede områder.

Mht. det finansielle og faglige samarbejde er nøgleordene i grønbogen effektivitet, forenkling og differentiering. Disse principper har Kommissionen lagt til grund i sit dokument om retningslinjerne for forhandlingerne, hvori der tales om en fundamental ændring af retningslinjerne for gennemførelse af det finansielle og faglige samarbejde. Formålet er at skabe en større effektivitet og en højere grad af fleksibilitet i systemet for bedre at kunne imødekomme de hurtigt skiftende behov. Den nye konvention vil også skulle være lettere tilgængelig for de decentraliserede aktører. Kommissionen foreslår bl.a. at mindske antallet af instrumenter og igen give programlægningen og således dialogen om de forskellige politikker en central rolle.

Drøftelserne om målsætninger og prioriteringer i EU's udviklingspolitik har fået Kommissionen til at foreslå, at samarbejdet koncentrerer sig om bekæmpelse af fattigdommen som led i en integreret strategi, der såvel bygger på faktorer som økonomisk vækst, den sociale og miljømæssige dimension som på udviklingens institutionelle aspekter. Desuden bør der etableres en snæver forbindelse mellem den styrkede politiske dimension og samarbejdet; i den forbindelse vil forebyggelse af voldsomme konflikter og nødvendigheden af at behandle de dybereliggende årsager hertil ligeledes kunne øve indflydelse på, hvordan de forskellige foranstaltninger prioriteres. Disse foranstaltninger, som der ikke kan gives en fuldstændig fortegnelse over, har tre hovedmålsætninger: støtte til fremme af vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse; den sociale og kulturelle dimension; regional integration. Desuden har man defineret tre tværgående principper: kapacitetsudvikling, bl.a. institution-sopbygning; systematisk hensyntagen til kønsspørgsmål og mindskelse af forskellene mellem mænd og kvinder; bevarelse af naturressourcer og miljø.

(¹) KOM(96) 570.

(²) KOM(97) 537.

(98/C 196/40)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3883/97

af Amedeo Amadeo (NI) og Spalato Belleré (NI) til Kommissionen

(5. december 1997)

Om: Transportabelt, trykbærende udstyr

Der henvises til »Forslag til Rådets direktiv om transportabelt, trykbærende udstyr« (KOM(96)0674 — 97/0011(SYN)) (¹).

Gennemførelsen af det pågældende direktiv vil medføre en begrænsning af omkostningerne og vil dermed indebære økonomiske fordele for producenterne af trykbærende udstyr, da godkendelsen og mærkningen fremover skal finde sted i samme medlemsstat, hvilket vil muliggøre den fri bevægelighed af godkendt udstyr inden for hele EU. På grund af konkurrencen vil dette medføre et stærkt fald i priserne på dette udstyr.

Der anmodes om, at industrien inden for denne sektor (producenter af udstyr såsom gasflasker, beholdere og andre bestanddele samt producenter og distributører af flydende gas) lader de økonomiske fordele komme forbrugeren til gode i den endelige pris på disse produkter.

(¹) EFT C 95 af 24.3.1997, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(9. februar 1998)*

Kommissionen er af den opfattelse, at fabrikanterne den dag, det foreslåede direktiv træder i kraft, bør kunne drage fordel af omkostningsbesparelser i forbindelse med godkendelsen af transportabelt, trykbærende udstyr. Producenter af dette udstyr vil ikke længere være nødsaget til at opnå godkendelse i samtlige medlemsstater, eftersom godkendelse og mærkning i én medlemsstat vil være tilstrækkeligt til at tillade, at udstyret markedsføres og anvendes i alle medlemsstater.

For så vidt angår virkningerne af disse besparelser for prisen på dette udstyr, er Kommissionen — selv om der ikke kan gives nogen formel garanti herfor — overbevist om, at de frie markeds kræfter vil sikre, at besparelserne slår igennem på forbrugerpriserne.

(98/C 196/41)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3886/97**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet***(5. december 1997)*

Om: Misbrug af EU's subsidier i Rusland

1. I den russiske avis »Rossijskie Vesti«, der er den russiske regerings talerør, blev der den 11. april 1995, 29. juni 1995 og 18. oktober 1997 offentliggjort tre artikler om misbrug af EU's subsidier under følgende titler: »Arv efter en nederlandsk bedstemor«, »Musefælde med nederlandsk ost« og »Nederlandsk reaktion på Rossijskie Vesties undersøgelse«. Har Rådet pålagt Kommissionen at foretage en undersøgelse af det i denne artikel omhandlede misbrug af EU-subsidier? Hvilke resultater er Rådet i givet fald nået frem til, og hvorfor er en sådan undersøgelse i modsat fald endnu ikke blevet foretaget? Vil Rådet omgående opfordre Kommissionen til at undersøge det formodede misbrug af EU-subsidier i forbindelse med opførelsen af distributionscentret i Moskva?

2. Er det rigtigt, som det anføres i artiklen »Musefælde med nederlandsk ost« af 29. juni 1995 i avisen »Rossijskie Vestie«, at størstedelen af de midler, der var tilstillet det russiske udviklingsprojekt, nemlig opførelsen af et distributionscenter i nærheden af Moskva i samarbejde med det russiske halvt offentlige firma TONAR, blev inkasseret af den nederlandske multinationale virksomhed »Koninklijke AHOLD N.V.«, der havde fået i opdrag at foretage undersøgelser, og at forretningsfolk og tjenestemænd under foregivende af at yde hjælp til Rusland har beriget sig med EU-subsidier?

3. I disse artikler påstår avisen »Rossijskie Vestie«, at midler, som EU stillede Rusland til rådighed til teknisk bistand, ikke blev anvendt effektivt. Kan Rådet oplyse, hvorledes EU-midlerne til det planlagte distributionscenter er blevet anvendt, og hvorfor distributionscentret ikke er blevet opført?

4. Mener Rådet ikke, at eftersom den nederlandske dommer de facto har konstateret, at det multinationale selskab »Koninklijke AHOLD N.V.«, der er den nederlandske partner i projektet, har ført den russiske partner TONAR bag lyset, bør EU-subsidierne til dette projekt tilbagebetales?

5. Den russiske avis »Rossijskie Vestie« konkluderede den 18. oktober 1997, at den nederlandske regering faktisk har hjulpet sine egne nationale virksomheder. Er Rådet klar over, at den nederlandske regering undergraver de mål, Den Europæiske Union har sat sig for tildelingen af subsidier til Rusland, nemlig fremme af den økonomiske aktivitet i Rusland samt stabiliteten og sikkerheden i Europa?

(98/C 196/42)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4158/97**af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet***(22. januar 1998)*

Om: Strandet TACIS-projekt i Rusland

1. Den russiske partner Tonar anlagde den 4. december 1997 sag mod den nederlandske stat og Koninklijke Ahold N.V. med krav om skadeserstatning på ni millioner gylden på grund af uretmæssig indstilling af et TACIS-støtteprogram (TAGOS), iværksat af EU. Domstolen i Amsterdam har afsagt dom om, at indstillingen af

støtprogrammet var uretmæssig. Både den nederlandske stat og Koninklijke Ahold N.V. nægter at afvikle skadeserstatningen på korrekt vis og tvinger den russiske partner til en kostbar, nytteløs og langvarig proces. Er Rådet klar over, at en proces, der forventes at tage flere år, uanset om resultatet bliver positivt eller negativt for anklagerne, vil indvirke negativt på fremtidige støtteprogrammer og den gensidige tillid og stabilitet i forholdet med Østeuropa, og mener Rådet ikke, at Koninklijke Ahold N.V. udviser grov forsømmelighed, når nu domstolen i Amsterdam har fundet det erstatningsansvarligt, og at det samme gælder for den nederlandske stat, idet begge parter nægter enhver form for fornuftig debat med den forurettede part, i dette tilfælde den russiske partner Tonar?

2. Af EU's undersøgelse, der er gennemført af Koninklijke Ahold N.V., fremgår det, at en fødevare-engroshandel hhv. et distributionscenter har højeste prioritet. Koninklijke Ahold har fastlagt denne konklusion som prioritet i sin rapport fra august 1992. Undrer det ikke Rådet, at det land, der udfører bistanden, i dette tilfælde Nederlandene, som led i TACIS-støtprogrammet nægter at efterkomme de primære ønsker i modtagerlandet, i dette tilfælde Rusland, og at de aftaler, som Nederlandene har indgået med Russerne, samtidig konsekvent ikke overholdes, endog ikke efter det har vist sig, at russerne helt har opfyldt de betingelser, som Den Europæiske Union og det nederlandske økonomiministerium har stillet til russerne?

(98/C 196/43)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0298/98

af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet

(17. februar 1998)

Om: En nederlandsk statssekretærs stive holdning i forbindelse med løsning af en konflikt med russiske partnere

1. Er Rådet bekendt med, at den nederlandske stat samt den nederlandske multinationale virksomhed Koninklijke Ahold N.V. af den halvoftentlige russiske virksomhed Tonar corporation er blevet indbragt for arrondissementsretten i Haag?

2. Mener Rådet ikke, at det helt mislykkede TACIS-projekt, som det nederlandske økonomiministerium og Koninklijke Ahold N.V. gennemførte, og som var finansieret med støtte fra EU, kunne have været afsluttet på en mere elegant måde end for retten, således som den nederlandske statssekretær for økonomiske anliggender foreslår?

3. Er Rådet ikke enig i, at Ruslands tillid til de frie markeds kræfter og indirekte til den sikkerhed og stabilitet, Europa tilstræber, undermineres af navnlig den måde, hvorpå den nederlandske statssekretær for økonomiske anliggender hårdnakket afviser — sådan som også de nederlandske parlamentarikere Van Walsem, Leers og De Koning har foreslået — at lade parterne forhandle sig frem til en løsning, så meget desto mere som Aholds handle måde og det nederlandske økonomiministeriums handle måde ødelægger de russiske borgeres tiltro til initiativer fra Vesteuropa — også på baggrund af en tidligere afgørelse fra retten i Amsterdam, der i en dom erklærede virksomheden Koninklijke Ahold N.V.'s handle måde for uretmæssig?

4. Er Rådet på grundlag af ovenstående rede til med sigte på genopretning af de russiske borgeres tillid til initiativer fra Vesteuropa at støtte initiativet til indkaldelse til en drøftelse mellem parterne ved indtrængende at opfordre den nederlandske statssekretær for økonomiske anliggender til at opgive sin stive holdning?

**Samlet svar
på skriftlige forespørgsler E-3886/97, E-4158/97 og E-0298/98**

(7. april 1998)

TACIS-programmet yder teknisk bistand til de økonomiske reformer i Rusland, og støtter, via overførsel af knowhow, især foranstaltninger, der skal sikre overgangen til markedsøkonomi.

Da Sovjetunionen gik i opløsning, opstod der store vanskeligheder med fødevareforsyningen til Ruslands byer, og der blev derfor iværksat en omfattende fødevarehjælpsaktion fra Fællesskabets side. Strukturbehovene i forbindelse med overgangen til markedsøkonomi på dette område har fået Fællesskabet til at vælge produktion, forarbejdning og distribution af fødevarer som et af de områder, hvor TACIS-programmet først og fremmest skal sætte ind.

I denne forbindelse har TACIS-programmet finansieret en indledende undersøgelse vedrørende et distributionscenter for fødevareengroshandel i Moskva. Denne undersøgelse er blevet fulgt op af en aktion finansieret med bilateral teknisk bistand fra den nederlandske regerings side.

I denne forbindelse minder Rådet generelt om, at forvaltningen af TACIS-programmet er Kommissionens ansvarsområde i henhold til forordning 2157/91, 2053/93 og 1279/96, og at det altså er Kommissionen, der skal give oplysninger om gennemførelsen af de aktioner, som den finansierer. Med hensyn til specielt det projekt, som den nederlandske stat har finansieret med egne midler, kan Rådet ikke udtale sig, idet sagen er blevet indbragt for retten i den pågældende medlemsstat af et russisk selskab.

(98/C 196/44)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3890/97
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen

(11. december 1997)

Om: Producenters udelukkelse fra erstatning

I sin fortolkning af forordning (EU) 950/97 ⁽¹⁾, som erstattede forordning 2328/91 ⁽²⁾, har den græske regering besluttet som kriterium for gennemførelsen af artikel 5 at anvende »husstandsindkomsten« og ikke »ejeren af landbrugsbedriftens« indkomst, med det resultat, at producenter, hvis familiemedlemmer (ægtefælle, børn) arbejder uden for landbrugsbedriften og således har deres egen indtægt, udelukkes fra erstatning i tilfælde af katastrofer.

Eftersom udviklingen på landet som den fremmes af EU's politik også er baseret på, at der findes indtægter uden for landbruget, bedes Kommissionen oplyse:

1. Er det lovligt til indtægten for en landbruger, der har landbrug som hovederhverv, at medregne indtægter uden for landbruget som indtjenes af medlemmer af hans familie?
2. Hvad har Kommissionen til hensigt at gøre, for at besiddere af landbrugsbedrifter, som opfylder kriterierne i artikel 5 i forordning 950/97, ikke udelukkes fra erstatning af denne grund?

⁽¹⁾ EFT L 142 af 2.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 218 af 6.8.1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(13. februar 1998)

For at koncentrere støtten til investeringer i landbrugsbedrifter i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 950/97 om forbedring af landbrugsstrukturenes effektivitet på de bedrifter, som har størst behov for den, definerer Grækenland begrebet »landbruger med landbrug som hovederhverv« ved at tage hensyn til husstandsindkomsten i beregningen af den samlede indkomst.

Medlemsstaterne kan faktisk fastsætte yderligere krav ved definitionen af begrebet »landbruger med landbrug som hovederhverv«, eftersom ovennævnte forordning kun fastsætter mindstekravene for, hvad en landbruger med landbrug som hovederhverv skal opfylde for at komme under den pågældende støtteordning ⁽¹⁾.

Grækenlands anvendelse af kriteriet »husstandsindkomst«, ligeledes ved definitionen af, hvem der kan modtage statsstøtte i tilfælde af katastrofer, er berettiget af de samme grunde som for støtten i medfør af forordning nr. 950/97. Dette yderligere krav, der gælder for ydelsen af statsstøtte, giver ingen problemer i forhold til foreneligheden med artikel 92 til 94 i EF-traktaten om statsstøtte.

⁽¹⁾ Artikel 5, stk. 5, i nævnte forordning.

(98/C 196/45)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3896/97
af Joaquín Sisó Cruellas (PPE) til Kommissionen
(11. december 1997)

Om: Momssenkning i arbejdskraftintensive sektorer

Kommissionmedlem Montis forslag om forsøgsvis indførelse af en reduceret moms i visse arbejdskraftintensive sektorer har fået stor støtte fra de sektorer, der vil blive berørt heraf, og som gør opmærksom på den positive virkning, som det kunne få på beskæftigelsen. Den Europæiske Union af Håndværksvirksomheder og Små og Mellemstore Virksomheder (UEAPME), Confederation of National Hotel and Restaurant Associations of the European Community (HOTREC) og byggeindustriens europæiske sammenslutning (ECIF) har givet udtryk for optimisme over for muligheden af, at der generelt anvendes en nedsat moms for deres tjenesteydelser, fordi dette efter deres mening ville styrke deres evne til at skabe beskæftigelse og imødegå konkurrencen fra tredjelands og samtidig begrænse den afgiftsmæssige konkurrence mellem landene i Unionen.

Så vidt jeg har forstået, undersøger Kommissionen i øjeblikket spørgsmålet om at sænke momsen for visse tjenesteydelser med mulighed for at vedtage et direktivforslag herom.

Kommissionen bedes oplyse, hvilke sektorer der principielt skulle nyde godt af dette forslag, og om den ønsker at indføre generel anvendelse af en nedsat moms for alle deres tjenesteydelser.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(13. februar 1998)

Kommissionens tanker om det emne, som det ærede medlem beskæftiger sig med i sin skriftlige forespørgsel, er nøje beskrevet i dens meddelelse til Rådet om »Jobskabelse: Mulighed for nedsat moms på arbejdskraftintensive tjenesteydelser i en forsøgsperiode og på frivillig basis«⁽¹⁾.

I denne meddelelse siger Kommissionen, at de tjenesteydelser, der kunne komme på tale med henblik på en momsnedsættelse, skal være tjenesteydelser, der reelt er arbejdskrafttunge, der leveres direkte til forbrugerne, der hovedsagelig involverer lavt kvalificeret arbejdskraft, der er af især lokal karakter (for at hindre fordrejninger af den grænseoverskridende konkurrence), og som er kendetegnet ved en meget snæver sammenhæng mellem en prisnedsættelse og en stigning i efterspørgslen og beskæftigelsen.

Kommissionen peger i sin meddelelse på, at det nok især er følgende kategorier af tjenesteydelser, der tilbyder de bedste chancer for at skabe nye arbejdspladser, så hvis Rådet giver sin støtte til Kommissionens forslag, kunne medlemsstaterne vælge blandt disse kategorier:

- tjenesteydelser bestående i reparation af løsøre (ekskl. transportmidler bortset fra cykler)
- tjenesteydelser bestående i renovering og reparation af boliger (ekskl. nybyggeri)
- forlystelsesparker, rengørings- og vaskeritjenester samt diverse former for hjemmeservice såsom pasning af børn og unge, pleje af handicappede, ældre og syge personer.

Kommissionen er ikke i færd med at undersøge muligheden for at sænke momsen generelt på alle tjenesteydelser inden for arbejdskrafttunge sektorer.

⁽¹⁾ SEK(97) 2089 endelig udg.

(98/C 196/46)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3900/97
af Nel van Dijk (V) til Kommissionen
(11. december 1997)

Om: International retshjælp ved overdragelse af asylsøgere

Nederlandenes »Orde van Advokaten« (sammenslutningen af advokater og advokatfuldmægtige) og landets faste kommission af eksperter inden for international udlændinge-, flygtninge- og strafferet har slået til lyd for en

ordning, som skal sikre, at der i den sagsmappe, som følger asylsøgere, som inden for rammerne af Dublin-aftalen overføres til en anden medlemsstat, indgår oplysninger om den pågældende asylsøgers tidligere professionelle rådgivere, således at de, der yder retshjælp i det land, hvortil asylsøgeren overdrages, kan henvende sig til rådgiveren i det første land.

Deler Kommissionen den opfattelse, at en sådan ordning er ønskværdig?

Er Kommissionen rede til at benytte sin initiativret for at tilvejebringe en sådan ordning enten på grundlag af artikel K3 i Maastricht-traktaten eller på grundlag af artikel 73K i Amsterdam-traktaten ved sidstnævnte traktats ikrafttrædelse?

Vil Kommissionen gøre en indsats for at indføre en ordning for international retshjælp ved overdragelse af asylsøgende, hvis og når bestemmelserne fra Dublin inkorporeres i EU-lovgivningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(23. februar 1998)

Kommissionen gør opmærksom på, at den ønsker at være alle asylsøgere, der er blevet overført fra en medlemsstat til en anden under Dublin-Konventionen, behjælpelig med at få sendt oplysninger om, hvem der tidligere ydede ham eller hende faglig hjælp i den første medlemsstat (hvor den pågældende først søgte om asyl), til den pågældendes retsrådgiver i den anden medlemsstat (den, hvortil den pågældende er blevet flyttet).

Kommissionen har ikke modtaget materiale, der beviser, at det er nødvendigt at få vedtaget en central ordning for udvekslingen af disse oplysninger. I de fleste tilfælde, hvor en ansøger overføres fra en medlemsstat til en anden under Dublin-Konventionen, er den første medlemsstat ikke begyndt at substansbehandle ansøgerens asylønske, og det er derfor ikke sikkert, at retsrådgiveren i den første medlemsstat altid ligger inde med oplysninger, der er relevante for resultatet af asylansøgningen i den anden medlemsstat. Kommissionen ville nøje overveje, om der skal fremsættes forslag herom, hvis den fik forelagt bevis for, at der reelt var behov for officielle ordninger af den art, der er foreslået af den stående komite af eksperter i international lovgivning om udlændinge og flygtninge samt kriminalret i Nederlandene.

Ordninger om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne i individuelle tilfælde skal være i overensstemmelse med artikel 15 i Dublin-Konventionen. I samme artikel sættes der grænser for, til hvilke formål oplysninger kan udveksles, hvilke former for oplysninger der kan udveksles, og for, hvem der kan anmode om udveksling og hvem der kan modtage oplysningerne.

Kun det udvalg, der er oprettet ved artikel 18 i Dublin-Konventionen, har beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger og fremsætte forslag til ændringer eller revisioner af konventionen. Da Dublin-Konventionen blev indgået i 1990 og før traktaten om Den Europæiske Union trådte i kraft, kan Kommissionen ikke tage initiativer inden for rammerne af artikel 18-udvalget.

Kommissionen overvejer i øjeblikket en række spørgsmål vedrørende asyl på baggrund af artikel 73K i Amsterdam-traktaten og modtager gerne mere detaljerede bidrag vedrørende det spørgsmål, som det ærede medlem rejser.

(98/C 196/47)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3907/97

af **Cristiana Muscardini (NI)** til Kommissionen

(11. december 1997)

Om: Mantova kommunens krænkelse af direktiv 92/50/EØF og 93/38/EØF om indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler

1. Har Kommissionen vurderet indholdet af beskyldningen fra minoritetsgrupper mod Mantovas byråd, om at byrådet ikke overholder fællesskabslovgivning ved at tildele kontrakter om sygeforsorgen og helbredsforebyggelse på arbejdspladsen samt sikkerhedstjeneste uden at indhente licitationstilbud?

2. Er Kommissionen klar over, at Mantovas byråd ikke overholdt direktiv 92/50/EØF ⁽¹⁾ og 93/38/EØF ⁽²⁾ da det oprettede et aktieselskab med hovedsagelig offentlig kapital som partner, som det tildelte kontrakten for at drive byrådets databehandlingscenter?

3. Er Kommissionen enig med rådmandsrådets fortolkning i, at Mantova-byrådets afgørelser er en krænkelse af ovennævnte direktiver?
4. Hvad agter Kommissionen at foretage mod disse krænkelse, hvis de bekræftes?

(¹) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1.

(²) EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(3. februar 1998)

1. og 2. Kommissionen er i øjeblikket ved at foretage en grundig gennemgang af de af det ærede medlem omtalte tilfælde.
3. Gennemgangen af disse sager vil give Kommissionen mulighed for at finde ud af, om der er sket brud på EU-reglerne vedrørende offentlige tjenesteydelsesaftaler.
4. Hvis dette er tilfældet, vil Kommissionen ikke tøve med at iværksætte den i EF-traktatens artikel 169 fastsatte procedure.

(98/C 196/48)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3908/97

af Hiltrud Breyer (V) til Kommissionen

(11. december 1997)

Om: Levering af højt beriget uran til FRM II

1. Kan Kommissionen bekræfte, at Euratoms forsyningsagentur med russiske organer har forhandlet om at levere højt beriget uran til de europæiske forskningsreaktorer? Omfatter disse forhandlinger også leveringer til den omstridte FRM II-reaktor i München?
2. På hvilket stadium befinder forhandlingerne sig? Hvad er man nået til enighed om indtil nu, hvilke punkter er endnu uafklarede? Hvornår regner man med at afslutte forhandlingerne?
3. Kan Kommissionen bekræfte, at Euratoms forsyningsagentur har udarbejdet et udkast til en aftale om levering af højt beriget uran fra Rusland til FRM II?
4. Frygter Kommissionen ikke, at ikke-spredning af højt beriget uran på grund af FRM II har lidt et alvorligt nederlag og, i benægtende fald, hvorfor ikke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Christos Papoutsis

(2. februar 1998)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-2903/97 (¹).

Siden Kommissionen afgav sit svar, har de ansvarlige for visse forskningsreaktorer i EU været i kontakt med de russiske myndigheder. Hvis denne kontakt skulle resultere i levering af højt beriget uran, vil det ske under overholdelse af de meget strenge regler om sikkerhedskontrol og ikke-spredning.

(¹) EFT C 134 af 30.4.1998, s. 33.

(98/C 196/49)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3920/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(11. december 1997)*

Om: Afbildning af de græske øer på EURO-mønterne og -sedlerne

Kommissær De Silguy oplyste i sit svar på min tidligere skriftlige forespørgsel (E-0885/97) ⁽¹⁾, at afbildningerne af Europakortet på EURO-mønterne og -pengesedlerne var midlertidige, og at de i deres endelige form også ville komme til at omfatte de græske øer, som var blevet udeladt i det udkast til den nye europæiske mønt, som var blevet offentliggjort.

Kan Kommissionen oplyse, om De Silguys løfte er blevet opfyldt ved den endelige udformning af de afbildninger, der kommer til at være på EURO-mønterne og -sedlerne, idet dette spørgsmål selvsagt optager folk i Grækenland og er en forudsætning for den psykologiske accept af den nye og første fælles mønt for det europæiske kontinent, som selvsagt bør være tilstede hos de europæiske folk?

⁽¹⁾ EFT C 319 af 18.10.1997, s. 186.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(29. januar 1998)*

Bestyrelsen for Det Europæiske Monetære Institut godkendte i maj 1997 de endelige tegninger på europenge-sedlerne. Ændringerne af tegningerne vedrørte bl.a. Europa-kortet, som blev rettet, således at det gengiver Europas geografi på rette vis. Bl.a. gengives alle øer, øgrupper og områder med et areal på over 400 km².

Ved afslutningen af Det Europæiske Råd i Amsterdam bebudede Kommissionen, at de tegninger, der var blevet udvalgt til den fælles side af euromønterne, ville blive ændret lidt, for at Europa-kortet kunne blive rigtigt.

Ændringerne er nu gennemført på grundlag af angivelserne fra myndighederne i de femten medlemsstater, og de endelige tegninger blev godkendt på mødet i Rådet (økonomi- og finansministrene) den 17. november 1997.

Under hensyn til de tekniske begrænsninger, der sættes af mønternes størrelse, er de græske øer gengivet på grundlag af et kriterium vedrørende et mindsteareal på 2 500 km². Anvendelsen af dette kriterium har bl.a. medført, at Kreta er kommet på tegningen på mønterne fra 10 cent til 2 euro.

I øvrigt er gengivelsen af Grækenland ændret på grundlag af angivelser fra de græske myndigheder, der bl.a. har medført, at gengivelsen af Peloponnes og halvøen Khalkidike er blevet rettet.

(98/C 196/50)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3924/97**af Johannes Swoboda (PSE) til Kommissionen***(11. december 1997)*

Om: Institutter, der er berettiget til støtte i forbindelse med deres oplysningsarbejde vedrørende EU's udvidelse mod øst

Adskillige østrigske institutter er interesseret i at afholde informationsmøder om virkningerne af udvidelsen mod øst for kommuner i de østrigske grænseområder samt for kommuner i Ungarn, Tjekkiet og Slovenien.

Kan der ydes støtte til arrangementer, hvor der informeres og rådgives om de forventede og sandsynlige følger af udvidelsen mod øst for kommuner på begge sider af EU's nuværende ydre grænser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(29. januar 1998)

De foreslåede arrangementer kan eventuelt være støtteberettigede under INTERREG II Cadses-programmet (det centrale Adriaterhav, Donau-området og det sydøsteuropæiske område). Det vil være nødvendigt at udarbejde et projekt vedrørende dette emne og forelægge det for det østrigske Cadses-sekretariat, således at de ansvarlige kan vurdere det. For øjeblikket er der allerede indgivet ét projekt vedrørende virkningerne af udvidelsen af EU.

Cadses-sekretariatets adresse sendes direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

(98/C 196/51)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3930/97

af W.G. van Velzen (PPE) til Kommissionen

(12. december 1997)

Om: Den planlagte fusion mellem Worldcom og MCI og Internet-markedet

For nylig har der i pressen været forlydender om en planlagt fusion mellem virksomhederne Worldcom og MCI. Hvis denne fusion virkelig gennemføres, vil den nye virksomhed, der dermed skabes, få en meget dominerende stilling på Internet-markedet.

1. Har Kommissionen til hensigt at undersøge konsekvenserne af denne fusion for adgangen til Internet på grundlag af de europæiske konkurrenceregler, navnlig traktatens artikel 90 sammenholdt med artikel 85 og 86?
2. Mener Kommissionen, at der er begrundede årsager til at stille betingelser i forbindelse med denne planlagte fusion med henblik på markedsudviklingen i den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(3. februar 1998)

Den 20. november 1997 modtog Kommissionen fra WorldCom, Inc og MCI Communications Corporation en fælles anmeldelse af en transaktion, ifølge hvilken de to selskaber vil fusionere, således som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner mellem virksomheder⁽¹⁾ (»fusionsforordningen«). Anmeldelsen er for øjeblikket ved at blive undersøgt på grundlag af fusionsforordningen. Den anmeldte transaktion har endnu ikke givet anledning til nogen procedure i henhold til EF-traktatens artikel 90, 85 eller 86.

Den 18. december 1997 blev det erklæret, at anmeldelsen ikke var fyldestgørende. Kommissionen afventer mere fuldstændige oplysninger. Når Kommissionen har fået forelagt fuldstændige oplysninger, vil den i henhold til artikel 10 i fusionsforordningen have en frist på en måned fra modtagelsen af de fyldestgørende oplysninger, inden for hvilken den skal træffe en beslutning i henhold til artikel 6 i fusionsforordningen.

Hvis der iværksættes en procedure i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c), i fusionsforordningen, kan parterne i henhold til artikel 8 — under denne procedure — foreslå ændringer til deres oprindelige fusionsplan med det formål at sikre, at fusionen ikke skaber eller styrker en dominerende stilling med det resultat, at den effektive konkurrence vil være mærkbart begrænset inden for det fælles marked eller en væsentlig del heraf. Iværksættes sådanne procedurer, er det op til parterne selv at tage stilling til, om de vil foreslå sådanne ændringer.

⁽¹⁾ EFT L 257 af 21.9.1990.

(98/C 196/52)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3935/97
af Graham Mather (PPE) til Kommissionen
(12. december 1997)

Om: Professionelle turisttolkes ret til at udøve deres profession i hele EU

I direktiv 75/368/EØF ⁽¹⁾ fastslås det, at EU-borgere har ret til fri udveksling af tjenesteydelser inden for forskellige former for virksomhed. I henhold til direktivets bilag henhører »forlystelser, sport m.m.« under direktivets bestemmelser. »Turisttolke« nævnes endvidere udtrykkeligt i bilaget. I henhold til ovennævnte direktiv udsteder medlemsstaternes kompetente myndigheder EU-erhvervs-certifikater (eller et tilsvarende dokument), som giver rejseledere med speciale i arkæologi ret til at udøve virksomhed i forbindelse med seværdigheder inden for Unionen.

I henhold til den græske nationale lov 273/93 er rundvisning af grupper ved historiske seværdigheder udtrykkelig forbudt.

1. Hvilke procedurer kan Kommissionen anvende for at sikre professionelle rejselederes ret til at udøve deres erhverv i hele Unionen?
2. Er Kommissionens bekendt med ovennævnte krænkelse af fællesskabsretten, og hvilke foranstaltninger agter den i bekræftende fald at iværksætte for at afhjælpe dette forhold?

⁽¹⁾ EFT L 167 af 30.6.1975, s. 22.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(2. februar 1998)

Rådets direktiv 75/368/EØF af 16. juni 1975 om foranstaltninger, der tilsigter at fremme den effektive udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for forskellige former for virksomhed (ex hovedgrupperne 01 til 85 CITI) herunder navnlig overgangsforanstaltninger for nævnte former for virksomhed, som det ærede medlem henviser til, finder anvendelse på rejseledere og turisttolke (couriers and interpreter guides i den engelske udgave). I direktivet står der udtrykkeligt, at det ikke finder anvendelse på virksomhed som turistfører (tourist guides i den engelske udgave). I den forbindelse skal Kommissionen henvise det ærede medlem til svaret på skriftlig forespørgsel nr. 2615/95 fra Kellett-Bowman ⁽¹⁾ og til en tidligere meddelelse om overensstemmelse mellem erhvervsuddannelsesbeviser mellem medlemsstater ⁽²⁾, hvori det anføres, at virksomhed som rejseleder ikke må forveksles med virksomhed som turistfører.

Den af det ærede medlem omtalte græske lovgivning tager sigte på virksomhed som turistfører og udgør derfor ikke nogen gennemførelse af direktiv 75/368/EØF, eftersom denne udtrykkeligt er udelukket fra direktivets anvendelsesområde. Der skal derfor ikke foretages nogen analyse af, om den pågældende græske lovgivning er i overensstemmelse med direktivet, eftersom de to ikke har samme sigte.

Kommissionen har tidligere beskæftiget sig med spørgsmålet om hindringer for den frie udveksling af turistføreres tjenesteydelser. Den har udnyttet de i EF-traktaten hjemlede virkemidler (overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 169), hvilket førte til Domstolens dom af 26. februar 1991 ⁽³⁾. I denne dom erklærede Domstolen, at den dagældende græske lovgivning om turistførere var uforenelig med EF-traktatens artikel 59 (fri udveksling af tjenesteydelser).

Siden indledte Kommissionen en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 171 på grund af manglende fuldbyrdelse af Domstolens dom. Som led i denne overtrædelsesprocedure anmeldte Grækenland et udkast til dekret 273/93, som det var i færd med at udarbejde med henblik på at efterkomme dommen. Kommissionen, der anlagde den betragtning, at udkastet indeholdt bestemmelser, der ikke udgjorde en fyldestgørende fuldbyrdelse af Domstolens dom, anmodede Grækenland om at foretage visse ændringer. Dekretudkastet blev ændret under hensyntagen til Kommissionens krav. Under disse omstændigheder besluttede Kommissionen på et møde den 26. juni 1997 at indstille den over for Grækenland indledte overtrædelsesprocedure.

Det ærede medlems opmærksomhed skal yderligere henledes på det af Kommissionen vedtagne arbejdsdokument om spørgsmålet om turistførere ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EFT C 72 af 7.3.1997.

⁽²⁾ EFT C 320 af 7.12.1992.

⁽³⁾ Dom af 26.2.1991 i sag C 189/89, Kommissionen mod Grækenland, Sml. J-735.

⁽⁴⁾ SEK(97) 837 endelig udg.

(98/C 196/53)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3938/97**af Heidi Hautala (V) til Kommissionen***(12. december 1997)*

Om: Bevarelse af vildlaksen i Østersøen

Ifølge undersøgelser fra det finske forskningsinstitut for vildt og fiskeri var Østersø-vildlaksens yngelproduktion i floden Tornionjoki i 1996 den største i 30 år. Forskerne mener, at det gode resultat skyldes begrænsningerne for drivgarnsfiskeriet i Østersøen. Resultatet kan dog pludselig forringes af mange årsager, og derfor er der brug for en høj yngelproduktion i de kommende 5-8 år.

Den finske landbrugs- og skovbrugsministeriums arbejdsgruppe har foreslået en lempelse af begrænsningerne, bl.a. ved at fremrykke begyndelsesdatoen for havfiskeri med to uger og at gå over til fartøjsbaserede fangstkvoter, hvor tidsbegrænsningerne helt afskaffes. Ifølge eksperter med indgående viden om laksens vandring vil sådanne foranstaltninger være katastrofale for vildlaksen. Hvilken holdning indtager Kommissionen i Østersøens fiskerikommission? Rådet (fiskeri) besluttede at afskaffe drivgarnsfiskeriet andre steder end i Østersøen. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at bringe drivgarnsfiskeriet til ophør i Østersøen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(28. januar 1998)*

Kommissionen ønsker at påpege, at oplysningerne fra det finske forskningsinstitut for vildt og fiskeri om den kraftige stigning i vildlakseyngelen endnu ikke er blevet bekræftet af Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES), men lignende oplysninger er modtaget fra pålidelige videnskabelige kilder i Sverige, hvor floder med vildlaks er mere hyppigt forekommende end i Finland.

Denne positive udvikling er udtryk for, at den gradvise nedsættelse af den samlede tilladte fangstmængde (TAC) for laks, som anbefales af Den Internationale Østersø-fiskerikommission (IBSFC), giver de ønskede resultater. Nedsættelsen af TAC i fire på hinanden følgende år til næsten halvdelen af 1993-niveauet har en direkte effekt på størelsen af vildlaksefangsten i et blandet fiskeri, der bygger på både vilde og opdrættede fisk. Flere vildlaks kan undslippe og vende tilbage til de floder, de kommer fra, for at gyde.

IBSFC-handlingsplanen for laks, som blev vedtaget i starten af 1997, har til formål at styrke virkningerne af de nedsatte TAC ved at opfordre kyststaterne til at træffe yderligere nationale foranstaltninger, f. eks. fiskeristop i bestemte tidsrum og indførelse af lukkede områder uden for IBSFC-konventionens område og i indre farvande. I handlingsplanen for laks fastsættes også klare mål og strategier til genoprettelse af vildlaksebestanden i hver enkelt flod, således at bestanden når op på mindst 50% af hver flods eller hvert flodsystems produktionskapacitet. Som det ærede medlem gør opmærksom på, kan dette mål kun nås over en ti-års periode på grund af laksens livscyklus.

IBSFC har for 1998 anbefalet et totalt fiskeriforbud for laks i konventionsområdet fra den 15. juni 1998 til den 30. september 1998. Dette er et minimumskrav for de kontraherende parter. Kommissionen har også modtaget foreløbige oplysninger fra Finland om, at dette land har til hensigt at vedtage nationale foranstaltninger for 1998 — som supplement til IBSFC's sommerforbud — for at beskytte vildlaksen under dens gydevandring. Kommissionen mener, at kombinationen af det nedsatte fiskeripres i den mellemste del af Østersøen, det generelle sommerforbud og de supplerende lokale foranstaltninger vil bidrage til at nå det overordnede mål i handlingsplanen for laks i år 2010.

Hvad angår det ærede medlems præcise spørgsmål, ønsker Kommissionen at gøre opmærksom på, at den enkelte vildlaks også fanges med andet grej end drivgarn, f. eks. langliner, ruser eller almindelige net. Et forbud mod drivgarn vil derfor ikke afskaffe uundgåelige fangster af vilde arter, som blandes med opdrættede laks under deres vandring efter føde.

Diskussionerne om det hensigtsmæssige i drivgarnsfiskeri drejer sig udelukkende om de mulige bifangster af fugle eller pattedyr. Ifølge gentagne udtalelser fra Det Internationale Havundersøgelsesråd er sådanne bifangster minimale i Østersøen.

(98/C 196/54)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3939/97
af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen***(4. december 1997)*

Om: Lovliggørelse af indtægter fra ulovlige aktiviteter

Ifølge oplysninger (spørgsmålet er blevet aktuelt i det græske parlament) findes der banker, som giver sig af med at lovliggøre indtægter fra ulovlige aktiviteter (pengevaske), hvilket er en overtrædelse af direktiv 91/308/EØF⁽¹⁾, som de græske myndigheder har gennemført i den nationale lovgivning (lov nr. 2331, det græske statstidende E.K. 173 af 24.08.1995).

Der foreligger allerede 27 klager vedrørende parlamentets transaktioner, som skal undersøges af Kommissionen. Bankerne erkender selv, at de er ude af stand til at føre kontrol med transaktionerne, hvilket viser, at der er problemer med gennemførelsen af direktiv 91/308/EØF.

På min tidligere forespørgsel⁽²⁾ svarede kommissær Monti den 13. maj 1996, at Kommissionen ville følge de foreskrevne procedurer, hvis der herskede den mindste tvivl med hensyn til gennemførelsen af direktivet.

1. Har Kommissionen kendskab til disse forhold? Hvordan vurderer Kommissionen hele spørgsmålet?
2. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på en effektiv gennemførelse af direktivet?

⁽¹⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

⁽²⁾ E-0823/96, EFT C 280 af 25.9.1996, s. 89.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(3. februar 1998)*

Kommissionen har ikke kendskab til de af det ærede medlem nævnte oplysninger eller til, at der skulle være vanskeligheder i banksektoren. Kommissionen agter derfor at anmode de græske myndigheder om alle oplysninger i denne sag.

Samtidig anmoder Kommissionen det ærede medlem om at sende den alle de detaljerede oplysninger, som han måtte være i besiddelse af.

(98/C 196/55)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3941/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(12. december 1997)*

Om: Oprettelse af en græsk afdeling på Europaskole 3

Forældrerepræsentanterne for den græske afdeling på Europaskolen i Bruxelles 1 (Uccle) har samlet underskrifter og taget initiativer med henblik på at få oprettet en yderligere græsk afdeling i den tredje Europaskole, der er under opførelse i Bruxelles. Oprettelsen af en sådan afdeling skønnes tvingende nødvendig, eftersom den allerede eksisterende græske afdeling i Europaskole 1 i Bruxelles præges af for høje klassekvotienter og deling af klasserne, og denne situation tilskynder mange græske børn til at gå i belgiske skoler, hvilket fratager dem muligheden for at lære deres modersmål korrekt.

Dette spørgsmål er yderst vigtigt og vedrører den bevidsthed med hensyn til sprog, kultur og de enkelte medlemslandes traditioner, der bør være fremherskende i et multikulturelt Europa.

Hvad er Kommissionens holdning i denne sag? Er der planer om at oprette en yderligere græsk afdeling i den Europaskole, der er under opførelse, idet dette allerede er bestemt for elever af andre nationaliteter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(2. februar 1998)*

Det Øverste Råd, der er det mellemstatslige organ, der har ansvaret for Europaskolerne, har enekompetence med hensyn til at fastlægge retningslinjer for disse skolars undervisning. Det påhviler derfor dette organ til sin tid at træffe afgørelse om, hvilke sprogsektioner der skal være på den tredje Europaskole i Bruxelles, der i øjeblikket er under opførelse. Denne afgørelse skal træffes i overensstemmelse med de principper, der ligger til grund for disse skolars undervisningssystem.

Kommissionen, der er medlem af Det Øverste Råd, og som lægger stor vægt på, at Europaskolerne fungerer efter hensigten, vil påse, at disse principper respekteres.

(98/C 196/56)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3947/97**af Johannes Swoboda (PSE) til Rådet***(15. december 1997)*

Om: OECD-aftale om bekæmpelse af korruption og bestikkelse

Inden for rammerne af OECD er der indgået en aftale om bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Denne aftale vedrører imidlertid kun bestikkelse af offentlige tjenestemænd.

I hvilken udstrækning går Den Europæiske Union ind for en vidererækkende og fuldstændig fordømmelse samt retslig forfølgelse af korruption og bestikkelse?

Svar*(30. marts 1998)*

Rådet har allerede vedtaget en række foranstaltninger til bekæmpelse af bestikkelse. Følgende instrumenter kan nævnes:

1. Konvention af 26. maj 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽¹⁾.
2. Konvention af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser samt protokollen hertil af 27. september 1996, der specifikt vedrører bestikkelse ⁽²⁾.
3. Fælles holdning af 6. oktober og 13. november 1997, der begge vedrører drøftelserne i Europarådet og i OECD om bekæmpelse af korruption ⁽³⁾.

Desuden foreslog det luxembourgske formandskab og Rådet en fælles aktion med henblik på bekæmpelse af korruption i den private sektor. Dette forslag, som Europa-Parlamentet har afgivet udtalelse om, behandles i øjeblikket af den kompetente gruppe i Rådet med henblik på at gøre gode fremskridt i de kommende måneder. Det Forenede Kongeriges formandskab håber, at der kan opnås enighed inden udgangen af indeværende halvår.

I denne forbindelse skal det nævnes, at den handlingsplan mod organiseret kriminalitet, der blev godkendt af Det Europæiske Råd i Amsterdam i juni 1997, indeholder en særlig henstilling med henblik på at øge gennemsigtigheden i den offentlige administration og i erhvervslivet samt bekæmpe kriminelle miljøers anvendelse af korruption. Dette er også formålet med Kommissionens meddelelse af 21. maj 1997 til Europa-Parlamentet og Rådet om en EU-politik mod korruption.

Rådet vil fortsat bekæmpe svig og korruption med alle midler.

⁽¹⁾ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48, og EFT C 313 af 23.10.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 79 af 31.10.1997, s. 1, og L 320 af 21.11.1997, s. 1.

(98/C 196/57)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3948/97**af Johannes Swoboda (PSE) til Rådet***(15. december 1997)*

Om: Initiativ til løsning af Kosovo-spørgsmålet

Frankrig og Tyskland har taget et initiativ til løsning af Kosovo-spørgsmålet.

I hvilken udstrækning er dette initiativ afstemt med Rådet, og hvorledes er de første reaktioner på dette initiativ fra de forskellige berørte parter?

Svar*(7. april 1998)*

1. Frankrig og Tyskland har orienteret Rådet om deres initiativ, herunder det brev, de har sendt til præsident Milosevic efter samråd med de øvrige medlemmer af Den Europæiske Union og Kontaktgruppen. De har i deres brev gjort det klart, at deres initiativ skal ses som et forsøg på at finde en løsning på problemerne i Kosovo og på at gøre en ende på den internationale isolation af Forbundsrepublikken Jugoslavien, af hensyn til stabiliteten både i regionen og i Europa. Som så mange andre initiativer, der træffes i det internationale samfund, synes det franske og tyske initiativ desværre endnu ikke at have vundet gehør.

2. Rådet følger nøje situationen i Kosovo. Formanden for Rådet fremsatte på mødet den 11. marts 1998 en erklæring om dette spørgsmål for Europa-Parlamentet, og vil i de relevante fora holde Europa-Parlamentet orienteret om udviklingen i situationen.

3. Rådet har for nylig vedtaget en række foranstaltninger for at lægge pres på Beograd, så der kan findes en fredelig løsning på Kosovo-problemet. Foranstaltningerne omfatter en våbenembargo, afslag på levering af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse eller terrorisme, moratorium for eksportkrediter og stop for udstedelse af visa til en række serbiske embedsmænd, der vides at have et klart sikkerhedsansvar i Kosovo.

Denne beslutning, som blev truffet efter udenrigsministrenes drøftelser den 13. marts 1998 viser, at Den europæiske Union ser med stor alvor på den seneste udvikling i Kosovo. Den Europæiske Union agter at fastholde presset på myndighederne i Beograd for at få disse til at indlede en meningsfuld dialog uden forhåndsbetinger. EU forventer, at både myndighederne i Beograd og Kosovo-albanernes ledere lever op til deres ansvar — Forbundsrepublikken Jugoslaviens, herunder Kosovos, interesser og stabiliteten i regionen afhænger deraf.

(98/C 196/58)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3959/97**af Johanna Maij-Weggen (PPE) til Kommissionen***(12. december 1997)*

Om: Den kinesiske befolkningspolitik

Er Kommissionen bekendt med oplysningerne om storstilede tvungne sterilisationer i Tibet, som skal have fundet sted mellem september og oktober 1996 (ifølge TSG Nieuwsbrief NL)?

Er Kommissionen bekendt med, at de kinesiske myndigheder anvender et obligatorisk lotterisystem til at afgøre, om ægtepar må få børn?

Er Kommissionen ikke enig i, at den kinesiske befolkningspolitik sigter mod at reducere antallet af tibetanere?

Er Kommissionen rede til over for de kinesiske myndigheder at protestere mod dette forhold?

Er Kommissionen rede til at forelægge dette spørgsmål for FN's menneskerettighedskommission?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke skridt den indtil nu har taget over for Kina på grund af befolkningspolitikken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan*(2. februar 1998)*

Overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Kina giver vedvarende Kommissionen grund til bekymring, og den har aldrig undladt at give udtryk herfor, når der var anledning til det, især med hensyn til menneskerettighedssituationen i Tibet.

Kommissionen råder ikke over præcise oplysninger om de forhold, som det ærede medlem gør opmærksom på. Men ifald de bekræftes, vil Kommissionen ikke undlade — i lighed med tidligere tilfælde — i sin dialog med Kina om menneskerettighederne at protestere imod enhver krænkelse af menneskerettighederne og af den menneskelige værdighed.

(98/C 196/59)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3967/97**af Reimer Böge (PPE) til Kommissionen***(12. december 1997)*

Om: Nødvendigheden af et generelt direktiv for foderstoffer

Deler Kommissionen den opfattelse, at det i betragtning af de mange eksisterende direktiver er nødvendigt at udarbejde et generelt direktiv for foderstoffer for dermed at skabe en klar defineret og overskuelig ramme for lovgivningen om foderstoffer i EU?

I bekræftende fald, hvilke vigtige mål og principper bør der efter Kommissionens opfattelse først og fremmest tages hensyn til?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(3. februar 1998)*

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at det på grund af det store antal direktiver indeholdende bestemmelser om foder vil være ønskeligt snarest at omredigere disse i én samlet retsakt.

Arbejdet hermed er påbegyndt, men det har desværre måttet afbrydes med henblik på at løse andre problemer, som er blevet prioriteret.

Efter Kommissionens opfattelse bør man ved en omredigering af de nuværende retsfor skrifter først og fremmest tilstræbe en forenkling, uden dog at bevæge sig væk fra de målsætninger, der har været gældende ved udarbejdelsen af disse bestemmelser. Der tænkes her på beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed, miljøbeskyttelse, foderets kvalitet og informering af opdrætterne. Denne forenkling bør føre til, at der vedtages regler, der som følge af deres større gennemskuelighed lettere kan anvendes af de berørte parter, bl.a. inden for industrien.

(98/C 196/60)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3968/97**af Mihail Papayannakis (GUE/NGL) til Kommissionen***(12. december 1997)*

Om: År 2000-problemet

I en artikel søndag den 23. november i London Times hedder det, at en ekspertgruppe har forelagt præsident Clinton en rapport om de enorme tekniske og økonomiske problemer, der vil opstå, fordi indførelsen af euroen kommer til at falde sammen med den nødvendige omprogrammering til år 2000 (det såkaldte »year 2000 problem«) af alle computere i medlemsstaterne.

I henhold til ovennævnte artikel går de amerikanske eksperter så vidt som til at »foreslå«, at Europa må udsætte indførelsen af den fælles valuta i mindst fem år.

Da spørgsmålet er yderst vanskeligt, og da Europa ikke kan rette sig efter henstillinger fra udenforstående i forbindelse med interne spørgsmål, bedes Kommissionen give følgende oplysninger:

1. Anser den de amerikanske eksperters vurderinger for seriøse, eller betragter den dem som bevidst eller ubevidst vildledende oplysninger?
2. Hvorledes vurderer den omfanget af dette faktiske problem, har den foretaget undersøgelser desangående, og hvilke konklusioner har den i givet fald draget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves Thibault de Silguy

(16. februar 1998)

Kommissionen er bekendt med den undersøgelse, som præsident Clinton har fået forelagt, og som bl.a. anbefaler, at gennemførelsen af Den Europæiske Monetære Union (ØMU) udsættes fem år, da der er mangel på fagfolk, der kan forestå omlægningen af de informationsteknologiske systemer (IT-systemer). Kommissionen sætter spørgsmålstegn ved nogle af rapportens konklusioner, men anerkender, at forfatteren er en af de mest respekterede amerikanske eksperter i omkostningsvurdering af software, og anser rapporten for at være et godt og nyttigt bidrag til debatten om IT og konsekvenserne af ØMU.

Kommissionen har i nogen tid undersøgt, hvilke konsekvenser årtusindskifte og indførelsen af euroen kan få for IT-systemerne. Kommissionen førte den 2. oktober 1997 således rundbordssamtaler med det ene formål for øje at drøfte den informationsteknologiske udfordring, som indførelsen af euroen udgør. Rundbordssamtalerne viste klart, at de to spørgsmål ud fra en IT-synsvinkel er meget forskellige, når det drejer sig om at definere problemerne. Eksperterne anfører, at år 2000-problemet er et informationsteknologisk spørgsmål med erhvervs-konsekvenser, mens euroen primært er et erhvervsmæssigt spørgsmål med informationsteknologiske konsekvenser. Dette viser, at det måske ikke er så hensigtsmæssigt at anvende samme metode til vurdering af omkostningerne ved de to projekter, hvilket man gør i undersøgelsen. Begge spørgsmål skal imidlertid besvares i stort set samme periode, og begge er hver for sig en stor ressourcemæssig udfordring (både med hensyn til menneskelige og finansielle ressourcer). Tilsammen udgør de en udfordring af hidtil uset størrelse for dem, der har ansvaret for softwarestyrede systemer.

Kommissionen rådfører sig i stort omfang med IT-brugere og -leverandører og bidrager til af finansiere en række undersøgelser om, i hvilken grad det europæiske erhvervsliv er forberedt på ØMU'en og årtusindskiftet. Disse konsultationer bekræfter, at begge spørgsmål udgør alvorlige udfordringer, og at man ikke behøver at tackle dem på en gang. Samtidig synes erhvervslivet ikke i tilstrækkeligt omfang at have forberedt sig på nogen af de to spørgsmål. Selv om man i stadig stigende grad er sig spørgsmålene bevidst og engagerer sig heri, mangler der stadig at blive truffet foranstaltninger. Det er af afgørende betydning, at erhvervslivet yder en øget indsats for at forberede sig på euroen, hvis det skal nå at foretage de nødvendige informationsteknologiske ændringer i rette tid. Konsultationerne bekræfter imidlertid også, at tidsplanen for euroen kan overholdes, og at euroen hurtigt vil give et afkast på investeringerne, mens årtusindskiftespørgsmålet blot er en kilde til udgifter.

Begge spørgsmål behandles på et af Kommissionens netsteder på adressen: <http://www.ispo.cec.be/y2keuro>. Kommissionen har udgivet flere dokumenter med råd om informationsteknologiske forhold i relation til euroen ⁽¹⁾ og er i færd med at udarbejde en meddelelse om computerproblemet ved årtusindskiftet.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om de praktiske aspekter ved indførelsen af euroen, KOM(97) 491. Kan findes på adressen (på engelsk): <http://europa.eu.int/euro/en/practi/practi.asp>
Recommendation for the placement of the euro sign on computer keyboards and similar information processing equipment. Kan findes på adressen:
<http://www.ispo.cec.be/y2keuro/docs.eukeyb.pdf>
Preparing financial information systems for the euro, arbejdsdokument XV/7038/97. Kan findes på adressen:
<http://www.ispo.cec.be/y2keuro/docs/wdiseuro.pdf>.

(98/C 196/61)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3969/97
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen*(12. december 1997)*

Om: Arbejdsløshed blandt unge med videregående erhvervsuddannelse

I henhold til oplysninger fra Eurostat (no. 6897/6-1097) er arbejdsløsheden blandt unge grækere med en videregående uddannelse større (20%) end blandt unge med en grunduddannelse (14,3%), hvorimod gennemsnittet i Europa ligger på hhv. 11,5% og 23,5%.

Kan Kommissionen, da disse oplysninger viser, at videregående erhvervsuddannelse i Grækenland ikke fører til noget, fortolke årsagerne til dette »mærkelige« fænomen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(2. februar 1998)*

Kommissionen er bekendt med, at forholdet mellem arbejdsløshedsprocent og uddannelsesniveau ikke er det samme overalt i EU. Den omvendte proportionalitet mellem arbejdsløshedsrisiko og uddannelsesniveau, der gør sig gældende i størstedelen af medlemsstaterne, lader sig ikke konstatere på samme entydige måde i Grækenland, og desuden heller ikke i Portugal. Fænomenet berører i øvrigt ikke kun de unge i de to medlemsstater, men også voksne mellem 25 og 49 år og navnlig mænd, som det fremgår af bl.a. beretningen om beskæftigelsen i Europa 1996, som er blevet fremsendt til det ærede medlem personligt og til Parlamentets Generalsekretariat.

Den forringede beskæftigelsessituation for unge med videregående uddannelse er imidlertid et fænomen, der har vist sig i mange medlemsstater. Flere faktorer spiller ind her. Det forhold, at der i de fleste medlemsstater i løbet af de sidste ti år er blevet flere og flere unge, der tager en almen eller en faglig uddannelse, og at uddannelserne i sig selv bliver længere og længere, kan gøre det vanskeligt for arbejdsmarkedet at optage de mange veluddannede unge, så længe efterspørgslen efter højt kvalificeret arbejdskraft ikke følger med. Udviklingen i beskæftigelsesstrukturen, der følger omdannelsen af den europæiske økonomi til en økonomi, der er baseret på udbud af højt kvalificerede tjenesteydelser og aktiviteter, skaber imidlertid forventning om, at disse vanskeligheder er af forbigående karakter, ikke mindst for de unge med videregående uddannelse. Denne omdannelse sker dog ikke lige hurtigt overalt i EU, og det er muligt, at Grækenland, i lighed med andre sydeuropæiske medlemsstater, fortsat har et arbejdsmarked, der er præget af mere traditionelle erhverv.

Den relativt høje ledighed blandt veluddannede unge kan også skyldes, at deres uddannelse ikke helt modsvarer arbejdsmarkedets forventninger og krav. Alt i alt tyder det på, at problemet ikke udelukkende er et græsk anliggende, men at Grækenland måske i højere grad end de andre medlemsstater har et efterslæb, hvad angår de videregående erhvervsuddannelser i forhold til de mere traditionelle videregående uddannelser.

Under alle omstændigheder er det et vigtigt spørgsmål, som det vil være værd at se nærmere på i forbindelse med de analyser, Kommissionen skal foretage som led i sin opfølgning af retningslinjerne for beskæftigelsen.

(98/C 196/62)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3972/97
af Gianni Tamino (V) til Kommissionen*(12. december 1997)*

Om: Kontrakter og miljøindvirkningsvurdering i forbindelse med »Cispadana«-vejen

I den italienske presse (»La Nuova Ferrara« af 1.11.1997) er der givet meddelelse om, at ANAS' kontraktkontor i Rom har indledt udbudsproceduren for første afsnit af anden del af »Cispadana«-vejen. Det drejer sig om en kort strækning på 3,7 km i S. Agostino Kommune (FE) til en udgift på 38 mia lire. Det samlede anlægsarbejde består ifølge planerne af en motortrafikvej uden kryds i vejniveau og med en samlet længde på 24,7 km (kun for den del, der løber gennem Provinsen Ferrara), som projekteredes for ca. 30 år siden og ikke siden hverken er blevet

ajourført eller tilpasset de ændringer, der i mellemtiden er sket i de fysiske betingelser i området, f.eks. viaduktpassager gennem bykerner (S. Carlo-S. Agostino), som således ville blive delt i to. Hele anlægsarbejdet skulle efter planen gennemføres i tre dele, hvoraf anden del igen er opdelt i to afsnit. I det område, der er berørt af bygningen af »Cispadana«-vejen, hvoraf man i øjeblikket kun agter at bygge den her omtalte korte strækning uden tilknytning til den øvrige del af hovedvejnettet, har man imidlertid i årevis været i færd med at bygge både hovedvej 16, kendt som »Adriatica«, og E 45, som endnu ikke er færdigt.

Så vidt vides, har »Cispadana«-vejprojektet som helhed aldrig været underkastet nogen miljøindvirkningsvurdering som fastsat i fællesskabsdirektiverne og heller ikke været gjort til genstand for noget europæisk udbud.

Vil Kommissionen oplyse, om ikke det efter dens mening er nødvendigt at underkaste »Cispadana«-vejprojektet som helhed en miljøindvirkningsvurdering, og om det kan tillades, at et anlægsarbejde, hvis samlede omkostninger efter forlydende skulle overstige 300 mia lire, opdeles i kontrakter for enkeltafsnit for at omgå de europæiske bestemmelser vedrørende kontrakter for offentlige anlægsarbejder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(5. februar 1998)

Da Kommissionen intet kender til det projekt, det ærede medlem omtaler, vil den tage de nødvendige skridt for at indhente detaljerede oplysninger herom og sikre sig, at fællesskabsretten overholdes.

Dog opfordrer Kommissionen det ærede medlem til fremover at give en mere præcis og detaljeret beskrivelse af de projekter, der nævnes i skriftlige forespørgsler, så den er i stand til at foretage en foreløbig vurdering heraf.

For så vidt angår fællesskabsbestemmelserne om offentlige aftaler, er opdeling af et bygge- og anlægsarbejde i flere delarbejder ikke i sig selv en overtrædelse af fællesskabsretten. Artikel 6 i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾ foreskriver blot, at værdien af hvert enkelt delarbejde skal tages i betragtning ved beregningen af det anslåede beløb sammenholdt med direktivets tærskelværdi. Under alle omstændigheder overstiger værdien af strækningen på 3,7 km, som det ærede medlem anfører, i sig selv denne tærskel.

Kommissionen vil bede de italienske myndigheder forklare, hvorfor der ikke er blevet offentliggjort en udbudsmeddelelse vedrørende den pågældende kontrakt, og vil derpå tage stilling til, hvorvidt der i det konkrete tilfælde foreligger de nødvendige betingelser for at indlede en overtrædelsesprocedure med Italien i henhold til EF-traktatens artikel 169.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54.

(98/C 196/63)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3978/97

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE) til Kommissionen

(9. december 1997)

Om: Meddelelser om illegal eksport af britisk oksekød fra Belgien til Zaire i august 1996 med udbetaling af eksportrestitutioner

I den flamske presse er der offentliggjort en kopi af et dokument, hvoraf det fremgår, at kun 5 måneder efter, at Den Europæiske Union havde forbudt eksporten af britisk oksekød til EU-medlemsstater og tredjelande (beslutning 96/239 ⁽¹⁾, senere ændret ved beslutning 96/362 ⁽²⁾), lykkedes det en virksomhed fra Zele i august 1996 at eksportere 36 tons britisk oksekød til det daværende Zaire, hvilket en kabinetsmedarbejder i det belgiske sundhedsministerium vidste og udtrykkeligt godkendte.

Belgiske veterinærinspektører skal af kabinetsmedarbejderen være blevet sat under pres for at undertegne de nødvendige certifikater, som muliggør eksport af britisk oksekød og ligeledes udbetaling af eksportrestitutioner ved »Belgisch Interentie en Restitutie Bureau (BIRB)« (det belgiske interventions- og restitutionskontor).

Hvis beretningerne stemmer, konstaterer vi, at både ansvarlige i sundhedsministeriets kabinet og inspektører fra IVK allerede 11 måneder inden opdagelsen af kødbedrageriskandalen den 2. juli 1997 og kun 1 år inden afsløringen af eksporten af britisk oksekød til Belarus hos en virksomhed i Zele (den 25. august 1997) var klar over forekomsten af britisk oksekød i Belgien. Det betyder hverken mere eller mindre, end at kødbedrageriskandalen og bedrageriet med britisk oksekød allerede er forekommet i Belgien i årevis og er af større omfang, end man hidtil har antaget. Kan Kommissionen oplyse:

1. Om den allerede inden offentliggørelsen af disse pressemeddelelser var klar over kendsgerningerne i forbindelse med tilstedeværelsen og eksporten af britisk oksekød i Belgien i 1996? I bekræftende fald, hvilke foranstaltninger har den truffet på dette område? I benægtende fald, agter den nu at træde i aktion?
2. Hvordan kan den forklare, at der først 1 år efter de ovenfor beskrevne kendsgerninger er iværksat foranstaltninger over for den pågældende virksomhed i Zele, og dette efter afsløring af et nyt parti britisk oksekød bestemt for Belarus?
3. Er den ikke i besiddelse af en oversigt over de eksporttilladelser, der er blevet givet denne virksomhed med hensyn til tredjelande, hvorved der blev udbetalt eksportrestitutions? Kan den give mig en oversigt herover med angivelse af, hvor store mængder kød, der er blevet eksporteret, hvilken eksportrestitution der er tilkendt og udbetalt, samt hvilke destinationer og virksomheder der er tale om?
4. Agter den at løse kødbedrageriskandalen globalt for at gøre en ende på illegal eksport af britisk oksekød?

(¹) EFT L 78 af 28.3.1996, s. 47.

(²) EFT L 139 af 12.6.1996, s. 17.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(6. februar 1998)

Jeg skal først minde om, at det totale forbud mod at eksportere oksekød fra Det Forenede Kongerige til de andre medlemsstater og tredjelande først trådte i kraft med beslutning 96/239/EØF af 27. marts 1996 om visse hasteforanstaltninger til beskyttelse mod bovin spongiform encephalopati. Alt britisk kød, der er afsendt inden denne beslutning, var ikke omfattet af udførselsforbuddet.

Med dette in mente kan Kommissionen give et svar på det ærede parlamentsmedlems spørgsmål.

1. Svaret er nej. Kommissionen har med de i øjeblikket foreliggende oplysninger ikke noget, der viser, at det pågældende kød er blevet indført til Belgien efter indførelsen af eksportforbuddet.
2. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, var leverancerne til Zaire og Belarus ikke i strid med eksportforbuddet.

De belgiske myndigheder har meddelt Kommissionen, hvilke skridt man har taget over for den pågældende virksomhed. Det drejer sig om et forbud, som blev vedtaget den 25. august 1997, mod handel med oksekød fra denne virksomhed som følge af uregelmæssigheder i forhold til den belgiske sundhedslovgivning, om en ophævelse af dette forbud på grundlag af den gennemførte efterforskning samt tildeling af en ny godkendelse fra 17. november 1997 med anvendelse af en fast veterinærkontrol.

3. I den europæiske lovgivning er der ikke fastsat bestemmelser om, at Kommissionen råder over oversigter over tilladelser, som i dette tilfælde falder ind under de nationale myndigheders ansvarsområde.
4. Kommissionen skal minde det ærede parlamentsmedlem om, at de seneste begivenheder især har vist, at der er mangler i den kontrol, som udføres af medlemsstaterne. Ikke desto mindre følger Kommissionen hele tiden udviklingen på området blandt andet via rapporter fra tilsynstjenesten, og Kommissionen undlader ikke at foreslå de nødvendige lovgivningsmæssige tilpasninger i de tilfælde, det skønnes hensigtsmæssigt.

(98/C 196/64)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3979/97**af Eva Kjer Hansen (ELDR) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Ordninger for eftergivelse og/eller udsættelse af toldskyld

Europa-Parlamentets midlertidige undersøgelsesudvalg om ordningen for fællesskabsforsendelse henstillede til Kommissionen at medtage et forslag i sin reformpakke om afskrivning af udestående toldskyld (jf. henstilling 27, PE 220.895/ændel.)

Kommissionen bedes redegøre for, hvorledes den har fulgt henstillingen op om at medtage forslaget om afskrivning af udestående toldskyld og tidsplanen for indførelsen af en sådan ordning.

Kommissionen bedes oplyse, hvorvidt toldforvaltningerne er anmodet om i fællesskab at vedtage en udsættelse af udestående tilbagebetalingskrav, indtil ovennævnte ordning træder i kraft og resultatet heraf.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(24. februar 1998)*

Europa-Parlamentets undersøgelsesudvalg om forsendelse har i sin henstilling nr. 27, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, anmodet Kommissionen om at fremlægge et forslag om annullering af udestående gæld i tilfælde, hvor det er bevist, at den skyldes dårlig forvaltning. Ligeledes ifølge denne henstilling bør toldmyndighederne, indtil denne ordning bliver vedtaget, anmodes om at suspendere betalingskrav, som ligger forud for indførelsen af en sikkerhed på 100% for følsomme varer.

Kommissionen har i sin meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet »— En handlingsplan for forsendelse i Europa — en ny toldpolitik«⁽¹⁾, forklaret, hvad der efter Kommissionens opfattelse er til hinder for, at denne henstilling kan gennemføres. Det kan resumeres i tre punkter. For det første omfatter den udestående gæld både Fællesskabets indtægter (told) og nationale indtægter (moms og punktafgifter), og det er medlemsstaterne, der afgør, hvad der skal ske med anmodninger om, at der ikke sker opkrævning af sidstnævnte.

For det andet giver de bestående toldbestemmelser ingen mulighed for at eftergive toldskyld generelt, hvilket også ville være urimeligt i betragtning af, hvor forskellige de enkelte situationer er. Derimod giver bestemmelserne mulighed for at eftergive eller ikke at opkræve toldskyld i særlige situationer. Disse situationer er nødvendigvis helt individuelle, og derfor skal der tages stilling fra sag til sag på rette niveau (nationalt niveau eller fællesskabsniveau), under hensyntagen til at den hovedforpligtede er ansvarlig for, at forløbet af forsendelsestransaktionerne foregår korrekt, også selv om vedkommende er offer for organiseret kriminalitet, og det skal tages i betragtning, hvor afgørende toldmyndighedernes rolle eventuelt måtte være i tilfælde af, at forsendelsestransaktionen ikke forløber efter reglerne.

Og endelig giver toldbestemmelserne — i øvrigt af samme årsager som tidligere nævnt — ingen mulighed for generel suspension af betalingerne. I betragtning af ovenstående vil en betalingshenstand, som de erhvervsdrivende ønsker, sandsynligvis alligevel ikke kunne løse problemet, fordi problemet stadig vil være der, når betalingshenstanden ophører. Derimod giver toldbestemmelserne mulighed for, at toldmyndighederne kan indrømme betalingshenstand og -lempelser. Det er så op til de erhvervsdrivende, der har særlige problemer, at henvende sig til disse myndigheder. Kommissionen vil ligeledes foreslå, at anvendelsesområdet for betalingsudsættelse udvides i tilfælde af, at der er flere debitorer om toldskylden, for bedre at kunne indkredse princippet om den hovedforpligtedes ansvar og foretage en effektiv eftersøgning efter bedragerne.

⁽¹⁾ EFT C 176 af 10.6.1997.

(98/C 196/65)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3984/97**af Laura González Álvarez (GUE/NGL), Alonso Puerta (GUE/NGL)
og María Sornosa Martínez (GUE/NGL) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Arbejdsvilkårene i kulminerne i Acalândia-kommune (Brasilien)

Centro de Defensa de la Vida y de los Derechos Humanos de Acalândia er en ikke-statslig organisation, som i nævnte brasilianske kommune arbejder for at få anerkendt borgerretten og imod slavearbejde og overudnyttelse i kulminerne.

Denne ikke-statslige organisation har fordømt udnyttelsen af kulminearbejderne i Acalândia-kommune, som arbejder under slavelignende vilkår. Der forekommer hele tiden ulykker på grund af manglende sikkerhedsforanstaltninger, og man fordømmer det faktum, at en gruppe børn på under 15 år udfører arbejde i minerne. Ifølge de oplysninger, som denne ikke-statslige organisation har givet, tilhører mange af disse kulminer kul- og stålværkerne Viena og Pindaré.

Vil Kommissionen oplyse, om den er bekendt med disse forhold? Vil Kommissionen oplyse, om den følger op på aftalerne mellem EU, Brasilien og MERCOSUR med henblik på at få den brasilianske regering til at sikre, at de internationalt anerkendte arbejdsvilkår og -regler opfyldes, samt at børnearbejde forbydes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín*(3. februar 1998)*

Kommissionen er orienteret om de urimelige arbejdsvilkår, der forekommer i de nævnte kulminer, og som i visse tilfælde også berører børn.

En lang række sammenslutninger, forskellige organisationer, ikke-statslige organisationer og enkeltpersoner har gjort Kommissionen opmærksom på lignende tilfælde, der oftest går ud over de fattigste og mest forsvarsløse befolkningsgrupper.

Denne udnyttelse af arbejdstagere, ja ligefrem rovdrift på dem, skyldes dybest set diverse helt utilfredsstillende økonomiske og sociale udviklingsmuligheder, der fører til situationer af denne art. En ændring af disse forhold forudsætter imidlertid en meget langsigtet proces.

Man må dog formode, at den indsats, Kommissionen gør i kraft af de mange kontakter til diverse partnerlande — og i det aktuelle tilfælde gennem sit samarbejde med Brasilien — netop tager sigte på at eliminere årsagerne til, at sådanne situationer opstår.

I de tilfælde, hvor Kommissionen må formode, at dens indsats vil få en vis effekt, forsøger den — ud fra sin vurdering af situationen — at rette henvendelse til myndighederne ad de kanaler, som den måtte finde mest hensigtsmæssige.

(98/C 196/66)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3992/97**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Rådet***(15. januar 1998)*

Om: Racistisk vold i Tyskland

I henhold til oplysninger fra det tyske »Bundeskriminalamt« er antallet af neonazistiske overfald steget med 14% i forhold til sidste år til i alt 5.173 tilfælde. Ofrene var portugisere, italienerne, tyrkere, grækere og andre arbejdstagere.

Blandt ofrene for denne racistiske vold var også en græsk immigrant, Anastasios Dalakouras, der den 8. november 1997 blev overfaldet af en gruppe højreekstremister i en landsby i Brandenburg, hvorved han påførtes alvorlige kvæstelser.

Da kontrollen med sådanne racistiske handlinger og tilkendegivelser dels henhører under EU's ansvarsområde og dels vedrører beskyttelse af menneskerettighederne og derfor selve retten til fri bevægelighed for personer, bedes Rådet give følgende oplysninger: Hvor mange personer har man arresteret i forbindelse med ovennævnte hændelser, og hvilke anklager er der rejst imod dem? Hvilke foranstaltninger har den tyske regering til hensigt at iværksætte med henblik på at begrænse antallet af racistiske voldshandlinger i Tyskland?

Svar

(30. marts 1998)

1. Rådet fordømmer enhver racistisk eller fremmedfjendsk handling. Rådet har ingen statistikker vedrørende de hændelser, som det ærede parlamentsmedlem henviser til.
2. I denne forbindelse henleder Rådet opmærksomheden på den fælles aktion af 15. juli 1996 om bekæmpelse af racisme og fremmedhad ⁽¹⁾. I henhold til denne fælles aktion tager Rådet under hensyn til erklæringerne i bilaget inden udgangen af juni 1998 stilling til, om medlemsstaterne har opfyldt de forpligtelser, der følger af denne fælles aktion. Det tilkommer ikke Rådet at udtale sig om forebyggende foranstaltninger, som medlemsstaternes regeringer skal træffe.
3. Endelig minder Rådet om, at der ved Rådets forordning nr. 1035/97 af 2. juni 1997 oprettedes et Europæisk Observatorium for Racisme og Fremmedhad. Observationscentrets bestyrelse holdt sit første møde i Wien den 21. januar 1998. Observationscentret har først og fremmest til opgave at forsyne Den Europæiske Union og dens medlemsstater med objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger på europæisk plan om racisme, fremmedhad og antisemitisme. Disse oplysninger vil være af meget stor nytte i forbindelse med foranstaltninger, som medlemsstaterne eller Unionen skal træffe inden for rammerne af deres respektive beføjelser.

⁽¹⁾ EFT L 185 af 24.7.1996, s. 5.

(98/C 196/67)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3993/97

af Olivier Dupuis (ARE) til Rådet

(15. december 1997)

Om: Tunesien, tilfældet Khémaïs Csila

Khémaïs Csila, tunesisk statsborger, vicepræsident i den tunesiske menneskerettighedsliga, blev arresteret den 29. september 1997 på grund af en politisk erklæring, han var fremkommet med for at forklare årsagerne til, at han var gået i sultestrejke, herunder bl.a. genindtræden i sit erhverv og tilbagelevering af sit pas. Det drejer sig åbenbart om »misbrug« af meningsfriheden. Under sit seneste besøg i Tunis fremførte Europa-Parlamentets delegation i øvrigt en række eksempler på overtrædelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder tilfældet Khémaïs Csila.

Hvilke foranstaltninger har Rådet truffet eller agter det at træffe for at udvirke, at den vilkårlige tilbageholdelse af Khémaïs Csila og den ubegrundede forfølgelse, han udsættes for, bringes til ophør? Hvilke initiativer agter Rådet mere generelt at tage for at få de tunesiske myndigheder til at bringe krænkelserne af menneskerettighederne til ophør og ufortøvet påbegynde demokratiseringen og opbygningen af en retsst

Svar

(30. marts 1998)

Rådet tillægger det stor politisk betydning, at menneskerettighederne fremmes og overholdes i Tunesien, og det følger nøje udviklingen i situationen i dette land.

Som det ærede medlem vil vide, var Tunesien det første Middelhavsland, der undertegnede en ny Euro-Middelhavs-associeringsaftale. Denne aftale etablerer en politisk dialog, hvorefter begge parter åbent kan drøfte en række politiske spørgsmål, herunder menneskerettighederne. Den omfatter yderligere en »menneskerettighedsklausul«, som fastsætter, at bilaterale forbindelser »samt alle bestemmelserne i denne aftale bygger på overholdelsen af de demokratiske principper og menneskerettighederne, som ligger til grund for deres interne og internationale politik, og som udgør et væsentligt element i aftalen«.

Som en delegation fra Europa-Parlamentet for nylig gjorde det, har også Rådet, og det vil fortsat gøre det, rejst spørgsmålet om menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, både generelt og med hensyn til specifikke tilfælde, herunder tilfældet med Khémaïs Csila, idet det minder de tunesiske samtalepartnere om deres menneskerettighedsansvar og -tilsagn inden for rammerne af både aftalen mellem EF og Tunesien og Barcelona-processen.

(98/C 196/68)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3996/97

af Friedhelm Frischenschlager (ELDR) til Kommissionen

(14. januar 1998)

Om: Fri bevægelighed for arbejdstagere

Den autonome provins Bozen (Italien) har i de seneste 30 år for sit territorium vedtaget omfattende rets- og forvaltningsforskrifter om offentlig fremme af erhvervelse af ejerboliger som primær bolig samt anden boligstøtte (bl.a. anvisning af støttede byggegrunde, boligstøtte, nødhjælp m.m.) for indkomstsvage familier og enkeltpersoner.

Ud over det økonomiske behov lægges der både i forbindelse med ydelse af støtten og med dennes størrelse primært vægt på varigheden af støttemodtagerens ophold på den autonome provins Bozens territorium (art. 4 Landesgesetz nr. 4 af 2.4.1962). Bopæl i andre af Fællesskabets medlemsstater godkendes ikke.

Er Kommissionen bekendt med disse bestemmelser?

Mener Kommissionen i øvrigt, at disse bestemmelser, i den udstrækning de finder anvendelse på arbejdstagere fra andre medlemsstater, er forenelige med Fællesskabets forbud mod forskelsbehandling og navnlig med art. 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽¹⁾ af 15. oktober 1968. — Navnlig for så vidt angår de lange frister for opholdets varighed.

Finder Kommissionen, at denne bestemmelse er i modstrid med fællesskabsretten, vil den da venligst oplyse, hvilke skridt den har taget, hhv. vil tage, for at sikre overholdelse af fællesskabsretten?

⁽¹⁾ EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(24. februar 1998)

Kommissionen vil henvende sig til de italienske myndigheder for at få oplyst alle detaljer i den omtalte ordning. Først når Kommissionen får tilsendt disse oplysninger, kan den fastslå, om den situation, det ærede medlem beskriver, udgør en indirekte forskelsbehandling af arbejdstagere fra Fællesskabet i forhold til italienske arbejdstagere.

(98/C 196/69)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3998/97**af Eva Kjer Hansen (ELDR) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Forsinkelser i betalinger under forvaltningen af Pacte-programmet

Kommissionen forsikrede mig i svaret på mit seneste spørgsmål (H-0718/97) ⁽¹⁾ om, at den havde lært af sine fejl, og at problemerne ville blive løst i fremtiden. Desværre er de nuværende problemer endnu ikke løst, og jeg føler mig derfor forpligtet til endnu en gang at tage spørgsmålet op om den ekstremt dårlige forvaltning af Pacte-programmet, som har medført omfattende forsinkelser i udbetalingen til entreprenørerne.

1. Har Kommissionen kendskab til de finansielle følger af de store forsinkelser i udbetalinger til underleverandører? I et nærmere bestemt projekt fra 1995 måtte underleverandøren vente i 22 måneder. Finder Kommissionen det acceptabelt, at de ikke-udbetalte beløb fører til, at både virksomheder og privatpersoner går fallit?

2. Hvilke konkrete foranstaltninger er Kommissionen rede til at træffe for at sikre en hensigtsmæssig forvaltning af Pacte-kontoret i Strasbourg og af Kommissionens interne administration af programmet? Hvorledes vil den sikre, at underleverandørerne modtager deres penge?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger (november 1997).

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(27. februar 1998)*

Kommissionen betalte de sidste rater af Fællesskabets bidrag til det bureau, der forvalter programmet, i februar 1997.

Den gentog endvidere i marts 1997 overfor Pacte-kontoret i Strasbourg, at det hastede med at udbetale restbeløbene i forbindelse med projekterne. Da denne organisation havde konstateret, at visse projektledere havde begået uregelmæssigheder, foretog den en revision af udgifterne med henblik på at kontrollere, at projektledernes betalingsanmodninger svarede til faktisk afholdte udgifter.

De enkelte projektledere må derfor henvende sig til Pacte-kontoret for at få at vide, hvorledes det forholder sig med slutbetalingen for deres projekt.

Kommissionen er opmærksom på de problemer, som følger af en uddelegeret finansiel forvaltning. Det er grunden til, at den i fremtiden ikke længere agter at benytte sig af denne finansieringsform for sådanne foranstaltninger.

(98/C 196/70)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4002/97**af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: En farmaceutisk virksomheds europæiske lagerstyringssystem

Siden den 1. marts 1997 har MSD arbejdet på et europæisk lagerstyringssystem for syv vigtige lægemidler. I den forbindelse baseres den disponible mængde af lægemidler pr. kunde (læs: pr. farmaceutisk en gros-virksomhed) pr. halvår på salgsprognoserne for hvert enkelt af disse lægemidler. Disse prognoser udarbejdes på grundlag af salget i det forløbne halvår, justeret med en forventet vækstfaktor pr. produkt. MSD forbeholder sig ret til ikke at levere bestillinger, der ligger ud over denne prognose.

1. Er Kommissionen bekendt med det europæiske lagerstyringssystem for syv vigtige lægemidler, som MSD har anvendt siden 1. marts 1997?

2. Er et sådant system foreneligt med de konkurrenceregler, der gælder på det indre marked. Hvad påtænker Kommissionen i benægtende fald at gøre?

3. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at sikre, at lægemiddelproducenterne i medlemsstaterne kan fastsætte deres priser på ensartede betingelser, således at sådanne lagerstyringssystemer ikke længere er nødvendige som beskyttelse mod parallelimport? Hvad er resultatet af disse foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(19. februar 1998)*

1. Kommissionen kan over for det ærede medlem bekræfte, at virksomheden MSD International Services ganske rigtigt fra den 1. marts 1996 har oprettet et europæisk lagerstyringssystem for virksomhedens vigtigste lægemidler.

2. MSD har i henhold til Rådets forordning nr. 17/62, som er den første forordning til gennemførelse af EF-traktatens artikel 85 og 86 ⁽¹⁾, anmeldt det europæiske lagerstyringssystem (anmeldelse af 1. marts 1996, sag IV/35.928/F3).

ADALAT-sagen (Kommissionens beslutning 96/478/EF af 10. januar 1996 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 ⁽²⁾), som rejser en problematik af samme karakter, er i øjeblikket indbragt for Retten i Første Instans. Kommissionen skønner det nødvendigt at kende Rettens afgørelse, før der kan tages stilling til MSD-sagen.

3. Størstedelen af medlemsstaterne har vedtaget økonomiske bestemmelser om afsætning af lægemidler med henblik på at styre sundhedsudgifterne til disse produkter. Disse bestemmelser omfatter ofte direkte og indirekte kontrol af prisen på lægemidler med det formål at dække over utilstrækkelig eller manglende konkurrence på markedet for farmaceutiske produkter. Bestemmelserne omfatter ligeledes restriktioner på det produktudvalg, der dækkes af de nationale sygesikringsordninger. Sådanne bestemmelser er forenelige med EF-retten, så længe de ikke medfører diskriminering over for importerede produkter fra andre medlemsstater, og så længe de overholder de krav om gennemsigtighed, der er fastsat i Rådets direktiv 85/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelser under de nationale sygesikringsordninger ⁽³⁾.

Kommissionen har indledt en dialog med medlemsstaterne og de involverede arbejdsmarkedsparter, i særdeleshed den farmaceutiske industri. Denne dialog sigter mod også at gennemføre det indre marked inden for dette område. De overvejelser, der blev indledt under rundbordsdiskussionerne i Frankfurt i december 1996 og december 1997, burde næste gang fortsætte på rådsniveau (det indre marked).

⁽¹⁾ EFT 13 af 21.2.1962.

⁽²⁾ EFT L 201 af 9.8.1996.

⁽³⁾ EFT L 40 af 11.2.1989.

(98/C 196/71)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4003/97**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Indtægter på EU-budgettet fra afgifter på fiskerbåde

Ifølge oplysninger fra EU-landenes sammenslutninger af fiskerbådejere skal hver bådejer, som ønsker fiskeritilladelse, betale et vist beløb, hvoraf en del udgør en indtægt på fællesskabsbudgettet, hvorimod den resterende del tilfalder EU-medlemsstaterne.

Kommissionen bedes besvare følgende:

Hvor i fællesskabsbudgettet optræder disse indtægter? Hvor store var beløbene i 1997? Har Kommissionens tjenestegrene planer om yderligere at forhøje denne afgift på fiskerbåde i EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(12. februar 1998)*

De redere i Fællesskabet, som ønsker at opnå en fiskerilicens i henhold til en gensidig fiskeriaftale mellem Fællesskabet og et tredjeland:

- betaler ikke for at opnå en fiskerilicens, når det drejer sig om en gensidig aftale. Gensidige aftaler er aftaler, hvor Fællesskabets fiskerbåde får mulighed for at fiske i et tredjelands farvand, mod at Fællesskabet giver tredjelandet mulighed for at fiske i sine farvande. Disse aftaler berører Nordsøen, Østersøen og den nordlige del af Atlanterhavet;

- betaler en licensafgift, når det drejer sig om aftaler om adgang til en zone mod en finansiel godtgørelse. Aftaler, hvori indgår en finansiel godtgørelse, er aftaler, hvor et tredjeland giver Fællesskabets fiskerbåde mulighed for at fiske mod en finansiel godtgørelse fra Kommissionen og en afgift fra den reder, som ansøger om licensen. Hele denne afgift betales af rederen til tredjelandets statskasse. Denne slags aftale er indgået med lande fra det sydlige Atlanterhav og Det Indiske Ocean, som er medlemmer af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS).

En reder, som søger om en fiskerilicens til sin båd, betaler således ikke penge til Kommissionen, og sådanne beløb forekommer derfor heller ikke i Kommissionens budget.

(98/C 196/72)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4004/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(14. januar 1998)

Om: Bombeangreb på Det Økumeniske Patriarkat i Istanbul

Den 3. december 1997 blev der rettet et bombeattentat mod Det Økumeniske Patriarkat i Istanbul. Bomben eksploderede på taget af Agios Georgios-kirken og blev kastet fra området nord for patriarkatets have, og tyrkiske embedsmænd formoder, at den kom fra minareten på den moské, der befinder sig lige bagved Patriarkatets bygning.

Dette bombeattentat medførte, at Det Økumeniske Patriarkats diakon, Nektarios, blev såret i ryggen og måtte have foretaget flere kirurgiske indgreb i forbindelse med behandlingen af sårene fra bomben. Det bør understreges, at sikkerhedsforanstaltningerne stadig er utilstrækkelige til trods for de gentagne angreb, der er blevet rettet mod Patriarkatet.

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for endelig at overbevise de tyrkiske myndigheder om nødvendigheden af at træffe foranstaltninger med henblik på en effektiv beskyttelse af Patriarkatet for at undgå den slags fænomener i fremtiden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek

(5. februar 1998)

Den tyrkiske udenrigsminister fordømte offentligt i december 1997 attentatet mod det ortodokse patriarkat i Istanbul. Udenrigsministeren understregede, at myndighederne ville gøre alt for, at ophavsmændene til attentatet blev fundet og bragt for en domstol, og for at undgå, at noget sådant ville gentage sig i fremtiden. Der er en undersøgelse i gang.

Hvad angår spørgsmålet om, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der er truffet efter attentatet, fremgår det af de oplysninger, Kommissionen har indhentet hos det økumeniske patriarkat i Istanbul, at der er nu hele tiden posteret bevæbnet politi som skal beskytte patriarkatet, og at gendarmerne patruljerer permanent omkring bygningen. Patriarkatet har erklæret, at det er tilfreds med de foranstaltninger, der er blevet truffet af de tyrkiske myndigheder.

(98/C 196/73)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4006/97
af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen
(14. januar 1998)

Om: Fællesskabets skiferindustri og miljøet

Kan Kommissionen oplyse, hvilke støtteordninger skiferindustrien i Fællesskabet i øjeblikket har adgang til med henblik på at udrede de betydelige miljøomkostninger, som industrien må bære, og som svækker dens konkurrenceevne på markedet?

Har Kommissionen overvejet at vedtage nye støtteforanstaltninger for virksomheder inden for sektoren, så de kan imødegå disse omkostninger?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har vedtaget eller overvejer at vedtage med henblik på oprydning af lossepladser og for at sikre en bedre udnyttelse af affaldet inden for skiferindustrien i Fællesskabet?

(98/C 196/74)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4007/97

af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(14. januar 1998)

Om: En kampagne til fremme af europæisk skifer

Der gøres i almindelighed ikke særlig meget for at fremme europæisk skifer. Produktets prestige har sin rod i traditionen og i dets uforbederlige resultater som tækkemateriale. Alligevel er skifer i de lande, der ikke har tradition for at bruge skifer, et af de mindst kendte byggematerialer, og desuden kender mange arkitekter og entreprenører meget lidt til dets tekniske egenskaber, til hvordan det lægges, til dets holdbarhed og anvendelsesmuligheder, og det generelle indtryk er, at det er et dyrt produkt, der udelukkende kan anvendes til historiske bygninger og i luksusbyggerier. Man har heller ikke noget klart billede af europæisk skifer i modsætning til skifer fra tredjelande, og der er almindeligvis ikke nogen social bevidsthed om betydningen af denne industri.

Mener Kommissionen ikke, at det på denne baggrund er nødvendigt, at der i EU opstilles retningslinjer for støtte til fremme af europæisk skifer?

Har Kommissionen vedtaget, eller har den til hensigt at vedtage foranstaltninger for at fremme og udbrede kendskabet til europæisk skifer?

(98/C 196/75)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4010/97

af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(14. januar 1998)

Om: Kvalitetsnormer for skifer fra Fællesskabet

For øjeblikket findes der ikke nogen normer på fællesskabsplan, der specifikt vedrører kontrollen med kvaliteten af skifer produceret i EU eller af skifer importeret fra tredjelande.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har vedtaget, og hvilke den overvejer at vedtage for specifikt og på en ensartet måde at kontrollere kvaliteten af såvel den skifer, der produceres i EU, som af den, der importeres fra tredjelande?

Samlet svar

**afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann
på skriftlige forespørgsler E-4006/97, E-4007/97 og E-4010/97**

(6. februar 1998)

Kommissionen har i sin rapport til Rådet om iværksættelsen af konklusionerne fra Rådets møde den 18. november 1993 om udvindingsvirksomhed til andre formål end energi ⁽¹⁾ fastslået, at Fællesskabets lovgivning i sig selv kun spiller en mindre rolle i spørgsmålet vedrørende miljøomkostningerne i sammenligning med de nationale og regionale lovgivningsinitiativer. Selv om Kommissionen ikke udelukker, at sektoren kan have regional betydning og dermed har adgang til midler fra strukturfondene, råder den ikke over finansieringsinstrumenter til at kompensere for miljøomkostningerne.

Kommissionen råder ikke over midler til direkte fremme af produkter fra skifersektoren og mener at dette først og fremmest er en opgave for brancheorganisationerne. Den gør dog opmærksom på, at uddannelsesforanstaltninger gennemført sammen med andre parter i byggesektoren samt evt. forskning kan bidrage til dette formål.

Gennemførelsen af Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaters love og administrative bestemmelser om byggevarer⁽¹⁾, hvori denne sektor er involveret via standardiseringsarbejdet, må forventes at få en gunstig indflydelse på produktets image og på EU-producenternes internationale konkurrenceevne. Kommissionen har således efter positiv udtalelse fra Det Stående Byggeudvalg den 20. november 1997, vedtaget beslutning nr. 97/808/EF om proceduren for attestering af disse produkter for så vidt de indgår i kategorien »gulv- og terrænbelægninger«⁽²⁾.

⁽¹⁾ SEK(96) 852.

⁽²⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 331 af 3.12.1997, s. 1.

(98/C 196/76)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4008/97

af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(14. januar 1998)

Om: Forskning og teknologisk udvikling i Fællesskabets skiferindustri

Kommissionen nævner i sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om femte rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) KOM(97)0142, s. 6-7, ⁽¹⁾ at de små og mellemstore virksomheder er vigtige formidlere og aktører inden for innovation, og at de beskæftiger 2/3 af arbejdsstyrken i Den Europæiske Union og derfor bør have let adgang til de avancerede teknologier, som de har behov for, og til de muligheder, som EF's forskningsprogrammer giver. Samtidig henvises der til, at de menneskelige ressourcer i EU, hvormed der sigtes på de europæiske forskeres, ingeniørers og teknikeres kvalifikationer, bør bevares, udvikles kvantitativt og udnyttes optimalt.

Kan Kommissionen, i betragtning af at 98% af Fællesskabets virksomheder inden for skifersektoren er SMV'er, oplyse, hvilke projekter der er blevet samfinansieret af EU inden for rammerne af det fjerde rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1995-1998), som har haft deltagelse af virksomheder inden for skifersektoren, med angivelse af land, projektets samlede beløb og Fællesskabets samfinansiering?

Kan Kommissionen oplyse om der i forbindelse med det femte rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) vil blive taget særlig hensyn til skifersektoren?

⁽¹⁾ EFT C 173 af 7.6.1997, s. 10.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(4. februar 1998)

Skifersektoren såvel som andre industrisektorer inden for minedrift og stenbrydning og -forarbejdning er potentielle deltagere i det fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (FTU) ⁽¹⁾, specielt i programmet vedrørende industri- og materialeteknologi (IMT), men også i programmerne vedrørende f.eks. informationsteknologi, energi og miljø.

Forskningsaktiviteterne under det fjerde FTU-rammeprogram er ikke rettet mod specifikke industrisektorer, hvorfor det er mere hensigtsmæssigt at fremdrage specifikke eksempler end detaljerede sektorielle oplysninger.

Som eksempler kan her nævnes tre projekter, der er finansieret under CRAFT-ordningen (teknologiske stimuleringsforanstaltninger) i IMT-programmet. Disse projekter omfatter seksten små og mellemstore virksomheder fra Spanien, Irland, Portugal, Finland og Det Forenede Kongerige.

1. Innoverende komplet produktionslinje til fremstilling af gulvfliser af skifer
– projekt nr. BES 2 – 5168, EF-støtte: 187 000 ECU.
2. Genindvinding af skiferaffald
– projekt nr. BES 2 – 2134, EF-støtte: 387 500 ECU.
3. Udvikling af ekspanderet skifer til anvendelse i havebrug og som tilslagsmateriale
– projekt nr. BES 2 – 5271, EF-støtte: 309 800 ECU.

Som allerede antydnet i spørgsmålet er forslaget til det femte rammeprogram ⁽²⁾ udformet med henblik på at øge støtten til deltagelse af SMV, navnlig via programmet »Innovation og SMV. Virksomheder inden for skifersektoren vil få lejlighed til som tidligere at deltage, navnlig i aktiviteterne inden for emnerne »udvikling af et brugervenligt informationssamfund« og »Fremme af en konkurrence- og bæredygtig vækst«.

(1) EFT L 126 af 18.5.1994.

(2) KOM(97) 142 endelig udg.

(98/C 196/77)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4009/97
af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(14. januar 1998)

Om: Den europæiske skiferindustri konkurrenceevne

Skiferindustrien er en vigtig sektor i Fællesskabet med store traditioner og fremtid i forskellige medlemsstater, som alene i Spanien giver direkte beskæftigelse til 4.800 personer og indirekte til mere end 19.000, navnlig i økonomisk tilbagestående randområder og i områder i industriel tilbagegang. Denne industri konkurrenceevne er alvorligt truet af skifer importeret fra tredjelande, der ikke stiller så store krav til de arbejdsmæssige og miljømæssige forhold som dem, der gælder i EU.

Er Kommissionen opmærksom på denne situation?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har vedtaget eller overvejer at vedtage for at forbedre konkurrenceevnen inden for Fællesskabets skiferindustri?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke lande der i hvilket omfang og under hvilke betingelser eksporterer skifer til EU?

Kan Kommissionen oplyse, hvilken toldtarif der anvendes for import af forarbejdet skifer?

Kan Kommissionen oplyse, hvilke af EU's forskellige økonomiske og handelsmæssige aftaler med tredjelande, der direkte eller indirekte berører skiferindustrien i de pågældende tredjelande?

(98/C 196/78)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4011/97
af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(14. januar 1998)

Om: Eksport af skifer fra Fællesskabet

EU importerer langt mere skifer fra tredjelande som Kina og Brasilien, end den eksporterer.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har vedtaget eller overvejer at vedtage for at fremme eksporten af skifer fra Fællesskabet til tredjelande?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan
på skriftlige forespørgsler E-4009/97 og E-4011/97

(6. februar 1998)

Fællesskabet er nettoeksportør af forarbejdet skifer. I 1996 nåede eksporten op på 43 610 tons (heraf 7 997 tons med oprindelse i Spanien), medens importen udgjorde 26 639 tons. På grundlag af tallene for første halvår af 1997 ser det ud til, at denne udviklingstendens fortsætter, så resultatet bliver det samme i 1997 og i samme forhold.

Hvad angår de til Europa importerede varers oprindelse kan det fastslås, at der er tale om en ganske lille gruppe af lande. I 1996 tegnede de fem største eksportlande sig således for 85% af eksporten til Fællesskabet. De pågældende lande er: Brasilien (5 501 tons), Kina (5 158 tons), Indien (4 864 tons), Norge (4 538 tons) og Canada (3 091 tons). Hvad derimod angår Fællesskabets eksport er de vigtigste bestemmelseslande USA, Japan, Australien og Schweiz.

Importen til Fællesskabet er omfattet af en »mestbegunstigelsestold« i form af en værditold på 2,1%. Det skal imidlertid præciseres, at import af den pågældende vare med oprindelse i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) (f.eks. Norge) og landene i Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet (de såkaldte AVS-stater) er fritaget for betaling af told. Det skal desuden anføres, at de pågældende varer som led i den generelle præferenceordning (GSP), som er indført til fordel for udviklingslandene, er klassificeret som ikke-følsomme varer. Dette betyder, at de pågældende varer kan importeres toldfrit. Det påtænkes ikke at ændre klassificeringen af disse varer inden udløbet af den nugældende ordning den 31. december 1998.

Brasilien, Kina og Indien er omfattet af denne ordning. Med hensyn til Kina skal det dog anføres, at i betragtning af dette lands produktionskapacitet i denne sektor skal de toldmæssige fordele ifølge gældende GSP afvikles gradvis. Præferencemargenen på importen af forarbejdet skifer fra Kina reduceredes derfor pr. 1. januar 1997 til 50%, og den ophæves pr. 1. januar 1998, hvorefter den fulde told på 2,1% igen er gældende.

Med hensyn til spørgsmålet om at fremme Fællesskabets eksport udfolder Kommissionen stærke bestræbelser for at forbedre EF-industriens muligheder for at få adgang til markederne i tredjelande. Som det er det ærede medlem bekendt, iværksatte Kommissionen i november 1996 et nyt initiativ — »en strategi til sikring af markedsadgang« — som har til formål at fastlægge og fjerne hindringer for Fællesskabets eksport. Skiferindustrien er i lighed med alle økonomiske sektorer blevet opfordret til aktivt at deltage i fastlæggelsen af eksisterende hindringer for den internationale samhandel. Kommissionen vedtager i samråd med medlemsstaterne alle sådanne foranstaltninger, som er nødvendige og hensigtsmæssige for at løse de indberettede problemer.

Det bør desuden understreges, at Kommissionen fører en politik til forbedring af konkurrenceevnen til fordel for råstofindustrien ud fra de retningslinjer, der er indeholdt i dens meddelelse om konkurrenceevnen inden for råstofindustrien, bortset fra energiråstoffer ⁽¹⁾, og Rådets dertil knyttede konklusioner af 18. november 1993. Disse dokumenter tillige med Rådets beretning ⁽²⁾ om de i denne sammenhæng gennemførte foranstaltninger vil blive fremsendt direkte til det ærede medlem samt til Parlamentets generalsekretariat til orientering. Blandt disse foranstaltninger, der ud over andre råstofindustrier, der fremstiller byggematerialer, også tager sigte på skiferindustrien, kan nævnes bestræbelsen for at opnå større gennemsigtighed ved indgåelse af kontrakter og en særlig overvågning af miljøbestemmelsernes indvirkning på udvindingsaktiviteterne. Således offentliggør Kommissionen — bistøet af fagfolk på området — en årlig redegørelse vedrørende de europæiske mineraler, hvis formål er at øge gennemsigtigheden på markedet både for forbrugerne og producenterne, der i øvrigt ofte består af små og mellemstore virksomheder (SMV). Den europæiske sammenslutning inden for skiferindustrien opfordres til at bidrage til udarbejdelsen af denne redegørelse. Med hensyn til den miljømæssige belastning er Kommissionen af den opfattelse, at Fællesskabets miljølovgivning tager rimelig højde for råstofindustriens særlige forhold, og at den rummer en vis fleksibilitet betinget af de enkelte virksomheders størrelse og produktionsproces. Det er således tilfældet med situationen omkring de åbne brud, som det afspejler sig i direktiv 85/337/EØF, som ændret ved direktiv 97/11/EØF — visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽³⁾ og forslaget til direktiv om deponering af affald ⁽⁴⁾.

For ganske nylig har Kommissionen vedtaget en meddelelse om bygge- og anlægssektorens konkurrenceevne, hvori også byggematerialerne indgår ⁽⁵⁾. I denne meddelelse opstilles fire store strategiske mål, ligesom der bebudes gennemført over 60 specifikke foranstaltninger til forbedring af denne industris konkurrenceevne.

⁽¹⁾ SEK(92) 1884 endelig udg.

⁽²⁾ SEK(96) 852.

⁽³⁾ EFT L 73 af 14.3.1997.

⁽⁴⁾ EFT C 156 af 24.5.1997.

⁽⁵⁾ KOM(97) 539 endelig udg.

(98/C 196/79)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4015/97**af Thomas Megahy (PSE) til Kommissionen***(14. januar 1998)**Om:* Flyselskabers misvisende annoncering

Den myndighed, der fastlægger normerne for annoncering i Det Forenede Kongerige, har for nylig bestemt, at flyselskaber og rejseselskaber skal oplyse de rejsende på samtlige flyruter om de reelle omkostninger, herunder lufthavnskat og andre afgifter, sæsonafgifter og yderligere omkostninger. Har Kommissionen kendskab til situationen i de øvrige medlemsstater? Vil den overveje at foreslå et direktiv, der indeholder bestemmelser svarende til det, der pr. 1. januar 1998 vil være praksis i Storbritannien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(26. februar 1998)*

Det glædede Kommissionen at høre om UK's initiativ hvad angår bedre oplysning til flypassagerer om de reelle omkostninger i forbindelse med flyvning. Kommissionen har ikke modtaget oplysninger om lignende initiativer i de andre medlemsstater.

Kommissionen har dog iværksat en omfattende undersøgelse med henblik på at vurdere betingelserne i lufttransportkontrakter fra forbrugers synspunkt. Spørgsmålet om hvordan man bedst kan give passagererne tilstrækkelige oplysninger om den påkrævede information (inklusive priser) således, at de kan træffe beslutning om, hvorvidt de ønsker at indgå kontrakten, er et af de spørgsmål, der behandles, og som der nu foretages høring om i hele branchen. Kommissionen vil, på baggrund af undersøgelsen og høringsprocessen, overveje, hvorvidt nye initiativer er påkrævet.

(98/C 196/80)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4018/97**af Panayotis Lambrias (PPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)**Om:* Oprettelse af en græsk afdeling på den tredje Europaskole i Bruxelles

Til trods for det betragtelige antal grækere i Bruxelles er der kun én græsk afdeling på de eksisterende Europaskoler i Bruxelles. Inden for den nærmeste fremtid ventes en forøgelse af antallet af græsktalende i Bruxelles på grund af overflytningen af Revisionsretten fra Luxembourg samt Cyperns tiltrædelse af EU, og et stigende antal grækere vil slå sig ned i Bruxelles.

Agter Kommissionen at træffe foranstaltninger for at få oprettet en yderligere græsk afdeling på den tredje Europaskole, der er under opførelse? Dette krav er i øvrigt allerede blevet støttet af en lang række forældre (320 underskrifter), og den faste græske repræsentation har heller ikke noget at indvende imod dette.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(4. februar 1998)*

Kun Det Øverste Råd, der er det mellemstatslige organ, som er ansvarligt for Europaskolerne, har kompetence til at fastlægge undervisningens indhold og tilrettelæggelse. Det er derfor dette organ, der beslutter hvilke sproglige afdelinger, der skal være i den tredje Europaskole, der er under opførelse. Denne beslutning må forventes at blive taget på grundlag af de principper, disse skolers uddannelsessystem bygger på.

Kommissionen, der er medlem af Det Øverste Råd og lægger stor vægt på, at Europaskolerne fungerer godt, vil sikre at alle principper bliver overholdt.

(98/C 196/81)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4019/97
af Panayotis Lambrias (PPE) til Kommissionen
(14. januar 1998)

Om: Finansiering af undersøgelser vedrørende allergilidelser

Ifølge nogle nylige vurderinger lider en tredjedel af Europas befolkning af allergi. Hvorledes agter Kommissionen at gennemføre det femte rammeprogram for forskning og udvikling, som er under udarbejdelse, for at sikre betragtelig økonomisk støtte til gennemførelse af undersøgelser vedrørende allergilidelser i Europa, eftersom omkostningerne forbundet med disse lidelser er blevet vurderet til 30 mia ecu om året?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson

(Den 25. februar 1998)

Forslag til det femte rammeprogram om forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) blev ændret af Kommissionen den 14. januar 1998 efter førstebehandling af Parlamentet ⁽¹⁾. Den videnskabelige og tekniske målsætning i den første foranstaltning om forbedring af livskvaliteten og forvaltning af levende ressourcer har som nøgleforanstaltning sundhed, fødevarer og miljømæssige faktorer, og der skal her udvikles tests til at påvise og processer til at eliminere toksiske agenser, hvilket også omfatter allergiske agenser, og der skal foretages forskning om allergier, der er forbundet med eller påvirket af miljøet samt behandling og forebyggelse af disse allergier.

Det er hensigten af EF's forskningsaktiviteter skal suppleres af et fremtidigt handlingsprogram med henblik på befolkningens sundhed om forurenings-relaterede sygdomme, hvor man først og fremmest vil understrege luftvejssygdomme og allergier. Kommissionens forslag behandles på nuværende tidspunkt af Parlamentet og Rådet ⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(98) 8.

⁽²⁾ EFT C 214 af 16.7.1997.

(98/C 196/82)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4020/97
af Panayotis Lambrias (PPE) til Kommissionen
(14. januar 1998)

Om: Bly i drikkevandet

Verdenssundhedsfonden har nedsat grænseværdien for den tilladelige mængde bly i drikkevandet drastisk. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at gøre det lettere for medlemsstaterne så hurtigt som muligt at begrænse blyindholdet i drikkevandet og grundigt informere lokaladministrationerne og de europæiske borgere generelt om blys farlighed for den menneskelige sundhed, herunder spædbørn og børn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(18. februar 1998)

I Kommissionens forslag ⁽¹⁾ til ændring af Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand ⁽²⁾ (»drikkevandsdirektivet«) har den vedtaget den værdi, der var anbefalet af Verdenssundhedsorganisationen (WHO), på 10 mikrogram pr. liter (10 µg/l) for blys vedkommende. Denne norm godkendtes af Europa-Parlamentet (førstebehandling den 12. december 1996), og er med i Rådets fælles holdning (nr. 12767/97) til det foreslåede direktiv, som vedtoges den 19. december 1997.

Når først dette direktiv er endeligt vedtaget, hvilket i princippet skulle ske i løbet af 1998, er følgerne af gennemførelsen heraf et anliggende, der som ansvarsområde henhører under de enkelte medlemsstater. I betragtning af de omfattende finansielle og praktiske konsekvenser heraf får medlemsstaterne, rent undtagelsesvis for bly, en frist på femten år i stedet for den fem års frist, der udgør den generelle tidsfrist, til at efterkomme parameterværdien på 10 µg/l. I tidsrummet mellem fem og femten år vil den midlertidige norm komme til at ligge på 25 µg/l i stedet for 50 µg/l, hvilket for øjeblikket er den gældende norm for blyindhold.

⁽¹⁾ EFT C 131 af 30.5.1995, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 229 af 30.8.1980, s. 11.

(98/C 196/83)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4021/97
af Panayotis Lambrias (PPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Sundhedsfarlige fødevarer, der sælges i supermarkeder

Ifølge nogle undersøgelser, der for nylig er foretaget af forbrugerbeskyttelsesorganisationer, samt erklæringer fra de ansvarlige statslige myndigheder, der fører kontrol med fødevarernes kvalitet i Grækenland, er der tale om et akut problem for den offentlige sundhed som følge af, at der sælges forfalskede, fordærvede og forurenede fødevarer, som dækker hele spektret lige fra drikkevand og olivenolie til kød, kødprodukter og tilberedte fødevarer. Problemet forværres på grund af fordelingen af kompetancerne med hensyn til fødevarer på otte ministerier og ca. 50 direktorater samt af den omstændighed, at der endnu ikke er oprettet et samlet levnedsmiddelkontrolorgan.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at EU-lovgivningen for fødevarer overholdes i Grækenland, samt sikre de græske borgeres sundhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(19. februar 1998)*

I henhold til Rådets direktiv 89/397/EØF om offentlig kontrol med levnedsmidler⁽¹⁾ kræves det af medlemsstaterne, at de inspicerer og kontrollerer levnedsmidlerne effektivt på det mest hensigtsmæssige trin i processen fra produktion til distribution og handel. Med i kontrolbegrebet i dette direktiv indgår et krav om inspektion af levnedsmiddelsektoren samt indhentning af prøver, undersøgelse og analyse af alle levnedsmidler med henblik på at sikre, at de europæiske forbrugeres forsyning med levnedsmidler sker i overensstemmelse med både de enkelte landes og Fællesskabets levnedsmiddelovgivning.

I henhold til artikel 5 i Rådets direktiv 93/99/EØF om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler⁽²⁾ kræves det af Kommissionen, at denne overvåger og vurderer ensartetheden og effektiviteten af de offentlige levnedsmiddelkontrolordninger, som forvaltes af de enkelte medlemsstaters kompetente myndigheder. Med henblik herpå foretog Kommissionen en indledende kontrolrejse til Grækenland og til andre medlemsstater i 1996 og 1997. Det fremgik af rejsen til Grækenland, at forbedret kommunikation og koordinering mellem de græske myndigheder ville øge ordningens generelle effektivitet med hensyn til offentlig kontrol af levnedsmidler. Dette punkt blev — med flere andre — meddelt de græske myndigheder i Kommissionens vurderingsrapporten. Der er i løbet af 1998 planlagt yderligere en række kontrolbesøg til Grækenland og de øvrige medlemsstater med henblik på at vurdere, hvilke fremskridt der måtte være opnået på dette område.

⁽¹⁾ EFT L 186 af 30.6.1989, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 290 af 24.11.1993, s. 14.

(98/C 196/84)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4022/97
af Panayotis Lambrias (PPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Problemet med det narkotiske stof »ecstasy«

Af de redegørelser og undersøgelser, der blev forelagt på den nylige konference om syntetiske narkotiske stoffer i Europa-Parlamentet den 27. og 28. november, fremgik det, hvor farligt det er for de unge at bruge stoffet »ecstasy«. Dette og andre syntetiske narkotiske stoffer produceres i store mængder på laboratorier i EU, sælges meget billigt og er tilgængeligt for helt unge, selvom brugen af det har ødelæggende virkninger for de unges fysiske og psykiske sundhed og udvikling.

Hvilke kontrolforanstaltninger vil Kommissionen træffe for at standse aktiviteterne i de ulovlige laboratorier, der fremstiller »ecstasy« i EU, samt oplyse de unge grundigt om de risici, de løber ved at bruge dette stof?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anita Gradin

(10. februar 1997)

Kommissionen takker det ærede parlamentsmedlem for at henlede opmærksomheden på resultaterne fra den konference, som blev arrangeret i fællesskab af Parlamentet, det Luxembourgiske formandskab og Kommissionen den 27.-28. november 1997. Omfanget af problemerne med syntetiske stoffer er beskrevet i rapporten fra (EMCDDA) fra 1997 og i den generelle tilstandsrapport fra Europols narkoenhed (EDU).

Et samarbejde på EU-niveau på dette område er af stor vigtighed. Ordensmagten i de forskellige medlemsstater er ansvarlige for at finde og konfiskere de ulovlige laboratorier. Kommissionen overvåger handel, inden for og udover EU's grænser, med kemiske stoffer, som kan bruges til ulovligt at fremstille narkotiske stoffer og psykotrope stoffer, specielt ecstasy. Dette sker på basis af Rådets direktiv 92/109 af 14. december 1992 om fremstilling og markedsføring af visse stoffer, der benyttes ved ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer ⁽¹⁾, samt Rådets forordning Nr. 3677/90 af 13. december 1990, hvori der træffes foranstaltninger til modvirkning af ulovlig anvendelse af visse psykotrope stoffer ⁽²⁾.

Implementeringen af Rådets fælles handlingsplan af 16. juni 1997 angående udveksling af oplysninger, risikovurdering og kontrol af nye syntetiske stoffer kræver et omfattende samarbejde mellem EMCDDA, EDU, Medlemsstaterne og Kommissionen fuldt ud samarbejder.

Hvad angår uklassificerede kemiske stoffer, som kan benyttes til fremstilling af nye syntetiske stoffer, har Kommissionen foreslået Rådet og Parlamentet en ændring af den nuværende lovgivning, hvorved der omrettes en ny overvågningsinstitution, hvortil industrien på frivillig basis kan rapportere om mistænkelige leverancer af ikke klassificerede kemiske stoffer.

Kommissionen er enig i, at de unge skal oplyses om farene ved at bruge ecstasy. Fællesskabets program til forebyggelse af narkotikamisbrug er baseret på specifikke krav i EF-traktaten angående beskyttelse af folkesundheden og sygdomsforebyggelse. Målsætningen er at fremme samarbejde mellem medlemsstaterne for at understøtte disses tiltag samt at fremme samordning af politik og programmer, som har til formål at forebygge brug af alle narkotiske og psykotrope stoffer, inklusive de nye syntetiske stoffer, og de dermed forbundne risici.

Programmet støtter tværnationale partnerskaber med fokus på sundhedsoplysning, uddannelse og en bedre forståelse af de faktorer, som spiller en rolle i forbindelse med indtagelse af syntetiske stoffer (som for eksempel udbredelsen af disse nye stoffer i forskellige socialklasser). Formålet er at koncentrere knowhow inden for forskning, forebyggelse og behandling af ecstasy brugere, at gøre det muligt at sammenligne narkotikaforbruget og reaktionerne i de forskellige medlemsstater, at analysere forskellige sider at unge menneskers liv og at se, hvordan den sociale baggrund spiller ind i forhold til den forebyggende indsats.

Disse projekter bygger på fælles principper grundlaget for definition af forskningsmetoder, udarbejdelse og udspreddning af oplysninger til brugere og ikke-brugere af syntetiske stoffer, alders og kønsspecifik indsats samt formindskelse af skadevirkningerne. Ud over internationale projekter, som henvender sig til nøglepersoner i ungdomsmiljøerne eller til brugere, så indgår forebyggelse af brug af syntetiske stoffer inden for programmet til forebyggelse af narkotikamisbrug også i en langt bredere indsats, f.eks. den kommende europæiske uge for en forebyggende indsats mod stoffer (16.-22. november 1998). Her sættes fokus på temaet »Tværfaglighed og narkotikaforebyggelse: Stigende bevidsthed i samfundet og partnerskaber«. Denne uge vil sætte fokus på sundhed og forebyggelse, indsatsens kvalitet, involvering af lokale samarbejdspartnere og de tværfaglige internationale partnerskabers bidrag.

⁽¹⁾ EFT L 370 af 19.12.1992.

⁽²⁾ EFT L 357 af 20.12.1990.

(98/C 196/85)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4024/97**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Foranstaltninger til fordel for personer med særlige behov

Ifølge en undersøgelse foretaget af afdelingen for arkitektuddannelsen ved Ethniko Metsovio Politehnio (den polytekniske læreanstalt i Athen) er over halvdelen af de offentlige bygninger i Grækenland, 91% af de højere læreanstalters bygninger, 67% af museerne og 63% af teatrene utilgængelige for personer med nedsat førlighed. Ifølge den samme undersøgelse er også de offentlige transportmidler såsom busser, trolleybusser og S-tog umulige at benytte for disse mennesker. Ligeledes er telekommunikationsmidlerne utilgængelige for døve, og der er intet terminaludstyr for svagtseende.

Kommissionen bedes besvare følgende:

1. Hvilke foranstaltninger agter den at træffe for at tage hensyn til disse personers behov lige fra planlægningsstadiet for en bygning eller et produkt (f.eks. busser og elevatorer)?
2. Hvilke initiativer vil kunne finansieres med henblik på at give personer med særlige behov mulighed for at færdes ubesværet i deres bygningsmæssige og naturlige omgivelser og uhindret adgang til information og kommunikation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(9. marts 1998)*

Kommissionen er klar over, at mange transportsystemer og offentlige bygninger stadig er vanskelige at få adgang til. Transport spiller en afgørende rolle i borgernes daglige tilværelse. Transporten er en aktiv livslinje, som giver mennesker mulighed for at integrere sig i alle aspekter af det økonomiske og sociale liv. Mere specifikt kan man sige, at mennesker, der nægtes effektiv adgang til transport, også må undvære lige muligheder for at få arbejde. En utilgængelig transport har derfor direkte indvirkning på — og reducerer i flæng — handicappede arbejdstageres ansættelsesmuligheder og lige muligheder, således som der blev givet udtryk for i de retningslinjer, Rådet i Luxembourg vedtog.

Der skal gøres opmærksom på, at det i første række er medlemsstaterne, der har ansvaret for politik og aktioner på dette område.

For så vidt angår adgangen til transport, vedtog Kommissionen i 1993 et handlingsprogram, hvori der fastsættes foranstaltninger, som er nødvendige for at skabe en bedre adgang til alle transportmidler⁽¹⁾. Kommissionen fremmer endvidere en udformning, der kan anvendes af alle, og gennemfører disse forestillinger i forbindelse med udformningen af dens egne bygninger.

Et direktivforslag om minimumsforskrifter til forbedring af mobilitet og sikker transport for bevægelseshæmmede arbejdstagere til og fra arbejde⁽²⁾, som Kommissionen forelagde i 1991, behandles stadig i Rådet.

Aktion 322 under COST om busser med lavt gulv blev tilendebragt i 1995 og gav information og vejledning om bussystemer med sænkede gulve, og dette projekt fungerer tilfredsstillende i alle deltagerlandene (Tyskland, Spanien, Frankrig, Nederlandene, Finland, Sverige, Det Forenede Kongerige, Ungarn og Schweiz). COST-aktion 335 om passagers adgang til store skinesystemer er i gang. Det vil munde ud i fællesskabsstandarder for adgang til tog og stationer og retningslinjer for oplysninger til handicappede og ældre passager.

Kommissionen har lagt sidste hånd på et forslag til direktiv om busser og konstruktionsstandarder⁽³⁾. Det indeholder bestemmelser om bedre adgang for bevægelseshæmmede personer. Dette forslag behandles i øjeblikket i Parlamentet og i Rådet.

I spørgsmålet om informationsteknologier og telekommunikation tages der hensyn til handicappedes behov i forskellige direktiver, blandt andet forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsluttet telekommunikationsudstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁽⁴⁾, som drøftes i øjeblikket.

I overgangsperioden finder der forskellige aktiviteter sted for at støtte denne aktivitet og som en forberedelse af det femte rammeprogram. For det første er der blevet udsendt en indkaldelse af bud til en undersøgelse om en evaluering af »udformning for alle-metoden« til integrering af handicappede og ældre i informationsfundet. For det andet er der blevet gennemført mange forskningsprojekter og undersøgelser under programmerne Tide, Telematics og COST, og disse resultater er blevet udbredt og skaber opmærksomhed omkring problemet.

Kommissionen har foreslået, at udformning for alle indgår i udkastet til standardiseringsmandat til standardiseringsorganisationerne på området informations- og telekommunikationsteknologier, som beskæftiger sig med forbrugernes krav i informationsfundet. Udstyr og tjenesteydelser, der forelægges til international standardisering, skal derfor være udformet for alle og give alle forbrugere med eller uden særlige behov de samme adgangsmuligheder.

(¹) KOM(93) 433 endel. udg.

(²) KOM(91) 539 endel. udg.

(³) EFT C 17 af 20.1.1998.

(⁴) KOM(97) 257 endel. udg.

(98/C 196/86)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4026/97

af Mair Morgan (PSE) til Kommissionen

(14. januar 1998)

Om: Agenda 2000

Kommissionen foreslår tre nye fællesskabsinitiativer inden for rammerne af Agenda 2000. Vil der henvises til disse initiativer i rammeforordningen? Selvom Kommissionen har nævnt, at der skal tages hensyn til fællesskabsinitiativernes erfaringer i de regionale mål, er der dog en tydelig mangel på logik i Kommissionens fremgangsmåde. Mens landdistrikter inden for rammerne af mål 2 og LEADER-initiativerne vil modtage tilskud, findes der ingen grundlæggende EU-initiativer som supplerer af de øvrige områder i mål 2. Vil Kommissionen overveje forslaget om fortsat at anvende de af LEADER-initiativet høstede erfaringer i et fjerde initiativ til fordel for by- og industriområder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(4. marts 1998)

For at styrke de kommende fællesskabsinitiativers effektivitet, synlighed og nyskabende karakter påtænker Kommissionen, som led i Agenda 2000 (¹), at koncentrere sin indsats om tre områder: det grænseoverskridende, det transnationale og det interregionale samarbejde, udviklingen af landdistrikterne og de menneskelige ressourcer set ud fra et ligestillingsperspektiv. Kommissionen undersøger også, om det er hensigtsmæssigt udtrykkeligt at medtage disse initiativer i de nye bestemmelser om strukturfondene, som for øjeblikket er under udarbejdelse.

Hensigten med denne påtænkte fokusering på bestemte emner er at gøre det muligt konkret at give udtryk for Fællesskabets interesse i samarbejde og nytænkning til fremme af en harmonisk udvikling i Fællesskabet, fremme af nye tiltag i landdistrikterne som følge af den påtænkte omfattende reform af den fælles landbrugspolitik, og desuden en bedre mobilisering af de menneskelige ressourcer. Sidstnævnte punkt indgår som et led i beskæftigelsessituationen i Europa og har betydning for adgangen til arbejdsmarkedet.

Den omstændighed, at Kommissionen ikke har foreslået et særligt initiativ til fordel for de områder, der er ramt af den industrielle tilbagegang, betyder ikke, at disse områder er lavere prioriteret. Mål nr. 1 (tilbagestående regioner, der desuden har problemer med produktionssystemet og beskæftigelsen), mål nr. 2 (økonomisk og social omstilling af områder, der er præget af økonomiske forandringer, herunder industri og tjenesteydelser, landdistrikter og byområder i krise), mål nr. 3 (udvikling af menneskelige ressourcer på andre områder) eller foreslåede nye fællesskabsinitiativer skal således være instrumenter til gennemførelse af projekter i industri- og byområder.

(¹) KOM(97) 2000 endelig udg.

(98/C 196/87)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4027/97**af Glenys Kinnock (PSE) til Rådet***(15. januar 1998)*

Om: Landminer og EU-støtte

Bifalder Rådet Det Forenede Kongeriges afgørelse om at tage omfanget af sin udviklingsstøtte til modtagerlande, som ikke »tegner sig for« Ottawa-aftalen om landminer, op til fornyet behandling?

Vil det derfor ikke være passende, dersom Rådet foreslog, at EU vedtog at anvende en lignende diskriminering over for modtagerlande af EU-udviklingsstøtte, som fortsætter med at producere og eksportere landminer?

Svar*(30. marts 1998)*

Rådet er hidtil ikke blevet gjort bekendt med indholdet af den afgørelse, det ærede parlamentsmedlem nævner i sin forespørgsel, og har derfor ikke drøftet spørgsmålet.

Som det ærede medlem imidlertid vil vide, mindede Rådet i den fælles aktion af 28. november 1997 vedrørende personelminer om sin resolution af 22. november 1996 om bekæmpelse af personelminer, hvori der er anført visse foranstaltninger, der vil kunne vedtages, samt redegjort for, hvilke kriterier der bør gælde for tildelingen af midler til minerydningsoperationer.

Samtidig gav Den Europæiske Union udtryk for tilfredshed med bestræbelserne på at tilskynde til verdensomspændende tiltrædelse af konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer og om sådanne miners tilintetgørelse, og oplyste, at den vil rette opmærksomheden mod de tredjelande, som fortsætter den uansvarlige levering og vilkårlige anvendelse af personelminer.

(98/C 196/88)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4037/97**af Joaquín Sisó Cruellas (PPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Scrapie i fårehold

Den mulige forbindelse mellem bovin encephalopati eller kogalskab og den sygdom hos får, der kaldes scrapie eller traverssyge, gør det nødvendigt at træffe visse forebyggende foranstaltninger. Ordet scrapie, som de engelske myndigheder anvender til betegnelse af denne sygdom, betyder »at gnutte«, da det er det mest påfaldende symptom ved denne sygdom. Scrapie er kendetegnet ved en intens kløen, progressiv motorisk inkoordination, lammelse og død. Denne sygdom er blevet af aktuel betydning som følge af fremkomsten af bovin encephalopati, der er smitsom over for mennesket, idet begge sygdomme fremkaldes af et usædvanligt infektiøst agens, nemlig prion, der angriber såvel mennesker som dyr. Den vigtigste smittekilde inden for en fåreflok skyldes avlsdyr fra smitteramte bedrifter, hvor infektionen har bredt sig gennem direkte kontakt eller fra moderdyret. Scrapie har et meget langsomt udviklingsforløb, som strækker sig over to-ti måneder, samt et progressivt og dødbringende forløb, og de smittede dyr er normalt over et år gamle og har generelt en alder på mellem to og fire år og man bemærker et tydeligt tab af uld. Sygdomsbilledet stemmer overens med et egentligt encephalopati-forløb af samme art som for BSE-syge køer, og der findes endnu ikke hverken nogen behandlingsform eller nogen specielle vaccinstoffer, således at alle smittede dyr, og dyr, der er avlet af disse, må slås ned.

Kan Kommissionen på baggrund af den store betydning, som sygdommen kogalskab har fået inden for hele det europæiske samfund, oplyse følgende:

- har Kommissionen foretaget undersøgelser for at få kendskab til det reelle omfang af scrapies i den europæiske fårebestand?
- hvilke resultater har den i bekræftende fald opnået? Agter den i benægtende fald at gennemføre en sådan undersøgelse? Hvilke forebyggende foranstaltninger bliver truffet for at forhindre, at denne sygdom skal udvikle sig til »fåregalskab«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(17. februar 1998)*

Det ærede medlem forbinder helt korrekt bovin spongiform encephalopati (BSE) med scrapie, der er en spongiform encephalopati hos får og geder. Begge tilhører den gruppe sygdomme, der går under betegnelsen overførbare spongiforme encephalopatier (TSE), og en af hypoteserne om, hvordan BSE er opstået hos kvæg, er, at den er en følge af, at de er blevet fodret med kød- og benmel indeholdende scrapie-agenset.

Det må understreges, at scrapie har været kendt hos får i over to hundrede år og forekommer næsten overalt i verden, hvor der holdes får. Til trods herfor er der ikke nogen kendt forbindelse mellem scrapie og nogen sygdom hos mennesker. BSE er dog eksperimentelt blevet overført til får ved fodring af får med hjernemateriale fra BSE-inficeret kvæg, hvorved der er fremkaldt en sygdom, som i klinisk henseende svarer til scrapie. Selv om fodring af får og geder med protein fra drøvtyggere har været forbudt i EF siden 1994, kan det ikke helt udelukkes, at BSE kan ramme får og forveksles med scrapie.

Derfor har Kommissionen inkluderet højrisikovæv fra får og geder i sin beslutning 97/534/EF af 30. juli 1997 om forbud mod anvendelse af risikomateriale med hensyn til overførbare spongiforme encephalopatier ⁽¹⁾.

I Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet ⁽²⁾ blev det fastsat, at mistanke om eller forekomst af scrapie skal anmeldes til myndighederne i den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne har forskellige nationale forskrifter for overvågning af scrapie, og Kommissionen er i færd med at udarbejde et forslag om EF-regler for overvågning af TSE. Det vil antagelig kunne forelægges for Rådet i anden halvdel af 1998 og vil, når det vedtages, resultere i de oplysninger, som det ærede medlem nævner.

⁽¹⁾ EFT L 216 af 8.8.1997.

⁽²⁾ EFT L 46 af 19.2.1991.

(98/C 196/89)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4038/97**af Joaquín Sisó Cruellas (PPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Anti-subventionsundersøgelse med hensyn til cochenillekarmin

Kommissionen har indledt en anti-subventionsundersøgelse i forbindelse med importen af cochenillekarmin fra Peru som følge af en klage fra Xantaflor S.A. (Spanien), der repræsenterer den største producent af dette farvestof i Fællesskabet. Den pågældende virksomhed klager over, at de peruvianske fabrikanter har modtaget forskellige former for offentlige subventioner, som fremmer en øget peruviansk import og at prisniveauet for denne har skadet fællesskabsproduktionen.

Kan Kommissionen redegøre for de første resultater af denne undersøgelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan*(4. februar 1998)*

Den 22. september indgav Xantoflor SA en klage, hvori det blev gjort gældende, at der i forbindelse med importen af cochenillekarmin med oprindelse i Peru ydedes subsidier med deraf følgende skadelige virkninger for producenterne i Fællesskabet. I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, fastslog Kommissionen, at klagen indeholdt tilstrækkelig dokumentation for, at der ydes subsidier og forvoldes væsentlig skade som følge heraf, og den offentliggjorde en meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende ⁽²⁾ om indledning af en antisubsidieundersøgelse.

Efter offentliggørelsen af nævnte meddelelse sendte Kommissionen spørgeskemaer til alle berørte parter. Besvarelsenerne af disse spørgeskemaer skal være indgivet inden udløbet af januar 1998 og vil blive efterprøvet i løbet af februar 1998. I overensstemmelse med den normale beslutningsprocedure vil det derfor ikke være muligt at foretage en første vurdering af denne sag, før en nærmere analyse af ovennævnte besvarelser har fundet sted. Det skal understreges, at denne undersøgelse gennemføres i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97, som indeholder Fællesskabets gennemførelsesbestemmelser til Verdenshandelsorganisationens (WTO) aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger.

(¹) EFT L 288 af 21.10.1997.

(²) EFT C 335 af 6.11.1997.

(98/C 196/90)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4039/97

af María Sornosa Martínez (GUE/NGL) til Kommissionen

(14. januar 1998)

Om: Ødelæggelse af saltmarsken Agua Amarga i Alicante

Saltmarsken Agua Amarga udgør et enestående økosystem, som opfylder alle betingelser i Ramsar-konventionen, der er underskrevet af den spanske stat. Dette naturområde har en høj kulturel, videnskabelig og rekreativ værdi, og en ødelæggelse af dette ville være uoprettelig. Saltmarsken danner en landskabsmæssig enhed med stabiliserede klitter og vandreklitter og udviser en kystmorfologi med abrasion og klipperev, som udgør et uerstatteligt habitat for en righoldig fauna.

I årenes løb er dette område blevet inddraget i byplanlægningsforanstaltninger, som truer bevarelsen heraf og funktionen som vådområde.

I 1994 vedtog byforvaltningen i Alicante enstemmigt at foretage en gennemførlighedsundersøgelse med henblik på at gøre dette vådområde til fredet område. Som forudsætning for at kunne klassificere dette område som fredet vådområde skal byrådet i Alicante i henhold til bestemmelserne i artikel 15, stk. 2, i lov nr. 11/94 af 27. december om fredede naturområder i regionen Valencia, ændre sin generelle plan for byplanlægning (PGOU) der længe har ventet på vedtagelse.

1. Kan Kommissionen anbefale byrådet i Alicante at gennemføre direktiv 92/43/EØF (¹) af 21. maj 1992 samt respektere Ramsar-konventionen, i henhold til hvis artikel 1 brakvandsflader og saltvandsflader betragtes som vådområder?
2. Kan Kommissionen, såfremt denne anbefaling ikke efterkommes, og i overensstemmelse med direktiv 92/43/EØF udpege en ekspert, som skal besøge området og evaluere, hvorvidt det opfylder betingelserne for et fredet naturområde, i overensstemmelse med målene for det pågældende direktiv?
3. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i samarbejde med de kompetente myndigheder for at fremskynde de endnu ikke fastlagte klassificeringer af naturområder som fredede områder?

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(18. februar 1998)

1. Kommissionen har ingen mulighed for at henvende sig direkte til kommunalbestyrelsen i Alicante og anmode om, at man håndhæver Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (¹), i og med at dens modpart i den slags spørgsmål altid er centraladministrationen i de enkelte medlemsstater og ikke de lokale administrationer.

For så vidt angår Ramsar-konventionen, som Fællesskabet ikke er part i, har Kommissionen ingen kompetence med hensyn til dens anvendelse i de enkelte medlemsstater.

2. Spanien har endnu ikke indgivet listen over foreslåede lokaliteter i Middelhavsregionen. Kommissionen kan derfor ikke vide, om dette område vil blive medtaget i forslaget.

Kommissionen gennemgår sammen med medlemsstaterne og uafhængige eksperter på særlige møder listerne over de lokaliteter, medlemsstaterne foreslår optaget i Natura 2000 -nettet.

I betragtning af de mange foreslåede lokaliteter (flere tusinde) er det ikke muligt at verificere værdien af hver enkelt på stedet.

3. På baggrund af den forsinkede fremsendelse af de spanske lister har Kommissionen indledt en overtrædelsesprocedure mod Spanien som følge af manglende overholdelse af direktiv 92/43/EØF.

(¹) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

(98/C 196/91)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4045/97

**af Raimo Ilaskivi (PPE), Marjo Matikainen-Kallström (PPE)
og Jyrki Otila (PPE) til Kommissionen**

(14. januar 1998)

Om: Ehec-bakterien og kvægslagtning

Der er blevet konstateret ehec-bakterier i kvæg i Finland, hvilket har gjort det nødvendigt at slagte kvæg for at undgå, at sygdommen breder sig. Slagtningen har virkelig været påkrævet, eftersom mennesker er omkommet, og en del lider af såkaldt blødende mavediarre.

Hvordan agter Kommissionen at sikre, at det såkaldte smittede kød ikke bruges til ernæring for dyr og mennesker? Da slagtningen medfører enorme økonomiske tab for landmændene, hvordan agter Kommissionen at kompensere for landmændenes tab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. februar 1998)

Produktion og markedsføring af fersk kød hører under reglerne i direktiv 64/433/EØF om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet (»ferskkødsdirektivet«), konsolideret ved direktiv 91/496/EØF om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF (¹), ændret ved direktiv 95/23/EF om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fersk kød (²). I henhold til disse bestemmelser skal medlemsstaterne sikre, at embedsdyrlægen erklærer kød, som er smittet med eller har været udsat for en hvilken som helst sygdom, uegnet til menneskeføde. Dette kød må derfor ikke komme ind i den menneskelige fødekæde. Hvis kødet gøres uegnet til menneskeføde og bruges til foder, skal det behandles på en sådan måde, at enhver infektion eller spredning af sygdommen er umulig.

Bestemmelserne vedrørende en eventuel finansiel deltagelse fra Fællesskabets side findes i Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet (³), populært kaldt »veterinærfonden«.

For det første kan Fællesskabet træffe beslutning om finansiel deltagelse på basis af beslutning 90/424/EØF, afsnit III, kapitel 2 (artikel 29, 32 og 33) inden for rammerne af en national plan, som har til formål at sikre kontrollen med zoonoser. På nuværende tidspunkt er der ikke godkendt nogen plan, som dækker »Ehec«.

For det andet indeholder artikel 4 stk. 3 i beslutning 90/424/EØF bestemmelser om beredskabsforanstaltninger i tilfælde af, at der forekommer en zoonose som omhandlet i Rådets direktiv 92/117/EØF af 17. december 1992 om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger (⁴). Det er dog en betingelse, at forekomsten udgør en umiddelbar risiko for folkesundheden. For øjeblikket er der ikke truffet beslutning om nogen finansiering på dette grundlag.

(¹) EFT L 268 af 24.9.1991.

(²) EFT L 243 af 11.10.1995.

(³) EFT L 224 af 18.8.1990.

(⁴) EFT L 62 af 15.3.1993.

(98/C 196/92)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4047/97**af Antonio Tajani (UPE) og Claudio Azzolini (UPE) til Rådet***(15. januar 1998)**Om: Banca d'Italias autonomi*

Den fremtidige europæiske centralbanks fundament vil være centralbankernes uafhængighed og autonomi, som i stadig højere grad vil skulle sikres mod indblanding fra den politiske magts side.

Er Rådet klar over, at den italienske regering og det politiske flertal i parlamentet — således som detaljeret rapporteret i pressen — har lagt et urimeligt stort pres på Banca d'Italias direktør, Antonio Fazio, for at få denne til at sænke de officielle rentesatser?

Har den italienske regering nogensinde forelagt Rådet muligheden af hurtigt at erstatte Antonio Fazio med centralbankrepræsentanter, som står nærmere det nuværende regeringsflertal?

Mener Rådet ikke, at initiativer af denne art skader Banca d'Italias autonomi og bringer Italiens deltagelse i ordningen med en fælles europæisk mønt og senere medlemskab af denne ordning i fare?

Hvorledes vurderer Rådet direktør Fazios opfattelse, ifølge hvilken det for at kunne deltage i ordningen med en fælles europæisk mønt er absolut nødvendigt med strukturreformer og en lettelse af skattetrykket?

Svar*(30. marts 1998)*

Rådet ønsker ikke at tage stilling til de påstande, som de ærede parlamentsmedlemmer omtaler i deres forespørgsel.

Rådet erkender, at tiltrædelsen af den fælles mønt kræver omfattende strukturreformer i medlemsstaterne. Nogle reformer er allerede gennemført, medens andre er ved at blive det.

Med hensyn til specielt situationen i Italien minder Rådet om, at det behandlede Italiens konvergensprogram for perioden 1998-2000 på samlingen den 7. juli 1997 og Italiens budget for 1998 på samlingen den 19. januar 1998. Resultaterne af disse drøftelser er blevet offentliggjort.

(98/C 196/93)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4048/97**af Antonio Tajani (UPE) og Claudio Azzolini (UPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)**Om: Banca d'Italias autonomi*

Den fremtidige europæiske centralbanks fundament vil være centralbankernes uafhængighed og autonomi, som i stadig højere grad vil skulle sikres mod indblanding fra den politiske magts side.

Er Kommissionen klar over, at den italienske regering og det politiske flertal i parlamentet — således som detaljeret rapporteret i pressen — har lagt et urimeligt stort pres på Banca d'Italias direktør, Antonio Fazio, for at få denne til at sænke de officielle rentesatser?

Har den italienske regering nogensinde forelagt Kommissionen muligheden af hurtigt at erstatte Antonio Fazio med centralbankrepræsentanter, som står nærmere det nuværende regeringsflertal?

Mener Kommissionen ikke, at initiativer af denne art skader Banca d'Italias autonomi og bringer Italiens deltagelse i ordningen med en fælles europæisk mønt og senere medlemskab af denne ordning i fare?

Hvorledes vurderer Kommissionen direktør Fazios opfattelse, ifølge hvilken det for at kunne deltage i ordningen med en fælles europæisk mønt er absolut nødvendigt med strukturreformer og en lettelse af skattetrykket?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Yves-Thibault de Silguy*(23. februar 1998)*

Vedrørende centralbankens selvstyre:

Ifølge bestemmelserne i EF-traktatens artikel 109 J skal Kommissionen i sin beretning om konvergens vurdere, om Italiens nationale centralbanks statut er forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB). I henhold til artikel 108 sørger hver medlemsstat senest på tidspunktet for oprettelsen af ESCB for, at dens nationale lovgivning, herunder statutterne for dens nationale centralbank, er forenelig med denne traktat og ESCB-statuten.

Uafhængigt af de igangværende arbejder i Kommissionen vedrørende bedømmelse af Italiens centralbanks statut, skal Kommissionen anføre, at den intet kendskab har til tiltag til skade for Banca d'Italias selvstyre eller til et eventuelt ønske i regeringen om at udskifte dens direktør.

Vedrørende nødvendigheden af strukturreformer:

I den seneste økonomiske årsberetning og hovedlinjerne for den økonomiske politik støttede Kommissionen tanken om en lettelse af skattetrykket og en fremskyndet gennemførelse af strukturreformer. En sådan politik bidrager til den økonomiske vækst og således til jobskabelse. I de fleste medlemsstater er sådanne reformer nødvendige ganske uanset euroens indførelse.

I konklusionen om Italiens konvergensprogram udtrykte Rådet (økonomi- og finansministrene) den 19. januar 1998 i øvrigt sin tilfredshed med de omfattende reformer, Italien havde indledt eller gennemført siden gennemgangen af konvergensprogrammet i juli 1997, og som vedrører skatte- og budgetprocedurer samt tillægsbestemmelser til reformen af den sociale sikringsordning af 1995.

(98/C 196/94)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-4054/97**af Bartho Pronk (PPE) til Kommissionen***(15. december 1997)*

Om: Nederlandenes nettobidrag i 1997

Hvor stort vil Nederlandenes forventede nettobidrag til Den Europæiske Unions budget i 1997 være?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(19. januar 1998)*

Kommissionen foretager ingen overslag over budgetbalancerne, dvs. forskellen mellem hvor meget en medlemsstat hhv. yder til og modtager fra budgettet. Det er således ikke muligt at imødekomme det ærede medlems anmodning, da de ønskede oplysninger om budgetsituationen for Nederlandene i 1997 ikke foreligger. Baggrunden for Kommissionens holdning til dette spørgsmål gøres der detaljeret rede for i et dokument, som den forelagde for Rådet (økonomi og finans) den 13. oktober 1997 med titlen »Budgetbidrag, EU's udgifter, budgetbalance og medlemsstaternes forholdsmæssige velstand«. Dette dokument findes på de 11 officielle sprog på Europa-hjemmesiden på World Wide Web.

(98/C 196/95)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4062/97**af Fernand Herman (PPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Ret til ydelser

Forordning nr. 1408/71 ⁽¹⁾ om sociale sikringsordninger fastslår, at retten til den mest effektive behandling i en anden medlemsstat ikke kan nægtes Unionens borgere, hvis en sådan behandling ikke tilbydes dem inden for en frist, der tager højde for deres alder og helbredstilstand. Domstolen bekræftede i 1978 denne forpligtelse (sag 117/177).

Hvad gør Kommissionen for at få de kompetente franske myndigheder til at opfylde deres forpligtelser i henhold til fællesskabsretten til at tilbyde deres statsborgere behandling i Belgien med henblik på geriatrisk revalidering, som giver dem mulighed for at vende tilbage til deres hjemsted inden for en periode på tre måneder i stedet for at tilbyde dem en langt dyrere lappeløsning i Frankrig?

(¹) EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(17. februar 1998)

Kommissionen vil gerne henlede det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på den kendsgerning, at forordning (EØF) 1408/71 (¹), afsnit 2, stk. 2, andet afsnit blev ændret som følge af Domstolens dom i sag 117/77 (Pierik) ved Rådets forordning 2793/81 af 17. september 1981 (²) om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, samt forordning 574/72 (EØF) om regler til gennemførelse af forordning (EØF) 1408/71.

I overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning skal en arbejdstager indhente tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat for der at underkaste sig lægebehandling (som ikke er øjeblikkelig fornøden behandling) (se artikel 22, stk. 2, litra c). Den krævede tilladelse »kan ikke nægtes, når den pågældende behandling er opført under de ydelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommende er bosat, og såfremt denne behandling under hensyn til den pågældendes aktuelle helbredstilstand og udsigterne for sygdommens udvikling ikke kan ydes inden for den frist, der normalt er nødvendig for at opnå denne behandling i den medlemsstat, hvor han er bosat« (artikel 22, stk. 2, sidste afsnit).

Kommissionen vil inden for rammerne af de gældende bestemmelser se nærmere på klagerne vedrørende de franske myndigheders forpligtelser til at tilbyde deres statsborgere behandling i Belgien med henblik på geriatrisk revalidering. Det vil sige, at Kommissionen vil undersøge, om de pågældende behandlingsformer er omfattet af den franske lovgivning, og om den kan ydes inden for den tidsfrist, der normalt er gældende for denne behandling i Frankrig.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt denne form for forhåndstilladelse er i overensstemmelse med artikel 30 og 59 i EF-traktaten, er der p.t. verserende sager for Domstolen: Decker (C-120/95) og Kohll (C-160/96).

Kommissionen afventer Domstolens domme i disse to sager, inden den træffer eventuelle yderligere foranstaltninger.

(¹) En opdateret udgave af denne forordning blev vedtaget med Rådets forordning (EF) 118/97 af 2. december 1996, EFT L 28 af 30.1.1997.

(²) EFT L 275 af 29.9.1981.

(98/C 196/96)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4073/97

af Riccardo Nencini (PSE) til Kommissionen

(14. januar 1998)

Om: Forsikringer

Forsikringselskabet »Fondiarria assicurazioni« er ved at gennemføre en omstrukturering, som vedrører selskabets egne samt »Milano assicurazioni«, »Polaris« og »Previdentes« områder. Denne omstrukturering indebærer en nedskæring af et ikke nøjere angivet, men under alle omstændigheder betydeligt antal direkte og indirekte arbejdspladser.

Ud over at opsiges agenternes mandater underretter forsikringselskabet »Fondaria« sine kunder om ophævelse af forsikringspolicer, hvilket skaber forvirring blandt kunderne og betydelig desorganisation.

Agter Kommissionen at kontrollere, om ovennævnte forsikringselskab har overtrådt antitrustbestemmelserne og bestemmelserne vedrørende forbrugernes rettigheder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(9. marts 1998)*

På grundlag af de foreliggende oplysninger er det Kommissionens opfattelse, at omstruktureringen af Fondiaria-koncernen ikke ville skabe konkurrencefordrejning, jf. EF-traktatens artikel 85-94.

Det er ikke muligt at give et abstrakt svar på spørgsmålet om forbrugernes rettigheder. Selv om det almindelige princip om, at overenskomster skal holdes, naturligvis finder anvendelse, kan der gøre sig særlige omstændigheder gældende, der kan berettige en opsigelse. Kontraktklausuler, der åbner mulighed for noget sådant, kan betragtes som værende urimelige i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾, men noget sådant kan ikke fastslås uden en nærmere undersøgelse. Under alle omstændigheder er det ikke op til Kommissionen at undersøge, hvorvidt selskaber overholder nationale bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 95 af 21.4.1993.

(98/C 196/97)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4077/97
af Guido Podestà (UPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Fremme i EU af et »Performance Bond«-garantisystem

Den 21. oktober 1997 tilkendegav professor Mario Monti på Kommissionens vegne som svar på et mundtligt indlæg i plenum af undertegnede vedrørende EP-medlem Tappins betænkning om offentlige indkøb en ikke negativ holdning med hensyn til indførelsen af nye garantiformer med henblik på nøje gennemførelse af offentlige indkøb som f.eks. »Performance Bonds«, hvor han for øvrigt understregede nødvendigheden af ikke at diskriminere og skade små og mellemstore virksomheder.

Vil Kommissionen oplyse, om og inden hvilken dato, den agter at foretage mere indgående undersøgelser med henblik på at fastslå fordelene ved og de nærmere enkeltheder i forbindelse med indførelsen af sådanne garantiformer?

Hvis Kommissionen ikke agter at iværksætte sådanne nøjere undersøgelser, hvad er da årsagerne hertil?

Hvis Kommissionen derimod iværksætter ovennævnte uddybende undersøgelser, vil den da være i stand til at udarbejde et forslag om indførelse i EU-retten af sådanne garantisystemer med henblik på gennemførelse af offentlige indkøb, og hvornår forventes dette at kunne ske?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(10. marts 1998)*

Som meddelt af Kommissionen i sit svar på en forespørgsel fra det ærede medlem under debatten om Tappins betænkning om grønbogen om offentlige indkøb ⁽¹⁾ kan »performance bonds« spille en vigtig rolle i forbindelse med liberaliseringen af offentlige indkøb inden for bygge- og anlægssektoren. Den undersøgelse af virkningen og effektiviteten af det indre marked ⁽²⁾, som blev gennemført i 1996 på Kommissionens foranledning viste, at offentlige indkøb ikke var blevet liberaliseret ret meget inden for dette område. Kommissionen er overbevist om, at det hovedsagelig skyldes den manglende konkurrence, og ser derfor velvilligt på enhver foranstaltning, der kan øge konkurrencen.

Udover de initiativer, der er taget af Kommissionen, f.eks. mandatet til Den europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den europæiske komité for elektroteknisk standardisering (Cenelec) om at udarbejde en kvalifikationsstandard, er der i høj grad behov for initiativer fra den private sektor. Udviklingen af »performance bonds« ser ud til at være et meget lovende eksempel på sådanne initiativer. Kommissionen følger disse initiativer meget nøje, men finder ikke, at der er behov for dens intervention på dette stadium. Den vil imidlertid følge opmærksomt med i udviklingen. Hvis det viser sig, at Kommissionen kan yde et væsentligt bidrag på dette område, vil den træffe de fornødne foranstaltninger på grundlag af de oplysninger, der foreligger på det pågældende tidspunkt.

⁽¹⁾ KOM(96) 583 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(96) 520 endelig udg.

(98/C 196/98)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4078/97**af Monica Baldi (UPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Reklameindslag mod Italien i tv-programmet »Channel Four«

De antiitalienske reklameindslag, som for nylig blev bragt i det britiske tv-program »Channel Four« i forbindelse med præsentationen af fodboldkampen mellem Italien og Rusland, er en alvorlig krænkelse af vort land og udgør en opfordring til intolerance og vold.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke skridt den agter at tage, for at hindre, at medierne krænker respekten for retten til fred og tolerance, som er grundlaget for EU, og pligten til at respektere dens medlemsstaters nationale identitet, således som fastsat i artikel F i EU-traktatens fælles bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(24. februar 1998)*

Kommissionen var ikke bekendt med Channel 4's udsendelse i Det Forenede Kongerige af de præsentationsindslag, som det ærede medlem nævner. Den rejste straks sagen over for de britiske myndigheder. Disse har meddelt Kommissionen, at sådanne spørgsmål i Det Forenede Kongerige hører under the Independent Television Commission (ITC), der er ansvarlig for håndhævelsen af de nationale regler, som implementerer Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997. Dette direktiv er en ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (direktivet om fjernsyn uden grænser), som på EU-niveau fastsætter de juridiske rammer for tv-spredningsvirksomhed⁽¹⁾. Endvidere behandler the Broadcasting Standards Commission (BSC) klager i henhold til sine egne regler for god praksis, som alle britiske tv-spredningsvirksomheder skal følge. Begge disse instanser har undersøgt sagen og er nået til den konklusion, at selvom præsentationsindslagene var et mislykket forsøg på at bringe et humoristisk indslag, så udgør de ikke et brud på reglerne for god og anstændig praksis. Det skal noteres, at indslagene kun blev sendt ved den første kamp, og ikke blev gentaget ved den anden kamp. Endvidere har der været en brevveksling mellem den britiske minister med ansvar for sportsområdet og formanden for den italienske olympiske komite, hvor den engelske minister fremfører, at han fuldt ud er enig i, at indslag, som kan opfattes som en opfordring til uheldige holdninger blandt tilskuerne ved internationale sportsbegivenheder, ikke bør sendes. Under disse omstændigheder mener Kommissionen, at skønt hændelsen var uheldig, så forekommer den ikke at udgøre et brud på EU's lovgivning, og Kommissionen er overbevist om, at den ikke vil gentage sig.

⁽¹⁾ EFT L 202 af 30.7.1997.

(98/C 196/99)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-4079/97**af Georg Jarzembowski (PPE) til Kommissionen***(18. december 1997)*

Om: Ground handling-ydelser

Den 15. oktober 1996 udstedte Rådet direktiv 96/67/EF⁽¹⁾ om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne. Fristen for direktivets gennemførelse i medlemsstaterne er i henhold til direktivets artikel 23 et år efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Denne frist udløb den 26.10.1997. Formålet med direktivet er efter årtier med lufthavnens monopolagtige stilling at åbne for konkurrencen på området for ground handling-ydelser og også at give nye udbydere adgang til markedet.

På baggrund heraf stiller jeg Kommissionen følgende spørgsmål:

1. Hvilke medlemsstater har rettidigt eller indtil nu gennemført dette direktiv i national ret?
2. Har Kommissionen allerede undersøgt, om gennemførelsesbestemmelserne i de medlemsstater, der allerede har gennemført direktivet, stemmer overens med direktivets bestemmelser? I bekræftende fald, med hvilket resultat? Hvornår vil den i benægtende fald gøre det?

3. Har de medlemsstater, der ikke har gennemført direktivet inden for fristen, allerede meddelt Kommissionen, hvornår de vil gennemføre det? (Eventuelt angivelse af datoen for hver enkelt medlemsstat)
4. Hvad gør Kommissionen for at kræve gennemførelse i de lande, der endnu ikke har gennemført direktivet?
5. På hvilken måde kan de pågældende firmaer efter fristens udløb gøre krav fra direktivet direkte gældende mod de stater, der endnu ikke har gennemført direktivet?

(¹) EFT L 272 af 25.10.1996, s. 36.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock

(16. februar 1998)

Gennemførelse i national lov af direktiv 96/67/EF om adgang til ground handling markedet i Fællesskabets lufthavne skulle have været gennemført den 25. oktober 1997. Kommissionen modtog ingen meddelelser til tiden om nationale retsakter, og der blev derfor sendt officielle skrivelser til alle medlemsstaterne den 29. december 1997.

Fire medlemsstater (Tyskland, Frankrig, Finland, UK) har nu gennemført direktivet, og størstedelen (Belgien, Nederlandene, Luxembourg, Irland, Danmark, Sverige, Grækenland, Østrig), som endnu ikke har gennemført direktivet, har meddelt Kommissionen, at dette gøres i løbet af de første tre måneder af 1998. Man afventer stadig svar fra de andre medlemslande.

Kommissionen holdes under gennemførelsesprocessen informeret om retsakterne og kan udtale sig vedrørende tilstrækkelighed og nøjagtighed.

I henhold til Domstolens retspraksis kan virksomheder direkte bygge på et fællesskabsdirektivs bestemmelser, hvis en medlemsstat ikke har gennemført loven før tidsfristen på betingelse af, at disse bestemmelser er klare og utvetydige, uden forbehold og ikke afhængig af fremtidig indsats fra Fællesskabets side eller fra de nationale myndigheders side. Virksomhederne kan også — under bestemte betingelser — kræve erstatning fra medlemsstaten for skade, der skyldes, at medlemsstaten ikke har gennemført et fællesskabsdirektiv før tidsfristens udløb.

(98/C 196/100)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4087/97

af Katerina Daskalaki (UPE) til Kommissionen

(16. januar 1998)

Om: Vandkraftværk i et arkæologisk område

De ansvarlige myndigheder har for nylig givet tilladelse til opførelsen af to vandkraftværker i nærheden af Dimitsana i et område, som Kulturministerier har registreret som arkæologisk betydningsfuldt, og tæt ved den historiske flod Lousio Gortunias. Johannes Døberens- og Emilianaklosteret og den antikke by Gortina ligger også i dette område. Den pågældende tilladelse giver tillige lov til at åbne kloaker langs flodbredderne. I samme område indviede man for nylig frilandsmuseet for vandkraft, hvis opførelse blev medfinansieret af EU.

Har Kommissionen til hensigt at træffe foranstaltninger til beskyttelse af et område, der kendetegnes af en særlig naturskønhed, og som endvidere ligger i nærheden af mindesmærker, der er en del af den europæiske kulturarv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(4. marts 1998)*

Som det ærede medlem ved, henhører beskyttelse af den nationale arkæologiske kulturarv udelukkende under medlemsstaternes kompetence- og ansvarsområde. EU's og særligt Kommissionens rolle er fastlagt inden for rammerne af nærhedsprincippet, og dens muligheder for at intervenere er klart definerede i artikel 128 i EF-traktaten. Mere præcist er Kommissionens rolle at fremme samarbejde mellem medlemsstaterne inden for bevarelse af kulturarven. Dette samarbejde kan konkretiseres gennem foranstaltninger vedtaget af Parlamentet og Rådet i fællesskab, såsom Raphaël-programmet.

På denne baggrund er det klart, at Kommissionen ikke kan gribe ind i det spørgsmål, der er rejst af det ærede medlem, nemlig opførelsen af et vandkraftværk i Dimitsana provinsen.

(98/C 196/101)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4089/97**af Peter Truscott (PSE) til Kommissionen***(16. januar 1998)*

Om: Bevillinger til Hertfordshire fra 1994-1997 fra beskæftigelsesfondene ADAPT, HORIZON, YOUTH-START, NOW og INTEGRA

Kan Kommissionen oplyse mig om, hvor store beløb Hertfordshire har modtaget fra beskæftigelsesfondene ADAPT, HORIZON, YOUTHSTART, NOW og INTEGRA i årene 1994, 1995, 1996 og 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(4. februar 1998)*

De beløb (i ECU), der er anført i det følgende, er blevet udbetalt af den Europæiske Socialfond (ESF) til projekter, hvor den ansøgende organisation eller anførte kontakt havde en adresse i Hertfordshire:

	1995	1996	1997
Adapt	14 671	538 677	847 285
Horizon	37 699	121 508	371 503
Youthstart	53 367	68 968	89 713
Now	27 328	33 709	273 974

Tallene for 1995 og 1996 svarer til ESF's samlede udgifter i det pågældende kalenderår. Disse udgøres af et første forskud på op til 50% af den tildelte ESF-støtte og et andet forskud på op til 30%, som begge udbetales i det pågældende år. Restsummen udbetales så i det følgende år, efter at de endelige krav er blevet afklaret. Tallene for 1997 viser det beløb for ESF-støtte, der er blevet ansøgt om og godkendt for projekter i 1997.

Der var ingen organisationer i Hertfordshire, som modtog støtte fra Integra (eller dette områdes forløber — Horizon, dårligt stillede befolkningsgrupper). Der var ingen projekter, som modtog støtte for 1994, eftersom den første indkaldelse af projekter dækkede operationer i tidsrummet 1995-1997.

(98/C 196/102)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4093/97**af Peter Truscott (PSE) til Kommissionen***(16. januar 1998)*

Om: Bevillinger til Hertfordshire fra 1994-1997 fra EFRU og KONVER

Kan Kommissionen oplyse, hvilke bevillinger Hertfordshire har modtaget fra EFRU og KONVER i 1994, 1995, 1996 og 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(26. februar 1998)*

Hertfordshire kan ikke få direkte støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), da dette område ikke er støtteberettiget under strukturfondenes regionale mål. Hertfordshire har imidlertid modtaget støtte til programmer under fællesskabsinitiativet Konver.

EFRU og Den Europæiske Socialfond (ESF) har ydet følgende bidrag til Hertfordshire under Konver II-programmet (som omfatter perioden 1994-1999):

PROJEKT	ANSØGER	STØTTE (GBP)	Mio. ECU
EFRU			
I. Fremme af turisme	Hertfordshire County Council	107 000	0,161
II. Herts, Beds & Luton, foranstaltning 1	Herts training and enterprise Council (TEC)	1 151 000	1,732
III. Herts, Beds & Luton foranstaltning 2	Herts. TEC	265 000	0,399
		1 523 000	2,292
ESF			
I. Omstilling af rustnings-industrien 1996	Herts. TEC	310 770	0,468
II. Omstilling af rustnings-industrien 1997	Herts. TEC	444 600	0,667
III. Mangel på faglærte i fabriksindustrien	Herts. TEC	104 850	0,158
		860 220	1,293

Det er ikke muligt at give en detaljeret opgørelse over, hvorledes betalingerne til Hertfordshire fordeler sig på de enkelte år. Den britiske regering ligger inde med oplysningerne herom. Dens kontor for den østlige region forvalter programmet.

(98/C 196/103)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4095/97**af Peter Truscott (PSE) til Kommissionen***(16. januar 1998)*

Om: Bevillinger til Hertfordshire fra 1994-1997 fra PHARE og TACIS

Kan Kommissionen oplyse, hvor store beløb Hertfordshire har modtaget fra PHARE og TACIS i 1994, 1995, 1996 og 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Hans van den Broek*(5. februar 1998)*

Formålet med midlerne fra Phare og Tacis er at bistå landene i Central- og Østeuropa og henholdsvis De Nye Uafhængige Stater og Mongoliet. Der stilles ikke midler til rådighed fra disse programmer til områder inden for Fællesskabet. Der er organisationer fra den offentlige og den private sektor inden for Fællesskabet, som er involveret i gennemførelsen af programmerne Phare og Tacis. Kommissionen har ikke regionale statistikker fra de enkelte lande herover.

(98/C 196/104)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4096/97**af Peter Truscott (PSE) til Kommissionen***(16. januar 1998)*

Om: Bevillinger til Hertfordshire fra 1994-1997 fra MEDIA II og fra midler til venskabsbyer

Kan Kommissionen oplyse, hvor store beløb Hertfordshire har modtaget fra MEDIA II og fra midler til venskabsbyer i 1994, 1995, 1996 og 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(13. marts 1998)*

Eftersom MEDIA II-programmet startede 1. januar 1996, er der ikke bevilget støtte før denne dato.

I 1996 har ingen virksomheder i Hertfordshire fået bevilget støtte fra MEDIA.

I 1997 har selskabet »Arrow Film Distributors Ltd« i Radlett modtaget støtte på 25 000 ECU.

Hertfordshire har fået bevillinger under Kommissionens program for støtte til venskabsbyer (budgetpost A3021): I 1994 (5 898 ECU), i 1995 (5 427 ECU), i 1996 (14 201 ECU) og i 1997 (11 036 ECU).

(98/C 196/105)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4097/97**af David Morris (PSE) til Kommissionen***(16. januar 1998)*

Om: Udvikling af og bevillinger til menneskelige ressourcer

Kommissionen foreslår fire områder for udvikling af menneskelige ressourcer under mål 3. Vil disse blive gentaget under mål 1 og 2? Vil den foreslåede ESF-forordning desuden specificere den finansielle tildeling til disse områder og, i bekræftende fald, hvor meget er der tale om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn*(2. februar 1998)*

Kommissionen er i færd med at udarbejde forslag til forordninger for strukturfondene for perioden 2000-2006 og forventer at vedtage dem inden påsken 1998. En nærmere redegørelse for baggrunden for disse forslag findes i Agenda 2000 ⁽¹⁾.

Det foreslås, at det nye mål nr. 3, der omfatter de fire områder, der nævnes i Agenda 2000, skal have to hovedfunktioner, nemlig som

- fælles ramme for alle interventioner via Den Europæiske Socialfond (dvs. under mål nr. 1, 2 og 3) for at sikre overensstemmelse mellem på den ene side de nationale og europæiske strategier for udvikling af menneskelige ressourcer og på den anden side de regionale interventioner og som
- selvstændigt mål for finansiering af foranstaltninger til udvikling af menneskelige ressourcer uden for mål nr. 1 og 2-regionerne, således at der sikres en sammenhængende strategi for udvikling af menneskelige ressourcer over alt i EU.

Der er endnu ikke taget stilling til de praktiske detaljer i forbindelse med virkeliggørelsen af mål nr. 3. F.eks. er spørgsmålet om, hvordan der skal prioriteres med hensyn til programmering og finansiering, endnu uafklaret. Kommissionen forslag hertil vil fremgå af forslagene til forordninger, der forelægges i 1998.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000 endelig udg.

(98/C 196/106)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4099/97**af Winifred Ewing (ARE) til Kommissionen***(16. januar 1998)*

Om: Tildeling af kontrakter

Den belgiske virksomhed G.I.M., Geographic Information Management, samt dets moderselskab G.I.M. i Luxembourg har regelmæssigt fået tildelt kontrakter af Europa-Kommissionen (bl.a. GISCO/Luxembourg og Eurostat) og af Det Europæiske Miljøagentur, bl.a. til CORINE-programmet og PHARE-programmet.

De fleste af disse projekter blev tildelt uden konkurrence.

1. Kan Kommissionen forelægge en fortegnelse over kontrakter, som blev tildelt G.I.M. Belgien og G.I.M. Luxembourg i de sidste fem år? I henhold til hvilken procedure blev de tildelt? Til hvilke beløb og for hvor langt et tidsrum er disse kontrakter blevet tildelt?
2. Er Kommissionen klar over, at 99% af aktierne i G.I.M. Belgien ejes af G.I.M. Luxembourg, og at 75% af aktierne i G.I.M. Luxembourg ejes af et selskab ved navn »KIVAL Consultants«, som er placeret i Bahamas?
3. Bahamas er et af de steder med en lovgivning, der gør det umuligt at verificere selskabers aktionærer. Formålet med denne lovgivning er at tiltrække selskaber, hvis aktionærer ønsker at forblive anonyme for at bevirke hemmeligholdelse. Er Kommissionen enig i, at det ikke kan tilrådes at indgå kontrakter med selskaber, hvis majoritet af aktionærer har bopæl sådanne steder?
4. Er Kommissionen enig i, at de selskaber, som den tildeler kontrakter, bør oplyse identiteten af deres aktionærer for at undgå, at kontrakter tildeles selskaber, som er knyttet til hemmelige organisationer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Erkki Liikanen*(18. marts 1998)*

1. Kommissionen har tildelt Geographic Information Management (GIM) flere kontrakter i løbet af de senere år.

I forbindelse med støtteprogrammer for tredjelande og mere specifikt PHARE-programmet er der tildelt fire kontrakter inden for de seneste 5 år. Eftersom de respektive beløb for tre af kontrakternes vedkommende lå under den grænse på 50 000 ECU, som er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til Ungarn og Polen ⁽¹⁾, er disse kontrakter blevet tildelt direkte. Kontrakterne løb over en periode på mellem et og tre år og gjaldt produktion af kort.

Hvad angår de kontrakter, som falder uden for støtteprogrammer for tredjelande, er der tildelt fire kontrakter i løbet af de seneste fem år. Tre af disse er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, og den fjerde, som var på et beløb der ikke krævede offentliggørelse, blev tildelt efter en begrænset udbudsprocedure i overensstemmelse med reglerne i finansforordningen ⁽²⁾. Alle disse kontrakter er således tildelt i overensstemmelse med de procedurer for tjenesteydelsesaftaler, som er fastsat i finansforordningen og direktiverne vedrørende tjenesteydelsesaftaler.

For alle ovennævnte kontrakter har GIM's ydelser været tilfredsstillende. Planlægningen og udførelsen af de opgaver, som dette firma har fået tildelt, har således ikke givet anledning til nogen problemer.

2. og 3. Direktiverne om tjenesteydelsesaftaler, særlig artikel 29 og 30 i direktiv 92/50/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler ⁽³⁾, tillader at udelukke en tjenesteyder, som ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til betaling af skatter, afgifter og sociale bidrag. Direktivet tillader derimod ikke at udelukke et firma, fordi firmaets egenkapital ejes af en bestemt person eller af et andet selskab. Et sådan kriterium ville blive betragtet som diskriminerende ifølge direktiverne.

For ikke at lette skatteunddragelse har Kommissionen mulighed for at kræve relevant dokumentation fra tjenesteyderne. Inden for PHARE-programmet kræver Kommissionen, at konsulenterne på Kommissionens »short list« har hjemsted i en af medlemsstaterne eller i modtagerlandet. Underleverandører eller kontrahenter, som kan mistænkes for at have kontrakter med organisationer, som anses for ulovlige, gøres til genstand for særlige undersøgelser. Resultatet af disse undersøgelser bliver meddelt Kommissionen.

Detaljer vedrørende de fire kontrakter, som oversteg 50 000 ECU, er tilsendt det ærede medlem samt Parlamentets generalsekretariat direkte.

(¹) EFT L 375 af 23.12.1989.

(²) EFT L 356 af 31.12.1977.

(³) EFT L 209 af 24.7.1992.

(98/C 196/107)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4106/97
af Konstantinos Hatzidakis (PPE) til Kommissionen

(16. januar 1998)

Om: Gennemførelsen af fællesskabsinitiativerne og Samhørighedsfondens projekter i Grækenland

Kan Kommissionen på baggrund af en sammenlignelig og analytisk tabel give mig oplysninger om den hidtidige gennemførelse af fællesskabsinitiativerne og Samhørighedsfondens projekter i de enkelte medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(6. marts 1998)

Som følge af omfanget af svaret, der indeholder mange tabeller, sender Kommissionen det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

(98/C 196/108)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4107/97
af Joan Vallvé (ELDR) til Kommissionen

(16. januar 1998)

Om: Benyttelse af fryseanlæg i frugtproducerende grænseegne

Afhængigt af høstens omfang kan der i frugtproducerende grænseegne optræde mangel på frysekapacitet på den ene side af grænsen, mens der på den anden side er overskydende kapacitet. Dette kan medføre, at producenterne på den ene side af grænsen vil kunne leje fryseanlæg i nabolandet.

På tænker Kommissionen initiativer med henblik på at lette det grænseoverskridende samarbejde om forarbejdning og afsætning af landbrugsvarer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(18. februar 1998)

Reformen af markedsordningen for frugt og grøntsager indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 (¹) omfatter foranstaltninger, der gør det muligt at tage højde for den af det ærede medlem beskrevne situation.

Producentorganisationerne kan faktisk iværksætte driftsprogrammer med henblik på bl.a. forbedring af produkternes kvalitet og udvikling af deres handelsværdi. I den forbindelse kan der lejes fryseanlæg i en anden medlemsstat. På enhedsmarkedet kan forarbejdningen eller afsætningen ske uden territorial begrænsning.

Disse driftsprogrammer finansieres med 50% af Fællesskabet, og hvis det drejer sig om et program for tværnationale foranstaltninger, der forelægges af flere producentorganisationer i Fællesskabet, som udøver deres virksomhed i forskellige medlemsstater, forhøjes finansieringen til 60% af de reelt afholdte udgifter.

(¹) EFT L 297 af 21.11.1996.

(98/C 196/109)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4108/97
af Gianfranco Dell'Alba (ARE) til Kommissionen
(16. januar 1998)

Om: Retssagen i anledning af drabet på den italienske statsborger Giacomo Turra i Colombia den 3. september 1995

Den 15. december indledes ved Cartagenas militære domstol (Colombia) en retssag mod 5 politifolk, som er sigtet for overlagt drab på EU-borgeren Giacomo Turra, der mistede livet i denne by i en alder af 24 år.

Retssagen gennemføres først efter flere forsøg fra de colombianske myndigheders side på at bremse den, og efter at ikke bare den italienske regering, men også talrige menneskerettighedsorganisationer har grebet ind. For nylig bevilgede Kommissionen 5 mio dollars til den colombianske stat som humanitær bistand med den betingelse, at landet forpligtede sig til at forbedre menneskerettighedssituationen, og retssagen er utvivlsomt et vigtigt tegn på statens vilje til at bekæmpe den udbredte straffrihed.

Er det efter Kommissionens opfattelse ikke et gunstigt tidspunkt til at lade observatører overvåge retssagen for at påse, om den gennemføres juridisk korrekt under overholdelse af menneskerettighederne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín

(4. februar 1998)

Kommissionen følger med bekymring udviklingen i menneskerettighedssituationen i Columbia, der stadig generelt betragtes som utilfredsstillende. I den forbindelse agter den — via delegationen i Bogota og i samarbejde med medlemsstaternes diplomatiske repræsentanter på stedet — at følge sagen mod Giacomo Turras formodede drabsmænd på nært hold.

Kommissionen minder desuden om, at den lægger særdeles megen vægt på initiativer, der vil kunne bidrage til at erstatte de nuværende mekanismer til sikring af menneskerettighederne i Columbia, og til overvågning af de tilfælde af krænkelse af disse rettigheder, der forekommer. Dette vil kunne ske ad tre kanaler, nemlig gennem en styrkelse af det internationale samfunds tilstedeværelse i landet (en forlænget finansiering af det internationale observatørkorps, der er stillet til rådighed af De Forenede Nationers Højkommissariat for Menneskerettigheder, og som har til opgave at følge menneskerettighedssituationen i hele landet); ved en finansiering af initiativer til fordel for de lokale NGO'er, der gør en indsats på området for demokratisering og sikring af menneskerettighederne; og gennem ydelse af støtte til en strukturel styrkelse af retsvæsenet.

Hvad angår det program for humanitær bistand, som det ærede medlem henviser til, er det vigtigt at holde sig klart, at i henhold til de fastlagte betingelser i Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 vedrørende ydelse af humanitær bistand (¹) er denne bistand i medfør af sit sigte ikke styret af eller underordnet nogen overvejelser af politisk karakter.

De øvrige former for bistand, som Colombia modtager fra Kommissionen, er for størstepartens vedkommende beregnet på landets dårligst stillede samfundslag. Ved selve ydelsen af denne bistand støtter Kommissionen sig til en række betydningsfulde lokale og internationale NGO'er.

Det bør fremhæves, at Colombia har undertegnet en regional samarbejdsaftale med Fællesskabet, der rummer bestemmelse om, at ydelsen af Fællesskabets bistand er betinget af, at menneskerettighederne i landet overholdes.

(¹) EFT L 163 af 2.7.1996.

(98/C 196/110)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-4109/97
af Mirja Ryynänen (ELDR) til Kommissionen
(18. december 1997)

Om: Støtte til organisationer, som modtager driftsstøtte fra EU

Kommissionen giver driftsstøtte til adskillige organisationer. Problemet for organisationerne er, at de først modtager meddelelsen om driftsstøtte sent midt på året eller om efteråret i det år, som støtten vedrører. Dette medfører, at det er umuligt at foretage en rationel planlægning af arbejdet, og det skaber usikkerhed omkring igangsættelsen af de projekter, der skal bruges midler til.

Situationen ville allerede være lettere, hvis de organisationer, der har vist deres evne som faste samarbejdspartnere, tildeles halvdelen af det forrige års driftsstøtte ved årets begyndelse, og at der i forbindelse med betaling af summen ved årets udgang blev taget hensyn til de ændringer, der muligvis er sket i summen for hele året.

Hvad agter Kommissionen at gøre, for at driftssubsidierne fungerede bedre set ud fra modtagernes synsvinkel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Jolo de Deus Pinheiro
(18. februar 1998)

I Fællesskabets budget er der ikke på forhånd foretaget en fordeling af driftsbevillingerne på de mange forskellige organisationer. En organisation kan opnå finansiel støtte fra Kommissionen, hvis den fremlægger et projekt over en foranstaltning, som budgetmyndigheden kan henføre inden for rammerne af det almindelige budget, og hvis foranstaltningen opfylder de specifikke krav, der fremgår af fællesskabsbestemmelserne for den specifikke foranstaltning.

Hertil kræves, at Kommissionen foretager en specifik behandling af ansøgningen fra den kommende støttemodtager.

Hvis Kommissionen skulle fordele bevillingerne efter et pro rata-system som foreslået af det ærede parlamentsmedlem, ville kravene i finansforordningen ikke kunne overholdes (jf. forordningens artikel 2), idet det kræves, at offentlige midler skal anvendes efter princippet om en forsvarlig økonomisk forvaltning, især hvad angår små omkostninger og omkostningseffektivitet.

For at gøre anvendelsen af driftsmidlerne mere effektiv foregår der efterhånden behandling af projekter over hele året for at sikre en glidende budgetgennemførelse og for at forkorte den tid, der går, fra ansøgningen afleveres, til Kommissionens svar foreligger.

(98/C 196/111)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4114/97
af Yves Verwaerde (PPE) til Kommissionen
(16. januar 1998)

Om: Socialpolitikken og forbindelserne mellem EU og AVS-landene

Kommissionen bedes redegøre for sin politik og de foranstaltninger, som den har til hensigt at gennemføre for at styrke socialpolitikken i kampen mod fattigdommen og for at forbedre beskæftigelsessituationen i AVS-landene.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Joao de Deus Pinheiro
(17. februar 1998)

Der er for nylig udarbejdet en rapport om samarbejdet mellem Fællesskabet og AVS-landene i 1996, som også omhandler Kommissionens indsats i kampen mod fattigdommen i landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-landene). Rapporten er sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets sekretariat. Den beskriver de forskellige foranstaltninger, der er gennemført inden for makroøkonomi, på sektorplan og i form af projekter. Kommissionen har til hensigt at fortsætte det arbejde, der allerede er indledt både politisk og konkret.

I retningslinjerne for ordninger efter Lomé er det klart angivet, at der skal gøres en indsats for at få udryddet fattigdommen. Der er ved at blive udarbejdet to nye meddelelser til Rådet vedrørende mikrofinansiering og indfødte befolkningsgrupper. Begge giver politiske retningslinjer, der vedrører aspekter af fattigdomsbekæmpelse. Ved hjælp af mikrofinansiering bliver der øgede beskæftigelses- og indtægtsmuligheder for de meget fattige befolkningsgrupper, som er udelukket fra den formelle økonomi. En politik, der er rettet mod indfødte, kan danne ramme for behandling af disse sårbare gruppers særlige behov og give dem nye udviklingsperspektiver.

Det nationale vejledende program, der blev vedtaget sammen med AVS-landene for den 8. Europæiske Udviklingsfond, har som overordnet mål at bekæmpe fattigdom. Der er forskellige prioriterede sektorer, herunder fødevarer sikkerhed, socialektoren, og udvikling af landbrugsområder. Personalet vil nu gå i gang med at gennemføre disse foranstaltninger.

(98/C 196/112)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4119/97
af Marjo Matikainen-Kallström (PPE) til Kommissionen
(16. januar 1998)

Om: Narkotikaproblemer fra Afghanistan og Pakistan

Betydelige mængder af narkotika strømmer årligt over den afghanske og pakistanske grænse til markederne i Europa og De Forenede Stater. Ifølge statistikker fra FN's Udviklingsprogram (UNDP) producerer f.eks. Afghanistan årligt 2.300 ton opium, hvoraf to tredjedele forarbejdes til heroin. En stor del af forarbejdningen og smuglingen til markederne i Vesten foregår via Pakistan. Det er i høj grad et problem for Den Europæiske Union, idet narkotikaen alt for let kommer ind i det indre marked. Kontrollen af EU's ydre grænser bør skærpes frem for alt gennem en forbedret informationsudveksling og anvendelse af højteknologi.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at bistå og lægge pres på Afghanistan og Pakistan således, at de fører en hårdere kamp mod narkotikaproducerer, -forarbejdere og -handlere? Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at undersøge, hvordan EU's ydre grænser kan overvåges mere effektivt med henblik på at standse narkotikastrømmen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín
(17. februar 1998)

Bevillingen af midler fra Fællesskabets budgetpost B7-6219 går for øjeblikket til finansiering af direkte aktioner såsom forebyggelse og begrænsning af narkotikamisbrug og kontrol med tilførslerne af narkotika gennem forebyggelse af misbrugen af prækursorer samt foranstaltninger til forhindring og hvidvaskning af penge i diverse lande.

I forbindelse med Afghanistan tillader de aktuelle forhold i landet ikke, at Kommissionen gør andet og mere end at støtte begrænsede, men dog vidtspændende, projekter vedrørende behandling og revalidering og forebyggelse i de områder, der er værst ramt af opiummisbrug. Kommissionen har ydet faglig bistand til De Forenede Nationers internationale narkotikaprogram (UNDCP) til etablering af en oversigt over dyrkningen af opiumvalmuer, der udarbejdes hvert år. Da Afghanistan for øjeblikket ikke har noget velfungerende system til håndhævelse af landets love, er det ikke muligt for Kommissionen at intervenere med hensyn til gennemførelse af foranstaltninger over for producenter, forarbejdere eller leverandører af narkotika.

I Pakistan, som selv har en meget stor population af misbrugere (forskellige skøn opererer med ca. 2 mio. heroinafhængige), har Kommissionen søgt at kanalisere Fællesskabets bistand ind i områder som forebyggelse af narkotikamisbrug, uddannelse, behandling og revalidering via statslige og ikke-statslige organisationers (NGO'ers) aktiviteter. Endvidere har Kommissionen engageret sig i et projekt vedrørende kontrol af prækursorer til fordel for Den Sydasiatiske Sæmslutning for Regionalt Samarbejde (SAARC), og dette projekt skal gennemføres af UNDCP.

For så vidt angår kontrollen ved Fællesskabets ydre grænser med den ulovlige handel med narkotika, der især kommer fra Afghanistan og Pakistan, er Kommissionen ved hjælp af sine regionale og nationale PHARE-programmer vedrørende narkotikabekæmpelse i færd med at udbygge transitlandenes evne (f.eks. i Bulgarien, Rumænien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM)) til at kontrollere deres egne ydre grænser og vigtigste indrejsesteder (f.eks. de internationale lufthavne og havnene ved Sortehavet).

I forbindelse med TACIS-programmet har Kommissionen også planer om at træffe konkrete foranstaltninger med henblik på at begrænse den ulovlige handel med narkotika i transit gennem landene i Samfundet af Uafhængige Stater (SNG).

Under OISIN-programmet for udveksling og uddannelse af samt samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder i Fællesskabet, som forvaltes af Kommissionen, vil der i nær fremtid blive gennemført operationsklare projekter med henblik på at forbedre kontrollen ved Fællesskabets ydre grænser med den ulovlige handel med narkotika via Balkan-ruten.

(98/C 196/113)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4121/97

af Gerhard Hager (NI) til Kommissionen

(16. januar 1998)

Om: Erklæringen om sport

Med erklæringen om sport anerkendte medlemsstaterne i Amsterdam for første gang udtrykkeligt idrættens særlige betydning.

1. Hvilke foranstaltninger har Kommissionen planer om for at leve op til denne erklæring?
2. Forespørgeren har erfaring for, at Eurathlon-programmet ofte giver især mindre foreninger — som jo netop bidrager afgørende til arbejdet med breddeidrætten — organisatoriske problemer, der næsten ikke kan løses. Er Kommissionen klar over disse problemer?
3. Overvejes det at vedtage yderligere støtteprogrammer, der ud fra ønsket om at fremme breddeidrætten også giver mindre foreninger mulighed for at deltage?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja

(2. marts 1998)

1. Kommissionen er i gang med at forberede en meddelelse til Parlamentet og Rådet om sport i Fællesskaberne. Denne meddelelse tager højde ikke blot for den erklæring vedrørende sport som står i Traktaten, men også for fr. Pack's betænkning om sport, som er vedtaget af Parlamentet. Meddelelsen vil også indeholde en række forslag til mulige fællesskabsforanstaltninger på området.
2. Kommissionen er klar over problemerne i forbindelse med Eurathlon-programmet. Det er baggrunden for, at man i år foretager en regnskabsrevision af programmet, som skal forelægges denne for budgetmyndigheden. Regnskabs-revisionen vil dreje sig om de finansielle og organisatoriske aspekter af programmet.
3. Konklusionerne fra meddelelsen og regnskabsrevisionen vil gøre det muligt for Kommissionen at fremlægge nye forslag vedrørende programmer på sportens område.

(98/C 196/114)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4124/97

af Anita Pollack (PSE) til Kommissionen

(16. januar 1998)

Om: Miljøoprydningsprojekter på Kola-halvøen

Det er Kommissionen bekendt, at der på mellemlang sigt oplagres meget radioaktivt affald på Kola-halvøen i oplagringsfaciliteter, som ikke opfylder moderne sikkerhedskrav, og at der blev afsat et lille bitte beløb på 5 mio ecu til bortskaffelsesprojekter. Kan Kommissionen venligst redegøre for, om dette arbejde er blevet udført?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard*(17. februar 1998)*

En samlet oversigt over det brugte kernekraftbrændsel og det radioaktive affald, der i dag er oplagret i anlæg i den nordvestlige del af Rusland, samt de mængder, der forventes at blive produceret i de kommende år, blev udarbejdet i 1996 som led i en studiekontrakt, der finansieredes af Kommissionen. Som opfølgning til denne undersøgelse bevilgedes der fem millioner ecu af midlerne til brug for nuklear sikkerhed under TACIS-programmet til forvaltning af det radioaktive affald i denne region. De fire projekter, der tilsammen udgør dette program, indledtes alle i 1997.

Foruden disse projekter støtter Kommissionen ligeledes en række andre aktiviteter vedrørende forvaltning af radioaktivt affald i området. Heri indgår bl.a. udbedring af lagerbeholderen »Lepse«, fjernelse af brugt nukleart brændsel, bygning af en særlig tank til oplagring og transport af det udtagne brændsel, vurdering af mulighederne med hensyn til oplagring af det brændsel, der udtages af u-både og isbrydere, samt endelig en samlet evaluering af følgevirkningerne for miljøet af de kernereaktorer, der er blevet dumpet i Kara-Havet.

Dog er der brug for at gøre en hel del endnu ud over disse aktiviteter. Det fremgik for nylig af en international ekspertudtalelse, at situationen i denne region yderligere forværredes, da der blev sat stadig flere atomdrevne u-både ud af drift. I denne udtalelse opfordredes staterne til at fremme finansiering af yderligere aktiviteter i regionen. Kommissionen går fuldt ind for dette standpunkt og håber at kunne fremskynde sine bestræbelser med henblik på at råde bod på situationen. Den regner med fortsat at have Europa-Parlamentets opbakning heraf.

(98/C 196/115)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4125/97**af Claude Desama (PSE) til Rådet***(22. januar 1998)**Om:* Eurocontrols situation

Eurocontrol er i realiteten ved at miste sine karakteristiske kvaliteter som offentligt international organisation og offentligt serviceorgan. Ved flere europæiske landes undertegnelse af en konvention i 1963 oprettedes Eurocontrol som en sådan organisation, men er i dag — i kraft af revisionen af teksterne om dens oprettelse — skueplads for himmelråbende planløshed i den daglige forvaltning.

Bortset fra behovet for en tilpasning til åbenlyse aktuelle behov medfører denne situation, at private virksomheder ganske simpelt overtager organisationen, hvilket er i klar modsætning til og et totalt brud med dens tradition og dens opgave som offentligt international organisation.

Fakta er, at fastlæggelse af Eurocontrols mål og udnyttelsen af dens ressourcer i flere år har været lagt i hænderne på eksterne rådgivere og forskellige kontraktpartnere (i alt op mod 400!), der ikke er specialister i lufttrafik, og hvis motivering begrænser sig til udarbejdelse af dyre rapporter, der ofte er overflødige, i stedet for bidrag til etablering af et integreret og sammenhængende system til kontrol og regulering af lufttrafikken.

Denne situation har allerede ført til afskedigelse af talrige tjenestemænd i organisationen og har desuden på fem år skabt en samlet gæld på 400 mio ecu.

Agter Rådet at tage initiativ til at forbedre situationen og således gøre en ende på ødelæggelsen af en organisation, hvis knowhow og ressourcer er ved at blive sat over styr til fordel for private interesser og i sidste instans til skade for medlemsstaterne og de europæiske borgeres sikkerhed?

Svar*(30. marts 1998)*

Den Europæiske Organisation for Luftfartssikkerhed (Eurocontrol) er en international organisation bestående af Den Europæiske Unions medlemsstater (bortset fra Finland) og tretten andre europæiske stater.

Den 6. november 1996 forelagde Kommissionen Rådet en henstilling med henblik på bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på Fællesskabets medlemskab af denne organisation. Henstillingen er for øjeblikket til behandling i Rådets instanser.

Rådet har i årevis prioriteret problemerne omkring kontrollen med lufttrafikken, navnlig i sin resolution 89/C189/02 af 18. juli 1989 og sine konklusioner af 29.-30. marts 1990. Aktionerne bevirkede, at en lang række medlemsstater, herunder Danmark, Spanien, Italien, Østrig og Sverige, tiltrådte Eurocontrol.

Den 19. juli 1993 vedtog Rådet direktiv 93/65/EØF om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken.

Den 17. november 1995 vedtog Rådet en resolution om ophobning og kritiske situationer i den europæiske lufttrafik.

Det ærede parlamentsmedlem kan være forvisset om, at Rådet vil bekræfte nødvendigheden af at fortsætte og intensivere arbejdet i Eurocontrol, idet konventionen lige er blevet revideret (27. juni 1997) med henblik på at behandle og løse de problemer, som lufttrafikken volder i Europa, og tilmed overvejer muligheden for, at Det Europæiske Fællesskab bliver medlem af denne internationale organisation.

For så vidt angår de aspekter vedrørende den interne organisation i Eurocontrol, som det ærede parlamentsmedlem henviser til i sin forespørgsel, er det ikke Rådets opgave at tage stilling til et område, hvor det alene er medlemsstaterne og ikke Fællesskabet, der er beføjet til at træffe foranstaltninger.

(98/C 196/116)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4135/97
af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen
(21. januar 1998)

Om: Ruslands beslutning om at udelukke en række produkter fra TIR-ordningen

Rusland har udelukket en lang række produkter fra transittransport inden for rammerne af TIR-ordningen, og transport til Rusland af de pågældende produkter kan ikke længere foretages med TIR-dokumentet. Det russiske toldvæsen har underrettet Den Internationale Vejtransportorganisation (IRU) om dekret nr. 513, i henhold til hvilket der udstedes forbud mod transittransport på russisk territorium af en række varer under anvendelse af TIR-dokumentet. Hovedparten af disse produkter er fællesskabsprodukter, f.eks. øl fremstillet af byg, sukker, sukkervarer, smør og andre mælkefedtstoffer, chokolade, lægemidler, elektriske regnemaskiner, video- og tv-apparater, transportmidler osv.

Dette har alvorlige følger for de europæiske produkter og de europæiske transportvirksomheder. Den russiske beslutning indebærer navnlig, at de virksomheder, der er hjemmehørende i Unionens perifere lande, f.eks. Grækenland, mister transportarbejde, da de græske lastbiler tidligere havde mulighed for at transportere fællesskabsprodukter fra andre EF-lande til Rusland, en mulighed, de nu ikke længere har.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den har til hensigt at reagere på de russiske myndigheders afgørelse, idet den både varetager EF-vognmændenes interesser og sikrer retfærdig konkurrence med vognmænd fra de øvrige europæiske lande, som stræber efter økonomisk og moralsk støtte fra EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(26. februar 1998)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring vedrørende dekret nr. 513 fra den statslige russiske toldkomité, ifølge hvilket der for 20 forskellige varekategorier skal træffes særlige sikkerhedsforanstaltninger, der ikke henhører under TIR-konventionen fra 1975. Kommissionen erkender, at sådanne foranstaltninger vil få alvorlige følger for eksportører og transportvirksomheder i Fællesskabet og være en potentiel trussel for denne ordnings fremtid, idet ordningen er af væsentlig betydning for den internationale handel.

Kommissionen har for alle de berørte sektorer reageret meget hurtigt ved direkte kontakter med den statslige russiske toldkomité og andre transport- og handelsforbindelser. Endvidere har Kommissionen bragt problemet på bane på møderne i Den Økonomiske Kommission for Europa i Genève.

Gennemførelsen af dekret nr. 513 er senere blevet udsat til 1. april 1998. Kommissionen fortsætter sin dialog med de russiske myndigheder og andre berørte parter på alle niveauer for at sikre dets endelige ophævelse.

(98/C 196/117)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4137/97**af David Bowe (PSE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Import af primater fra Indonesien

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe på baggrund af overtrædelser af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) og alvorlig mishandling af dyr, som beskrevet i den seneste rapport om handel med ikke-menneskelige primater fra Indonesien, som Kommissionen har modtaget?

(98/C 196/118)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4138/97**af David Bowe (PSE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Import af primater fra Indonesien

I den nyligt offentliggjorte rapport om handel med ikke-menneskelige primater fra Indonesien oplyses om specielt de alvorlige overtrædelser af bestemmelserne i CITES og de umådelige lidelser, dyrene udsættes for. Agter Kommissionen at foretage sin egen undersøgelse af handelen med primater?

Vil Kommissionen i øvrigt overveje at indføre forbud mod brug af primater fra Indonesien til eksperimenter inden for EU, indtil resultaterne fra en sådan undersøgelse foreligger?

Samlet svar**afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard
på skriftlige forespørgsler E-4137/97 og E-4138/97***(18. februar 1998)*

Kommissionen kender udmærket til den rapport, der blev offentliggjort i november 1997 af den britiske union til afskaffelse af vivisektion (British Union for the Abolition of Vivisection — BUAV), vedrørende en række sendinger af primater fra Indonesien til USA. Da mindst én af disse sendinger kom via Fællesskabet i transit, mindede Kommissionen myndighederne i den pågældende medlemsstat om bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol med handelen hermed ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 5.

Kommissionen har endvidere anmodet det indonesiske styrelsesråd for konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) om at tilstille den et svar på de krav, der er fremsat i BUAV-rapporten, og oplyse, hvilken politik den fører med hensyn til den praktiske gennemførelse af Den Internationale Civile Luftfartsammenslutnings (IATA's) forordninger og med hensyn til opdræt i fangenskab.

Kommissionen vil tage stilling til, hvorvidt det er nødvendigt med forholdsregler i henhold til artikel 4, stk. 6, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 i lyset af resultaterne af de nødvendige høringer herom.

⁽¹⁾ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

(98/C 196/119)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4142/97**af Francisco Sanz Fernández (PSE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Tværkulturel undervisning/SOCRATES-programmet

Kan Kommissionen oplyse, hvor meget der i løbet af 1997 har været afsat på budgettet til aktion 2 i kapitel II (COMENIUS) under SOCRATES-programmet? Hvor stor en del af dette budget er gået til undervisning af sigøjnere?

Hvilke projekter vedrørende undervisning af sigøjnere har fået støtte i 1997?

Er der givet støtte til andre slags projekter for sigøjnere i forbindelse med dette program?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson*(5. marts 1998)*

I 1997 beløb det samlede budget, der blev bevilget til Comenius (aktion 2 i kapitel II i Socrates-programmet) sig til 4,8 mio. ECU.

Inden for rammerne af Comenius finansierede Kommissionen flere projekter vedrørende sigøjnerbørns skolegang:

- i 1997 blev der finansieret 13 projekter for et samlet beløb på 1 036.000 ECU; næsten 120 partnere blev inddraget i disse flerårige projekter;
- i 1996 blev der finansieret 27 projekter for et samlet beløb på 1 119 625 ECU;
- i 1995 blev der finansieret 44 projekter for et samlet beløb på 1 173 728 ECU.

Projekterne blev oversendt til Kommissionen fra de nationale agenturer. På det sidste møde for nationale agenturer henlede Kommissionen deres opmærksomhed på antallet af foreslåede projekter.

Inden for rammerne af projektet Ungdom for Europa finansierede Kommissionen 11 projekter, som unge sigøjnere deltog i, for et samlet beløb på 310 000 ECU.

(98/C 196/120)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4143/97**af Francisco Sanz Fernández (PSE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: SOCRATES-programmet

Kan Kommissionen give oplysning om fordelingen af de centraliserede aktioner under SOCRATES-programmet landene imellem i 1997?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Edith Cresson*(25. februar 1998)*

Det ærede medlem bedes orientere sig i den undersøgelse om bidragene til Fællesskabets budget, der blev oversendt til Parlamentet den 14. oktober 1997.

(98/C 196/121)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4145/97**af Antoinette Spaak (ELDR) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Gennemførelse af direktiv 94/80/EF i medlemslandene

Vil Kommissionen udarbejde en oversigt over de medlemslande, som har eller ikke har gennemført Rådets direktiv 94/80/EF ⁽¹⁾ af 19. december 1994 om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunale valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere?

⁽¹⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 38.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(16. februar 1998)*

Frankrig og Belgien er de eneste medlemsstater, som på nuværende tidspunkt ikke har gennemført Rådets direktiv 94/80/EF af 19. december 1994 om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunale valg for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere ⁽¹⁾, i national ret.

⁽¹⁾ EFT L 368 af 31.12.1994.

(98/C 196/122)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4146/97**af Marco Cellai (NI) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Omstruktureringer og fusioner i den italienske forsikrings- og finanssektor

I Italien såvel som i en stor del af de europæiske lande er der en omstrukturering af hele forsikringssektoren i gang. Der foretages opkøb og fusioner for at styrke forsikringsselskaberne med henblik på ikrafttrædelsen af euroen og globaliseringen af økonomien, som euroen kun kan fremskynde. Det er berettigede og nødvendige foranstaltninger.

Især inden for bilforsikringsbranchen ser det ud til, at en række selskaber gennemfører omstrukturingsforanstaltninger for at sikre sig en monopolstilling eller en ordning med sikre indkomster ved at forpligte deres agenter til kun at tegne policer med det forsikringsselskab, som de repræsenterer, også selv om de er vidende om bedre forsikringsbetingelser andetsteds på markedet.

Sådanne foranstaltninger er f.eks. truffet af Fondiaria-koncernen, idet den har fusioneret to af sine forsikringsselskaber, nemlig Previdente og Milano Assicurazione. Fondiaria-koncernen er en del af den finanskonstellation, der er knyttet til Mediobanca, som er centrum for hele det italienske økonomiske og finansielle system.

Kan Kommissionen oplyse, om de seneste fusioner og de dertil hørende foranstaltninger, især for så vidt angår forsikringsselskaberne Previdente og Milano, er i modstrid med de europæiske konkurrencedirektiver? Anser Kommissionen det ikke for nødvendigt at foretage en undersøgelse af de sociale aspekter, der er knyttet til Mediobancas næsten monopolagtige stilling, af disse fusioner og opkøb inden for den italienske bank- og forsikringssektor med henblik på at beskytte arbejdstagerne i denne sektor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(10. marts 1998)*

På baggrund af sin nuværende viden vurderer Kommissionen, at hverken de økonomiske og sociale følger af Fondiaria-koncernens omstrukturering eller de betingelser, hvorunder denne omstrukturering har fundet sted, fordrejer konkurrencen mellem europæiske investorer (EF-traktatens artikel 85-94).

Hvad specielt angår fusioner og virksomhedsovertagelser, er Kommissionen kun bemyndiget til at undersøge operationer af fællesskabsdimension i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 1310/97 om ændring af forordning (EØF) nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ⁽¹⁾. Desuden kan Kommissionen i forbindelse med en undersøgelse i henhold til denne forordning efterprøve, om fusionen vil kunne få konsekvenser for arbejdstagernes situation i de deltagende virksomheder, som kan påvirke beskæftigelsesniveauet eller beskæftigelsesvilkårene i Fællesskabet eller en væsentlig del af Fællesskabet (Førsteinstansrettens domme af 27. april 1995, sag T-96/92 (præmis 28) og T-12/93 (præmis 38), Sml. II-1216 og II-1250). Under alle omstændigheder er kriteriet for at vurdere, om en fusion er uforenelig med fællesmarkedet, om den skaber eller styrker en dominerende stilling, som bevirker, at den faktiske konkurrence hæmmes betydeligt inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf (artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4064/89).

Angående Mediobancas rolle henviser Kommissionen det ærede medlem til konklusionerne af den undersøgelse, der er udarbejdet af Autorità garante della concorrenza e del mercato, og som er offentliggjort i ovennævnte myndigheds ugentlige tidsskrift nr. 39 af 13. oktober 1997.

⁽¹⁾ EFT L 180 af 9.7.1997.

(98/C 196/123)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4147/97**af Gastone Parigi (NI) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Direkte forhandlinger mellem olieselskaberne og bestyrerne af tankstationer, hvad angår eksklusive købsaftaler i Italien

Olieselskaberne har indgået ensidige købsaftaler (direkte forhandlinger), som næsten er enslydende, og som skal anvendes ved de årlige forhandlinger med de enkelte bestyrere af tankstationerne med henblik på eksklusive købsaftaler vedrørende brændstof og ikke-olieprodukter.

Denne ordning er allerede blevet forelagt Konkurrence- og markedsmyndigheden til udtalelse om lovligheden, både på fællesskabsplan og nationalt plan, i henhold til forordning (EØF) nr. 1984/83 ⁽¹⁾ af 22.6.1983 og lov nr. 287/90 af 10.10.1990.

Kan Kommissionen, uden at gå ind på spørgsmålets substans, oplyse følgende:

1. Var Kommissionen klar over de købsaftaler, der var foreskrevet af olieselskaberne med hensyn til de eksklusive købsaftaler vedrørende brændstof? I bekræftende fald:
2. Kan olieselskabernes adfærd samt de enkelte bestemmelser i de såkaldte direkte forhandlinger mellem olieselskaberne og tankstationsbestyrerne opfattes som stridende imod konkurrencebestemmelserne?
3. Kan bestemmelserne i ovennævnte direkte forhandlinger vedrørende de såkaldte »ikke-olieprodukter« også betragtes som stridende imod fællesskabsretten?
4. Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at genindføre en korrekt anvendelse af fællesskabsretten?

⁽¹⁾ EFT L 173 af 30.6.1983, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(5. marts 1998)*

1. Kommissionen er vidende om, at der er indgået aftaler mellem olieselskaberne og tankstationsbestyrerne i Italien (det ærede medlem henvises til skriftlig forespørgsel E-2249/97 fra Caligaris ⁽¹⁾). Aftalerne lægger den direkte forhandlingsordning til grund, der tager sigte på at opstille de objektive økonomiske elementer, som skal tages i betragtning af de erhvervsdrivende under forhandlinger mellem de enkelte leverandører og bestyrere.

2. og 3. Undersøgelsen af, om der er overensstemmelse mellem en aftale mellem virksomheder og den europæiske konkurrenceret, sker på grundlag af en udførlig analyse af bestemmelserne samt ved en vurdering af den økonomiske baggrund herfor. Kommissionen kan derfor ikke udtale sig uden nærmere kendskab til den sag, det ærede medlem bringer på bane.

Den såkaldte direkte forhandlingsordning skal i øvrigt vurderes inden for en bredere ramme, nemlig de gældende bestemmelser på området for brændstofdistribution i Italien. Lovgivningen herom er for øjeblikket under revision. Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, har ændringerne til formål at liberalisere den pågældende sektor, bl.a. ved at ophæve den nuværende ordning for koncessioner fra de italienske forvaltningsmyndigheder og erstatte denne med en ordning, hvor der på grundlag af objektive kriterier gives autorisation til drift af tankstationer.

4. Kommissionen har jævnlige kontakt med »Autorità garante della concorrenza e del mercato«, der ligeledes følger denne sag nøje, med henblik på at få tilstillet de endelige lovttekster efter den igangværende ændring. Den pågældende myndighed har beføjelser til at gennemføre ikke blot den italienske lovgivning, men også EF-bestemmelserne på konkurrenceområdet.

Den italienske myndighed er den rette til at undersøge, om de pågældende aftaler er i overensstemmelse med konkurrenceretten. Aftalerne har nemlig hovedsagelig virkninger på italiensk område. Endvidere har den italienske myndighed et dybtgående kendskab til de pågældende virksomhedsformer og foretagender.

I det foreliggende tilfælde kan den nationale myndighed komme til at fortolke og anvende Kommissionens forordning nr. 1984/83 af 22. juni 1983 om anvendelse af EF-traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler.

Endvidere skal Kommissionen bringe i erindring, at de nationale domstole ligeledes har beføjelser i henhold til EF-traktatens artikel 85, stk. 1, og den afledte ret til at undersøge aftaler. I påkommende tilfælde kan den nationale dommer erklære aftalerne ugyldige i henhold til EF-traktatens artikel 85, stk. 2.

(¹) EFT C 102 af 3.4.1998, s. 19.

(98/C 196/124)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-4148/97

af Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) til Kommissionen

(5. januar 1998)

Om: Støtte til grønfoder som kompensation for den store prisforskel mellem korn og grønfoder som følge af Agenda 2000

EU's reform af den fælles landbrugspolitik gjorde anvendelsen af grønfoder dyrere i forhold til kornfoder, hvilket skyldes prisen på korn. Hvis forslagene i Agenda 2000 gennemføres i den form, som Kommissionen foreslår, vil de øge den eksisterende prisforskel mellem tørrede planteprodukter og korn, navnlig i EU's bjergområder og nordlige områder. Rentabiliteten ved grønfoderproduktionen forringes som følge af produktionsforholdene, hvilket bevirker, at i de bedste områder i Europa er kornfoderhøsten målt i foderenheder meget større end grønfoderhøsten målt i foderenheder i de nordlige områder og bjergområderne. Grønfoderensilage er et typisk kvægfoder. Hvis rentabiliteten ved grønfoder og konkurrenceevnen i forhold til korn ikke kan forbedres, vil det medføre en betydelig konkurrencemæssig ulempe for kvægbedrifter, der allerede i øvrigt er i vanskeligheder. Der er brug for yderligere støtte, for at den konkurrencemæssige ulempe kan fjernes. Det forudsætter, at der gives støtte fra den fælles landbrugspolitik til grønfoderproduktionen i samme omfang som til kornfoder.

En mindre grønfoderproduktion vil øge både kvælstofbelastningen af vådområder, fosforbelastningen generelt og erosionen. Risikoen for tilgroning af vandområder i områder med stor grønfoderproduktion vil stige væsentligt. På initiativ af Kommissionen bestræbes der på at finde løsninger på de rentabilitetsproblemer, der skyldes Agenda 2000, inden for produktionen af afgrøder i de nordlige områder. Der er brug for yderligere støtte til grønfoderproduktionen i EU, for at mælkeproduktionens konkurrenceevne i det indre marked kan bevares i de nordlige og bjergområder. Der er behov for mere støtte til grønfoderproduktionen således, at den svarer til støtten fra den fælles landbrugspolitik.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre grønfoderproduktionens rentabilitet og konkurrenceevne i det indre marked? Er Kommissionen rede til at nedsætte en arbejdsgruppe til at undersøge denne sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(3. februar 1998)

Mange af de problemer, det ærede medlem nævner, hænger sammen med intensiteten i husdyrbruget og arealanvendelsen. Der tages fat på disse spørgsmål i Kommissionens retningslinjer for den fælles landbrugspolitik som skitseret i Agenda 2000-dokumentet (¹) fra juli 1997. I dette dokument foreslås der forskellige foranstaltninger til fremme af et mere ekstensivt landbrug, som ville omfatte græsarealer. I oksekødssektoren vil det blive endnu vigtigere at respektere minimumstæthedsfaktoren, når niveauet for oksekødspræmierne hæves. Det vil endog tilskynde nogle producenter til at blive mere ekstensive. Effektiviteten af de forskellige incitamentter til ekstensivering af produktionen, særlig »ekstensiveringsordningen« for oksekødssektoren, vil blive styrket og forbedret. Støtteordningen vedrørende de mindre gunstigt stillede områder vil gradvis blive omdannet til et basisinstrument til bevarelse og fremme af lavinput-landbrugssystemer. Målttede landbrugsmiljøforanstaltninger (forordning (EØF) nr. 2078/92 af 30. juni 1992 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje (²)) vil blive styrket med øgede budgetmidler og om nødvendigt højere samfinansieringssatser. Ekstensivering er et centralt mål for disse foranstaltninger.

Omvendt er finske køers mælkeydelse højere end fællesskabsgennemsnittet, hvilket tyder på en større anvendelse af kraftfoder. De finske landbrugere kunne derfor forventes at få større fordel af et prisfald på foder.

En stor anvendelse af græsarealer, men på den anden side forholdsvis intensive produktionssystemer viser, at problemet ikke er så ligetil. Efter offentliggørelsen af retningslinjerne for den fælles landbrugspolitik år 2000 har Kommissionen besøgt hver medlemsstat og lyttet til regeringernes, sektorens og andre ikke-statslige organisationers synspunkter. Kommissionen arbejder også på at opnå en bedre forståelse af disse problemer og er sikker på, at denne proces vil fortsætte efter offentliggørelsen af de officielle forslag.

Disse officielle forslag vil om kort tid blive fremlagt af Kommissionen og er endnu ikke helt færdige. De vil imidlertid afspejle Kommissionens ønske om, at støtten til husdyrbruget bliver mere fleksibel, således at medlemsstaterne bedre kan tage hensyn til problemer af den type, det ærede medlem omtaler.

(¹) KOM(97) 2000 endelig udg.

(²) EFT L 215 af 30.7.1992.

(98/C 196/125)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4166/97

af Irene Soltwedel-Schäfer (V) til Kommissionen

(21. januar 1998)

Om: UK-oksekød

Hvornår blev EU's eksportforbud for UK-oksekød omsat i national (engelsk) ret i form af gennemførelsesbestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(9. februar 1998)

Med Kommissionens beslutning 96/239/EF af 27. marts 1996 (¹), ændret ved Kommissionens beslutning 96/362/EF af 11. juni 1996, om visse hasteforanstaltninger til beskyttelse mod bovin spongiform encephalopati (²) indførtes et eksportforbud mod britisk kvæg og oksekød samt produkter fra kvæg, som er slagtet i Det Forenede Kongerige. Disse beslutninger blev til at begynde med af myndighederne i Det Forenede Kongerige anvendt som en blanding af lovgivning, forordninger og administrative foranstaltninger.

Efter at veterinærinspektører havde foretaget kontrol, blev det klart, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af forbudet på nogle punkter var ufuldstændige.

Kommissionen lagde derfor pres på den britiske regering, hvilket resulterede i, at denne i august 1997 vedtog mere omfattende nationale regler, som i den følgende måned blev fulgt op af detaljerede cirkulærer, især om gennemførelsen af den nye lovgivning i havne.

Kommissionens inspektioner har også vist visse utilstrækkeligheder, hvad angår det officielle kontrolniveau i Det Forenede Kongeriges kødvirksomheder og frysehuse, hvilket eventuelt kan have følger for håndhævelsen af eksportforbuddet. Der er således indledt en overtrædelsesprocedure mod Det Forenede Kongerige for så vidt angår dette aspekt.

(¹) EFT L 78 af 28.3.1996.

(²) EFT L 139 af 12.6.1996.

(98/C 196/126)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4169/97**af Eryl McNally (PSE) til Kommissionen***(21. januar 1998)**Om:* SKY-satellitudsendelser i EU

Ifølge satellit-tv-selskabet SKY tillader den britiske lovgivning om ophavsret ikke, at britiske borgere, som har betalt for SKY i Det Forenede Kongerige, modtager selskabets udsendelser under ophold i andre lande i Den Europæiske Union. Derfor tvinges mange britiske borgere, der bor i eller besøger andre lande i Den Europæiske Union, til enten at give afkald på SKY eller ulovligt tage deres SKY-kort med til udlandet og opgive en adresse i Det Forenede Kongerige til SKY. Ingen af de øvrige lande i EU har begrænsninger på modtagelsen af deres tv-kanaler, som kan modtages i alle andre europæiske lande.

Hvad kan Kommissionen gøre for at hjælpe til at sikre, at britiske abonnenter på SKY-satellit-tv kan nyde samme rettigheder og vilkår som alle øvrige europæere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(24. februar 1998)*

Kommissionen er bekendt med, at modtagelsen af visse satellit-tv-programmer i Fællesskabet begrænses af en række årsager, hovedsagelig reglerne om ophavsret. Denne situation gælder ikke blot de tv-programmer, der nævnes af det ærede medlem, men også en række andre satellit-tv-programmer i andre medlemsstater.

Kommissionen har allerede undersøgt de tilfælde, hvor forbrugerne begrænses i deres valg af tv-programmer, men den har konkluderet, at det ikke er muligt at gribe ind, da der tilsyneladende ikke er tale om overtrædelse af EU-lovgivningen.

Begrænsningerne i modtagelsen af visse satellit-tv-programmer skyldes ikke restriktioner i den nationale lovgivning om retransmission af tv-programmer, men derimod kommercielle beslutninger, der er truffet af de pågældende tv-selskaber, hovedsagelig på grund af udnyttelsesaftaler med rettighedshaverne om udsendelse af deres værker. Der er derfor ikke tale om overtrædelse af reglerne på det indre marked.

(98/C 196/127)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4172/97**af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen***(21. januar 1998)**Om:* Samhørighedspolitik og kultur

I sin meddelelse (KOM(96)0512) om samhørighedspolitik og kultur — et bidrag til beskæftigelsen (nærmere bestemt i indledningen, side 3) henviser Kommissionen til kulturens mangfoldighed uden dog at nå frem til at afsløre, hvori denne mangfoldighed består.

Vil Kommissionen oplyse om de aktiviteter, som begrebet kultur omfatter inden for rammerne af samhørighedspolitikken?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(17. februar 1998)*

I meddelelsens indledning forklares kulturens mangfoldighed som følger:

»Den kulturelle sektor er i stigende grad præget af snævre og skiftende forbindelser mellem kulturlivet (offentlige kulturelle og sociokulturelle institutioner: teatre, museer, kunstcentre, historiske kulturelle seværdigheder i byerne og uden for disse, kunsthøjskoler, musikskoler osv.) og kulturel virksomhed (markeder for musik, kunst, litteratur, film, fjernsyn og video, foto, plastisk kunst og teater, arkitektur, kunsterhverv, beskyttelse af historiske monumenter og turisme).

I forbindelse med samhørighedspolitikken understreger meddelelsen, at »kultur ikke kun er et område, der er ensbetydende med udgifter for det offentlige; den er i stigende grad en erhvervsaktivitet med stort vækstpotentiale — en aktivitet, der er præget af kreativitet, nyskabelse og produktion, som kommer de regionale og lokale økonomier til gode. Eksemplerne i meddelelsen illustrerer dette.

(98/C 196/128)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4173/97
af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(21. januar 1998)

Om: Samhørighedspolitik og kultur

Kommissionen siger i sin meddelelse (KOM(96)0512) om samhørighedspolitik og kultur — et bidrag til beskæftigelsen (side 6), at der blev ydet direkte kulturstøtte på omkring 400 mio ecu under strukturfondsprogrammerne for perioden 1989-1993.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke kulturprojekter der er blevet samfinansieret med angivelse af land, projektets regionale mål samt de samlede gennemførelsesomkostninger og fællesskabssamfinansieringen?

(98/C 196/129)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4174/97
af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(21. januar 1998)

Om: Samhørighedspolitik og kultur

Vil Kommissionen orientere om de kulturprojekter, der er blevet samfinansieret over strukturfondene i den nuværende programperiode (1994-1999) med angivelse af land, projektets regionale mål samt de samlede gennemførelsesomkostninger og fællesskabssamfinansieringen?

Samlet svar

afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies
på skriftlige forespørgsler E- 4173/97 og E-4174/97

(9. marts 1998)

Det af det ærede medlem nævnte tal er baseret på et skøn, som eksterne konsulenter har udarbejdet for Kommissionen. Som påpeget i meddelelsen er alle tal vedrørende kulturelle aktiviteter kun skøn, og de skal derfor fortolkes med nogen forsigtighed. Det er særlig vanskeligt at identificere kulturelle aspekter i programmer, da de ofte indgår i andre prioriteter såsom turisme, små og mellemstore virksomheder (SMV) eller uddannelse.

Eftersom medlemsstaterne godkender og gennemfører strukturfondsprojekter inden for programmer, som de selv er ansvarlige for, har Kommissionen ingen systematiske oplysninger om projekter på kulturområdet. Der blev imidlertid i meddelelsen omtalt flere gode eksempler på, at kultur integreres på innovativ vis i regionaludvikling og jobskabelse.

(98/C 196/130)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4175/97
af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen

(21. januar 1998)

Om: Samhørighedspolitik og kultur

Vil Kommissionen orientere om de pilotprojekter af kulturelt tilsnit, der er blevet samfinansieret over strukturfondene i programperioden 1989-1993 samt i den nuværende programperiode (1994-1999) inden for rammerne af EFRU-forordningens artikel 10, med angivelse af land, projektets regionale mål samt de samlede gennemførelsesomkostninger og fællesskabssamfinansieringen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(5. marts 1998)

Pilotprojekter for interregionalt samarbejde på det kulturelle område blev iværksat for første gang i forbindelse med programmeringen for artikel 10 i forordningen om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽¹⁾ for perioden 1994-1999.

Hovedårsagen til, at der blev iværksat pilotprojekter for interregionalt samarbejde på det kulturelle område, er, at de ugunstigt stillede områder i Fællesskabet ofte har en meget betydelig kulturarv, som imidlertid tit udnyttes dårligt. Den kunne udnyttes bedre ved etablering af netværk med andre territoriale myndigheder med henblik på erfaringsudveksling, overførsel af knowhow og økonomisk udvikling af et område på grundlag af dets kulturarv.

Pilotaktionerne for interregionalt samarbejde på kulturområdet sorterer således under samhørighedspolitikken.

En indkaldelse af forslag (nr. 95/C 253/11) blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende i september 1995 ⁽²⁾. Kommissionen har udvalgt 32 projekter blandt de 265, den modtog.

Samarbejdsnettene skulle bestå af repræsentanter for regionale eller lokale myndigheder fra tre til seks forskellige regioner og mindst tre medlemsstater. Antallet af mål 1, 2-, 5b- og 6-regioner, der deltager i et net, måtte ikke udgøre et mindretal i forhold til det samlede antal deltagere. Der er afsat et samlet beløb på 15 mio. ECU til denne pilotaktion med en fællesskabssamfinansiering på maksimalt 600 000 ECU pr. projekt.

De vigtigste samarbejdsemner for de udvalgte projekter vedrører f.eks. udnyttelse af kulturarven, overførsel af knowhow med henblik på restaureringsarbejder, etablering af kulturruter eller anvendelse af nye informations-teknologier til oprettelse af virtuelle museer.

Efter netværksledernes geografiske oprindelse fordeler pilotprojekterne for interregionalt samarbejde på kulturområdet sig således:

Belgien	1
Tyskland	3
Grækenland	4
Spanien	5
Frankrig	4
Irland	3
Italien	3
Nederlandene	1
Østrig	1
Portugal	3
Sverige	1
Det Forenede Kongerige	3

De 32 pilotprojekter for interregionalt samarbejde på kulturområdet indledtes den 1. januar 1997 for en toårig periode.

Der er på Kommissionens initiativ oprettet et Internet-sted, der giver en oversigt over de 32 pilotprojekter, samarbejdsemnerne og netpartnere samt de vigtigste budgetoplysninger. Adressen er <http://www.aeidl.be/art10>.

⁽¹⁾ EFT L 193 af 31.7.1993.

⁽²⁾ EFT C 253 af 29.9.1995.

(98/C 196/131)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4176/97**af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen***(21. januar 1998)**Om:* Samhørighedspolitik og kultur

Vil Kommissionen orientere om de kulturprojekter, der er blevet samfinansieret inden for rammerne af Fællesskabets initiativprogrammer for programperioden 1989-1993 samt 1994-1999 med angivelse af land, projektets regionale mål samt de samlede gennemførelsesomkostninger og fællesskabssamfinansieringen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(6. marts 1998)*

Da svaret er meget omfattende, fremsendes det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

(98/C 196/132)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4177/97**af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen***(21. januar 1998)**Om:* Samhørighedspolitik og kultur

Kommissionen siger i sin meddelelse (KOM(96)0512) om samhørighedspolitik og kultur – et bidrag til beskæftigelsen (side 4), at kulturelle aktiviteter alene kan finansieres under strukturfondene, hvis de er beskæftigelsesfremmende og indgår i strategien for den lokale eller regionale udvikling.

Kan Kommissionen give oplysninger om det bidrag, som kulturelle projekter, der er samfinansieret over strukturfondene i programperioden 1989-1993 og i den nuværende programperiode 1994-1999, har ydet til beskæftigelsen og den regionale eller lokale udvikling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(17. februar 1998)*

I meddelelsen understregede Kommissionen, at der stadig ikke er nogen præcis viden om forbindelsen mellem kultur og jobskabelse på regionalt eller lokalt plan. Det skyldes hovedsagelig, at den kulturelle sektor ikke er homogen og indgår under forskellige programprioriteter eller statistiske kategorier. Desuden er der store forskelle på definitionen og den statistiske klassificering af kultur medlemsstaterne imellem. Meddelelsen giver derfor i stedet eksempler på vellykkede initiativer og deres anslåede indvirkning på beskæftigelsen.

(98/C 196/133)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4185/97**af Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) til Rådet***(22. januar 1998)**Om:* Forbud mod drivgarn og det britiske formandskab

Hvilke foranstaltninger agter det britiske formandskab i lyset af beslutningerne fra det sidste møde i Rådet (fiskeri) at foreslå Rådet med henblik på forbud mod drivgarn?

Svar*(7. april 1998)*

Formandskabet vil gøre sit yderste for med støtte fra Kommissionen og under hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter at tilvejebringe de nødvendige betingelser i Rådet for, at der hurtigst muligt kan træffes afgørelse om dette spørgsmål.

(98/C 196/134)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4188/97
af Eolo Parodi (UPE) og Guido Viceconte (UPE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Tildeling af slots i Fællesskabets lufthavne

I visse lufthavne i Den Europæiske Union, især i de mest overbelastede lufthavne, forhindrer det utilstrækkelige antal slots visse luftfartsselskaber at handle i overensstemmelse med reglerne for en hæderlig og ligevægtig konkurrence.

Har Kommissionen kendskab til eventuelle tilfælde af handel med slots?

Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at sikre, at tildeling af slots foregår efter gennemskuelige kriterier under overholdelse af Fællesskabets konkurrencebestemmelser?

Hvilke midler den råder over med henblik på at sikre, at disse slots frigøres og overdrages til de luftfartsselskaber, som ansøger om dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(23. februar 1998)*

Manglen på slots ved meget overbelastede EF-lufthavne er noget, der bekymrer Kommissionen meget. Forordning (EØF) nr. 95/93 af 18. januar 1993 om fælles bestemmelser om tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne ⁽¹⁾ fastsætter de bestemmelser, der skal følges af lufthavnenes koordinatore for at sikre en neutral, gennemsigtig og ikke-diskriminerende tildeling af slots.

Kommissionen overvåger den korrekte anvendelse af forordningen for navnlig at sikre, at nyttilkomne luftfartsselskaber nyder godt af adgang til overbelastede lufthavne i det omfang, der er fastsat af forordningen. Kommissionen er for nylig blevet klar over, at der findes forskellige former for praksis med transaktioner mellem luftfartsselskaber, som rejser tvivl om, hvorvidt de er forenelige med forordningen, og den har anmodet om yderligere oplysninger fra de pågældende medlemsstater. Kommissionen vil ikke tøve med at skride til handling, hvis dette er berettiget, for at sikre, at forordningen håndhæves korrekt.

Kommissionen erkender dog også, at denne forordning ikke er tilstrækkelig til at opfylde alle luftfartsselskabers behov. Den sikrer en retfærdig fordeling af de slots, der bliver til rådighed, men den skaber ikke nye muligheder for adgang til lufthavnene. I mange tilfælde er en forøgelse af lufthavnskapaciteten enten ikke tilstrækkelig for at løse overbelastningsproblemet, eller der kan slet ikke blive tale om en øget kapacitet.

Kommissionen er derfor ved at forberede et forslag til ændring af den eksisterende forordning for at optimere udnyttelse af slots og med særlig hensyntagen til fordele og ulemper ved at indføre en retfærdig mekanisme til at gøre det nemmere at holde slots i omløb. Man overvejer også forskellige midler til at styrke nyttilkomne luftfartsselskabers position og at gøre den eksisterende forordning nemmere at håndhæve.

Kommissionen forsøger med sit forslag at skabe en afbalanceret pakke foranstaltninger til at afhjælpe den situation, der beskrives af de ærede medlemmer. Hvis det drejer sig om tilfælde, hvor dominerende luftfartsselskaber i overbelastede lufthavne udnytter deres situation, kan man selvfølgelig altid gøre en indsats med henvisning til EF-traktatens konkurrencebestemmelser.

⁽¹⁾ EFT L 14 af 22.1.1993.

(98/C 196/135)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4189/97**af Eolo Parodi (UPE) og Guido Viceconte (UPE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Fællesskabsstøtte til genopbygningen af Petruzzelli-teatret i Bari

Den 27. oktober 1991 blev Petruzzelli-teatret i Bari ødelagt af en voldsom brand. Det blev opført mellem 1898 og 1903, det blev erklæret for en bygning af historisk og kunstnerisk national interesse i 1954, udnævnt til traditionelt lyrisk teater i 1967, og det er det eneste teater i Europa, der er i privat eje.

En tilsvarende skæbne ramte et andet fornemt italiensk teater i 1996, nemlig »La Fenice« i Venedig, som blev fuldstændigt ødelagt.

»La Fenice« har med rette modtaget betydelig fællesskabsstøtte med henblik på en del af restaureringen; Petruzzelli-teatret i Bari har imidlertid af uforklarlige grunde kun modtaget 80.000 ecu til genopbygning af forhallen.

Kan Kommissionen oplyse:

1. om den beskedne størrelse af fællesskabsstøtten skyldes, at Petruzzelli-teatret i modsætning til de andre europæiske teatre er i privateje?
2. om den ikke anser det for presserende nødvendigt at bevilge fællesskabsstøtte til at afslutte genopbygningsarbejdet i Petruzzelli-teatret, eftersom familien Messeni Nemagna, som ejer teatret, ikke ejer det beløb, der er brug for til at fuldføre restaureringsarbejdet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Marcelino Oreja*(26. februar 1998)*

1. Som led i støtten til pilotprojekter med henblik på bevaring af den bygningshistoriske arv i Europa bevilgede Kommissionen i 1994, hvor hovedvægten blev lagt på koncert- og teaterbygninger, et beløb på 80 000 ECU til Petruzzelli-teatret i Bari, Italien.

I 1995, 1996 og 1997 har Kommissionen iværksat andre støtteaktioner som forberedelse til Raphaël-programmet. Støtten herfra til bevaring af den bygningshistoriske arv i Europa er samlet om forskellige temaer, som er blevet anset for særligt vigtige (kirker, klostre mv., barokbygninger, facadeudsmykninger, præ-industriell arkitektur).

2. I forbindelse med støtten til regional udvikling (strukturfondene) figurerede genopbygningen af teatret som en af foranstaltningerne under målsætning 6.3, »Restaurering af kulturgoder«, i det aktionsprogram, som strukturfondene delvist finansierede for Puglia-regionen for perioden 1994-1999.

Ifølge oplysninger fra de italienske myndigheder blev der i den forbindelse indgivet en støtteansøgning, der dog ikke blev imødekommet af de lokale italienske myndigheder, idet visse af betingelserne for opnåelse af støtte ikke var opfyldt.

Eftersom bygningen er privatejet, omend af offentlig interesse, og drives kommercielt, skal medfinansieringen ifølge retningslinjerne, begrænses til en vis procentdel af de støtteberettigede udgifter.

(98/C 196/136)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4190/97**af Ernesto Caccavale (UPE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Elektriske ledningsnet og magnetfelter: risici for menneskers sundhed

Miljøorganisationer af europæisk betydning som f.eks. CODACONS og LEGAMBIENTE protesterer kraftigt mod udtalelser fra Enel, som er det selskab, der har monopol på distribuering af elektricitet i Italien, i forbindelse med opførelsen af et nyt stort elektricitetsværk i Striano (Napoli).

Faktisk har de elektromagnetiske felter fra højspændingsanlæg, ifølge de kendteste onkologer, alvorlige indvirkninger på folkesundheden, idet de er kræftfremkaldende.

Kan Kommissionen oplyse:

- om der findes undersøgelser på europæisk plan, der belyser denne tætte forbindelse mellem udsættelse for elektromagnetiske felter og stigningen i risikoen for udvikling af lymfeknuder, leukæmi og svulster i nervesystemet?
- om det er rigtigt, at Enel har anmodet Europa-Kommissionen om oplysninger om eventuelle fællesskabsdirektiver eller -bestemmelser i forbindelse med opførelsen af højspændingstrans-formerstationer og placering af el-kabler over jordoverfladen, som tager de formodede kræftfremkaldende virkninger af disse elektromagnetiske felter i betragtning?
- om den kan godtgøre, at Enel i praksis har overholdt alle fællesskabsbestemmelserne vedrørende beskyttelsen af folkesundheden?
- om den agter at anmode den italienske stat om yderligere redegørelser og eventuelt igangsætte alle de procedurer, der er fastlagt i traktaterne, for at forbyde et hvilket som helst initiativ, der kan skade menneskers sundhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pádraig Flynn

(11. marts 1998)

Statiske elektriske og magnetiske felter og sådanne felter med ekstremt lav frekvens (ELF) hidrører fra fremstilling, transmission og anvendelse af elektrisk kraft. Elektrisk chok og forbrænding fremkaldt af elektrisk strøm som følge af energiladede ledere har været en kilde til bekymring, siden man først anvendte elektricitet. I dag er offentligheden mere bekymret over langsomt virkende (»forsinkede«) og umærkelige virkninger af udsættelse for felter i forbindelse med anvendelse af elektricitet. Visse epidemiologiske undersøgelser har berettet om virkninger på biologiske systemer, der var udsat for statiske felter eller ELF-felter på et betydeligt lavere niveau, end etablerede mekanismer kunne forklare. Det afgørende videnskabelige spørgsmål er imidlertid, om de rapporterede biologiske virkninger kunne få uheldige virkninger for helbredet. Indtil nu er der ingen markante mekanismer, hvis formodede virkninger kunne fremkomme efter udsættelse for felter, der har for lav en strømstyrke til at igangsætte strømme i kroppen, der er svagere end endogene strømme.

Biologiske undersøgelser har ikke indtil dato været i stand til at etablere nogen mekanismer, gennem hvilke ELF-felter med nogen sandsynlighed kan afstedkomme carcinogenese. På den anden side fremkommer der en lang række resultater fra epidemiologiske undersøgelser af mulige virkninger for helbredet som følge af beboeres udsættelse for elektromagnetiske felter fra højspændingsledninger, herunder neurodegenerative sygdomme, virkninger for formeringsevnen, leukæmi, brystkræft og svulster i hjernen. Denne forskning går tilbage til 1979, da en svensk undersøgelse først blev offentliggjort, og siden dengang har måske et dusin epidemiologiske undersøgelser koncentreret sig om kræft hos børn. Konklusionerne af disse undersøgelser gik ud på, at spørgsmålet om en forbindelse mellem at have bolig i nærheden af en højspændingsledning og risiko for leukæmi hos børn fortsat står åbent. De gennemsnitlige felter, der har været målt i børns hjem, har dog ikke kunnet sættes i forbindelse med forøget risiko for leukæmi eller andre kræftsygdomme hos børn, og ingen faktorer er indtil nu blevet identificeret, som kunne forklare en forbindelse mellem det at bo i nærheden af en højspændingsledning og frekvensen af leukæmi hos børn.

I øjeblikket finansierer Fællesskabet epidemiologisk forskning om magnetfelter og kræft under Biomed 2-programmet, og resultaterne forventes at foreligge i sommeren 1999. Den europæiske forskningsindsats om biologiske virkninger af udsættelse for ELF-felter koordineres inden for rammerne af en COST-aktion og vil blive fortsat under det kommende femte rammeprogram.

Kommissionen har ikke hørt om den anmodning om information fra ENEL, som det ærede medlem henviser til, og har derfor ikke mulighed for at bekræfte, at ENEL's aktivitet er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. Kommissionen modtager information oversendt fra nationale myndigheder og fra personer, der klager. Efter de informationer, Kommissionen ligger inde med indtil nu, kan der ikke drages nogen konklusion om, hvorvidt ENEL overholder Fællesskabets miljølovgivning. Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om

vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾, det såkaldte EIA-direktiv (Environmental Impact Assessment – miljøkonsekvensvurdering) indeholder i bilag II under pkt. 3.b »transport af elektricitet gennem luftledninger«. I henhold til EIA-direktivet skal sådanne installationer miljøvurderes, hvis deres virkning på miljøet er betydningsfuld, hvilket afgøres af medlemsstaten i forbindelse med projekter under bilag II. Hvis medlemsstaten har truffet beslutning herom (ved at fastsætte tærskelværdier eller kriterier for en kontrol af hvert enkelt tilfælde), at der bør foretages en miljøkonsekvensvurdering forud for etableringen af en sådan installation, skal virkningerne på forskellige miljømedier såvel som på mennesker identificeres, beskrives og vurderes. I en sådan sammenhæng kunne virkninger for helbredet naturligvis være en vigtig faktor i miljøkonsekvensvurderingen.

I Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF⁽²⁾, som blev vedtaget i 1997 og skal være gennemført i medlemsstaterne senest i marts 1999, blev bygningen af luftledninger til transport af elektrisk strøm med en spænding på 200 kV eller mere og en længde på mere end 15 km flyttet fra bilag II til bilag I. Dette betyder, at for projekter af denne type vil en miljøkonsekvensvurdering være obligatorisk fra marts 1999.

Kommissionen kan ikke på det foreliggende grundlag træffe nogen juridiske foranstaltninger, eftersom der ikke er anmeldt noget tilfælde af manglende overholdelse af Fællesskabets lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985.

⁽²⁾ EFT L 73 af 14.3.1997.

(98/C 196/137)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4192/97

af Maria Berger (PSE) til Rådet

(22. januar 1998)

Om: Privat våbenbesiddelse

I længere tid har der været en stigning i antallet af beretninger om bevæbnet bersærkerang med mange ofre i medlemsstaterne. Disse ofre tilhører helt uensartede persongrupper, der anvendes forskellige våben, men som regel våben, man nemt kan få fat i, gerningsmændenes profil er vidtforskellig. Dette problem kan vel kun bekæmpes, hvis man på EU-plan indfører ensartede regler for og begrænser den private våbenbesiddelse, men frem for alt erhvervelsen af og handlen med våben til privat brug.

Agter Rådet på baggrund af ovenstående at foreslå en skærpelse af EU-våbendirektivet?

Svar

(30. marts 1998)

Som det ærede parlamentsmedlem sikkert ved, indeholder direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 (EFT L 256 af 13.9.1991) de gældende bestemmelser angående privatpersoners erhvervelse og besiddelse af skydevåben. I dette direktiv opdeles skydevåben i fire kategorier: en kategori af forbudte skydevåben, en kategori af skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse, en kategori af skydevåben, der skal anmeldes og en kategori, der omfatter andre skydevåben, der forhandles frit. Medlemsstaterne har desuden mulighed for at bibeholde eller indføre mere restriktive bestemmelser, hvis de finder det nødvendigt. I virkeligheden gælder det for de fleste medlemsstater, at privatpersoner enten ikke kan erhverve våben eller skal være i besiddelse af en tilladelse dertil. Rådet har ikke på indeværende tidspunkt fået forelagt forslag fra Kommissionen om at styrke bestemmelserne på området.

(98/C 196/138)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4195/97**af José García-Margallo y Marfil (PPE) til Kommissionen***(21. januar 1998)**Om:* Agenda 2000 og mål 1: statsstøtte 1993-1997

Generaldirektøren for regionalpolitik og samhørighed, Eneko Landáburu, vurderede på et pressemøde i slutningen af november, at 11 europæiske regioner, heriblandt Valencia (Spanien) ville miste deres status som mål 1-områder som følge af Kommissionens forslag om en reduktion af strukturfondene, inden der tiltræder nye lande.

Denne vurdering var baseret på de foreløbige data, Kommissionen råder over. Konkret med hensyn til Valencia viser Eurostats officielle statistik imidlertid, at denne autonome region i 1993 havde et BNP på 74,9% af EU-gennemsnittet, og at tallet i 1994 var endnu lavere, nemlig 73,6%. Tærsklen for mål 1-status er 75%, hvorfor der ikke er nogen grund til at antage, at Valencia inden for den nærmeste fremtid skulle ophøre med at opfylde de objektive betingelser.

Bruger man gennemsnitsindkomsten i regionerne i perioden 1993-1997 som beregningsgrundlaget for BNP, er det vigtigt at kende de makroøkonomiske data for regionerne i hvert af de pågældende år. Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

Hvor stor en statsstøtte blev der i henholdsvis 1993, 1994, 1995, 1996 og 1997 ydet til følgende regioner:

- Etolia, Makedonien, Thessalia, Kreta, Peloponnes, Central-Grækenland, Epirus, Attika, Ioniske Øer, Ægæiske Øer og Sterea (Grækenland)
- Hainaut (Belgien)
- Thüringen, Brandenburg, Øst-Berlin, Sachsen-Anhalt, Sachsen og Münster (Tyskland)
- Galicien, Extremadura, Castilla la Mancha, Castilla-León, Ceuta-Melilla, Valencia, Asturien, Andalusien, Kanariske Øer og Murcia (Spanien)
- Valenciennes, Avesnes, Douai og oversøiske departementer (Frankrig)
- Ulster, Connaught og Leinster (Irland)
- Molise, Apulia, Sicilien, Basilicata, Sardinien, Calabria og Campania (Italien)
- Flevoland (Nederlandene)
- Burgerland (Østrig)
- Nordlige Portugal, Alentejo, Algarve, Lissabon, E Vale do Tejo og Centrale Portugal (Portugal)
- Western Isles, Highlands, Merseyside og Nordirland (Det Forenede Kongerige)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(18. februar 1998)*

Det ærede medlem henvises til de forhåndenværende tal om statsstøtte ydet inden for rammerne af de nationale støtteordninger til regionerne (EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a)).

Årsgennemsnit 1992-1994 i mio. ECU

B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK	EUR 12
0	0	11 666	217	56	515	343	5 742	0	0	151	244	18 933

Ovenstående tabel viser den samlede regionalstøtte, som medlemsstaterne har ydet til regionerne (EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a)) i perioden 1992-1994. Oplysninger for de efterfølgende år er endnu ikke til rådighed. Det ærede medlem gøres opmærksom på, at Kommissionen ikke modtager en fordeling pr. region af den støtte, der ydes i henhold til horisontale ordninger, såsom forskning og udvikling (F&U) eller små og mellemstore virksomheder (SMV).

(98/C 196/139)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4202/97**af José García-Margallo y Marfil (PPE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Agenda 2000 og mål 1: støtte modtaget 1993-1997

Generaldirektøren for regionalpolitik og samhørighed, Eneko Landáburu, vurderede på et pressemøde i slutningen af november, at 11 europæiske regioner, heriblandt Valencia (Spanien) ville miste deres status som mål 1-områder som følge af Kommissionens forslag om en reduktion af strukturfondene, inden der tiltræder nye lande.

Denne vurdering var baseret på de foreløbige data, Kommissionen råder over. Konkret med hensyn til Valencia viser Eurostats officielle statistik imidlertid, at denne autonome region i 1993 havde et BNP på 74,9% af EU-gennemsnittet, og at tallet i 1994 var endnu lavere, nemlig 73,6%. Tærsklen for mål 1-status er 75%, hvorfor der ikke er nogen grund til at antage, at Valencia inden for den nærmeste fremtid skulle ophøre med at opfylde de objektive betingelser.

Bruger man gennemsnitsindkomsten i regionerne i perioden 1993-1997 som beregningsgrundlaget for BNP, er det vigtigt at kende de makroøkonomiske data for regionerne i hvert af de pågældende år. Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

Hvor stor en støtte under EFRU-mål 1 blev der i henholdsvis 1993, 1994, 1995, 1996 og 1997 ydet til følgende regioner:

- Etolia, Makedonien, Thessalia, Kreta, Peloponnes, Central-Grækenland, Epirus, Attika, Ioniske Øer, Ægæiske Øer og Sterea (Grækenland)
- Hainaut (Belgien)
- Thüringen, Brandenburg, Øst-Berlin, Sachsen-Anhalt, Sachsen og Münster (Tyskland)
- Galicien, Extremadura, Castilla la Mancha, Castilla-León, Ceuta-Melilla, Valencia, Asturien, Andalusien, Kanariske Øer og Murcia (Spanien)
- Valenciennes, Avesnes, Douai og oversøiske departementer (Frankrig)
- Ulster, Connaught og Leinster (Irland)
- Molise, Apulia, Sicilien, Basilicata, Sardinien, Calabria og Campania (Italien)
- Flevoland (Nederlandene)
- Burgerland (Østrig)
- Nordlige Portugal, Alentejo, Algarve, Lissabon, E Vale do Tejo og Centrale Portugal (Portugal)
- Western Isles, Highlands, Merseyside og Nordirland (Det Forenede Kongerige)?

(98/C 196/140)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4203/97**af José García-Margallo y Marfil (PPE) til Kommissionen***(21. januar 1998)*

Om: Agenda 2000 og mål 1: investeringer 1993-1997

Generaldirektøren for regionalpolitik og samhørighed, Eneko Landáburu, vurderede på et pressemøde i slutningen af november, at 11 europæiske regioner, heriblandt Valencia (Spanien) ville miste deres status som mål 1-områder som følge af Kommissionens forslag om en reduktion af strukturfondene, inden der tiltræder nye lande.

Denne vurdering var baseret på de foreløbige data, Kommissionen råder over. Konkret med hensyn til Valencia viser Eurostats officielle statistik imidlertid, at denne autonome region i 1993 havde et BNP på 74,9% af EU-gennemsnittet, og at tallet i 1994 var endnu lavere, nemlig 73,6%. Tærsklen for mål 1-status er 75%, hvorfor der ikke er nogen grund til at antage, at Valencia inden for den nærmeste fremtid skulle ophøre med at opfylde de objektive betingelser.

Bruger man gennemsnitsindkomsten i regionerne i perioden 1993-1997 som beregningsgrundlaget for BNP, er det vigtigt at kende de makroøkonomiske data for regionerne i hvert af de pågældende år. Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

Hvor store investeringsbeløb under EFRU-mål 1 blev der i henholdsvis 1993, 1994, 1995, 1996 og 1997 ydet til følgende regioner:

- Etolia, Makedonien, Thessalia, Kreta, Peloponnes, Central-Grækenland, Epirus, Attika, Ioniske Øer, Ægæiske Øer og Sterea (Grækenland)
- Hainaut (Belgien)
- Thüringen, Brandenburg, Øst-Berlin, Sachsen-Anhalt, Sachsen og Münster (Tyskland)
- Galicien, Extremadura, Castilla la Mancha, Castilla-León, Ceuta-Melilla, Valencia, Asturien, Andalusien, Kanariske Øer og Murcia (Spanien)
- Valenciennes, Avesnes, Douai og oversøiske departementer (Frankrig)
- Ulster, Connaught og Leinster (Irland)
- Molise, Apulia, Sicilien, Basilicata, Sardinien, Calabria og Campania (Italien)
- Flevoland (Nederlandene)
- Burgerland (Østrig)
- Nordlige Portugal, Alentejo, Algarve, Lissabon, E Vale do Tejo og Centrale Portugal (Portugal)
- Western Isles, Highlands, Merseyside og Nordirland (Det Forenede Kongerige)?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies
på skriftlige forespørgsler E-4202/97 og E-4203/97

(26. februar 1998)

Som følge af omfanget af svaret, der indeholder mange tabeller, sender Kommissionen det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets generalsekretariat.

(98/C 196/141)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4205/97
af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen

(21. januar 1998)

Om: Den Europæiske Union som fag på skolernes undervisningsplan

Den Europæiske Union repræsenterer en realitet, der omgiver fællesskabsborgeren i alle livets facetter, idet han lever i et faktisk og retligt fællesskab med resten af medlemslandenes borgere.

Det er derfor nødvendigt, at fællesskabsborgeren lige fra skoletiden identificerer sig med det, som Den Europæiske Union står for, i alle personlige, erhvervmæssige og politiske forhold.

Kommissionen bedes oplyse, om den har kendskab til undervisningsplaner for skoler i medlemslandene, der har undervisning om Den Europæiske Union som obligatorisk fag, og hvilke initiativer den agter at tage for at sikre, at alle de 15 medlemslande definitivt accepterer at indlemme dette fag blandt dem, der skal indgå i undervisningsplanerne for Fællesskabets skoler.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Édith Cresson

(24. februar 1998)

Kommissionen erkender betydningen af undervisning om Fællesskabet for udviklingen af et europæiske statsborgerskab og henleder det ærede medlems opmærksomhed på indholdet i artikel 126 i EF-traktaten, hvori det fastsættes, at Fællesskabet »bidrager til udviklingen af et højt udviklingsniveau ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere disses indsats, med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed«.

Selv om Kommissionen således respekterer, at medlemsstaterne har enekompetence på dette område, understøtter og finansierer den inden for rammerne af gennemførelsen af Comenius, kapitel II, i Socrates-programmet, en række aktiviteter, som bidrager til en bedre integration af de emner, der vedrører Fællesskabet inden for skoleundervisningen. Derudover er det fastsat, at der i løbet af i år skal etableres et tematisk net om det europæiske statsborgerskab. Dette net, som omfatter undervisningsinstitutioner og andre institutioner, der arbejder på dette område, skal blandt andet skaffe overblik over relevante informationer på det nævnte område, organisere udbredelse af god praksis i forbindelse med undervisning i emner vedrørende Fællesskabet og organisere begivenheder, der bidrager til udvikling af projekter om disse emner og styrke deres virkning i uddannelsessystemerne.

(98/C 196/142)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4207/97
af Gerardo Fernández-Albor (PPE) til Kommissionen
(21. januar 1998)

Om: Blåbog om fiskeriet i Den Europæiske Union

De forskellige omskiftelser, som fiskeriet i Den Europæiske Union har været ude for, har ført til en ny situation i hele fiskerisektoren, der gør det nødvendigt at reflektere over og ændre forholdene inden for fiskeriet i EU.

Derfor mener visse fiskerisammenslutninger i medlemsstaterne, at man må se på fortiden, betragte de nuværende forhold og på grundlag heraf fastlægge retningslinjer for fremtiden.

Mener Kommissionen, at der bør udarbejdes en blåbog om fiskeriets situation i EU, således at der kan fastsættes kriterier og retningslinjer for konsolidering af sektoren uden frygt for op- og nedture eller chokvirkninger, der kan få negativ indvirkning på en så følsom sektor i vores økonomi som fiskeriet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(13. februar 1998)

Som det allerede er blevet meddelt ved flere lejligheder, både i Parlamentet og i andre fora, vil Kommissionen indlede en bred konsultation om den fælles fiskeripolitik efter 2002 med alle de interesserede parter, først og fremmest hele fiskerisektoren.

Kommissionen har til hensigt at gennemføre denne konsultation ved at udsende spørgeskemaer og afholde møde i medlemsstaterne i 1998 og 1999.

Efter denne brede konsultation vil Kommissionen udarbejde sin rapport til Parlamentet og Rådet om fiskeriets situation i Fællesskabet i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 3760/92 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 389 af 31.12.1992.

(98/C 196/143)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4215/97
af Francesco Baldarelli (PSE) til Kommissionen
(21. januar 1998)

Om: Overholdelse af forbrugernes rettigheder og reglerne om fri konkurrence i Italien

I over 17 år har en italiensk statsborger, Gaetano Di Bari, haft en retssag kørende mod den italienske afdeling af en stor international virksomhed, der producerer kontormaskiner. Di Bari var sælger af disse maskiner for et område i Midtitalien.

Årsagen til den lange strid var problemer med manglende distribution af enorme mængder reservedele, som skulle have været distribueret gratis til køberne til erstatning for defekte dele. Denne manglende distribution fordrejede først og fremmest den frie konkurrence på markedet og skadede afgjort sælgerne, men også forbrugerne, der i adskillige år betalte for i hundredtusindvis af tekniske indgreb i forbindelse med problemer, der i virkeligheden allerede var blevet løst af moderselskabet. Di Bari anså det for rigtigt at afsløre sagens sammenhæng. Den retlige odysse, der fulgte, og som endnu ikke har nået sin afslutning, skadede naturligvis Di Bari i materiel, økonomisk og moralsk henseende med heraf følgende personlige og faglige problemer. Bl.a. måtte han, efter at virksomheden fratog ham salgsagenturet, indstille sin erhvervsvirksomhed, hvorved han led store økonomiske tab.

Mener Kommissionen ikke, at den pågældende internationale virksomhed ved ikke at informere sælgerne og forbrugerne om defekterne ved visse af kontormaskinernes dele og ved ikke at sørge for gratis erstatning af dem har skabt de rette betingelser for helt objektivt at skade forbrugerne og sælgerne?

Mener Kommissionen ikke, at virksomhedens adfærd har været i strid med reglerne om korrekt og rettidig information af forbrugerne og åbenlyst har krænket deres rettigheder?

Hvorledes agter Kommissionen i det her foreliggende tilfælde og i andre aktuelle og fremtidige tilfælde at sikre overholdelsen af fællesskabsdirektiverne om fri konkurrence?

Mener Kommissionen ikke, at Di Bari objektivt set er blevet straffet, idet han helt klart har lidt både økonomisk og moralsk skade?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert

(18. februar 1998)

Indledningsvis skal Kommissionen bemærke, at en stillingtagen til eventuel anvendelse af EF-reglerne på konkurrenceområdet forudsætter en tilbundsående undersøgelse af de enkelte tilfælde, hvor de anskues både juridisk og økonomisk.

Under hensyntagen til de elementer, som det ærede medlem har fremført, kan man med rette stille sig det spørgsmål, om der ikke i den foreliggende sag er tale om en tvist, der i første række skal løses i henhold til den italienske privatret. Den administrative procedure, som Kommissionen i princippet kan sætte i værk, kan ikke medføre, at der eventuelt pålægges erstatning. I så henseende konstaterer Kommissionen, at man allerede er gået til de italienske domstole, og at flere sager stadig er under behandling.

Indgriben fra Kommissionens side er derfor hverken opportunt eller adækvat med henblik på at nå de mål, som den af det ærede medlem nævnte person forfølger.

(98/C 196/144)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4216/97 af Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) til Rådet

(22. januar 1998)

Om: Forbud mod drivgarn — Rådets manglende afgørelse — informationspligt

I De Europæiske Fællesskabers Tidende C 367 af 4.12.1997 offentliggøres der to svar fra Rådet på forespørgsler fra medlemmer af Europa-Parlamentet, hvis indhold jeg gerne ville have yderligere belyst. I forespørgsel P-1212/97 ⁽¹⁾ anmodes Rådet om oplysning om, hvilke medlemsstater der i Rådet er gået imod Kommissionens forslag om forbud mod fiskeri med drivgarn. Rådet giver dog intet svar herpå, »da Rådets drøftelser er fortrolige«.

1. Rådet anmodes på ny om at oplyse, hvorledes medlemsstaterne har stemt i dette spørgsmål. Hvem har stemt hvad i Rådet?

I det ligeledes offentliggjorte svar fra Rådet i samme Tidende på forespørgsel E-0893/97 ⁽²⁾ henledes opmærksomheden på »de allerede eksisterende foranstaltninger, navnlig for så vidt angår offentliggørelse af afstemninger og stemmeforklaringer, afholdelse af åbne debatter, aktindsigt i erklæringer og mødeprotokoller samt aktindsigt i Rådets dokumenter«. I forbindelse med ovennævnte spørgsmål ønsker jeg endvidere oplyst følgende:

2. Hvorfor lover Rådet på den ene side gennemsækelighed og åbenhed, medens det i samme offentliggørelse (EFT C 367 af 4.12.1997) nægter at give oplysninger under henvisning til drøftelsernes fortrolige art?
3. Hvorledes agter Rådet i fremtiden at behandle sine afgørelser: gennemsækeligt eller hemmeligt?

⁽¹⁾ EFT C 367 af 4.12.1997, s. 99.

⁽²⁾ EFT C 367 af 4.12.1997, s. 57.

Svar

(7. april 1998)

Rådet gør det ærede parlamentsmedlem opmærksom på, at det endnu ikke har vedtaget nogen endelig retsakt vedrørende Kommissionens forslag om forbud mod drivgarn. Der har derfor ikke været afholdt nogen afstemning i Rådet om dette spørgsmål.

Bestemmelserne vedrørende åbenhed i Rådets lovgivningsarbejde (offentliggørelse af afstemninger, stemmeforklaringer og erklæringer til Rådets mødeprotokoller) finder kun anvendelse i forbindelse med Rådets endelige vedtagelse af retsakter. Dette stadium er endnu ikke nået, og de pågældende bestemmelser finder derfor ikke anvendelse.

Andre forhold vedrørende åbenhed og aktindsigt i specifikke rådsdokumenter er undergivet Rådets afgørelse 93/731/EF om aktindsigt i Rådets dokumenter ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 340 af 31.12.1993, s. 43.

(98/C 196/145)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-4224/97

af **Cristiana Muscardini (NI)** og **Amedeo Amadeo (NI)** til Kommissionen

(21. januar 1998)

Om: Genetiske ændringer

Indenfor den moderne videnskab er den genetiske forskning og resultaterne deraf en af vort århundredes mest forbløffende fænomener.

Desværre fører den manglende regulering af området til en uhensigtsmæssig anvendelse af disse videnskabelige fremskridt, som giver anledning til alvorlige sundhedsmæssige og etiske problemer, som hverken kan ignoreres eller undervurderes. Først og fremmest er der muligheden for fremtidige genetiske skader, der kan opstå, når par, som er uvidende om deres fælles kromosomarv, kan få børn med sikre genetiske anomalier.

1. Anser Kommissionen det ikke for nyttigt og hensigtsmæssigt at foreslå nogle regler, hvorefter det gøres obligatorisk at føre en streng kontrol med sæddonorerne?
2. Anser Kommissionen det endvidere ikke for absolut nødvendigt at fastlægge et maksimalt antal befrugtninger med samme sæd for at begrænse risikoen for, at beslægtede mennesker mødes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af **Pádraig Flynn**

(11. marts 1998)

Det henhører under medlemsstaternes kompetence at lovgive om de emner, der nævnes i spørgsmålet.

I forbindelse med den forskning i biomedicinsk etik, der foregår under forskningsprogrammet inden for biomedicin og sundhed (Biomed) har der gennem dette program været finansieret en række seminarer om de etiske aspekter i forbindelse med donering af æg eller sæd. I denne sammenhæng har spørgsmålet om en begrænsning af antallet af fødsler pr. donor været drøftet.

Der eksisterer etiske retningslinjer, dels på nationalt plan i visse medlemsstater, dels fastlagt af de fertilitetsklinikker, som bruger donoræg og -sæd, men det er ikke et område, der falder inde under Fællesskabets kompetence.

(98/C 196/146)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-4229/97**af Ulf Holm (V) til Rådet***(15. januar 1998)*

Om: Reklamekampagne for Amsterdam-traktaten

Det svenske udenrigsministerium lancerede i efteråret en stor propagandakampagne for Amsterdam-traktaten, der kostede omkring 9 mio svenske kroner. Kampagnematerialet indeholder dog mange saglige fejl, og teksten domineres af eksempler på såkaldte svenske »fremskridt« med hensyn til beskæftigelse, miljø og ligestilling. Læser man derimod f.eks. det tyske udenrigsministeriums publikation »Der Abschluss der Regierungskonferenz — eine Gesamtwertung«, bliver de spørgsmål, der fremhæves i den svenske kampagne, ikke engang nævnt. I stedet finder man en udførlig omtale af formålet med Amsterdam-traktaten: en videreudvikling af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, et øget politi- og retssamarbejde samt en effektivisering af Unionen gennem øget overstatslighed og begrænsning af landenes varetøret — således at en udvidelse af Unionen bliver mulig. De indholdsmæssige forskelle mellem det svenske og det tyske materiale er så omfattende, at læseren må stille sig det spørgsmål, om det er den samme Amsterdam-traktaten, teksterne drejer sig om. I stedet for offentlige diskussioner har vi altså fået en envejskommunikation, hvor statsmagten fortæller medborgerne, hvordan tingene er. På den baggrund vil jeg gerne stille Rådet følgende spørgsmål: Hvordan er det muligt, at der kan være så store forskelle mellem to regeringers »informationsmateriale« om Amsterdam-traktaten? Mener Rådet, at det er etisk korrekt at anvende regeringsmagten og skatteborgernes penge til stærkt »politisk« drejede informationskampagner om EU, når der tilmed forekommer saglige fejl?

Svar*(30. marts 1998)*

Det ærede medlem af Europa-Parlamentet bedes venligst notere, at det ikke tilkommer Rådet at tage stilling til oplysninger fra medlemsstaterne vedrørende Amsterdam-traktaten, som for tiden er til ratifikation i medlemsstaterne.

Generalsekretariatet for Rådet har for sit vedkommende bidraget til offentliggørelsen af teksten til Amsterdam-traktaten og de konsoliderede udgaver af traktaterne via Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer. Disse publikationer kan konsulteres gratis via Internet fra Generalsekretariatet for Rådets site (<http://ue.eu.int>). Teksterne er ledsaget af et beskrivende resumé, som hverken forpligter fællesskabsinstitutionerne eller medlemsstaterne.

(98/C 196/147)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-4230/97**af Pierluigi Castagnetti (PPE) til Kommissionen***(14. januar 1998)*

Om: Godkendelse af det enkelte programmeringsprogram for regionen Friuli Venezia Giulia

Regionen Friuli Venezia Giulia forelagde Kommissionen sit enkelte programmeringsprogram for mål 2 vedrørende perioden 1997-1999 i begyndelsen af august.

Trods meget intense forhandlinger og forsikringer om en hurtig afslutning på beslutningsproceduren har Kommissionen stadig ikke godkendt programmeringsprogrammet.

Kan Kommissionen forklare, hvad der er årsag til denne forsinkelse?

Er Kommissionen klar over, at den ubegrundede udsættelse af afgørelsen forvolder de regionale myndigheder betydelige problemer i forbindelse med gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies*(6. februar 1998)*

Det glæder Kommissionen at kunne meddele, at det samlede programmeringsdokument for mål 2 for Friuli-Venezia-Giulia for perioden 1997-1999 blev vedtaget den 18. december 1997.

Kommissionen beklager den forsinkelse, der er indtrådt i forbindelse med dens beslutning. Grunden er først og fremmest, at det var nødvendigt at afklare visse aspekter af regionens forslag. Den vil gøre sit yderste for at bistå regionerne med at overvinde eventuelle vanskeligheder med gennemførelsen som følge heraf.

(98/C 196/148)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0001/98
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen***(15. januar 1998)*

Om: Kontrol med tredjelandes fly

Et ukrainsk Jakovlev-fly styrtede ned i Grækenland den 17. december 1997, og samtlige passagerer og besætningsmedlemmer blev dræbt. Til trods for, at der ikke er givet nogen officiel forklaring på ulykken, hersker der alvorlig tvivl om, hvorvidt sikkerhedsbestemmelserne har været overholdt, og om der var foretaget tilstrækkelig kontrol af fartøjet inden styrtet, samt hvorvidt besætningen havde et tilfredsstillende kendskab til engelsk.

Kommissionen forelagde den 17. februar 1997 et forslag til Rådets direktiv om indførelsen af en procedure for vurdering af sikkerheden i forbindelse med tredjelandes fly, der benytter lufthavne i EU, som blev drøftet i Europa-Parlamentets plenarforsamling i mødeperioden i november 1997. Kommissionen bedes besvare følgende:

Hvilke lande fører ifølge Kommissionens undersøgelse allerede kontrol med tredjelandes fly, og hvad består denne kontrol hovedsagelig i? Er Grækenland med blandt de lande, der gennemfører denne kontrol? Agter Kommissionen på baggrund af situationens alvor og den lange periode, der vil gå, inden direktivet træder i kraft fuldt ud i medlemslandene, at tage initiativer til at sørge for, at medlemslandene omgående træffer foranstaltninger med henblik på kontrol af tredjelandes fly, så sandsynligheden for flere ulykker mindskes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Neil Kinnock*(6. februar 1998)*

I henhold til Chicago-konventionen om civilflyvning har de enkelte stater i tilfælde af, at der er begrundet formodning om, at et udenlandsk fly ikke opfylder de internationalt gældende sikkerhedsnormer, ret til at foretage en såkaldt »ramp inspection« (kontrol på selve startbanen). Kommissionens forslag ⁽¹⁾ øger værdien af denne allerede eksisterende ret, idet det kræver, at medlemsstaterne under visse betingelser foretager sådanne inspektioner, deltager i indhentning og udveksling af informationer, tilbageholder luftfartøjer, der ikke opfylder sikkerhedsnormerne, samt endelig træffer beslutning om eventuelle fælles foranstaltninger.

Kommissionen mener at have forstået, at de fleste medlemsstater — omend ikke dem alle — allerede har foretaget »ramp inspections« på individuelt grundlag igennem nogen tid. Kommissionen er ikke altid blevet behørigt underrettet om disse inspektioner og ved ikke, hvorvidt der er foretaget sådanne inspektioner i Grækenland.

Kommissionen ved dog, hvilke af medlemsstaterne, der allerede deltager i udvekslingen af oplysninger uden at afvente det foreslåede direktivs ikrafttræden. Til dato har Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Sverige samt Det Forenede Kongerige deltaget i denne informationsudveksling. Kommissionen ved, at mindst to andre medlemsstater foretager »ramp inspections«, selv om de af juridiske grunde ikke allerede deltager i informationsudvekslingen.

For at gøre det muligt for medlemsstaterne at anvende nogle af forholdsreglerne i praksis allerede før direktivets ikrafttræden yder Kommissionen nu finansiell støtte til oprettelse og drift af en database, som allerede har modtaget over 1.400 inspektionsrapporter, som i mindst fem tilfælde har medført tilbaekaldelse af usikre luftfartøjer.

⁽¹⁾ KOM(97) 55 endelig udg. af 17.2.1997 (EFT C 124 af 21.4.1997, s. 39).

(98/C 196/149)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0014/98**af Gordon Adam (PSE) til Rådet***(28. januar 1998)*

Om: Rådets reaktion på Greenpeaces dokument om energi og miljø

Rådet bedes oplyse, hvorledes det luxembourgske formandskab har reageret på Greenpeaces dokument om energi og miljø, hvori EU blev opfordret til at udvikle en politik med henblik på en yderligere begrænsning af udnyttelsen af alle eksisterende olie- og gasreserver i Den Europæiske Union og på Den Europæiske Unions territorier; at forhindre udnyttelsen af og efterforskningen efter olie og gas i Den Europæiske Union og på territorier uden for EU; og at afvikle produktionen og anvendelsen af kul som energikilde.

Såfremt Rådet ikke har reageret på dette særlige punkt, bedes det oplyse, om det agter at gøre dette?

Svar*(7. april 1998)*

Rådet vil gerne minde om, at det ikke tager stilling til dokumenter, som det får forelagt uden for de institutionelle rammer.

Rådet understreger, at det lægger stor vægt på forbindelserne mellem energisektoren og miljøsektoren, der indgår som et centralt aspekt i udarbejdelsen af energipolitikken. Det har derfor løbende beskæftiget sig med dette spørgsmål på grundlag af Kommissionens meddelelser og forslag.

Rådet vedtog således den 18. december 1997 en resolution om en fællesskabsstrategi til fremme af kombineret kraftvarmeproduktion ⁽¹⁾.

Det fortsætter desuden sine overvejelser på baggrund af Kommissionens hvidbog vedrørende en strategi- og handlingsplan på fællesskabsplan for vedvarende energikilder. Rådet vil på samlingen den 11. maj 1998 holde en åben debat om energi og miljø.

Det er endvidere i gang med en indgående behandling af Kommissionens forslag om et flerårigt rammeprogram for aktioner inden for energisektoren, der dækker hele problemstillingen med de fællesskabsaktioner, der skal gennemføres på energiområdet.

⁽¹⁾ EFT C 4 af 8.1.1998, s. 1.

(98/C 196/150)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0019/98**af Nikitas Kaklamanis (UPE) til Kommissionen***(29. januar 1998)*

Om: Nødvendigheden af at beskytte de data, der er indeholdt i Schengens informationssystem

Ifølge oplysninger i den europæiske presse er en tjenestemand i det belgiske politis støtteenhed blevet arresteret og tilbageholdes af de belgiske myndigheder i Bruxelles. Han anklages for at have udleveret fortrolige oplysninger fra Schengens informationssystem (SIS) til kriminelle kredse, hovedsagelig fra Holland.

I offentliggørelserne i den europæiske presse påpeges det, at det ovennævnte informationssystem omfatter oplysninger vedrørende EU-borgernes race, seksuelle præferencer, politisk og religiøs overbevisning samt sundhedstilstand.

Hvad er Kommissionens officielle holdning i denne sag? Hvordan vil Kommissionen reagere på disse tungtvæjende anklager, som vedrører de demokratiske friheder og nødvendigheden af at sikre EU-borgernes personlige liv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(10. marts 1998)*

Det tilkommer ikke Kommissionen at udtale sig om de forhold, det ærede medlem omtaler.

Schengen-aftalen er for øjeblikket mellemstatslig, og de europæiske institutioner har ikke noget direkte ansvar heroverfor.

Med hensyn til beskyttelse af personoplysninger i Schengen-informationssystemet, kan Kommissionen konstatere, at i henhold til Schengen-aftalens artikel 114 og 115 har hver enkelt kontraherende part udpeget en tilsynsmyndighed, der i overensstemmelse med den nationale lovgivning fører uafhængigt tilsyn med databasen i den nationale del af Schengen-informationssystemet og kontrollerer, at behandlingen og anvendelsen af de oplysninger, der er optaget i Schengen-informationssystemet ikke krænker de berørte personers rettigheder. Enhver person har ret til at anmode tilsynsmyndighederne om at kontrollere de oplysninger i Schengen-informationssystemet, der vedrører den pågældende selv, samt kontrollere, hvilken brug der er gjort af disse oplysninger.

Der er blevet oprettet en fælles tilsynsmyndighed, der fører tilsyn med Schengen-informationssystemets tekniske støttefunktion og med, at Schengen-aftalens bestemmelser i forbindelse hermed anvendes korrekt. Den fælles tilsynsmyndighed har ligeledes kompetence til at undersøge de anvendelses- eller fortolkningsproblemer, der måtte opstå under driften af Schengen-informationssystemet, til at undersøge problemer i forbindelse med de nationale tilsynsmyndigheders uafhængige kontrol eller udøvelsen af deres ret til at få adgang til systemet, og til at udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger af problemer.

(98/C 196/151)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0027/98
af Christoph Konrad (PPE) til Kommissionen***(29. januar 1998)*

Om: EU's humanitære hjælpeprojekter i Afghanistan

1. Støtter Den Europæiske Union på nuværende tidspunkt humanitære hjælpeprojekter i Afghanistan?
2. I bekræftende fald, hvilke konkrete projekter på stedet inden for »humanitær lægehjælp til børn« modtager støtte?
3. Arbejder Kommissionen i sit udviklingsarbejde inden for humanitær bistand sammen med hjælpeorganisationer og ikke-statslige organisationer?
4. I bekræftende fald, hvordan ser det konkrete samarbejde ud på stedet, også i finansiel henseende?
5. Hvilke forudsætninger skal humanitære organer på nationalt plan opfylde for at få tildelt støtte fra EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino*(17. marts 1998)*

Kommissionen har i perioden 1996/1997 ydet 124 mio. ECU til humanitær bistand i Afghanistan. Den har for nylig godkendt et program, hvor der er afsat 17 mio. ECU til humanitær bistand til fordel for ofrene for den tiltagende konflikt i dette land. Kommissionen har ligeledes givet meddelelse om godkendelse af nødhjælp til ofrene for jordskælvet i provinsen Takhar den 4. februar 1998.

Kommissionens bistand til Afghanistan bliver gennemført af europæiske og afghanske ikke-statslige organisationer (NGO'er), Røde Kors og instanser fra De Forenede Nationer. Disse humanitære hjælpeforanstaltninger har til formål at sikre den fundamentale lægebistand i flere områder af landet, at styrke de sociale sikkerhedsnet, at støtte de humanitære aktioner for minerydning og at genopbygge den ødelagte fysiske infrastruktur. Kvinders og børns behov vil blive prioriteret.

Nogle af de humanitære hjælpeforanstaltninger har særligt til formål at nedbringe dødeligheden blandt kvinder i forbindelse med barnefødsel og børnedødeligheden. Fællesskabet finansierer projekter for intensiv bespisning af alvorligt underernærede børn, yder bistand til sundhedscentre for mødre og børn og støtter aktiviteter på områderne pædiatri, gynækologi og fødselskirurgi på forskellige hospitaler i Kabul.

Humanitære organisationer skal i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽¹⁾ være selvstændige nonprofit-organisationer i en medlemsstat i Fællesskabet i henhold til lovgivningen i den pågældende stat og have hovedsæde i en medlemsstat i Fællesskabet eller i de tredjelande, der modtager fællesskabsbistanden.

Endvidere tages der hensyn til organisationens administrative og finansielle forvaltninger, dens tekniske og logistiske kapacitet set i relation til den påtænkte foranstaltningsevne, dens erfaring med humanitær bistand, resultaterne af de foranstaltninger, der tidligere er iværksat af den pågældende organisation, og dens eventuelle tidligere erfaring i det tredjeland, hvor den pågældende humanitære aktion foregår.

De ikke-statslige organisationer, der kan opnå fællesskabsfinansiering, skal indgå en kontrakt til iværksættelse af et særligt projekt eller en foranstaltning i henhold til bestemmelserne i den rammekontrakt for partnerskab om humanitær bistand, der blev indgået med Kommissionen i maj 1993. Rammekontrakten fastlægger de finansielle betingelser, såvel generelle som specifikke, der skal gælde for de humanitære projekter, som finansieres af Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT L 163 af 2.7.1996.

(98/C 196/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0030/98

af John Corrie (PPE) til Rådet

(28. januar 1998)

Om: EU's støtte til Cypern

Hvilket beløb er der ydet i støtte til Cypern inden for de seneste 10 år? Hvor stor en del heraf kom den græske del af øen til gode, og hvor stor en del fik den tyrkiske del af øen — og til hvilke projekter?

Svar

(7. april 1998)

1. For den periode, som interesserer det ærede parlamentsmedlem, henvises til anden finansprotokol fra 1984, som udløb i 1988, til tredje finansprotokol fra 1990, der udløb i 1994, og til fjerde finansprotokol, der trådte i kraft den 1. januar 1996.

I anden protokol er der afsat 28 mio. ECU til EIB-lån, 6 mio. ECU til lån med rentegodtgørelse og 10 mio. ECU til støtte.

I tredje protokol er der afsat 44 mio. ECU til EIB-lån, 5 mio. ECU til risikovillig kapital og 13 mio. ECU til gavebistand.

Der er disponeret over alle disse beløb bortset fra den del, der er forbeholdt det cypriotiske og det tyrkiske samfund. De hindringer, der har lagt sig i vejen for projekterne til fordel for de to samfund, både med hensyn til udformning og gennemførelse, har ikke gjort det muligt at anvende disse midler. Fællesskabet anerkender således ikke myndighederne på Nordcypern, og disse kan ikke acceptere, at finansieringsprojekter til Nordcypern håndteres af Republikken Cyperns myndigheder.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvilke projekter denne støtte er gået til, bedes det ærede parlamentsmedlem henvende sig til Kommissionen, som er ansvarlig for gennemførelsen af disse programmer, for at få de ønskede oplysninger om fordelingen heraf på det græske og det tyrkiske samfund.

2. Ifølge fjerde finansprotokol, der er under gennemførelse, er der til et finansielt samarbejde med Cypern afsat et beløb på i alt 74 mio. ECU, fordelt således:

- 50 mio. ECU i form af lån over EIB's egne midler, der skal anvendes til industri- og miljøforbedringsprojekter;
- 2 mio. ECU af budgetmidlerne i form af bidrag til risikovillig kapital, for hvilke der allerede er indgået forpligtelser til fordel for Cyperns Udviklingsbank;

- 22 mio. ECU som gavebistand af budgetmidlerne med følgende fordelingsnøgle:
 - 12 mio. ECU til finansiering af undersøgelser eller støtteforanstaltninger, der bidrager til en bedre forståelse af forholdene på øen. Anvendelsen af dette beløb forudsætter, at de to parter er villige til at arbejde sammen;
 - 5 mio. ECU til fremme af udviklingen på øen som helhed; så vidt Rådet er underrettet, ser det ikke ud til, at der endnu er iværksat noget projekt;
 - 5 mio. ECU til projekter, der kan betragtes som førtiltrædelsesprojekter. Formålet hermed er at forberede Cyperns regering på at overtage de gældende fællesskabsbestemmelser gennem faglig bistand inden for følgende sektorer: transport, turisme, statistik, olie og afledte produkter; støtte til Cyperns deltagelse i en række fællesskabsprogrammer (Media II, Leonardo, Socrates og Ungdom for Europa) og støtte til udbredelse af tanken om europæisk integration, navnlig ved støtte til Det Europæiske Institut på Cypern.

Det ærede parlamentsmedlem opfordres desuden til at henvende sig til Kommissionen for at få nøjagtige oplysninger om, hvilke projekter der er påbegyndt, og hvorledes de fordeler sig på øens to samfund.

3. Desuden omfattes Cypern af det såkaldt horisontale finansielle samarbejde, som vedrører samtlige partnere i Middelhavsområdet og som blev vedtaget som led i den ny Middelhavspolitik (navnlig regionalt samarbejde, miljø, deltagelse i MED- og LIFE-programmerne) samt ECIP (European International Investment Partners). Cypern omfattes desuden af MEDA-forordningen for så vidt angår foranstaltninger vedrørende regionalt samarbejde (navnlig finansiering af aktiviteterne i forbindelse med Barcelona-processen).

(98/C 196/153)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0037/98

af Bill Miller (PSE) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Afgifter

I sit svar på skriftlig forespørgsel E-3239/97 ⁽¹⁾ oplyste kommissionsmedlem Monti, at Kommissionen var i færd med at undersøge spørgsmålet om forbrugsafgifter på alkohol og tobak, samt at den agtede at udarbejde en rapport og eventuelle hensigtsmæssige forslag til Rådet og Parlamentet.

Kan kommissionsmedlemmet — på baggrund af forhalingen af ovennævnte rapport — oplyse, hvilken dato han agter at forelægge sin rapport for både Parlamentet og Rådet?

⁽¹⁾ EFT C 158 af 25.5.1998.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti

(10. marts 1998)

Kommissionen agter at udarbejde særskilte rapporter for henholdsvis tobak og alkohol inden udgangen af marts 1998.

Hvad angår rapporten vedrørende alkoholiske drikke, er der absolut ikke nogen konsensus mellem medlemsstaterne hvad angår de mest basale skatteproblemer, som Fællesskabet står overfor. Kommissionen søger at skitsere en handlingsplan, der ville kunne bidrage til, at man opnår den nødvendige enstemmige aftale i Rådet, mens der i Parlamentet indtil dato har været mere eller mindre delte meninger om alle de omtvistede punkter. Samtidig er det kun få, der finder, at det nuværende EF-system for beskatning af drikkevarer står i et rimeligt forhold til de krav, som det indre marked stiller.

Det ærede medlem erindres om, at situationen stort set var den samme, da Kommissionen fremlagde sin sidste rapport om afgifter på drikkevarer. Ved den lejlighed var Kommissionen af den opfattelse, at det var uhensigtsmæssigt at fremsætte forslag med henblik på en yderligere harmonisering (navnlig i betragtning af den reform af vinmarkedet, som Kommissionen for nylig havde foreslået). Denne strategi kunne både Rådet og Parlamentet generelt tilslutte sig.

På denne baggrund vil Kommissionen bestræbe sig på at forelægge Rådet og Parlamentet en rapport så hurtigt som muligt.

(98/C 196/154)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0042/98**af Heidi Hautala (V) til Kommissionen***(15. januar 1998)*

Om: Den finske elafgifts forenelighed med traktaten inden den 1.1.1997

EF-Domstolens generaladvokat er kommet med sit forslag til afgørelse i sagen Outokumpu Oy mod den finske stat. Outokumpu Oy har krævet, at den finske stat kompenserer for den importafgift, som er blevet pålagt virksomhedens import af elektricitet fra Sverige, og den mener, at afgiften er en importtold, som er i strid med fællesskabsretten. Generaladvokatens holdning imødekommer ikke kravene fra Outokumpu Oy.

Den 23.11.1995 meddelte Kommissionen Finland, at den anså den daværende finske elafgift for at være diskrimination, der var i strid med traktatens artikel 85. Hovedsagelig som følge af dette afstod Finland fra den 1.1.1997 at lade elafgiften være styrende for miljøet.

Ifølge generaladvokaten forbyder traktaten ikke beskatning af elektricitet, der indføres til fordel for produktionsmetoder, der er mindre skadelige for miljøet, også i direktivet om elektricitetsoverførsel påpeges det, at energipolitikken ikke kun skal gennemføres for at nedbringe udgifterne eller opretholde konkurrencen, men at der også skal tages hensyn til energiens forenelighed med miljøet.

Hvis Domstolen følger generaladvokaten forslag til afgørelse, beder Kommissionen også i dette tilfælde oplyse, om den mener, at elafgiften, der var i kraft i Finland inden 1997, var i strid med traktaten, eller at Finland havde ret til at bevare den daværende skattemodel til begrænsning af CO₂-emissioner fra elproduktionen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti*(17. februar 1998)*

I betragtning af sagens nuværende stadium kan svaret til det ærede medlem kun blive, at man må afvente EF-Domstolens afgørelse i sagen. Det er for tidligt for Kommissionen at overveje, hvad den vil gøre, eftersom det afhænger af sagens udfald. Efter dommens afsigelse og under hensyntagen til EF-Domstolens ræsonnement vil Kommissionen analysere sagen og drage sine konklusioner.

Når dommen er afsagt, vil det stå klart, i hvilket omfang Finland — set ud fra et fællesskabsretligt synspunkt — eventuelt kunne have opretholdt den tidligere elafgiftsmodel. Det ærede medlems andet spørgsmål vil derfor blive besvaret, når EF-Domstolen har truffet sin afgørelse i sagen.

Kommissionen har som bekendt ikke anfægtet medlemsstaternes ret til at benytte beskatning med henblik på at fremme miljøbeskyttelsen, forudsat at en sådan beskatning er forenelig med fællesskabsretten.

(98/C 196/155)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0043/98**af Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) til Kommissionen***(15. januar 1998)*

Om: Kongeriget Marokkos misligholdelse af fiskeriaftalen med EU

Kongeriget Marokkos ensidige beslutning om at udvide det biologiske stop for fangst af blæksprutter til fire måneder i 1998 er i modstrid med bestemmelserne i fiskeriaftalen med EU. Desuden er det almindeligt kendt, at Marokko ikke respekterer blæksprutternes yngleområder inden for 12-milegrænsen, hvorfor det fingerede biologisk begrundede fangstforbud ene og alene er en pseudo-foranstaltning til bevarelse af fiskeressourcerne.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger der allerede er iværksat, og hvilke foranstaltninger den agter at iværksætte for at forhindre de marokkanske myndigheder i et sådant skridt, der er i modstrid med den gældende fiskeriaftale?

Vil Kommissionen, hvis den pågældende foranstaltning iværksættes, oplyse, hvilke politiske, økonomiske og kommercielle følger dette eventuelt ville få for forbindelserne mellem EU og Kongeriget Marokko, og især hvilke juridiske og finansielle følger dette ville få i medfør af fiskeriaftalen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(12. februar 1998)

Fællesskabet har altid lagt stor vægt på bevarelse og rationel forvaltning af fiskeressourcerne. Som led i aftalen med Marokko har Fællesskabet med Marokkos accept påtaget sig at indføre en politik, som kan garantere sektorens levedygtighed på lang sigt, især blækspruttefiskeriet, som er af stor vigtighed for de to parterers flåder.

I denne sammenhæng har Kommissionen den holdning, at det biologiske stop kun udgør en del af en række foranstaltninger til beskyttelse af ressourcerne. Kommissionen er i princippet ikke imod et dobbelt så langt biologisk stop som det, der allerede er fastsat i aftalen.

Denne foranstaltning må dog indgå i en operationel ramme for bevarelsesforanstaltninger, som Marokko har forpligtet sig til at overholde, og som i begge parterers interesse skal omfatte både det industrielle og det ikke-industrielle blækspruttefiskeri. Det er denne holdning, som Fællesskabet forsvarede på mødet i den blandede kommission den 3. og 4. december 1997.

Hvad angår Marokkos ensidige beslutning om at udvide det biologiske stop fortsætter Kommission, i overensstemmelse med Rådets erklæring af 18. december 1997, sine bestræbelser på at sikre, at de indgåede forpligtelser overholdes.

(98/C 196/156)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0048/98

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Støtte til fredsprocessen i Guatemala

Hvor stor er den støtte, som EU — et år efter, at Guatemalas regering og URNG (Guatemalas revolutionære, nationale union) undertegnede fredsftalerne — har afsat til at gennemføre aftalerne i det indeværende år?

Er EU's støtte betinget af overholdelsen af særlige bestemmelser i fredsftalerne?

(98/C 196/157)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0049/98

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Gennemførelsen af fredsftalerne i Guatemala

Har Kommissionen — et år efter undertegnelsen af fredsftalerne i Guatemala — gennemført en evaluering af, hvorvidt aftalerne er blevet ført ud i livet?

Hvad er i bekræftende fald resultatet? Hvad går Kommissionens konklusioner ud på?

**Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Manuel Marín
på skriftlige forespørgsler E-0048/98 og E-0049/98**

(18. februar 1998)

Kommissionen har via sit kontor i Guatemala fulgt Guatemalas regerings gennemførelse af de forskellige delaftaler på nært hold gennem hele 1997. Kommissionens evaluering falder i vid udstrækning sammen med en evaluering, som blev foretaget for nylig (den 23. december 1997) af de delegationschefer, der har til opgave at overvåge gennemførelsen af fredsprocessen i Guatemala.

Kommissionen må sige, at forløbet hidtil har været tilfredsstillende, men den deler delegationschefernes opfattelse af, at 1998 vil blive et vanskeligt år. De meget følsomme spørgsmål omkring opkøb og fordeling af jordområder til de forskellige befolkningsgrupper, som det er fastsat i aftalerne, problemet med et rimeligt og effektivt skattesystem, forvaltning af retsvæsenet, forøgelse af de sociale udgifter og etablering af et nationalt matrikelregister er svære prøvelser for regeringen, som kan vise, i hvor høj grad den evner at løse landets strukturelle problemer.

Kommissionen har allerede inden for rammerne af den fælles erklæring om gennemførelsen af Fællesskabets indsats i fredsprocessen i Guatemala ydet et betydeligt bidrag i 1997 til gennemførelsen af fredsftalerne. Der har især været tale om at demobilisere de tidligere modstandsfolk fra Den Guatemalanske Nationale Revolutionære Union (URNG) og indpasse dem på arbejdsmarkedet igen (følgende er eller er ved at blive gennemført: budgetpost B7-210 »Humanitær bistand og nødhjælp (ECHO)« og B7-217: 6 projekter til i alt 3 440 000 ECU; budgetpost B7-6410 »Rehabilitering«: 1 projekt til 950 000 ECU; budgetpost B7-6410 »Rehabilitering«: 1 projekt til 5 mio. ECU om fuldstændig integrering af modstandsfolkene fra UNRG), at etablere et nationalt matrikelregister (godkendelse af et pilotprojekt til et beløb på 990 000 ECU), at yde støtte til et nyt nationalt civilpoliti (godkendelse af et større bistandsprojekt til 31,73 mio. ECU til uddannelse af politistyrkens personale, levering af udstyr, modernisering af politiakademiet og oprettelse af mindre infrastrukturer (politikontorer) i forskellige dele af landet) og at yde støtte til en forbedring af kommunalforvaltningen (godkendelse af det første pilotprojekt til et beløb på 940 000 ECU).

Fællesskabets bistand med direkte tilknytning til gennemførelsen af fredsftalerne, beløber sig i 1997 til 43 mio. ECU, medens den samlede bistand (fra samtlige finansielle instrumenter) beløber sig til 63 mio. ECU.

Betingelsen for at Fællesskabet yder finansiell bistand er, at ånden i fredsftalerne overholdes. For at kunne vurdere, om denne betingelse er opfyldt, må der ske en løbende evaluering af, om der er tilstrækkelig politisk vilje til at overholde de forskellige forpligtelser, under hensyntagen til de vanskeligheder, som kan hæmme gennemførelsen heraf.

(98/C 196/158)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0057/98

af Alex Smith (PSE) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Handels- og samarbejdsaftale mellem EU og Sydafrika

EU forhandler i øjeblikket om en handels- og samarbejdsaftale med Sydafrika. Aftalen bliver væsentlig for Sydafrikas fremtid. Det er derfor vigtigt, at man sikrer sig, at alle dele af samfundet og særlig de mere sårbare grupper drager fordel af denne aftale.

Den største sårbare gruppe er kvinderne. Hvorledes vil Kommissionen sikre sig, at aftalen og navnlig delen om handel ikke får negative virkninger for kvinderne i Sydafrika? Vil der blive iværksat undersøgelser af aftalens virkninger for kvinderne? Er Kommissionen villig til at støtte Sydafrika finansielt til at gennemføre sådanne undersøgelser?

Vil Kommissionen navnlig undersøge EU-importens indvirkning på lokale produkter, som ofte forhandles i regionen af kvindelige småhandlere? Vil der blive gjort en undtagelse for disse produkter, som skaffer et stort antal kvinder en indkomst i den uformelle sektor?

(98/C 196/159)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0058/98

af Alex Smith (PSE) til Kommissionen

(29. januar 1998)

Om: Handels- og samarbejdsaftale mellem EU og Sydafrika

EU er i øjeblikket ved at forhandle om en handels- og samarbejdsaftale med Sydafrika. Aftalen får stor betydning for befolkningen i Sydafrika. Men erfaringen viser, at kvinderne ofte har vanskeligt ved at deltage i de foreslåede foranstaltninger inden for en samarbejdsaftale.

Vil der i aftalen være fastsat en forpligtelse til at undersøge, om kvinderne rent faktisk har adgang til de foranstaltninger vedrørende udvikling og økonomisk samarbejde, som er fastsat i aftalens samarbejdsdel, og om de aktivt tager del i det foreslåede samarbejde på områder som f.eks. udvikling af de menneskelige ressourcer, information og medier, teknologisk og socialt samarbejde? Hvorledes agter Kommissionen i bekræftende fald at gøre dette? Vil den indsamle kønsadskilte data?

Aftaler evalueres normalt regelmæssigt. Hvorledes søger de forhandlende partnere at sikre sig, at kvinders interesser er repræsenteret i denne evaluering? Vil kvinderepræsentanter fra det civile samfund have ret til at deltage i denne evaluering? Vil man drøfte spørgsmålet om, hvorvidt aftalen er til gavn for kvinder?

Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af João de Deus Pinheiro
på skriftlige forespørgsler E-0057/98 og E-0058/98

(12. februar 1998)

Kønsaspektet har en fremtrædende plads i Kommissionens udviklingspolitik, og den sydafrikanske regering har forpligtet sig til at fremme kønsaspektet og overvåge udviklingen på dette område. Der er ingen tvivl om, at dette anliggende vil blive nævnt og fremhævet i teksten til aftalens kapitler om »udviklingssamarbejde« og »samarbejde på andre områder«. Kommissionen vil gå ind for bestemmelser, som fremmer kvindernes rolle på de områder, der er nævnt af det ærede medlem. Aftalen vil derfor komme kvinderne til gode.

Forhandlerne regner ikke med, at aftalen vil komme til at omfatte nogen forpligtelse til at iværksætte undersøgelser, men Kommissionen har forpligtet sig til at vurdere, hvilke virkninger de udviklingsprogrammer, der allerede er iværksat under det aktuelle europæiske genopbygnings- og udviklingsprogram for Sydafrika (EPRD), og de programmer, som vil blive iværksat i fremtiden, har for kvinderne.

Aftalen vil også indeholde bestemmelser om opfølgning af samarbejdet mellem Fællesskabet og Sydafrika. Med hensyn til udviklingssamarbejdet under EPRD gennemfører Kommissionen årligt konsultationer med den sydafrikanske regering, hvor de opnåede resultater under de igangværende programmer vurderes, og denne praksis vil blive opretholdt under den fremtidige aftale. Når det drejer sig om at vurdere bestemte programmer, tager Kommissionen normalt hensyn til modtagernes synspunkter. Virkningerne for kvinderne vil derfor i fornødent omfang blive vurderet i samarbejde med disses repræsentanter.

(98/C 196/160)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0085/98
af Carlos Robles Piquer (PPE) til Kommissionen
(30. januar 1998)

Om: Den finansielle situation i Taiwan og kontoret i Tapei

De voldsomme udsving, der i de seneste måneder har rystet de finansielle markeder i Asien, har kun brilleret ved deres fravær i et eneste land, nemlig Taiwan. Her synes økonomien upåvirket af disse ustabile forhold.

Kan Kommissionen give en forklaring på denne beundringsværdige undtagelse? Mener Kommissionen ikke, at dette kunne være en yderligere grund til — og i EU's interesse — at finde de nødvendige bevillinger på 1998-budgettet til oprettelse af det informationskontor, som er omtalt i en skriftlig forespørgsel (P-1432/97) af 16.4.1997 fra Dupuis og i svaret af 13.5.1997 fra Sir Leon Brittan ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT C 367 af 4.12.1997, s. 125.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Sir Leon Brittan*(12. marts 1998)*

Taiwan er ikke det eneste asiatiske land, der indtil nu er sluppet relativt helskindet gennem den finansielle krise i Asien, men landets modstandskraft over for den kraftige uro har været imponerende. Der er adskillige grunde hertil. For det første er Taiwans banker sammenlignet med nabolandenes banker forholdsvis ueksponerede i Asien. Deres investeringer i Asien er primært rettet mod industrianlæg, som i mange tilfælde faktisk drager fordel af de urolige forhold, idet der eksporteres fra lande med nyligt devaluerede valutaer. Dette hjælper de taiwanske selskaber til at kompensere for eventuelt tab af konkurrenceevne i forbindelse med deres transaktioner på det kinesiske fastland.

For det andet har den sunde forvaltning af Taiwans økonomi — herunder den solide finansstyring (der har betydet, at statskassen råder over 82 mia. \$ i valutareserver) — gennemsigtigheden og den voksende grad af demokratisk kontrol bidraget til, at Taiwan har kunnet fastholde investorenes tillid.

Endvidere har Taiwans svar på krisen været at åbne sin økonomi yderligere i stedet for at lukke den af for omverden. Men det må ikke glemmes, at Taiwan ikke helt er sluppet for konsekvenserne af krisen. Landets valuta faldt til det niveau, det for 10 år siden havde i forhold til US-dollaren, og børsmarkedet faldt til det laveste niveau, der er registreret i de seneste næsten to år.

Kommissionen mener, at et kontor, der arbejder på samme uformelle måde som mange medlemsstaters handelskontorer i landet, vil kunne bidrage til at fremme de europæiske økonomiske og handelsmæssige interesser i Taiwan, ikke mindst i lyset af de betydelige fremskridt, der for nylig blev gjort i forhandlingerne om en bilateral markedsadgangs-pakke mellem Fællesskabet og Taiwan. Den finder derfor, at det er vigtigt at åbne et sådant kontor hurtigst muligt. Forinden skal Kommissionens prioriteringer for udviklingen af dens netværk af eksterne repræsentationer imidlertid evalueres, og dette afhænger igen af, hvor mange menneskelige og finansielle ressourcer der generelt er til rådighed.

(98/C 196/161)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0091/98**af Ernesto Caccavale (UPE) til Kommissionen***(20. januar 1998)*

Om: RAI's misbrug af dominerende stilling inden for radiosektoren

I forbindelse med indgåelse af en aftale for nylig mellem Det Italienske Kommunikationsministerium og RAI (Radiotelevisione Italiana) sikrede RAI sig ret til at oprette et radionet til transmittering i Italien af Parlamentets arbejde. Denne aftale er indgået, uden at andre virksomheder, der måtte være interesseret, har fået mulighed for at indgive konkurrerende tilbud til ministeriet på grundlag af en åben og gennemskelig udbudsprocedure.

Indtil 21. november 1997 blev radiotransmittering af Parlamentets arbejde i Italien forestået af Radio Radicale i henhold til en aftale med Post- og Telekommunikationsministeriet af 21.11.1994. Flere ansøgninger om forlængelse er blevet afvist.

Vil Kommissionen efterprøve, om RAI eventuelt har misbrugt sin dominerende stilling med henblik på at styrke sin i forvejen stærke position i Italien og udvide sin virksomhed til de tilstødende europæiske markeder?

Mener Kommissionen ikke, at kontrakter om radioudsendelse af Parlamentets arbejde bør tildeles på grundlag af et udbud på europæisk plan efter de gældende fællesskabsbestemmelser?

Kan Kommissionen endvidere efterprøve, om et sådan misbrug skader konkurrenternes interesser på radiomarkedet på nationalt plan samt forbrugernes — lytternes ret til en alsidig information, som i øvrigt paradoksalt nok snart skal betale en højere licens til RAI?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(17. februar 1998)*

Det ærede medlem gør Kommissionen opmærksom på problemet om, hvorvidt en »aftale« indgået mellem det italienske kommunikationsministerium og RAI (Radiotelevisione Italiana) er forenelig med fællesskabsretten. Aftalen tilsigter, at RAI opretter et »radionet til transmittering af parlamentsdebatter i Italien«. Kommissionen bliver først og fremmest bedt om at undersøge, hvorvidt denne aftale eventuelt er et tilfælde af misbrug af dominerende stilling til skade for konkurrenter og lyttere, hvis interesser bedst vil kunne varetages gennem en aftale, der indgås via en udbudsprocedure.

Ud fra de oplysninger, Kommissionen råder over, godkendte det italienske ministerråd den 16. januar 1998 et lovforslag, som gør det muligt for Radio Radicale i indeværende år at fortsætte med radiotransmitteringen af parlamentsdebatter, idet fremtidig tildeling af denne aftale skal ske gennem en åben procedure.

Når denne udvikling tages i betragtning, mener Kommissionen ikke, at der på dette stadium foreligger de nødvendige forudsætninger, som berettiger til — som ønsket af det ærede medlem — at åbne en undersøgelse af eventuelt misbrug af dominerende stilling.

(98/C 196/162)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0099/98**af Umberto Bossi (NI) til Rådet***(30. januar 1998)*

Om: Foranstaltninger mod illegal indvandring i Europa

Indvandringen fra Albanien har været genstand for hidsige og ofte meningsløse og fordrejede diskussioner i Italien, hvor situationen nu gentager sig i overvældende grad med den kurdiske indvandring. Ifølge internationale kilder skal tusinder af kurdere, der forfølges i deres hjemegn af Tyrkiet og Irak, være i færd med at gå i land på Apuliens kyster, hvor situationen tegner særdeles kritisk både med hensyn til de sanitære forhold og den offentlige orden.

Ifølge oplysninger fra myndighederne skal kriminaliteten især i og omkring storbyerne i Norditalien være vokset i foruroligende grad netop på grund af den omfattende kriminalitet blandt albanerne med en voldsom stigning i prostitutionen og i handelen med narkotika til følge. I løbet af ikke meget mere end et år er det lykkedes albanerne, om de så er illegale eller ej, at etablere et veritabelt forbryderparadis.

Ifølge den katastrofale italienske indvandrerlov (Martelli-loven) har indvandrere ret til at opholde sig i Italien i 15 dage, inden de frivilligt forlader landet. Det er klart, at disse regler virker som en magnet på den illegale indvandring i andre europæiske stater (især Tyskland, Frankrig og Østrig).

Agter Rådet at træffe konkrete foranstaltninger for at få Tyrkiet, hvis tiltrædelse af EU der forhandles om, til at indstille menneskerettighedskrænkelserne imod det kurdiske folk?

Agter Rådet at vedtage lovforanstaltninger, der kan afholde illegale indvandrere fra at forsøge at slå sig ned i Europa? Mener Rådet ikke, at medlemsstaterne bør udforme deres lovgivninger således, at de kun tager imod de tredjelandsstatsborgere, som de er i stand til at tilbyde arbejde, anstændige levevilkår og passende sociale ydelser?

Hvad agter Rådet at gøre for at forhindre kriminelle organisationer fra tredjelande i at få fodfæste i Europa?

Svar*(7. april 1998)*

Den Europæiske Union lægger stor vægt på respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Som led i dialogen og samarbejdet mellem EU og Tyrkiet betragtes fremme af menneskerettighederne som et hovedmål.

Med hensyn til de retsakter som Rådet har vedtaget med henblik på at hindre illegal indvandring, henvises der til Rådets svar på skriftlig forespørgsel nr. E-3773/97.

Rådet har vedtaget en række retsakter vedrørende betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse på medlemsstaternes område. På samlingen den 1. juni 1993 i København vedtog ministrene med ansvar for indvandring resolutionen med henblik på harmonisering af medlemsstaternes familiesammenføringspolitik. Senere vedtog Rådet følgende resolutioner:

- Rådets resolution af 20. juni 1994 om begrænsning af tredjelandsstatsborgeres indrejse på medlemsstaternes område med henblik på beskæftigelse som lønmodtager (EFT C 274 af 19.9.1996, s. 3);
- Rådets resolution af 30. november 1994 om begrænsning af tredjelandsstatsborgeres indrejse på medlemsstaternes område med henblik på at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed (EFT C 274 af 19.9.1996, s. 7); samt
- Rådets resolution af 30. november 1994 om tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område for tredjelandsstatsborgere med henblik på studier (EFT C 274 af 19.9.1996, s. 10).

Rådet fører regelmæssigt tilsyn med medlemsstaternes gennemførelse af disse retsakter i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. december 1995 om opfølgningen af de retsakter om tredjelandsstatsborgeres indrejse, som allerede er blevet vedtaget (EFT C 11 af 16.1.1995, s. 1).

Desuden tages problemet omkring illegal indvandring op i Kommissionens forslag til Rådets retsakt om udarbejdelse af konventionen om reglerne for tredjelandsstatsborgeres tilladelse til indrejse i medlemsstaterne (EFT C 337 af 7.11.1997, s. 9), der for tiden behandles i den kompetente gruppe i Rådet.

Sidst men ikke mindst er Rådet bevidst om, at slusere står bag planlægningen og forberedelsen af en stor del af den ulovlige indvandring, navnlig hvad angår den seneste tilstrømning af indvandrere fra Irak og naboregionen, som det ærede medlem af Europa-Parlamentet hentyder til i sin forespørgsel. Derfor mener Rådet, at bekæmpelsen af illegal indvandring ligeledes er et effektivt middel til at forhindre kriminelle organisationer fra tredjelande i at få fodfæste i Europa. I denne forbindelse henvises der til EU's handlingsplan, som Rådet vedtog den 26. januar 1998 med henblik på at imødegå den seneste stigning i antallet af indvandrere fra Irak og naboregionen. Handlingsplanen dækker forskellige aspekter af denne tilstrømning. Den indeholder navnlig en række foranstaltninger, som har til formål dels at gøre det muligt at samle, analysere og i praksis anvende alle foreliggende efterretninger om, hvilken rolle organiseret kriminalitet spiller i de ulovlige indvandringsnet, dels at påvise eventuelle forbindelser til andre områder af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, hvor de pågældende grupper kan være involveret.

(98/C 196/163)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0118/98

af Jesús Cabezón Alonso (PSE) til Rådet

(30. januar 1998)

Om: Fiskeriaftalen med Marokko — biologisk hvileperiode

Har samtlige fiskeriministre fra alle EU's medlemslande udtrykkeligt godkendt den påtænkte biologiske hvileperiode, som Marokkos regering har vedtaget — hvormed den går ud over indholdet i den gældende fiskeriaftale Marokko/EU?

Svar

(30. marts 1998)

Svaret på denne forespørgsel er benægtende.

På samlingen den 18.-19. december 1997 orienterede Kommissionen Rådet om de vanskeligheder, der har været med at gennemføre aftalen med Kongeriget Marokko. Rådet udtrykte stærk bekymring over dette og opfordrede Kommissionen til at fortsætte sin indsats for at sikre de aftalte forpligtelser.

(98/C 196/164)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0133/98**af Katerina Daskalaki (UPE) til Rådet***(23. januar 1998)*

Om: Mordet på en kordegn i Istanbul

I den seneste tid er der gentagne gange blevet begået attentater mod det økumeniske patriarkat i Konstantinopel, som f.eks. det bombeangreb, hvor en af de gejstlige blev hårdt kvæstet. Det seneste mål for disse overfald var vievandsbrønden i kirken Agios Theron i Istanbul. Ukendte personer satte ild til kirken, stjal værdifulde ikoner og genstande til brug ved gudstjenesten, og myrdede efter grufuld tortur kordegnen, V. Chavieropoulos.

Man har aldrig fanget de personer, som gentagne gange har angrebet det økumeniske patriarkat samtidig med, at de tyrkiske myndigheder ikke har givet den græske generalkonsul tilladelse til at optage kontakt med præfekturet i Istanbul for officielt at protestere herimod.

Tyrkiet er associeret med EU via sær aftaler og er forpligtet til at beskytte de kristelige fredede bygningsværker. Hvilke foranstaltninger kan og agter Rådet derfor at træffe for at tvinge Tyrkiet til at træffe foranstaltninger til overvågning af de nævnte bygningsværker og til beskyttelse af de meget få grækere, som er forblevet i Istanbul?

Svar*(30. april 1998)*

Rådet beklager og fordømmer de voldshandlinger, det ærede medlem omtaler, herunder også bombeangrebene mod kirker. Det noterer sig endvidere, at i den fredstraktat, der blev undertegnet i juli 1923 i Lausanne, påtog den tyrkiske regering sig at yde kirker, synagoger, kirkegårde og andre ikke-muhamedanske minoriteters religiøse faciliteter fuld beskyttelse.

Det Europæiske Råd fremhævede på mødet den 12.-13. december 1997 i Luxembourg på ny nødvendigheden af, at den tyrkiske regering opfylder sine grundlæggende forpligtelser, herunder beskyttelse af mindretal, hvilket også omfatter religiøse mindretal. På linje med den holdning, Rådet indtog på samlingen i Associeringsrådet med Tyrkiet den 29. april 1997, mindede Det Europæiske Råd om, at styrkelse af Tyrkiets forbindelser med Den Europæiske Union også afhænger af fortsættelsen af de politiske og økonomiske reformer, som landet har indledt, og navnlig af, at normer og praksis på menneskerettighedsområdet bringes på linje med Den Europæiske Unions normer og praksis. Respekt for og beskyttelse af alle minoriteter er i denne forbindelse af grundlæggende betydning.

Disse spørgsmål tages praktisk talt op ved alle passende lejligheder med de tyrkiske myndigheder.

(98/C 196/165)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0138/98**af Hugh McMahon (PSE) til Kommissionen***(23. januar 1998)*

Om: Flyvninger mellem Bruxelles og Strasbourg

Har Kommissionen kendskab til en række klager over, at det ikke er muligt at købe billetter på economy-class på Sabena/World Airlines-flyvningerne mellem Bruxelles og Strasbourg under Parlamentets mødeperioder? Vil det være muligt for Kommissionen at foretage en undersøgelse af, om der er tale om en overtrædelse af konkurrencebestemmelserne i betragtning af de pågældende selskabers monopol på ruten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Karel Van Miert*(18. februar 1998)*

Kommissionen har ikke kendskab til klager om, at det ikke er muligt at købe billetter på economy-class hos Sabena Belgian World Airlines på ruten mellem Bruxelles og Strasbourg i Europa-Parlamentets mødeperioder.

Med vedtagelsen af den tredje liberaliseringspakke for den civile luftfart har Kommissionen skabt den retsramme, inden for hvilken luftfartsselskaberne frit kan fastsætte deres priser under hensyntagen til deres salgspolitik. Kommissionen har ikke kompetence til at pålægge selskaberne priser. Kommissionen vil imidlertid overveje at gribe ind, hvis konkurrencereglerne i EF-traktatens artikel 85 overtrædes — eksempelvis af luftfartsselskaber, der aftaler fælles priser — og EF-traktatens artikel 86 — eksempelvis af luftfartsselskaber, der misbruger en dominerende stilling til at hindre en konkurrent adgang til en bestemt rute ved at fastsætte alt for lave priser. Den kendsgerning, at der i øjeblikket kun er et selskab, der flyver på den omtalte rute, medfører ikke en overtrædelse af konkurrencereglerne. Det forhold, at der som nævnt af det ærede medlem ikke kan købes billetter på economy-class på ruten, gælder ikke kun i Europa-Parlamentets mødeperioder. Der kan købes billige billetter hele året på betingelse af, at den rejsende overnatter fra lørdag til søndag. Det indebærer ikke nogen overtrædelse af konkurrencereglerne.

Kommissionen er imidlertid ikke begrænset til kun at gribe ind på grundlag af konkurrencereglerne. I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2409/92 af 23. juli 1992 om billetpriser og rater inden for luftfart⁽¹⁾ kan medlemsstaterne kræve, at luftfartsselskaberne anmelder deres flybilletpriser til rute-fly til dem. Hvis en pris er urimelig høj til skade for brugerne i forhold til luftfartsselskabets fuldt fordelte relevante omkostninger på lang sigt, kan de berørte medlemsstater gribe ind og suspendere basisbilletprisen. Kommissionen kan endvidere til enhver tid ved modtagelse af en klage fra en part med en legitim interesse undersøge, om en pris opfylder kriterierne i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 240 af 24.8.1992.

(98/C 196/166)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0141/98
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen
(2. februar 1998)

Om: Fællesskabsinitiativet »Pesca« for Grækenland

Fællesskabsinitiativet »Pesca« for Grækenland omfatter fire underprogrammer samt et femte vedrørende teknisk bistand. Der er fastlagt en tidsplan for hver enkelt af de fire underprogrammer 1-4. Kommissionen bedes derfor oplyse følgende:

1. Hvor langt er man nået med underprogrammerne på indværende tidspunkt, og hvilke foranstaltninger er der blevet truffet inden for de enkelte underprogrammer?
2. Er der sket forsinkelser i forbindelse med anvendelsen af midlerne? I bekræftende fald, hvad er hovedårsagerne til denne forsinkelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Emma Bonino

(13. marts 1998)

1. Man er for øjeblikket i færd med administrativt at iværksætte de fire underprogrammer under PESCA-initiativet i Grækenland. Ifølge oplysninger fra de græske myndigheder skal ansøgninger i forbindelse med private investeringer under programmet være de lokale fiskerimyndigheder i hænde senest den 31. marts 1998, mens de nationale beslutninger om iværksættelse af foranstaltninger træffes inden udgangen af juni 1998. Hvad angår de offentlige investeringer, er beslutningerne om iværksættelse af foranstaltningerne under forberedelse. Når disse procedurer er afsluttet, vil foranstaltningerne blive iværksat i praksis.

2. Forsinkelserne i forbindelse med iværksættelsen af programmet skyldes for en stor del manglende koordinering på stedet af et program, som skal gennemføres ved hjælp af midler fra flere sider, og som gør det påkrævet, at flere offentlige myndigheder effektivt medvirker. Forsinkelserne har resulteret i, at de disponible midler hidtil ikke er blevet anvendt. De nye administrative foranstaltninger på stedet lader dog formode, at de første bevillinger vil blive anvendt af de berettigede ifølge programmet fra andet halvår af 1998.

(98/C 196/167)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0169/98**af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) til Rådet***(28. januar 1998)*

Om: Angivelsen af EU's territorium på de nye mønter uden sontring mellem to medlemsstater

Af Det Europæiske Monetære Instituts informations- og pr-materiale om euroen (samt af den netop omdelte kalender for 1998) fremgår det, at Den Europæiske Unions territorium er angivet på en sådan måde på mønterne, at der sondres mellem de enkelte medlemsstater med undtagelse af Portugal og Spanien, som fremstår som én stat. Denne fejl — og det kan kun være en fejl — er blevet omtalt i den portugisiske presse (O Independente fra 16. januar 1998), og Ministerrådet vil sikkert have forståelse for sagens alvor og ømtålelighed.

Samarbejdet om vedtagelsen af Rådets forordning om den fælles valuta og de tekniske specifikationer for de fælles mønter er allerede i gang, og Europa-Parlamentet har vedtaget to beslutninger, henholdsvis den 6. november 1997 og den 17. december 1997, før denne fejl var opstået eller opdaget.

Hvad vil Rådet gøre for at rette fejlen og undgå eventuelle følgevirkninger, og hvilken oplysningsvirksomhed påtænker det at iværksætte over for offentligheden for at afbøde eller mindske de virkninger, der ikke længere kan undgås?

Svar*(30. marts 1998)*

Ifølge traktaten (artikel 105 A, stk. 2) er det Rådet, og ikke EMI, der er kompetent til at harmonisere den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for euromønterne.

Ved afslutningen af samarbejdsproceduren med Europa-Parlamentet bekræftede Rådet den 19. januar den fælles holdning med henblik på vedtagelse af en forordning om pålydende værdi og de tekniske specifikationer for euromønterne efter at have gennemgået de ændringer, Europa-Parlamentet havde foreslået under sin andenbehandling. Den formelle vedtagelse af forordningen finder sted, når de medlemsstater, der deltager i euroen, har givet deres bekræftelse.

Afgørelsen vedrørende tegningen på euromønternes europæiske side følger derimod en anden procedure, idet alle medlemsstaterne ved en regeringsaftale har godkendt den tegning, der vil blive afbildet på mønternes europæiske side, først på Det Europæiske Råd i Amsterdam og siden i forbindelse med samlingen i Rådet (ECOFIN) den 17. november 1997.

Ovennævnte tegning viser Spanien og Portugal som to særskilte geografiske områder.

(98/C 196/168)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0190/98**af Cristiana Muscardini (NI) til Rådet***(6. februar 1998)*

Om: Dobbelt statsborgerskab for italienere i Belgien

Strasbourg-konventionen af 6. maj 1963 omhandler tilfælde med dobbelt statsborgerskab og fastsætter i praksis bestemmelser for generhvervelse af statsborgerskab for personer, der frivilligt har givet afkald på dette, idet den fastsætter, at de forskellige muligheder i internationale aftaler er gældende.

I henhold til Strasbourg-konventionens protokol er aftalen mellem Italien og Frankrig og mellem Italien og Nederlandene, som tillader dobbelt statsborgerskab, således gældende.

Kan Rådet med henblik på at bekæmpe hindringerne for den fri bevægelighed og reelt gennemføre denne for statsborgerne fastsætte hensigtsmæssige foranstaltninger for at udstrække Strasbourg-protokollen til de europæiske lande, som er kendetegnet af tilstedeværelsen af et stort antal italienske statsborgere?

Rådet anmodes ligeledes om, særlig under hensyntagen til den italienske kolonis store omfang i Belgien, hurtigst muligt at udstrække Strasbourg-protokollen til forbindelserne mellem Belgien og Italien for at gøre det muligt for den italienske koloni, som har bopæl i Belgien, og som ønsker at iværksætte formaliteterne med henblik på at generhverve deres oprindelige statsborgerskab, at opnå dette og samtidig bevare det belgiske statsborgerskab, som er opnået ved frivillig naturalisering.

Svar*(7. april 1998)*

Rådet gør det ærede medlem af Europa-Parlamentet opmærksom på, at det tilkommer hver medlemsstat at fastlægge reglerne for tildeling af statsborgerskab. Der mindes i den forbindelse om, at det i erklæring nr. 2, der er knyttet som bilag til slutakten til traktaten om Den Europæiske Union, præciseres, at »når der i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab henvises til statsborgere i medlemsstaterne, afgøres spørgsmålet om, hvorvidt en person har denne nationalitet, udelukkende under henvisning til den pågældende medlemsstats egen lovgivning. Medlemsstaterne kan til orientering afgive en erklæring om, hvem der i henseende til Fællesskabet skal anses for at være deres statsborgere ved at indgive en erklæring til formandskabet, og de kan om fornødent ændre denne erklæring«.

(98/C 196/169)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0192/98**af Luigi Florio (UPE) til Rådet***(29. januar 1998)*

Om: Pluralisme og ytringsfrihed i Tyrkiet og Italien

Efter at det var blevet kendt, at den tyrkiske forfatningsdomstol har erklæret det islamiske parti »Refah« for ulovligt, udtrykte det britiske EU-formandskab i en offentlig erklæring den 16. januar 1998 bekymring for følgerne af denne beslutning for den demokratiske pluralisme og ytringsfriheden og meddelte, at opløsningen af partiet »Refah« i nær fremtid ville blive drøftet med de europæiske partnere.

På baggrund af disse forståelige bekymringer over begivenheder, der finder sted i et land uden for EU, bedes formandskabet oplyse, om det ikke mener, at der er behov for sammen med de europæiske partnere snarest muligt at undersøge følgerne for den demokratiske pluralisme og ytringsfriheden af udviklingen i det seneste halvandet år i et EU-land, nemlig Italien, der bl.a. er karakteriseret af følgende:

1. Det offentlige radio- og tv-selskab RAI bestyres nu for første gang i sin levetid udelukkende af personer, der er knyttet til flertalskoalitionen, Oliventræet.
2. Den største private tv-kanal ledes af en berømt journalist, der er kendt for at støtte Oliventræet.
3. Det næststørste private tv-selskab ejes af et medlem af Senatet, der indgår i Oliventræet.
4. Alle de betydeligste ledere, der er blevet udnævnt i det seneste halvandet år, støtter Oliventræet politisk, og en betragtelig del af dem kommer direkte fra det konsulent- og forskningsselskab ved navn Nomisma, der er oprettet af den nuværende statsminister.
5. Den skolereform, som undervisningsminister Berlinguer fra Det Demokratiske Venstreparti PDS for nylig har gennemført, omskriver det 20. århundredes historie ved helt at undlade at omtale kommunismen og nævne de forbrydelser, der fandt sted i de kommunistiske diktaturer.
6. Sidste år forhindrede forfatningsdomstolen af rent politiske grunde, at der afholdtes et større antal folkeafstemninger.
7. Selveste kommissær Emma Bonino gjort i december 1997 offentligt opmærksom på, at der faktisk er ved at opstå et totalitært styre i Italien.

Svar*(30. marts 1998)*

I den erklæring på Den Europæiske Unions vegne, som det ærede parlamentsmedlem nævner, gav formandskabet udtryk for EU's bekymring over, hvilke følger det vil få for den demokratiske pluralisme og ytringsfriheden i Tyrkiet, at et politisk parti erklæres for ulovligt.

Det tilkommer i øvrigt ikke Rådet at kommentere udnævnelserne til ledende poster inden for den audiovisuelle sektor i en medlemsstat eller den undervisningspolitik, der føres af en medlemsstats regering, og heller ikke de afgørelser, der træffes af en retsinstans i en medlemsstat, eller de personlige erklæringer, der fremsættes af en kommissær.

(98/C 196/170)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0203/98

af Gerhard Hager (NI) til Rådet

(11. februar 1998)

Om: Schengen task force

I den seneste tid har der været forlydender om en task force, der beskæftiger sig med foranstaltninger til forbedret beskyttelse af Schengens ydre grænser. I denne forbindelse vil jeg gerne stille Rådet følgende spørgsmål:

1. Hvad har fået Den Europæiske Union til at oprette en sådan task force?
2. Hvor mener Rådet at finde mangler ved den nuværende kontrol af de ydre grænser?
3. Hvilke forbedringer forventer Rådet sig af oprettelsen af en sådan task force?
4. Mener Rådet, at oprettelsen af denne task force kan garantere en fuldstændig kontrol af de grønne og blå grænser?
5. Er Rådet af den opfattelse, at kun nationale gennemførelsesproblemer eller mangler i Schengen-aftalen forårsager de nuværende problemer?
6. Mener Rådet er det er i modstrid med unionslovgivningen, at visse medlemsstater ganske vist pågriber illegale indvandrere, men ikke kontrollerer, at de rent faktisk forlader unionsområdet?

Svar

(7. april 1998)

Den arbejdsgruppe, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, Schengen Task Force, er ikke en gruppe under Den Europæiske Union, men en Schengen-gruppe. Rådet har derfor ikke kompetence til at besvare den stillede forespørgsel.

(98/C 196/171)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0267/98

af Yiannis Roubatis (PSE) til Rådet

(17. februar 1998)

Om: Sanktionspolitikens tragiske følger for befolkningen i Irak

Det er velkendt, at sanktionspolitikken over for Saddam Husseins styre i Irak har tragiske følger for landets befolkning, herunder især for børn, som lider af underernæring og under mangel på lægemidler.

Eftersom det er tvivlsomt, hvorvidt denne sanktionspolitik har bragt de forventede resultater, idet befolkningens situation nu er af en sådan karakter, at den er uaceptabel for enhver civiliseret stat, bedes Rådet besvare følgende:

1. Hvad er Rådets holdning i ovennævnte spørgsmål?
2. Agter Rådet at træffe foranstaltninger med henblik på at lette situationen for den hårdt ramte befolkning, herunder især børnene, som lider af underernæring og under mangel på lægemidler?

Svar*(30. april 1998)*

Den Europæiske Union er dybt bekymret over den irakiske civilbefolknings og især børnenes lidelser. Den har hele tiden kraftigt støttet Sikkerhedsrådets resolution nr. 986, som tillader Irak at sælge olie med henblik på indkøb af varer af humanitær art til befolkningen.

På samlingen den 23. februar 1998 gav Rådet udtryk for sin tilfredshed med FN's Sikkerhedsråds beslutning om en væsentlig udvidelse og styrkelse af olie-for-mad-programmet og opfordrede Irak til at lette det humanitære hjælpearbejde.

Unionen støtter ikke blot aktivt olie-for-mad-arrangementet, men er samtidig hovedleverandøren af humanitær hjælp til den irakiske befolkning.

(98/C 196/172)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0286/98**af Ana Miranda de Lage (PSE) til Rådet***(17. februar 1998)*

Om: Komité for menneskerettighederne i Cuba

Rådet har for nylig instrueret de EU-ambassader, der er akkrediteret i Havana, om at nedsætte en komité til at overvåge og evaluere menneskerettighedssituationen i Republikken Cuba.

Kan Rådet oplyse de nøjagtige målsætninger for denne komité?

Har Rådet i forbindelse med ovenstående og de mange forpligtende erklæringer om menneskerettighederne, de sociale og miljømæssige rettigheder, demokratisk pluralisme osv. overvejet at udvide dette nyskabende og prekære initiativ til at omfatte lande som Kina, De Forenede Arabiske Emirater, Saudiarabien osv., som vi til forskel fra Cuba har så mange og gamle handelsforbindelser med, uden at der i forbindelse med dette samarbejde stilles noget krav om en demokratisk modydelse?

Svar*(30. april 1998)*

Det første mål i den fælles holdning vedrørende Cuba, som Rådet vedtog den 2. december 1996, er »at tilskynde til en overgang til et pluralistisk demokrati og respekt for menneskerettighederne og de fundamentale frihedsrettigheder«.

Med henblik på at udvikle en bedre koordineret dialog med grupper, der ønsker at fremme borgerlige og politiske rettigheder blev det besluttet at oprette en lokal EU-arbejdsgruppe vedrørende Menneskerettigheder baseret på medlemsstaternes diplomatiske missioner i Havana. Arbejdsgruppen har to hovedfunktioner: at overvåge menneskerettighedsspørgsmål og at udvikle en bedre koordineret dialog med lokale grupper og enkeltpersoner, der ønsker at fremme borgerlige og politiske rettigheder i Cuba. I den forbindelse kan der også tages kontakt til de cubanske myndigheder.

Arbejdsgruppen er i øjeblikket i færd med at undersøge menneskerettighedssituationen i Cuba, og den agter at fremkomme med henstillinger til, hvordan EU kan fremme dialogen på området.

Oprettelsen af en arbejdsgruppe til at overvåge menneskerettighedssituationen er kun én af Rådets metoder. I de lande, det ærede medlem nævner, anvendes andre metoder, f.eks. en løbende dialog om menneskerettigheder eller overvågning via indberetninger fra missionscheferne.

Rådet er helt enig i, at Den Europæiske Unions indsats til fordel for demokrati og respekt for menneskerettighederne som led i fællesskabets og dets medlemsstaters samarbejdspolitik bør være styret af objektive og rimelige kriterier og skal gennemføres på en sammenhængende og konsekvent måde.

(98/C 196/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0299/98

af Leonie van Bladel (UPE) til Rådet

(17. februar 1998)

Om: Speciel ambassadør for Asien

1. Kan Rådet oplyse, hvorfor der indtil i dag ikke er taget noget som helst initiativ i forbindelse med overvejelserne om at udnævne en ambassadør for det asiatiske område?
2. Mener Rådet ikke på tærsklen af det euro-asiatiske topmøde i London, at udnævnelse af en særlig EU-ambassadør på symbolsk vis vil understrege EU's enhed i forbindelse med krisen i Asien, og som sådan kan medvirke til at imødegå denne krisens negative virkninger for den økonomiske situation og beskæftigelsen, også i Den Europæiske Union?

Svar

(30. april 1998)

På samlingen den 23. februar 1998 drøftede Rådet (almindelige anliggender) Unionens svar på den finansielle krise i Asien. Formandskabet indvilligede i at overveje at udpege en særlig repræsentant, som kunne aflægge besøg i området for at understrege Europas støtte til de lande, der er ramt af den finansielle krise i Asien.

På baggrund af denne drøftelse har formandskabet besluttet at udnævne Derek Fatchett, viceminister i Udenrigsministeriet med ansvar for Asien, som sin særlige repræsentant. Derek Fatchett aflagde besøg i Thailand, Malaysia, Indonesien og Singapore fra den 3. til den 7. marts ledsaget af hr. Cloos, repræsentant for Europa-Kommissionen.

Besøget var et klart signal om, at Den Europæiske Union finder det væsentligt at bidrage til at overvinde krisen i Asien. Det var sigtet at fjerne indtrykket af, at Europa er mindre engageret end f.eks. USA i at afhjælpe den vanskelige situation, som mange af vore asiatiske partnere er kommet i. Det gav også mulighed for at gøre det klart, at EU ønsker at drøfte den finansielle krise i Asien på 2. Asien-Europa-Møde (ASEM 2) i april 1998.

(98/C 196/174)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0310/98

af Magda Aelvoet (V) til Rådet

(9. februar 1998)

Om: Sikkerhed i området ved De Store Søer i Afrika

Har Rådet til hensigt at støtte de internationale bestræbelser for en genoplivning af FN's Internationale Kommission (Rwanda) og en udvidelse af dens mandat til at omfatte undersøgelse af våbenleverancer til området ved De Store Søer, således som Europa-Parlamentet har opfordret til? Støtter Rådet internationale opfordringer til udsendelse af militære observatører fra FN eller Organisationen for Afrikansk Enhed til vigtige start- og landingsbaner og trafikknudepunkter i området ved De Store Søer?

Svar*(30. april 1998)*

Rådet vil meget gerne støtte de internationale bestræbelser for at genoplive FN's Internationale Kommission. De Forenede Stater har foreslået en udvidelse af denne kommissions mandat, således at det også kommer til at omfatte Burundi, og har med repræsentanter for de afrikanske lande i FN drøftet elementer til et udkast til resolution fra Sikkerhedsrådet. Der er dog endnu ikke blevet foreslået nogen tekst.

Der er ikke fremsat forslag om at udsende observatører fra FN eller OAU til vigtige start- og landingsbaner og grænseovergange i området. Rådet vil imidlertid behandle ethvert sådant forslag indgående.

(98/C 196/175)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0353/98
af Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE) til Rådet*(6. februar 1998)*

Om: Nationale kendetegn på europengesedler

Indførelsen af en fælles valuta er et vigtigt skridt i den europæiske integrationsproces, og på den baggrund bedes Rådet oplyse, om det har truffet afgørelse om, hvorvidt der skal anføres nationale kendetegn på den ene side af europengesedlerne? Er Rådet ikke enig i, at sådanne kendetegn bortset fra at være i modstrid med ideen bag Unionen kan skabe unødigt forvirring?

Svar*(7. april 1998)*

Det fremgår af den kompetencefordeling, der er fastsat i traktaten, at Den Europæiske Centralbank får enekompetence med hensyn til udstedelse af europengesedler, herunder deres udformning (artikel 105 A i traktaten og artikel 16 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank).

Det tilkommer altså Den Europæiske Centralbank at træffe de endelige afgørelser på dette område, når den er oprettet.

(98/C 196/176)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0500/98
af Jaak Vandemeulebroucke (ARE) til Rådet*(17. februar 1998)*

Om: En våbenembargo mod Burundi

I sin beslutning af 18. december 1997 og efter henstilling fra FN's særlige udsending til Burundi anmoder Europa-Parlamentet om en EU-våbenembargo mod de krigsførende parter i Burundi.

Er Rådet rede til som et led i en aktiv fredspolitik at følge denne anmodning og mere generelt at forbyde EU-medlemsstaterne at deltage i tredjelandes rustningsbestræbelser?

Svar*(30. april 1998)*

Rådet er bekendt med den beslutning, Europa-Parlamentet vedtog om Burundi den 18. december 1997, og udtrykker tilfredshed med beslutningens fordømmelse af de grusomheder og krænkelse af menneskerettighederne, der begås mod civilbefolkningen, og af den konstante tilførsel af våben til konfliktens parter.

Selv om der ikke er vedtaget nogen våbenembargo som sådan mod Burundi, handler medlemsstaterne i overensstemmelse med de fælles kriterier, der er fastlagt i konklusionerne fra møderne i Det Europæiske Råd den 29. juni 1991 og den 26.-27. juni 1992, som dannede grundlag for opfordringen fra Det Europæiske Råds møde i Amsterdam (den 16.-17. juni 1997) til som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) at udfolde fornyede og vedholdende bestræbelser på at udforme en ansvarlig og sammenhængende våbeneksportpolitik i hele EU. Hvad Burundi angår udsteder de kompetente nationale myndigheder ingen våbeneksportlicenser. Hvis der kommer våben til Burundi fra eller via en medlemsstat, efterforskes sagen af de relevante nationale myndigheder.

Rådet vil fortsat nøje følge situationen i Burundi og De Store Søers område, herunder også spørgsmålet om våbenhandel.

(98/C 196/177)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0501/98

af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Rådet

(17. februar 1998)

Om: Aftapning fra amerikansk side af europæiske telefon-, fax- og e-mail-forbindelser

1. Er Rådet bekendt med indholdet af rapporten »An Appraisal of Technologies of Political Control« udarbejdet på foranledning af Europa-Parlamentet?
2. Er det rigtigt, at USA foretager en systematisk aftapning af al telefon-, fax-, e-mail og telextrafik i EU-medlemsstaterne?
3. Er det korrekt, at Det Forenede Kongerige i den forbindelse fungerer som mellemed? Sker det i så fald med de øvrige EU-medlemsstats medviden og er de indforstået hermed? Kan Rådets formand måske skabe klarhed om denne sag?
4. Har den omfattende aflytning af kommunikationskanaler fundet sted under GATT- og WTO-forhandlingsrunderne og under de endelige forhandlinger om Basic Telecoms Agreement? I bekræftende fald, hvorvidt har det haft negative konsekvenser for Den Europæiske Unions stilling og hvorvidt har det skadet europæiske virksomheders kommercielle interesser?

Svar

(30. april 1998)

Den rapport, som der henvises til i punkt 1, er ikke blevet fremsendt officielt til Rådet. Rådet er ikke bekendt med de forhold, som det ærede parlamentsmedlem nævner i punkt 2, 3 og 4.